ธรรมประธานพร
เล่ม ๕

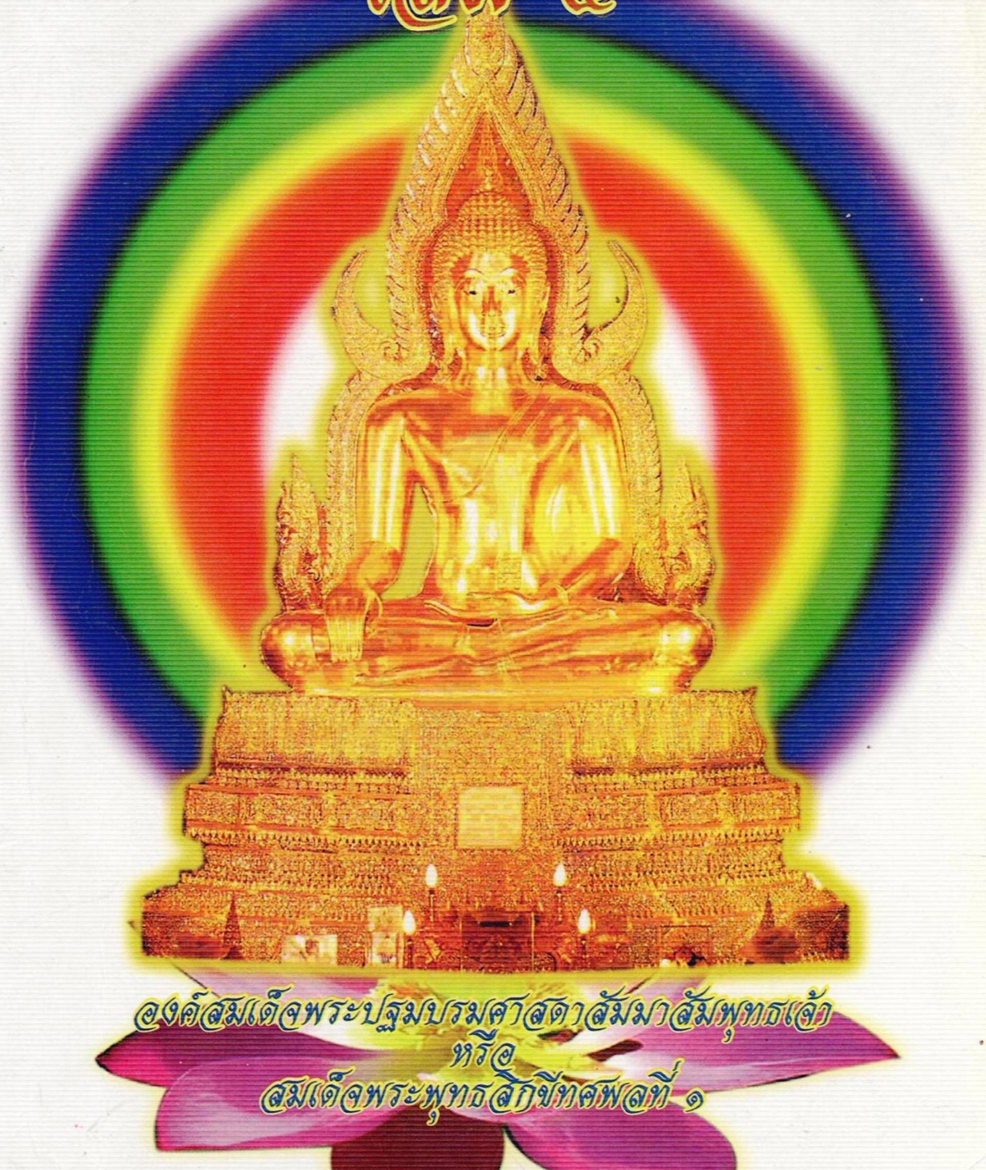

องค์สมเด็จพระปฐมบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า
หรือ
สมเด็จพระพุทธสิกขีทศพลที่ ๑

เกษร สุทธจิต จันทร์ประภาพ RN , ROF, COF

ธรรมประธานพร เล่ม ๕

องค์สมเด็จพระปฐมบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า
ปางพระนิพพาน ที่วัดท่าซุง

พระคาถาเงินล้าน

นาสังสิโม พรหมา จะมหาเทวา สัพเพยักขา ปะรายันติ พรหมา จะ มหาเทวา อภิลาภา ภะวันตุ เม
มหาปุญโญ มหาลาโภ ภวันตุ เม มิเตพาหุหะติ

พุทธะมะอะอุ นะโมพุทธายะ วิระทะโย วิระโคนายัง วิระหิงสา วิระทาสี วิระทาสา
วิระอิตถิโย พุทธัสสะ มานีมามะ พุทธัสสะ สวาโหม สัมปติจฉามิ เพ็ง เพ็ง พา พา หา หา ฤา ฤา

พระคาถาท่านท้าวมหาพรหมทั้ง ๔

โอม ท่านท้าวจตุรมหาพรหม

พระคาถาบูชาท่านแม่เจ้าธรณี

เมื่อใดที่จะเกิดเหตุร้าย ให้ตบดิน ๓ ครั้ง
แล้วเรียกพระแม่เจ้าธรณีช่วย แต่อย่าทำสุ่มสี่สุ่มห้า

เมกา มาอุ

พระคาถากันไสยศาสตร์และมีทิพย์จักขุญาณ

สัมปจิตฉามิ

บทบวงสรวงท้าวมหาราชทั้ง ๔

ปุริมัญจะ ทิสัง ราชา	ท้าวธตรฐ ผู้อยู่ด้านทิศบูรพา
ธะตะรัฏโฐ ปะสาสติ	ปกครองอยู่ซึ่งทิศนั้น
คันธัพพานัง อาธิปะติ	เป็นอธิบดีของพวกคนธรรพ์
มหาราชา ยะสัสสิ โส	เธอเป็นมหาราชา มียศ
ปุตตาปิ ตัสสะ พะหะโว	แม้บุตรทั้งหลายของเธอเป็นอันมาก
อินทะนามา มหัพพะลา	มีนามว่าอินทร์ มีกำลังมาก
อิทธิมันโต ชุติมันโต	มีฤทธิ์ มีอานุภาพ
วัณณะวันโต ยะสัสสิโน	มีรัศมี มียศ
โมทะมานา อัฏฐังสุ	ยินดีมุ่งมา...ประทับอยู่

ทักขินัญจะ ทิสัง ราชา	ท้าววิรุฬหก ผู้อยู่ด้านทิศทักษิณ
วิรุฬโห ตัปปะสาสะติ	ปกครองอยู่ซึ่งทิศนั้น
กุมภัณฑานัง อาธิปะติ	เป็นอธิบดีของพวกกุมภัณฑ์
มหาราชา ยะสัสสิ โส	เธอเป็นมหาราชา มียศ
ปุตตาปิ ตัสสะ พะหะโว	แม้บุตรทั้งหลายของเธอเป็นอันมาก
อินทะนามา มหัพพะลา	มีนามว่าอินทร์ มีกำลังมาก
อิทธิมันโต ชุติมันโต	มีฤทธิ์ มีอานุภาพ
วัณณะวันโต ยะสัสสิโน	มีรัศมี มียศ
โมทะมานา อัฏฐังสุ	ยินดีมุ่งมา...ประทับอยู่

ปัจฉิมัญจะ ทิสัง ราชา	ท้าววิรูปักษ์ ผู้อยู่ด้านทิศปัจฉิม
วิรูปักโข ปะสาสะติ	ปกครองอยู่ซึ่งทิศนั้น
นาคานัง อาธิปะติ	เป็นอธิบดีของพวกคนนาค
มหาราชา ยะสัสสิ โส	เธอเป็นมหาราชา มียศ

บทชุมนุมเทวดา

สัคเค กาเม จะ รูเป	ขอเชิญเหล่าเทพเจ้าซึ่งสถิตอยู่ในสวรรค์
คิริสิขะระตะเฏ จันตะลิกเข วิมาเน	ชั้นกามภพก็ดี รูปภพก็ดี และภุมเทวดา
ทีเป รัฏเฐ จะ คาเม	ซึ่งสถิตอยู่ในวิมานยอดภูเขาและหุบผา
ตะรุวะนะคะหะเน เคหะวัตถุมหิเขตเต	ในอากาศ ในเกาะ ในแว่นแคว้นในบ้าน
ภุมมา จายันตุ เทวา	ในต้นพฤกษา และ ป่าชัฏในบ้านเรือนและในไร่นาก็ดี
ชะละถะละวิสะเม ยักขะคันธัพพะนาคา	และยักษ์ คนธรรพ์ นาค ซึ่งสถิตอยู่ในน้ำบนบก
ติฏฐันตา สันติเก ยัง มุนิวะระวะจะนัง	และที่อื่นไม่เรียบราบก็ดีอันอยู่ที่ใกล้เคียง
สาธะโว เม สุณันตุ	จงมาประชุมพร้อมกันในที่นี้ คำใดเป็นของพระมุนี ท่านสาธุชนทั้งหลาย จงสดับคำของข้าพเจ้านั้น
ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา	ดูก่อนท่านผู้เจริญทั้งหลาย กาลนี้เป็นกาลฟังธรรม
ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา	ดูก่อนท่านผู้เจริญทั้งหลาย กาลนี้เป็นกาลฟังธรรม
ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา	ดูก่อนท่านผู้เจริญทั้งหลาย กาลนี้เป็นกาลฟังธรรม

ปุตตาปิ ตัสสะ พะหะโว	แม้บุตรทั้งหลายของเธอเป็นอันมาก
อินทะนามา มหัพพะลา	มีนามว่าอินทร์ มีกำลังมาก
อิทธิมันโต ชุติมันโต	มีฤทธิ์ มีอานุภาพ
วัณณะวันโต ยะสัสสิโน	มีรัศมี มียศ
โมทะมานา อัฏฐังสุ	ยินดีมุ่งมา...ประทับอยู่

อุตตะรัญจะ ทิสัง ราชา	ท้าวกุเวร ผู้อยู่ด้านทิศอุดร
กุเวโร ตัปปะสาสะติ	ปกครองอยู่ซึ่งทิศนั้น
ยักขานัง อาธิปะติ	เป็นอธิบดีของพวกคนยักษ์
มหาราชา ยะสัสสิ โส	เธอเป็นมหาราชา มียศ
ปุตตาปิ ตัสสะ พะหะโว	แม้บุตรทั้งหลายของเธอเป็นอันมาก
อินทะนามา มหัพพะลา	มีนามว่าอินทร์ มีกำลังมาก
อิทธิมันโต ชุติมันโต	มีฤทธิ์ มีอานุภาพ
วัณณะวันโต ยะสัสสิโน	มีรัศมี มียศ
โมทะมานา อัฏฐังสุ	ยินดีมุ่งมา...ประทับอยู่

ปุริมะทิสัง ธะตะรัฏโฐ	ท้าวธตรฐเป็นใหญ่ทิศบูรพา
ทักขิเณนะ วิรุฬหะโก	ท้าววิรุฬหกเป็นใหญ่ทิศทักษิณ
ปัจฉิเมนะ วิรูปักโข	ท้าววิรูปักษ์เป็นใหญ่ทิศปัจฉิม
กุเวโร อุตตะรัง ทิสัง	ท้าวกุเวรเป็นใหญ่ทิศอุดร
จัตตาโร เต มหาราชา	มหาราชทั้ง ๔ นั้น
สะมันตา จตุโร ทิสา	ยังทิศทั้ง ๔ โดยรอบ
ททัทัลละมานา อัฏฐังสุ	ให้รุ่งเรืองประทับอยู่

ธรรมประทานพร เล่ม 5

โดย

เกษร สุทธจิต จันทร์ประภาพ RN, ROF, COF

10 South 308 Birnam Trail

Willowbrook, Illinois 60527 U.S.A

Tel./Fax : (630) 920 - 8428

Email : Kaysorn@hotmail.com

www.dhammapratarnporn.com

หรือ

บ้านทิพย์ปฏิบัติธรรม

6 สันติรักษ์ ถ.สันติธรรม

ต.ช้างเผือก อ.เมือง จ.เชียงใหม่

Tel./Fax (053) 219 - 831

ธรรมประทานพรเล่มที่ ๕

ภาพปก: สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าองค์ปฐม
ประดิษฐาน ณ วัดท่าซุง จ.อุทัยธานี

ผู้เขียน: เกษร สุทธจิต จันทร์ประภาพ RN, ROF, COF

พิมพ์ครั้งแรก 27 ธันวาคม 2547 จำนวน 30,000 เล่ม

พิมพ์ที่: บริษัท บี.เอส.ดี การพิมพ์ จำกัด
เลขที่ 48 (หลังโรงเรียนโสตศึกษา)
ถ.สันติธรรม ต.ช้างเผือก อ.เมือง จ.เชียงใหม่ 50300
Tel./Fax (053) 221 - 682

สารบัญ

	หน้า
บทนำ เกษร สุทธจิต จันทร์ประภาพ	1
สมาทานพระกรรมฐาน พระเดชพระคุณหลวงพ่อพระราชพรหมยาน	14
น้ำพุทธมนต์ โดย พระเดชพระคุณหลวงพ่อพระราชพรหมยาน	22
น้ำมันชาตรี โดย พระเดชพระคุณหลวงพ่อพระราชพรหมยาน	24
บวงสรวง โดย เกษร สุทธจิต จันทร์ประภาพ	25
วิสุทธิมรรค ย่อโดย เกษร สุทธจิต จันทร์ประภาพ	28
วิสุทธิมรรค ภาคศีล ย่อโดย เกษร สุทธจิต จันทร์ประภาพ	34
วิสุทธิมรรค ภาคสมาธิ ย่อโดย เกษร สุทธจิต จันทร์ประภาพ	40
.วิสุทธิมรรค ภาคปัญญา ย่อโดย เกษร สุทธจิต จันทร์ประภาพ	75
นิพพาน โดย พระเดชพระคุณหลวงพ่อพระราชพรหมยาน	91
พระพุทธโอวาทองค์ สมเด็จพระปฐม พระอาจารย์สมปอง สนฺตจิตฺโต	104
.ธรรมะจากพระไตรปิฎก โดย เกษร สุทธจิต จันทร์ประภาพ	107
ทางสายเอก โดย เกษร สุทธจิต จันทร์ประภาพ	118
กลอนสอนใจ โดย สงกรานต์ สมบูรณ์ศฤงค์	119
อภิญญา โดย อาจารย์สุพรรณษา แก้วฝ่ายนอก	133
ชีวประวัติ ของอาจารย์ศิวโมกข์ พุทธบุตร	155
ชีวประวัติ ของอาจารย์สกลรัตน์ วัชรานานันท์	158
ชีวประวัติ ของอาจารย์ปานทิพย์ สันติเวส	163
มโนมยิทธิ โดย สายใจ ศรีวงศ์มณีรัตน์	168
บัวพ้นน้ำ โดย ธวัชชัย ใจสัตย์	172
ชีวประวัติของไกลวัลย์ โดย ไกลวัลย์ ไกลกังวล	179
ต้นร้ายปลายดี ชีวิตของบุหลัน โดย บุหลัน พุทธบุตรี	185
สถานที่ฝึกกรรมฐานมโนมยิทธิ	190
ผู้ร่วมทำบุญสร้างหนังสือธรรมประทานพร เล่ม 5	196
แผนที่ไปบ้านทิพย์ปฏิบัติธรรม	200

น

ต

ตำราบวงสรวง
แผนตั้งโต๊ะใหญ่

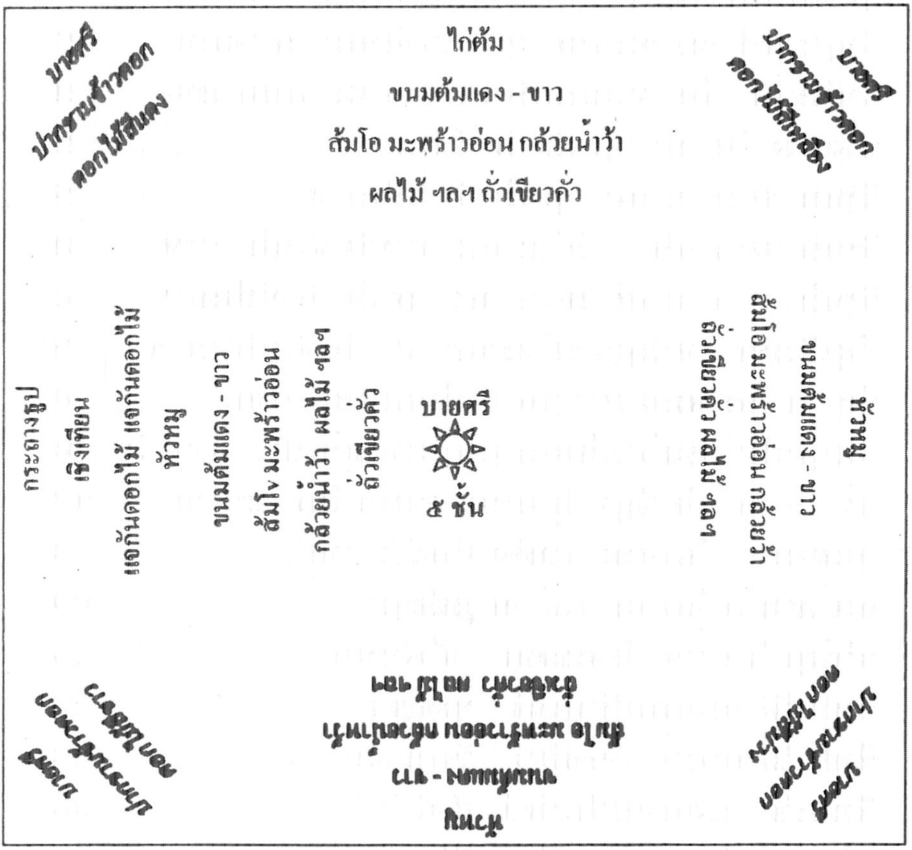

พระคาถาเสกเครื่องบรวงสรวง เจิมบ้าน เจิมรถ ล้างหน้าทาแป้ง เป็นเมตตามหานิยมว่า

ปิโย เทวะมนุสสานัง ปิโย พรหมานะมุตตะโม ปิโย นาคะ สุปัณณานัง ปิณินทรียัง นะมามิหังฯ

บทนำ

กราบเรียนท่านสาธุชนผู้อ่านทุกท่าน

หนังสือธรรมประทานพร เล่ม 1 เล่ม 2 เล่ม 3 เล่ม 4 เล่ม 5 พิมพ์ออกมามีเนื้อหาธรรมะเข้มข้น เพื่อความหลุดพ้น มีคุณค่าสูงส่งยิ่ง เพียงแต่ท่านอ่านเล่มหนึ่งเล่มใดก็สามารถเข้าใจในพระธรรมคำสั่งสอนขององค์สมเด็จพระพุทธชินวรศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ง่ายๆ ได้ทุกเล่ม ไม่จำเป็นต้องอ่านหมดทั้ง 5 เล่ม เป็นอุบายทางลัดตัดตรงเข้าอริยมรรค อริยผล เป็นอริยบุคคล เข้าพระนิพพาน เป็นจุดหมายปลายทางของทุกชีวิตทุกดวงจิต ควรรีบเร่งรัดปฏิบัติภารกิจเพียรภาวนา หากรีรอเนิ่นช้าจะเสียเวลาที่ดีมีค่าที่ได้เกิดมาเป็นคน

การเขียนธรรมประทานพรทุกๆ เล่ม ดิฉันพยายามเขียนเล่าเรื่องชีวิตความเป็นมาให้ท่านผู้อ่านเป็นการเปิดเผยตัวเองว่าดิฉันไม่ได้เก่งกาจไม่อวดฉลาดว่าเป็นคนดีเด่น ไม่มีประวัติ หรือผลงานอะไรดีเลิศ เป็นชาวบ้านปุถุชนคนธรรมดาที่ต้องทำมาหากินเหมือนชาวโลกทุกๆ คน ต้องดิ้นรนต่อสู้เพื่อความอยู่รอดของชีวิต ขอให้ท่านผู้อ่านโปรดได้เข้าใจในตัวบุคคลผู้เขียน ซึ่งไม่มีอะไรดีงามทุกๆด้านทั้งทางกาย วาจาใจ ซึ่งยังมีเรื่องที่ต้องแก้ไขอยู่มากมาย ดิฉันชอบศึกษาเรื่องชีวิตจิตใจ ดิฉันมองดูทุกๆ คนทุกเพศทุกวัย ทุกที่ ที่ได้พบปะ ดิฉันชอบสังเกตได้เรียนรู้จากชีวิตของทุกท่านที่มีคุณความดีว่าเป็นบุคคลตัวอย่างที่ดิฉันต้องปฏิบัติตนให้ดีมีเหตุมีผลให้เป็นคนดีดังเช่นคนนั้นคนนี้ ทุกๆท่านจึงเปรียบเสมือนเป็นคุณครูบาอาจารย์โดยที่ทุกท่านไม่ทันรู้ตัว เพราะดิฉันชอบสังเกตจดจำคุณงามความดีเกร็ดเล็กเกร็ดน้อยของทุกคนที่มีจิตใจดีงาม ไม่ว่าอยู่ประเทศไหน ศาสนาใด หรืออยู่คนเดียว ดิฉันชอบคิดค้นคว้าหาความเป็นจริง ส่วนมากดิฉันก็จะกราบเรียนถามกับท่านเทพเทวดาหลวงปู่ หลวงพ่อทุกๆ พระองค์ที่ท่านไม่มีกายหยาบ กายเนื้ออย่างพวกเรา แต่ท่านมีกายละเอียดงดงามสดใส

เป็นกายใน กายเทพ กายพรหม กายพระนิพพาน ท่านได้มีพระเมตตาโปรดมาสั่งสอนตักเตือนทางจิตตลอดเวลา เพื่อมิให้ดิฉันทำผิดออกนอกรีตนอกรอย แต่ดิฉันก็หาทางกระทำความผิดอีกจนได้ตลอดมาตามประสาปุถุชนคนธรรมดาที่มีขันธ์ 5 ร่างกายเต็มไปด้วยของไม่สะอาด

เขียนมาถึงตรงนี้ขอทุกท่านโปรดอย่าสนใจดิฉันซึ่งไม่มีอะไรดีงาม มีแต่ร่างกายแสนสกปรกโสโครกน่ารังเกียจ มีแต่ความแก่ชรา รอเวลาให้โดนเผาในป่าช้าเท่านั้น ขอท่านสาธุชนผู้อ่านทุกๆ ท่าน สนใจในพระธรรมขององค์พระสัพพัญญูศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้าที่มีอยู่ในหนังสือธรรมประทานพรทุกๆเล่มเป็นของจริงของง่าย เป็นทางลัดทางปลอดภัยตัดตรงเข้ากระแสพระนิพพานเร็วๆ ไวๆ ตามความตั้งใจจริงของทุกท่าน และตามพระพุทธประสงค์ขององค์พระบรมโลกนาถศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้าที่พระองค์ท่านมีพระมหาเมตตาทรงโปรดกรุณามีพระพุทธบัญชาให้ดิฉันหรือท่านใดก็ตามที่ท่านเป็นพุทธศาสนิกชนที่ศรัทธาในพระพุทธองค์ช่วยกันเขียนช่วยกันเผยแพร่ ช่วยกันพิมพ์ ช่วยกันแจก ช่วยกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นช่วยกันทุกๆด้านตามความสามารถของท่านเอง จะสร้างวัดวาอารามเปิดบ้านพักคนชราหรือบ้านทิพย์ปฏิบัติธรรม สร้างพระพุทธรูปบูชาสร้างสาธารณประโยชน์ ถนนหรือส้วม ก็ดีทั้งนั้นสุดแล้วแต่ละท่านถนัดทางไหนก็ช่วยกันทำทางนั้น ช่วยกันเร็วๆไวๆ เพื่อเชิดชูส่งเสริมพระศาสนาขององค์พระจอมไตรบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า ช่วยกันพิมพ์หนังสือธรรมประทานพรแจกจ่ายเป็นธรรมะที่ง่ายๆ ให้ทุกๆ ท่านได้เข้าใจหูตาสว่างไสวว่ามีพระนิพพานอยู่ทั่วๆ ไปในทุกหนทุกแห่งที่ใกล้ที่สุดที่เราท่านลืมค้นหา จึงไม่ได้พบพระนิพพาน เพราะมัวแต่ล้มลุกคลุกคลานพยายามไปหาที่โน่นที่นี่ ไปกราบหลวงปู่หลวงพ่อองค์นั้น องค์นี้เพื่อให้ท่านเมตตาชี้ทางดับทุกข์ ที่แท้จริงไม่ต้องไปมองหาที่ไหน พระนิพพานที่ใกล้ชิดอยู่ในจิตในใจของพวกเราทุกท่านทั้งๆ ที่ยังมีชีวิตอยู่นี้ไม่ต้องรอให้ถึงตายจนกายแยกแตกสลายสูญหายไป ทำได้ง่ายแสนง่าย ทุกๆ

ท่านเลือกทำได้ตามสบาย มีอยู่ด้วยกัน 4 สาย สายแห่งพระนิพพานจิตเบิกบานเป็นพระอรหัตตผล คือ

1. สายสุกขวิปัสสโก ตามหลักสูตรมหาสติปัฏฐาน 4 ไม่มีการเห็นผีนรกเทวดา ให้รู้ตัวมีสติ กำหนดจิตดูกายาขันธ์ว่าเป็นทุกข์ สกปรกรกรุงรังไม่น่าสนใจ ทำจิตเฉยๆไว้ ปล่อยวางขันธ์ 5 รูปนาม ให้เห็นก็สักแต่ว่าเห็นไม่เอาจิตไปติดผูกมัดไว้กับร่างกาย

2. สายเตวิชโช ฝึกสมาธิ คือเพ่งเตโชกสิณ (ไฟ) อาโลกสิณ (แสงสว่าง) โอทากสิณ(สีขาว) หรือฝึกมโนมยิทธิเพื่อให้เกิดทิพยจักษุญาณ คือจิตรู้เห็นคล้ายตาทิพย์ สามารถมีคุณวิเศษรู้อดีตชาติ รู้จิตผู้อื่นและรู้กำจัดกิเลสให้หมดสิ้นไป ด้วยฌานสมาบัติ 4 สายเตวิชโชนี้ดีสำหรับผู้ที่ชอบสงสัยสนใจพิสูจน์ความรู้ที่ตามองไม่เห็น ว่านรกสวรรค์ พรหมนิพพาน มีจริงหรืออย่างไร ผู้ได้ทิพยจักษุญาณได้กำไรเป็นผู้ที่ใกล้เข้าพระนิพพานรวดเร็วว่องไวมากกว่าสายอื่น

3. สายฉฬภิญโญ คือ มีสมาธิฌาน 4 ในกสิณ 10 เป็นอุปนิสัยของท่านที่ชอบมีฤทธิ์มีเดช เรียกว่าท่านผู้ทรงคุณธรรมพิเศษ อภิญญา 6 ระหว่างที่ทรงฌานโลกีย์ มีคุณสมบัติพิเศษคือ มีอิทธิฤทธิ์แสดงฤทธิ์ต่างๆหายตัวไปไหนๆได้ มีหูทิพย์ ตาทิพย์ ทราบความรู้สึกรู้ใจคน สัตว์ ระลึกชาติต่างๆ และมีญาณพิเศษเพิ่มอีกคือทำกิเลสในจิตให้หมดไปเป็นพระอรหัตตผล

4. สายปฏิสัมภิทัปปัตโต สายนี้ทรงคุณความดีรู้ครอบคลุมทั้ง 3 สายเบื้องต้น มีความฉลาดรอบรู้ในพระไตรปิฎก สามารถเข้าใจทุกภาษาพูดได้ย่อความขยายความได้ง่ายถูกต้อง ส่วนมากเป็นพระ หรือท่านที่ลาจากพุทธภูมิ

ถ้าจะถามว่าดิฉันผู้เขียนชอบปฏิบัติธรรมสายไหนก็ขอตอบได้ทันทีว่าชอบทุกๆสาย เพราะถ้าทุกท่านทำได้ก็เป็นพระอรหันต์เข้าพระนิพพานได้เช่นเดียวกันหมด แต่ผู้เขียนก็ยังไม่ถึงบรมสุขพระนิพพาน

จนแล้วจนรอด ได้แต่มีความสุขกายสบายใจนิดๆหน่อยๆ ตามฐานะวัยชรา ของผู้เขียน ที่ผู้เขียนชอบปฏิบัติตอนนี้ก็คือ วิธีมโนมยิทธิกรรมฐาน เพราะง่ายแสนง่ายไม่ต้องแบกต้องหามไม่ต้องจ่ายสตางค์ค่าเรียนให้ใคร เป็นของที่ฝึกกันได้โดยตรง ต่อองค์สมเด็จพระบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า ทุกคนทุกนิสัย ทุกวัย ทุกศาสนา ฝึกวิชามโนมยิทธินี้ได้ดี ขอเพียงแต่ให้มีศีล 5 ครบ เคารพองค์ พระบรมศาสดาของท่าน มุ่งพระนิพพานแดนสุขเกษมสำราญ เป็นจุดมุ่งมาตรปรารถนาของพระศาสดาทุกพระองค์ มีสมาธิตั้งแต่อุปจารสมาธิมีวิปัสสนาญาณเห็นว่าโลกเป็นทุกข์ความตายไม่ใช่ที่สิ้นสุดของการเกิด**มโนมยิทธิเป็นการฝึกถอดจิตภายในออกจากกายนอกที่สกปรกด้วยฝึกสมาธิภาวนาให้มองเห็นว่าร่างกายเป็นเพียงธาตุ 4 แสนสกปรกโสโครก หายใจเข้าภาวนา นะมะ หายใจออกภาวนา พะธะ กำหนดภาพพระพุทธรูปนึกเอาไว้ในอกขององค์พระบรมสุคตศาสดา นำจิตเราที่สะอาดสดใสขึ้นไป ขอดูทุกสิ่งตามความเป็นจริงทุกประการ ในสวรรค์ นรก พรหมนิพพาน ตามสภาวะความเป็นทิพย์ ฝึกครั้งแรก ต้องมีอาจารย์ฝึกสอน**แนะนำ หลังจากนั้นท่านไปเพียรฝึกตัดกิเลสด้วยตัวเองมองเห็นพระนิพพานงดงาม สะอาดสดใสทำอย่างไรจิตก็ไม่ยอมติดใจในขันธ์ 5 และโลกมนุษย์ที่วุ่นวายอีกต่อไป เป็นการตัดกิเลสรวดเร็วโดยอัตโนมัติ ง่ายแสนง่ายดิฉันคิดเอาคนเดียวเพราะชอบทำอะไรง่ายๆ ได้ผลรวดเร็ว **ผู้ฝึกมโนมยิทธิได้แล้วก็รีบทรงฌาน4ใช้งานไว้ให้ได้ตลอดเวลา ด้วยการฝากจิต หรือ กายทิพย์ไว้กับองค์พระพิชิตมารบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้าฝากไว้ในพระวรกายทิพย์พระนิพพานของพระองค์ท่านไว้ เป็นการทรงฌาน 4 ที่มีทั้งศีล สมาธิ ปัญญา เอาจิตมองลงมาดูโลกมนุษย์มองเห็นโลกสีดำมืดเล็กเท่าลูกมะนาวเพราะจิตคน สัตว์ มัวเมาติดใจในร่างกาย ในรูป รส กลิ่น เสียง สัมผัส ทำผิดละเมิดศีล 5 ข้อ โลกจึงมีแต่ความวุ่นวายเป็นทุกข์ ไม่สดใส จิตเบื้องบนพระนิพพานแสนสนุก มีแต่ความสุขใจ** แถมปิดประตูอบายภูมิ ส่วนร่างกายในโลกก็ให้จิตบน

พระนิพพาน ควบคุมกายให้ทำงานตามหน้าที่**จะเป็นหญิง ชาย กระเทย ทหาร ตำรวจ พ่อค้า แม่ครัว เป็นเจ้านาย ลูกน้องก็เป็นของสมมุติจอมปลอมทั้งสิ้น ท้ายที่สุดก็แตกสลายตายกันหมด เราจะหาความสุขสงบในโลกนี้ไม่มี จะมีได้ก็อยู่ในจิตในใจของเราทุกๆ ท่านเท่านั้นแยกกันให้ได้ กายส่วนกาย จิตส่วนจิต คนละชนิดกัน**

ท่านที่ยังไม่เคยฝึกมโนมยิทธิหรือฝึกสมาธิภาวนาแบบไหนมาก็ตามรีบเร่งสนใจหาอาจารย์ผู้ฝึกมีหลายที่ตามรายการด้านหลังหนังสือนี้เป็นวิชชาขององค์สมเด็จพระจอมไตรบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้าที่ทรงมีพระมหาเมตตาประทานวิชชามโนมยิทธิอภิญญามาไว้ให้มวลมนุษย์ไม่ว่าชาติใดศาสนาใด ฝึกกันได้ทั้งนั้นเพื่อให้ฉลาดเฉลียวว่าชาตินี้มิใช่ชาติเดียวของคนหรือสัตว์ จะได้รีบเร่งรัดกระทำคุณงามความดี มีทาน ศีล สมาธิ วิปัสสนาญาณ มุ่งหน้าทำเพื่อพระนิพพานเป็นจุดหมายปลายทางของเทพ พรหม คน สัตว์ และผี

ขอบูชาพระคุณความดีของท่านผู้อ่าน และขอกราบขอบพระคุณมายังผู้ใจบุญ สาธุชนผู้อ่านและทุกๆท่านที่ให้การสนับสนุนเป็นกำลังใจให้เงินช่วยสร้างช่วยพิมพ์หนังสือเป็นการช่วยงานด้านกุศล ช่วยแนะนำช่วยตรวจแก้ และช่วยเผยแพร่ ช่วยกันเขียน ช่วยกันพิมพ์หนังสือธรรมประทานพรทุกๆเล่ม มีผู้สนใจอ่านได้รับการต้อนรับอย่างดี หลายๆท่านโทรศัพท์มาติดต่อ ช่วยเหลือดิฉัน ทุกๆสถาบัน ทุกๆสถานที่ บางวัดที่บ้านหลายจังหวัดที่ไป ได้เมตตาให้ที่พักอาศัยพระคุณเจ้า พระภิกษุทุกวัดช่วยให้ดิฉันได้ไปทำงานบรรยายธรรม แนะนำวิชาพระกรรมฐานที่ประกอบด้วยทั้งศีลสมาธิและปัญญา รวมกันเข้ามาเรียกว่า **วิสุทธิมรรค คือสายทางแห่งความบริสุทธิ์ของจิต คือ พระนิพพาน** จะเอาแค่ศีล แค่สมาธิ แค่ปัญญาอย่างใดอย่างหนึ่งไม่สำเร็จมรรคผล เพราะพระผู้มีพระภาคเจ้าท่านสอนเน้นให้ทำให้ครบทาน ศีล สมาธิ วิปัสสนาญาณ เป็นบันไดไต่ขึ้นนิพพานขาดบันไดซี่ใดซี่หนึ่งก็ถึงฝั่งนิพานช้าไป ไม่ทันกับเวลาและเหตุการณ์

ไม่สมกับคุณค่าที่พวกเราท่านได้ผ่านมาเกิดเป็นคนในโลกแห่งความวุ่นวายแปรปรวน มีความทุกข์ยากลำบากทั้งกายใจ แล้วสูญสลายกันหมดทั้งสิ้น

ขอขอบคุณพี่ๆ น้องๆ ลูกๆ หลานๆ บริวารทุกท่านที่เข้ามาช่วยร่วมเป็นคณะ เป็นญาติธรรม พวกเราเป็นพี่เป็นน้องกันจะเป็นลูกหลานเหลนหรือชาติใด ศาสนาใด พวกเราก็มีองค์สมเด็จพระจอมไตรศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า ท่านเปรียบเสมือนเป็นคุณพ่อของเราทางธรรม ท่านเป็นผู้นำพวกเราเข้าพระนิพพานได้ง่ายๆ เพียงแต่เราเปิดจิตเปิดใจรับกระแสพระเมตตา หรือรับกระแสฉัพพรรณรังสีรัศมี 6 ประการไว้ในจิตเราท่านด้วยการภาวนา พุทโธ นะโมพุทธายะ นะมะ พะธะ อิติสุคโต หรือสัมมาอรหัง ดีเหมือนกันหมด ไม่จำเป็นต้องแบ่งก๊ก แบ่งสาย แบ่งพรรคแบ่งพวก แบ่งผิวพรรณวรรณะ แบ่งศักดิ์ศรี แบ่งเพศผู้ดี แบ่งศาสนา และแบ่งแยกพระอาจารย์

ท่านผู้สนใจปฏิบัติธรรม จะอยู่สำนักไหน ศาสนาใดดีทั้งนั้น และท่านผู้ช่วยกันทำนุบำรุงชาติ พระศาสนาให้เจริญรุ่งเรือง ดิฉันขอโมทนาสาธุกับทุกๆท่าน ด้วยความจริงใจ ขอบูชาพระคุณความดีของทุกๆท่านที่อ่านหนังสือธรรมประทานพร นำข้อวัตรธรรมะที่ท่านชอบใจ ไปปฏิบัติได้ผลดีมีอริยมรรคอริยผลในชาตินี้ นั่นคือจุดมุ่งหมายอันสำคัญขององค์สมเด็จพระภควันต์ศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า อันมีพระคุณเจ้าหลวงพ่อพระราชพรหมยาน ได้มีพระเมตตาหวังให้ทุกคนพ้นจากการเวียนว่ายตายเกิดเดินทางไปสั่งสอนลูกหลานพุทธบริษัทเพื่อให้หมดความสงสัย ดิฉันอยู่ถึงอเมริกาทั้งๆ ที่พระคุณเจ้าหลวงพ่อท่านป่วยไข้ไม่สบายตลอดมาก็อุตส่าห์ข้ามน้ำข้ามทะเลไปสอนลูกหลานพุทธบริษัทหลายครั้งดิฉันมีบุญวาสนาได้ฝึกจากคณะลูกศิษย์ของหลวงพ่อดิฉันขอกราบทุกๆ ท่านที่มีเมตตาฝึกสอนวิชามโนมยิทธิให้เข้าใจพระนิพพาน ส่วนผลบุญบารมีที่ท่านผู้อ่านมีจิตใจดีงามได้ดวงตาเห็นธรรมเข้าใจถูกทางพระนิพพานผลบุญนั้นก็ย้อนกลับมาหาทุกๆท่านที่ร่วมทำบุญบริจาคพิมพ์หนังสือ

ธรรมประทานพร แล้วย้อนมาหาดิฉันผู้เขียนเป็นรายสุดท้ายหนังสือธรรมประทานพรเล่ม 5 นี้มีพระธรรมอันล้ำค่า มีชื่อว่า **"วิสุทธิมรรค"** ดิฉันพยายามย่อเอาแต่ใจความหลักสำคัญจากหนังสือวิสุทธิมรรคที่**พระคุณเจ้าหลวงปู่พระพุทธโฆษาจารย์**ได้เขียนเอาไว้ คือพระไตรปิฎกฉบับย่อเป็นหนทางของจิตเดินทางเข้าถึงพระนิพพานได้ง่ายๆ และ**จากคู่มือปฏิบัติพระกรรมฐานของพระคุณเจ้าหลวงพ่อพระราชพรหมยาน**เอามาปะติดปะต่อกัน เขียนไว้ให้ทุกท่านได้ซาบซึ้งในพระธรรมคำสอนที่เข้าใจได้ง่ายๆ สั้นๆ เขียนให้ได้ใจความ ไม่ยากต่อการปฏิบัติ เพื่ออริยมรรคอริยผล เขียนไว้เพื่อลูกหลานหลายๆชั่วคน ที่ยังไม่ได้เกิดหรือเกิดแล้วก็ตาม**จะได้มีหนังสือวิสุทธิมรรคไว้อ่านเป็นแนวทางพระนิพพานตามแรงอธิษฐานของดิฉันที่ได้ขอพรต่อองค์พระทรงสวัสดิโสภาคย์พระบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้าไว้ 3 ข้อ ดังนี้**

1. ขอให้ดิฉันได้เข้าพระนิพพานโดยฉับพลันทันใดในชาติปัจจุบันนี้

2. ขอให้ทุกๆ ท่านที่ได้พบปะดิฉัน หรือพบปะหนังสือธรรมประทานพรใครก็ตามที่เป็นญาติทางโลกทางธรรมขอให้ทุกท่านเข้าถึงพระนิพพานในชาตินี้

3. ขอให้ลูกหลานของดิฉันและลูกหลานของทุกท่านที่ได้พบปะดิฉันทางหนังสือธรรมประทานพร ที่เกิดมาแล้วหรือที่ยังไม่ได้เกิดก็ตาม ขอให้ลูกๆ หลานๆ นั้นๆ เข้าถึงพระนิพพานในชาตินี้

อายุขัยดิฉันใกล้จะหมด งานที่ได้ตั้งใจก็ได้ทำไว้แล้วเกือบจะสำเร็จ หน้าที่ในครอบครัว หน้าที่ตัวเองก็จวนจะครบเกือบหมดแล้ว รอแต่เวลาให้ขันธ์ 5 ร่างกายแตกสลาย จิตใจพร้อมที่จะไปกราบแทบพระยุคลบาทพระบรมศาสดาทุกเมื่อ ดิฉันขอถือโอกาสอันดีที่ขณะนี้ยังเขียนหนังสือได้อยู่กราบลาท่านผู้อ่านก่อนตาย ขอขมาขอโทษ และขอลาตายอีกมากมายหลายครั้งมายังท่านผู้อ่านพี่ๆ น้อง บุตรหลาน ญาติธรรมทุกท่าน

ด้วยกายกรรม วจีกรรม มโนกรรมอันใดที่ดิฉันกระทำผิดพลาดพลั้งไป รวมถึงการเขียนหนังสือธรรมประทานพรที่มีการตกๆ หล่นๆ สะกดผิด หรือผิดจากแนวพระธรรมคำสั่งสอนขององค์สมเด็จพระชินวรศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า ขอความเมตตาจากทุกๆ ท่านได้โปรดอภัยให้ดิฉันด้วย พระคุณความดีที่มีน้ำใจให้ความรัก ความเมตตา ความเชื่อถือดิฉันตลอดมา ดิฉันขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงส่ง ความสุขใจที่ดิฉันมีมาได้ทุกวันนี้ก็เพราะได้มีโอกาสพบปะท่านผู้ทรงคุณงามความดีมีศรัทธาในพระพุทธศาสนาขอตั้งความหวังไว้ว่าพวกเราจะได้พบกันอีกครั้งหลังจากพลัดพรากตายจากกัน ไปมีความสุขเกษมสำราญที่แดนอมตะทิพย์นิพพานสถานเดียว

ขอบูชาพระคุณความดีและขอบคุณสามีแสนดี คือ น.พ.บุญมี จันทรประภาพ ผู้ใกล้ชิดสนิทสนมกับผู้เขียนได้ให้อภัย ให้ความรักเมตตา ให้ความช่วยเหลือดิฉันมาแต่เริ่มแรกอีกทั้งดูแลดิฉันสนับสนุนให้ดิฉันทำงานพระพุทธศาสนาด้วยใจรัก ขอขอบคุณลูกๆ หลานๆ พี่ๆ น้องๆ พรรคพวกบริวารทุกท่านที่ช่วยงานทุกด้านเพื่อพระพุทธศาสนา ดิฉันไม่เคยนึกหวังอะไรจากทุกท่าน เพียงแต่ต้องการให้ท่านเข้าถึงอริยมรรค อริยผล ตามองค์พระบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า ดิฉันมีความจริงใจปรารถนาให้ผู้อ่านทุกๆ ท่านได้ไปเป็นสุขแท้จริงตลอดกาลที่พระนิพพาน อยู่กับพระพิชิตมารบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้าซึ่งไม่มีวันสูญสลาย เป็นการหมดจบสิ้นการเกิดๆ ตายๆ ในชาตินี้

หนังสือธรรมประทานพรเล่ม 1 , 2 , 3 , 4 , 5 จะเขียนออกมาไม่ได้ถ้าไม่มีพระผู้เป็นใหญ่ในชีวิตจิตใจของดิฉันไม่โปรดประทานพระพุทธอนุญาตเพราะลำพังสติปัญญาของดิฉันไม่มีอะไรดีไม่มีปัญญาที่จะเข้าใจในพระพุทธศาสนา พระอภิธรรม พระไตรปิฎก วิสุทธิมรรคพระธรรมอันล้ำค่าสูงส่ง องค์พระบรมโลกนาถศาสดามีพระพุทธบัญชาให้เขียนพระธรรมออกมา และมีพระเมตตาดลจิตดลใจให้ดิฉันเข้าใจเขียนได้ถูกต้องความผิดพลาดย่อมมีเป็นธรรมดาตามประสาของคนที่ยังมีขันธ์ 5 ขอความ

กรุณาอภัยให้ดิฉันมายังท่านผู้อ่านสาธุชนผู้สนใจในพระธรรมทุกๆ ท่าน

ผลบุญคุณความดีและบารมีทั้งหมดจากการเขียนหนังสือธรรมประทานพรของลูกๆเหล่าพุทธบริษัทขอน้อมถวายเป็นพุทธบูชา ธรรมะบูชา สังฆะบูชา บิดามารดาบูชา คุณครูอาจารย์บูชา เทพเทวาอารักษ์บูชาที่มีพระมหาเมตตากรุณาสั่งสอนลูกๆ ตลอดมาจนกระทั่งบัดนี้ ลูกๆขอเทิดทูนท่านผู้มีพระคุณด้วยการปฏิบัติบูชา มีการทำบุญให้ทาน มีศีล มีสมาธิ วิปัสสนาญาณและร่วมกันเขียนเรื่องชีวิตของลูกๆ ประสบการณ์ทางมโนมยิทธิและทางด้านการปฏิบัติธรรม พร้อมทั้งร่วมบริจาคเงินช่วยกันพิมพ์ช่วยกันแจกช่วยกันแนะนำฝึกสอนมโนมยิทธิแก่สาธุชนผู้สนใจในพระนิพพานเป็นการเผยแพร่พระศาสนาและแสดงออกถึงความกตัญญูกตเวทีต่อพระผู้มีพระภาคเจ้าผู้มีพระคุณยิ่งใหญ่ไพศาลต่อปวงสรรพสัตว์ทั้ง 3 โลก

ลูกๆ คณะธรรมประทานพร ขอกราบโมทนาสาธุกับบุญบารมีของท่านผู้มีพระคุณมากล้นมีองค์สมเด็จพระทศพลศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้าทุกๆพระองค์ พระปัจเจกพุทธเจ้าทุกๆพระองค์ พระโพธิสัตว์เจ้าทุกๆพระองค์ พระอริยสงฆ์เจ้าทุกๆพระองค์ ที่มีพระคุณความดี มีบุญบารมีเต็ม มีความสุขใจเป็นพระอรหัตตผลอยู่เบื้องบนพระนิพพาน พระองค์ท่านก็ยังไม่ลืมลูกๆหลานๆ ที่ยังคงเวียนวนอยู่ใน 3 โลก มี นรกโลกมนุษย์โลกและเทวพรหมโลกพระองค์ท่านยังคงเฝ้าดูสรรพสัตว์ทั่วทั้ง 3 โลกด้วยความห่วงใยสงสารว่าเมื่อไรหนอเหล่าสรรพสัตว์ทั้ง 3 โลกจึงจะพ้นจากบ่วงมารคือขันธ์ 5 บ่วงเวรบ่วงบาปกรรมที่ทำให้มนุษย์ สัตว์ ผี วิญญาณมีแต่ความทุกข์ยากลำบากกายใจสารพัด มีแต่ความวิบัติล้มตาย ในที่สุดแล้วยังไม่พ้นทุกข์

คณะลูกๆ เหล่าพุทธบริษัทขอตั้งจิตอธิษฐานด้วย อิติสุคโต พุทธังอาราธนาณัง ธัมมังอาราธนาณัง สังฆังอาราธนาณัง มาตาปิตุอาราธนาณัง คุณครูอาจารย์ อาราธนาณัง คุณเทพไทพรหมาเทวา อาราธนาณัง โอมะสี พรหมรังสี นามะเต สัพพะทุกขา สัพพะภยา สัพพะโรคา วินาศสันติ สัพพะลาภัง ภวันตุเม ด้วยเดชเดชะ แห่งบุญบารมีที่พวกลูกๆ

เหล่าพุทธบริษัทได้กระทำมา ตั้งแต่ชาติแรกจนถึงชาติปัจจุบัน ด้วยบารมีทั้ง 10 มี ทานบารมี ศีลบารมี เมตตาบารมี อธิษฐานบารมี เนกขัมมะบารมี ขันติบารมี วิริยะบารมี สัจจะบารมี ปัญญาบารมี อุเบกขาบารมี และขออัญเชิญพระบารมี10 ขององค์สมเด็จพระบรมโลกเชษฐศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์ พระปัจเจกพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์ บารมีพระธรรม บารมีขององค์พระอริยสงฆ์เจ้าทุกๆ พระองค์ บารมีของคุณบิดา มารดาทุกๆ ชาติ บารมีของคุณครูอาจารย์ทุกๆ ชาติบารมีของเทพเทวาพรหมาผู้รักษาผู้เป็นใหญ่ ขอได้มารวมตัวมาช่วยสงเคราะห์ลูก และหลานบริวารของเหล่าพุทธบริษัททุกๆ คนให้เข้าถึงอรหัตผลเร็วๆ ไวๆ ในชาติปัจจุบันนี้ คำว่าไม่มี ไม่ได้ ไม่สำเร็จขออย่าได้มี ขอให้ลูกๆ พุทธบริษัทได้ทำงานช่วยชาติ พระศาสนา พระมหากษัตริย์ให้เจริญรุ่งเรืองสืบไป ขอให้ลูกๆ ได้ตายอย่างรวดเร็วว่องไว ก่อนตายไม่ทุกข์ทรมานมากจนเกินไป ขอเข้าพระนิพพานโดยฉับพลันทันใดในชาติปัจจุบันนี้ พร้อมด้วยลูกหลานบริวารทุกท่านด้วยเถิด

ลูกๆ เหล่าพุทธบริษัทกราบอภิวาทด้วยความเคารพรักบูชา ขอกราบขอบพระคุณมากล้นในพระเมตตาทั่วทุกสัตว์โลกและกราบขอขมาลาโทษแทบฝ่าพระบาทขององค์สมเด็จพระบรมโลกนาถศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์สมเด็จองค์พระปฐมผู้ทรงดำรงเป็นเลิศประเสริฐยิ่งได้โปรดเป็นพระประธานควบคุมดูแลกิจการงานพระพุทธศาสนามาจนกระทั่งเวลานี้ด้วยกายกรรม 3 วจีกรรม 4 มโนกรรม 3 คือ กรรมบททั้ง 10 นั้น ที่เหล่าพุทธบริษัททั้ง 4 มี อุบาสก อุบาสิกา พระภิกษุ สามเณร ได้มีความประมาทกระทำความผิดพลาดพลั้งด้วยกาย วาจา ใจ ทั้งที่ตั้งใจ และไม่ได้ตั้งใจต่อหน้าหรือลับหลังพระรัตนตรัย ในชาติก่อนหรือชาตินี้ก็ดี โดยการที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ก็ดี ขอองค์สมเด็จพระพุทธชินศรีพระศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้าได้โปรดให้อภัยแก่ลูกๆ พุทธบริษัทตราบท้าวเข้าสู่พระนิพพานด้วยเทอญ

พุทธัง วันทามิ ภันเต กราบขอโทษพระผู้มีพระภาคเจ้า

ธัมมัง วันทามิ ภันเต กราบขอโทษพระธรรม

สังฆัง วันทามิ ภันเต กราบขอโทษพระอริยสงฆ์

มาตา ปิตุ วันทามิ ภันเต กราบขอโทษคุณพ่อคุณแม่

คุณครูอาจารย์ วันทามิ ภันเต กราบขอโทษคุณครูบาอาจารย์ เทพพรหมาเทวาฟ้าดิน วันทามิ ภันเต กราบขอโทษเทพไท้เทวา พรหมา ฟ้าดิน

ลูกๆ เหล่าพุทธบริษัททั้ง 4 ขอยกจิตที่สะอาดว่างจากกิเลสตัณหา ว่างจากขันธ์ 5 เข้าหมอบเฝ้ากราบองค์สมเด็จพระโลกนาถศาสดา ด้วยวิชชามโนมยิทธิกรรมฐาน ขอได้โปรดเมตตาประทานพุทธานุญาตให้กายทิพย์จิตทิพย์ของลูกๆ พุทธบริษัทเข้าไปอยู่ในพระวรกายทิพย์ของพระผู้มีพระภาคเจ้า เพื่อจิตทิพย์ของลูกเหล่าพุทธบริษัทจะได้มีจิตสดใสด้วยองค์สมเด็จพระจอมไตรศาสดาได้เมตตาปกคลุมปิดกั้นเอาไว้มิให้จิตทิพย์ของลูกที่สดใสตกลงหล่นลงมาในขันธ์ 5 ที่ แสนสกปรกรกรุงรังอีกต่อไป เป็นการแยกจิตออกจากกายแบบง่ายๆตั้งจิตตั้งใจยกจิตมอบไว้กับองค์สมเด็จพระพิชิตมารศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้าเพื่อจิตของพวกลูกๆจะได้เป็นจิตฉลาดสะอาดมีความเข้าใจในโลกธรรมโลกุตตรธรรมถูกต้องตรงตามองค์สมเด็จพระพุทธชินวรได้ทรงสอนไว้จิตสะอาดสดใสใจนิ่งเฉยของลูกๆพุทธบริษัท ขอนั่งบนดอกบัวแก้วขอดอกบัวแก้วหมุนเวียนขวาเป็นการเวียนเทียนทักษินาวัตรเคารพบูชาองค์พระบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้าอย่างสูงสุดขอให้การหมุนของดอกบัวเป็นการหมุนสลัดตัดอวิชชา ตัดกิเลสตัณหา อุปาทานที่หลงใหลออกจากจิตใจเร็วๆ ไวๆ ในชาตินี้ หมุนอยู่ตลอดเวลาที่จิตยังไม่หมดการยึดติดขันธ์ 5 ขอหมุนเพิ่มบุญบารมีทั้ง 10 ทัศ เพื่อเข้าถึงอริยมรรคอริยผล ขอหมุนเอาคนดีมีศรัทธาเข้ามาในชีวิตของลูก เพื่อจะได้เสริมสร้างพลังจิตคนดีให้ดียิ่งขึ้นให้มีปัญญามีเมตตากันมากขึ้นหมุนเร็วที่สุดเพื่อตัดกายมนุษย์ กายเทพ กายพรหมออกจากจิต

ให้เหลือแต่กายทิพย์ กายธรรม กายแก้วนิพพาน ขอยกเอาจิตเต็มกำลังอยู่เฝ้าจงรักภักดีกับพระผู้มีพระภาคเจ้าในกายทิพย์นิพพานของพระพุทธองคไหว้พระสวดมนต์แผ่เมตตาตลอดเวลาอยู่ในนั้นขอแผ่บุญกุศลบารมีที่ลูกๆ ได้กระทำมาแต่ต้นจนปัจจุบัน ฝากไปกับฉัพพรรณรังสีรัศมี 6 ประการของ องค์สมเด็จพระพิชิตมารที่แผ่ไพศาลไปทั่ว 3 โลก ทั่วจักรวาลด้วยการเอ่ยพระนามท่านผู้เป็นใหญ่ทั่วในสามโลกด้วยความนอบน้อมเคารพรักบูชาอย่างยิ่ง

นะโมพระพุทธสิกขีพระพุทธเจ้า
นะโมสรรพพุทธานัง
นะโมสรรพธัมมานัง
นะโมสรรพสังฆานัง
นะโมอิติ อิติ โพธิสัตว์
นะโมพุทธายะ พลังพระเปิดโลก
โอม ข่ายเพชรพระพุทธเจ้า
โอม ยันต์เกราะเพชรพระพุทธเจ้า
โอม ฉัพพรรณรังสีพระพุทธเจ้า
โอม พระแม่เจ้าธรณี เมกามาอุ
โอม ท่านท้าวจาตุรมหาพรหม
โอม ท่านท้าวพระยายมราช
โอม ท่านท้าวสักกะเทวราช
โอม ท่านท้าวจาตุรมหาราช

ขอได้โปรดดลบันดาลให้สรรพสัตว์ทั้ง 3 โลก เจ้ากรรมนายเวร ญาติมิตรมีความสุขสำเร็จในชีวิต ได้หลุดพ้นจากภัยพิบัติวัฏฏสงสารโดยสิ้นเชิง ด้วยพระบารมีอันมิอาจประมาณ ลูกขอนอบน้อมนมัสการด้วยจิตใจขอให้สรรพสัตว์ทั้ง 3 โลก เจ้ากรรมนายเวร ญาติมิตร และจิตลูก สะอาดสว่างสดใส หลุดพ้นไซร้ สู่บ้านพระนิพพานพร้อมด้วยบริวารทุกท่าน

เทอญ สัมปะติจฉามิ สัมปะจิตฉามิ นิพพานะสุขัง

ของแถมพิเศษ พระแม่เจ้าธรณีโปรดเมตตามาสอนดิฉันว่าดังนี้ ความว่างเปล่าห่อหุ้มสรรพสิ่งใดๆ ใน 3 โลกนี้เพราะในที่สุดคน สัตว์ เทพ ผีตายทั้งสิ้นทุกอย่างสูญสลายหมด ในความว่างเปล่านี้ มีความไม่ว่างอยู่ คือจิตของคนสัตว์เทพต่างก็อยู่ในโลกแห่งความสูญสลายว่างเปล่าผู้ใดเห็นความไม่ว่าง ว่า มีแต่ความว่างเปล่า คือ จิตของผู้ใดมีแต่ความว่างเปล่าจากสรรพสิ่ง 3 โลก คือ จิตปล่อยวางไม่ผูกพันยินดีในรูปรสกลิ่นเสียงทั้ง 3 โลก ผู้นั้น ถึง ความว่างเปล่าอย่างแท้จริงแปลว่าจิตผู้ใดไม่ผูกพันทั้ง 3 โลก คือมนุษย์โลกเทวโลกพรหมโลกจิตของท่านผู้นั้นเข้าถึงพระนิพพานอย่างแท้จริง ลูกกราบขอบพระคุณพระแม่เจ้าธรณีที่มีพระเมตตาให้ลูกเข้าใจพระธรรมได้ชัดแจ้งดีขึ้นเจ้าค่ะ

ธาตุว่างเปล่า คือ ดินน้ำลมไฟวัตถุธาตุ คนสัตว์ผี เทวดา พรหม สังขตธาตุ เป็นธาตุหนักมีเกิดขึ้น ตั้งอยู่ดับไปแตกสลายไม่มีอะไร เหลือว่างเปล่าในที่สุด

ธาตุอมตะ คือ ดวงจิตผีนรกคนสัตว์จิตเทพพรหม นิพพานจิตพระพุทธเจ้าไม่ตาย ไม่สูญสลาย นิพพุธาตุ พุทธิธาตุ อสังขตธาตุ เป็นธาตุเบาสงบเย็นสบาย เป็นธาตุที่ไม่ว่างเปล่ามีอยู่ตลอดกาล

ด้วยความเคารพนับถือว่าทุกๆ ท่าน คือญาติธรรม
จากเกษร สุทธจิต จันทรประภาพ

1. 10 South 308 Birnam Trail Willowbrook Illinois 60527 Telephone 630 - 920 - 8428
2. บ้านทิพย์ปฏิบัติธรรม เลขที่ 6 ถนนสันติรักษ์ ข้างวัดสันติธรรม ต.ช้างเผือก อ.เมือง จ.เชียงใหม่ 50300 โทร (053) 219 - 831
Email : Kaysorn@hotmail.com
www.ธรรมประทานพร.com หรือ www.dhammapratarnporn.com

คำสมาทานพระกรรมฐานของ
พระคุณเจ้าหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

(หลวงพ่อฤาษีลิงดำ ศิษย์หลวงพ่อปาน วัดบางนมโค)

โย โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ สวากขาโต เยนะ ภะคะวะตา ธัมโม

สุปะฏิปันโน ยัสสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ตัมมะยัง ภะคะวันตัง สะธัมมัง สะสังฆัง

อิเมหิ สักกาเรหิ ยะถาระหัง อาโรปิเตหิ อะภิปูชะยามะ

สาธุ โน ภันเต ภะคะวา สุจิระปะรินิพพุโตปิ ปัจฉิมา ชะนะตานุกัม ปะมานะสา

อิเม สักกาเร ทุคคะตะปัณณาการะภูเต ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัง ทีฆะ รัตตัง หิตายะ สุขายะ

อะระหังสัมมาสัมพุทโธภะคะวา พุทธังภะคะวันตัง อภิวาเทมิ (กราบ)

สวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม ธัมมัง นะมัสสามิ (กราบ)

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ สังฆัง นะมามิ (กราบ)

คำขอขมาพระรัตนตรัย

สัพพัง อะปะราทัง ขะมะถะ เม ภันเต อุกาสะ ทะวา รัตตะเยนะ กะตัง

สัพพัง อะปะราทัง ขะมะถะ เม ภันเต อุกาสะ ขะมามิ ภันเตฯ

อิมาหัง ภะคะวา อัตตะภาวัง ตุมหากัง ปริจัจชามิ

ข้าแต่สมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้าผู้เจริญ ข้าพระพุทธเจ้าทั้งหลาย ขอมอบกายถวายชีวิตแด่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ข้าพระพุทธเจ้าทั้งหลาย ขออาราธนาบารมี พระพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์ พระปัจเจกพุทธเจ้า

ทุกๆพระองค์ พระธรรมและพระอริยสงฆ์ทั้งหลาย ครูบาอาจารย์ทั้งหลายสืบๆกันมา มีหลวงปู่ปาน วัดบางนมโคและหลวงพ่อพระราชพรหมยาน วัดท่าซุงเป็นที่สุด ขอได้โปรดยกจิตของข้าพเจ้าขึ้นสู่ภาวะพระกรรมฐานทั้ง 40 ทัศ พระปีติทั้ง 5 และวิปัสสนาญาณทั้ง 9 ขอพระกรรมฐานทั้ง 40 ทัศ พระปีติทั้ง 5 และวิปัสสนาญาณทั้ง 9 จงมาบังเกิดปรากฏ ในกายทวาร ในวจีทวาร ในมโนทวาร ของข้าพระพุทธเจ้า ณ กาลบัดเดี๋ยวนี้เถิด

ญาณใด อันเป็นผลของสมถภาวนา ญาณทั้งหลายเหล่านี้มีทิพยจักขุญาณ จุตูปปาตญาณ เจโตปริยญาณ ปุพเพนิวาสานุสสติญาณ อตีตังสญาณ อานาคตังสญาณ ปัจจุปันนังสญาณ และยถากัมมุตาญาณ ขอญาณทั้งหลายเหล่านี้ จงปรากฏบังเกิดในกายทวาร ในวจีทวาร ในมโนทวาร ของข้าพระพุทธเจ้า ณ กาลบัดเดี๋ยวนี้เถิด

(บางครั้งจะกล่าวว่า) ขอได้โปรดยกจิตของข้าพเจ้า ขึ้นสู่ภาวะแห่งเมฆจิต สามารถกำหนดจิต รู้ภาวะการณ์ต่างๆทั้งเหตุ ผล อดีต อนาคต ปัจจุบัน ได้ทุกขณะจิตที่ปรารถนาจะรู้ เมื่อรู้แล้ว ขอให้เห็นภาพนั้น ได้ชัดเจนแจ่มใส และพยากรณ์ได้ ตามความเป็นจริงทุกประการ เหตุใดที่พึงบังเกิดแก่ข้าพเจ้า ขอให้ข้าพเจ้าได้รู้เหตุนั้น ได้โดยมิต้องกำหนดจิต แม้แต่ประการใด ณ กาลบัดเดี๋ยวนี้เถิด

คำถวายสังฆทาน

(ว่าพร้อมกัน ๓ ครั้ง) นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ

(หลวงพ่อกล่าวนำ)ข้าแต่พระสงฆ์ทั้งหลายผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลายขอน้อมถวายพระพุทธปฏิมากร ผ้าไตรจีวร พร้อมด้วยของที่เป็นบริวารทั้งหลายเหล่านี้ แด่พระสงฆ์ขอพระสงฆ์ทั้งหลายโปรดรับพระพุทธปฏิมากรผ้าไตรจีวร พร้อมด้วยของ ที่เป็นบริวาร ทั้งหลายเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์ เพื่อความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนานเทอญ (สิ่งของที่จะถวายมีสิ่งใดก็ให้กล่าวเฉพาะสิ่งนั้น)

คำอุทิศส่วนกุศล

อิทัง ปุญญะผะลัง ผลบุญใด ที่ข้าพเจ้าทั้งหลาย ได้บำเพ็ญแล้ว ณ โอกาสนี้ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขออุทิศส่วนกุศลนี้ให้แก่เจ้ากรรมนายเวรทั้งหลายที่เคยล่วงเกินมาแล้วแต่ชาติก่อนก็ดี ชาตินี้ก็ดีขอเจ้ากรรมนายเวรทั้งหลายจงโมทนาส่วนกุศลนี้ ขอจงอโหสิกรรมให้แก่ข้าพเจ้า ตั้งแต่วันนี้ ตราบเท่าเข้าสู่พระนิพพาน

และข้าพเจ้าทั้งหลาย ขออุทิศส่วนกุศลนี้ ให้แก่เทพเจ้าทั้งหลายที่ปกปักรักษาข้าพเจ้าและเทพเจ้าทั้งหลาย ทั่วสากลพิภพ และพระยายมราช ขอเทพเจ้าทั้งหลายและพระยายมราช จงโมทนาส่วนกุศลนี้ ขอจงเป็นสักขีพยาน ในการบำเพ็ญกุศล ของข้าพเจ้าในครั้งนี้ด้วยเถิด

และขออุทิศส่วนกุศลนี้ ให้แก่ท่านทั้งหลาย ที่ล่วงลับไปแล้ว ที่เสวยความสุขอยู่ก็ดีเสวยความทุกข์อยู่ก็ดี เป็นญาติก็ดี มิใช่ญาติก็ดี ขอท่านทั้งหลาย จงโมทนาส่วนกุศลนี้ พึงได้รับประโยชน์ ความสุข เช่นเดียวกับข้าพเจ้า จะพึงได้รับ ณ กาลบัดเดี๋ยวนี้เถิด

ผลบุญใด ที่ข้าพเจ้าทั้งหลาย ได้บำเพ็ญแล้ว ณ โอกาสนี้ ขอผลบุญนี้ จงเป็นปัจจัยให้ข้าพเจ้าทั้งหลาย ได้เข้าถึง ซึ่งพระนิพพาน ในชาติปัจจุบันนี้เถิด

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภะคะวา พุทธัง ภะคะวันตัง อภิวาเทมิ (กราบ)
สวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม ธัมมัง นะมัสสามิ (กราบ)
สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ สังฆัง นะมามิ (กราบ)

คำแนะนำการฝึกมโนมยิทธิสำหรับนักปฏิบัติใหม่

โดย พระคุณเจ้าหลวงพ่อพระราชพรหมยาน วัดท่าซุง อุทัยธานี

จุดมุ่งหมายของการฝึกมโนมยิทธิ เพื่อให้นักปฏิบัติทุกท่านพิสูจน์พระธรรมคำสั่งสอนขององค์สมเด็จพระบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า **ว่า นรก สวรรค์ พรหม นั้นมีจริงหรือไม่พระนิพพานสูญจริงหรือและเป็นการปฏิบัติทางลัดให้เข้าสู่พระนิพพานได้โดยเร็วขึ้น** ไม่ใช่ฝึกเพื่อความสนุกสนานหรือเพื่อเป็นการโอ้อวดบุคคลอื่นหรือเพื่อไปเป็นหมอดูให้ชาวบ้าน **จุดประสงค์ให้ทุกท่านตัดกิเลสเป็นสมุจเฉทปหาน โดยเริ่มเป็นพระโสดาบันจนถึงพระอรหันต์** นักปฏิบัติทุกท่านควรศึกษา สังโยชน์ 10 และบารมี 10 ให้เข้าใจ และอารมณ์ของพระอริยเจ้าตั้งแต่เบื้องต้นจนถึงปลาย **ฉะนั้นนักปฏิบัติเมื่อได้แล้วควรฝึกฝนให้ชำนาญทุกอิริยาบถ**โดยกำหนดจิตของตนไปเฝ้าอยู่เฉพาะพระพักตร์ขององค์สมเด็จพระชินวรอยู่เป็นประจำ

การวางอารมณ์ ขณะเวลาปลอดเสียง

1. ตัดความกังวลห่วงใยใดๆ ทั้งหลายให้หมดสิ้น และตั้งจิตแผ่เมตตาไปในจักรวาลทั้งปวง ตั้งจิตไว้ว่า เราจะไม่เป็นศัตรูกับใคร มนุษย์และสัตว์ทั้งหลายเป็นเพื่อน เกิด แก่ เจ็บ ตาย รักสุขเกลียดทุกข์เหมือนกัน

2. กำหนดรู้ลมหายใจ เข้า ออก พร้อมทั้งพิจารณาว่าเราเกิดมาเพื่อตายร่างกายไม่ใช่เรา ไม่ใช่ของเรา ร่างกายนี้เป็นของสกปรก ไม่เที่ยง เป็นปัจจัยของความทุกข์ทั้งหลายและเสื่อมสลายไปในที่สุด ดินแดนที่มีความสุขอมตะ คือ พระนิพพาน ให้จิตจับพระนิพานเป็นอารมณ์

3. เมื่อพิจารณาจิตสบายแล้ว ก็ใช้คำภาวนาว่า "นะ มะ พะ ธะ" พร้อมกับกำหนดรู้ลมหายใจเข้า ลมหายใจออก เวลาหายใจเข้าว่า "นะ มะ" เวลาหายใจออกว่า "พะ ธะ" ภาวนาแบบสบายๆ อย่าบังคับให้ช้าหรือเร็วเกินไป (เมื่อรู้สึกอึดอัดให้หายใจเข้าช้าๆ หายใจออกช้าๆ 3-4 ครั้ง ก็จะหายเอง)

เมื่อหมดเวลาปลอดเสียงแล้วถ้าครูเข้าไปให้คำแนะนำขอให้นักปฏิบัติหยุดภาวนา วางอารมณ์เบาๆ แบบสบายๆ อย่าปักอารมณ์ สมาธิให้แน่นจะเสียผล **ตั้งใจฟังคำแนะนำและปฏิบัติโดยพิจารณาตามไปด้วยทันที (ตั้งใจพิจารณาให้เห็นจริงด้วยปัญญา)** เมื่อจิตสามารถเคลื่อนตัวได้แล้ว **การตอบคำถามให้ตอบตามความรู้สึกสัมผัสทางจิตก่อน มิใช่ เอาตาไปเห็นหรือ เอาหูไปฟังเสียง ถ้าครูถามว่ามีความรู้สึกว่าเห็นอะไรความรู้สึกของจิตแรกว่าอย่างไรให้ตอบอย่างนั้นทันที อย่าไปลังเลสงสัย ถ้ามีอารมณ์ไม่แน่ใจอารมณ์ลังเลสงสัยที่มาขวางอยู่ ท่านบอกว่าเป็นอารมณ์เลวที่กั้นความดี มาขวางอยู่** นักปฏิบัติควรศึกษาให้เข้าใจ และตัดอารมณ์สงสัยให้หมดไป **ขณะฝึกจิตมีสมาธิอารมณ์จิตย่อมเป็นทิพย์ เป็นการสัมผัสจริงไม่ใช่เกิดจากความนึกคิดของเราที่จะสร้างขึ้น** ขณะฝึกตอบผิดหรือถูกยังไม่สำคัญ **ขณะฝึกขอให้มีความมั่นใจในตนเองถือแบบปฏิบัติแบบโง่ๆไปก่อน** ถ้าครูถามว่ารู้สึกเห็นเป็นสีอะไร ความรู้สึก ของจิตแรกบอกสีขาว เราก็ตอบว่าสีขาวทัน ที อย่าใช้อารมณ์ที่สองหรือคิดต่อจะเกิดอุปาทาน ข้อนี้ท่านนักปฏิบัติควรศึกษาให้เข้าใจ และควรระวังไว้ให้มาก เริ่มต้นฝึกไปแบบมืดๆ แบบตาบอดคลำช้างไปก่อนเมื่อศีล สมาธิ ปัญญาสมบูรณ์ และชำนาญขึ้นก็สามารถจะสัมผัสความเป็นทิพย์ได้ชัดเจนเหมือนตาเห็น (สภาพเห็นของจิตมีวงจำกัดมาก ฉะนั้นจึงต้องขออาราธนาบารมีขององค์สมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้าเสมอ)

ข้อควรปฏิบัติในเวลาปรกติ สำหรับท่านที่ปฏิบัติได้แล้วควรรักษาไว้ให้ดีขึ้นหรืออย่างน้อยก็ให้ทรงตัว โดยจำอารมณ์ตอนขณะฝึกได้ครั้งแรกๆ และท่านที่กำลังฝึกปฏิบัติยู่ ควรสำรวจตนเองเสมอว่า เราบกพร่องในข้อไหนในด้านศีล สมาธิ ปัญญา (สำหรับท่านที่มาปฏิบัติใหม่หัวข้อธรรมะบางข้ออาจยังไม่เข้าใจให้ศึกษารายละเอียดได้จากหนังสือคู่มือปฏิบัติพระกรรมฐาน) ควรระวังอารมณ์ของนิวรณ์ 5 ความพอใจในรูป เสียง กลิ่นรส สัมผัสระหว่างเพศ ความโกรธความพยาบาท ความง่วง ความฟุ้งซ่าน

อารมณ์สงสัยในพระธรรมคำสั่งสอนขององค์สมเด็จพระบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้าทั้ง 5 อย่างนี้ ขณะปฏิบัติให้ละโดยเด็ดขาด และในเวลา**ปกติระหว่างใช้ชีวิตประจำวัน ควรกำหนดรู้ลมหายใจเข้าออก และใช้คำภาวนา "นะ มะ พะ ธะ" สลับกับการพิจารณาร่างกายให้จิตสะอาดแล้วไปกราบนมัสการพระพุทธเจ้าที่แดนพระนิพพาน ทำเสมอๆ หัดทำให้คล่องทุกอิริยาบถได้ยิ่งดี** เพราะหลวงพ่อท่านแนะนำว่า **การที่เราจะเคลื่อนจิตไปได้นั้นต้องอาศัยกำลังของสมาธิ การที่เราจะเห็นภาพได้ชัดเจนต้องอาศัยวิปัสสนาญาณนักปฏิบัติทุกท่านที่ต้องการให้ได้ผลดีต้องรักษา ศีล สมาธิ** ปัญญา ให้ทรงตัวในระดับเดียวกันจึงจะได้ผลเต็มที่

พระคุณเจ้าหลวงพ่อพระราชพรหมยาน สรุปคำแนะนำการฝึกมโนมยิทธิเต็มกำลัง

1. ทุกคนที่เคยฝึกครึ่งกำลังมาแล้ว ให้ภาวนาตามเดิม คือ นะ มะ พะ ธะ ควบกับลมหายใจเข้าออกก็ได้ ขณะภาวนาพนมมือที่อก

2. การฝึกแบบเต็มกำลังอาจจะมีการเต้นปึ๊บปั๊บ ถ้ายังเป็นฌาน 4 หยาบ ถ้าเป็นฌาน 4 ละเอียดจะไม่เต้น

3. การฝึกแบบนี้ยังไม่ทิ้งร่างกายตรง จิตใจยังมีอาการโยงกับประสาทตามเดิม ไม่ใช่หลุดไปแล้วทางร่างกายไม่รู้เลย

4. ก่อนภาวนาให้สวมคาถาที่เขียนภาษาขอมว่า นะโมพุทธายะ ขออาราธนาบารมีองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทุกๆพระองค์ ขอให้พระองค์ทรงช่วยให้แสงสว่างชัดเจนแจ่มใส

5. ก่อนภาวนาให้ตัดสินใจว่า การเกิดเป็นมนุษย์เต็มไปด้วยความทุกข์ การทำมาหากินเต็มไปด้วยความเหนื่อยยากไม่สบาย วันเวลาผ่านไปมันก็พบกับความแก่ เมื่อแก่ขึ้นเราก็มีแต่ความ ทุกข์ ขณะที่ทรงตัวอยู่ก็มี

ความป่วยไข้ไม่สบายเป็นปกติ อาการป่วยไข้ไม่สบายมันก็ทุกข์ เมื่อความตายจะเข้ามาถึงมันก็ทุกข์ ร่างกายเลวๆ อย่างนี้ไม่ควรจะมีอีก ขึ้นชื่อว่าชีวิตร่างกายนี้พังเมื่อไร ขึ้นชื่อว่าการเกิดเป็นคนไม่มีสำหรับเรา ถ้าต้องการเป็นเทวดา หรือพรหมก็ไม่ดีสำหรับเราเพราะเป็นเทวดาหรือพรหมมีความสุขจริงแต่สุขไม่นาน หมดบุญวาสนาบารมีก็ต้องมาเกิดใหม่ จุดที่เราต้องการคือพระนิพพาน ทุกคนหวังนิพพานที่ไป

6. เวลาจะเคลื่อนออก คำภาวนาจะเร็วขึ้นๆ ตามลำดับ จิตจะไม่ยึดกับลมหายใจเข้าออก ต้องปล่อยไปอย่าไปดึงไว้ ถ้าคำภาวนาเร็วขึ้นอย่าไปเร่ง เดี๋ยวขาดใจตาย มันจะเร่งของมันเอง สำหรับท่านที่เคยฝึกมโนมยิทธิครึ่งกำลังได้สัมผัสพระผู้มีพระภาคเจ้าแล้วก็ให้ยกจิตไปครึ่งกำลังแบบเดิมแล้วไปกราบแทบฝ่าพระบาทขององค์พระบรมไตรโลกนาถศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้าขอได้โปรดประทานอนุญาตให้ลูกมีจิตสะอาดสว่างสดใสมีจิตใจเข้าเฝ้าพระผู้มีพระภาคเจ้าเต็มกำลัง 100% เพื่อจิตใจจะได้ใสสะอาดฉลาดมีสติปัญญาเต็มกำลัง สามารถตัดกิเลส ตัณหา อวิชชา อุปาทานให้หมดสิ้นเร็วไวเป็นผู้เข้าถึงอริยมรรค อริยผล ด้วยเถิดพระพุทธเจ้าข้า

7. ถ้าเวลาจะออกจริงๆ บางคนเห็นแสงสว่างพุ่งลงมาจากข้างบน บางคนจะเห็นแสงสว่างพุ่งมาจากข้างล่าง บางคนเห็นแสงสว่างจ้าเฉยๆ ในอากาศ ตอนนี้ให้ตัดสินใจพุ่งไปตามแสงสว่าง เมื่อขึ้นไปแล้วจะเกิดอาการเวิ้งว้างให้นึกถึงพระพุทธเจ้าทันที หลังจากนั้นให้พระองค์พาไปจุฬามณีเจดีย์สถาน ไปบัณฑุกัมพลศิลาอาสน์ ซึ่งเป็นที่ประทับของพระอินทร์ และแดนพระนิพพาน

8. ก่อนจะทำจงอย่าคิดว่าเราอยากได้อย่างนั้น เราอยากได้อย่างนี้เพราะมันเป็นนิวรณ์ตัวที่ 4 ถ้าขณะปฏิบัติได้รับความรู้สึก หรือเห็นภาพอะไรอย่าสงสัย มีอะไรเกิดขึ้นให้เชื่อว่านี่เป็นความจริง เมื่อไปได้แล้วสงสัยว่าได้หรือไม่ได้ ไอ้นี่ดีเราพัง อีกประการหนึ่งอย่ากลัวตายเพราะถ้าตายขณะปฏิบัติพระกรรมฐาน อย่างเลวเราไปสวรรค์แน่ ถ้ามีจิตมั่นคง

ไปพรหมแน่ ถ้าจิตเกิดเบื่อร่างกาย เบื่อโลก ถ้าตายเวลานี้ไปนิพพานแน่ เพราะฉะนั้นอย่ากลัวตาย

สำหรับท่านที่รักการปฏิบัติจริง เรื่องมรรคผลนิพพานเป็นเรื่องใหญ่ **นิพพานที่เข้าใจกันว่าสูญว่างเปล่านั้น เข้าใจผิดชัดๆ ความจริงนิพพานไม่สูญเป็นแดนทิพย์วิเศษยิ่งกว่าเทวดาพรหม มีความสดสวยงดงามมากกว่าสวรรค์พรหมมีความสุขละเอียดกว่า สดชื่นเบิกบานมากกว่า ไปไหนมา**ไหนเป็นอิสระมาโลกนี้ไปทั่วจักรวาลได้ง่ายๆ ไม่มีสภาพสิ้นซากหรือไร้ความรู้สึก

พระที่เข้าพระนิพพานแล้ว อย่างพระอรหันต์ หรือพระผู้มีพระภาคเจ้า ท่านมาโปรด พวกที่ยังไม่บรรลุ เราจะได้ยินท่านเมื่อจิตเข้าสู่อุปจารฌาน แต่ไม่เห็น ถ้ามีอารมณ์ถึงจตุตถฌานและทรงฌาน 4 จนชำนาญแล้ว จะเห็นชัดและได้ยินคำสอนเหมือนเห็นฉันนั่งอยู่ พูดอยู่อย่างนี้ เรื่องการเห็นมีระดับอย่างนี้ อย่าเถียงกันเรื่องนิพพาน ทำตัวให้ถึงฌาน 4 ก่อน แล้วจะเห็นเอง

โดย
หลวงพ่อพระราชพรหมยาน
สอน ลูก หลาน
ณ วัดจันทาราม (วัดท่าซุง)

วิธีทำน้ำพุทธมนต์ รักษาโรคทุกชนิด

โดยหลวงพ่อพระราชพรหมยาน วัดท่าซุง อุทัยธานี

เอาน้ำสะอาดใส่ในบาตรหรือในถัง เอาจิตเพ่งดูน้ำ นึกถึงพระคุณของพระผู้มีพระภาคเจ้า พระธรรมพระอริยสงฆ์ สวดมนต์ อิติปิโสทั้ง 3 ห้อง เพ่งจิตลงในน้ำ อธิษฐานขอน้ำพุทธมนต์นี้ เป็นกระแสน้ำ ซาบซ่านไปทั่วสรรพางค์กาย กำจัดโรคร้ายภัยอันตรายของคนสัตว์ให้หายเกลี้ยง ทุกโรคทุกชนิด โดยไม่ต้องใช้ยาอื่น โดยฉับพลันทันใด เอามือวนรอบขอบถ้วยน้ำ แล้วเพ่งจิตลงน้ำอธิษฐานซ้ำ

ด้วยเดชเดชะของพระพุทธานุภาพ ธรรมานุภาพ สังฆานุภาพ สรรพโรคา สรรพภยันตรายา ปิวินาสเมตุ ขอพ้นกัมมะกัมมา พุทธฤทธิ ธัมมฤทธิ สังฆฤทธิ อิติปิโสจะเตนะโม ขอน้ำพุทธมนต์นี้จงซาบซ่านเข้าไปในทั่วร่างกาย กำจัดโรคร้ายภัยอันตรายให้หายทุกโรคทุกชนิดโดยไม่ต้องใช้ยา แล้วให้คนไข้ดื่ม อาบ น้ำพุทธมนต์นั้น

พระคาถาหยุดฝน

สวด ชุมนุมเทวดาก่อนว่า พระคาถาหยุดฝน **อาโปธาตุ ปฐวีธาตุ** (108 จบ)

สวด ชุมนุมเทวดาก่อนพระคาถาขอฝนขอลม **อาโปธาตุวาโยธาตุ** (108จบ)

สวด ชุมนุมเทวดาก่อน พระคาถาหยุดลมพายุ **วาโยธาตุ ปฐวีธาตุ** (108 จบ)

พระคาถาดับไฟ **ระโชหะระนัง ระชังหะระติ** (108 จบ)

พระคาถาป้องกันไฟ **พุทธะสังมิ** (108 จบ)

วิธีทำน้ำพุทธมนต์ด้วยพระพุทธรูปบูชา

จัดเครื่องสักการะบูชาเท่าที่หาได้ ไหว้พระด้วย นะโม ตัสสะภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ 3 จบ นำพระพุทธรูปใส่ไว้ในมือ ตั้งจิตอธิษฐานว่า ข้าพระพุทธเจ้า ขออาราธนาบารมี พระพุทธเจ้าทุกๆพระองค์

พระปัจเจกพุทธเจ้าทุกๆพระองค์ พระธรรม พระอริยสงฆ์สาวกทั้งหลาย สืบๆกันมา มีองค์หลวงปู่ปานและองค์หลวงพ่อพระราชพรหมยานเป็นที่สุด ตลอดถึง พระพรหมและเทพเทวดาทั้งหมด ขอพระพุทธรูปนี้ (หรือวัตถุมงคลใดๆก็ตามที่มี เอ่ยชื่อตามวัตถุมงคลที่ขอท่านช่วยทำน้ำพุทธมนต์เพื่อรักษาโรค) ได้โปรดสงเคราะห์ทำน้ำนี้ให้เป็นน้ำพุทธมนต์ เป็นน้ำยาทิพย์อันศักดิ์สิทธิ์ ได้ดื่มกินและอาบ ซาบซ่านไปทั่วร่างกายกำจัดโรคภัยไข้เจ็บทุกชนิดให้หมดไปทันทีทันใดด้วยเทอญ แล้วนำพระพุทธรูปหรือวัตถุมงคลแช่ลงในน้ำรอ 5 นาที แล้วกราบ 3 ครั้ง นำน้ำพุทธมนต์ให้คนป่วยดื่มแล้วลูบศีรษะ แขน ทั่วทั้งตัวผู้ป่วย

สวดพระคาถา พระพุทธเจ้า 16 พระองค์กำกับไปด้วย ว่า นะมะ นะอะ นอกอนะอะ กอนอนออะ นะอะกะอัง อุมิอะมิ มหิสุตัง สุนะพุทธัง สุอะนะอะ แล้วเป่าหัวคนป่วยด้วยพระคาถาขับผีว่า นะโมพุทธายะ หรือ คัจฉะ ปาปิมะ ถ้าเป็นผ้ายันต์ให้นำผ้ายันต์โบกเหนือขันน้ำ 3 ครั้งไม่ต้องแช่น้ำ

ภาระหน้าที่ของเราในการภาวนาสมาธิ

1. จิตตามลมหายใจเข้าออก รู้จักปรับปรุงลมหายใจ เบาๆ ตามสบาย ปล่อยลมหายใจให้กระจายซาบซ่านไปทั่วร่างกายให้ร่างกายเป็นสุขสดชื่น นั่ง นอน เดิน วิ่ง กิน ขับรถอยู่ทำได้ตลอดเวลา ยกเว้นหลับหรือตายไปแล้ว
2. จิตใจอยู่กับลมหายใจเข้าลมหายใจออกพร้อมกับนึกถึงพระคุณของพระผู้มีพระภาคเจ้านึกถึงภาพพระพุทธเจ้าไปด้วยยิ่งดี
3. เราภาวนาให้จิตเป็นหนึ่งเดียวกับพระพุทธเจ้า เมื่อเราตายไปพระพุทธเจ้าจะมารับจิตเราไปนิพพานนึกแบบนี้จิตเราก็มีพระธรรม กิเลส 108 อย่างไม่เข้ามาในจิตใจเรา จิตเราก็เป็นพระสงฆ์อย่างแท้จริงเป็นการบวชจิตดีกว่าบวชกายมากมายหลายเท่า

วิธีใช้น้ำมันชาตรี

ของพระคุณเจ้าหลวงพ่อพระราชพรหมยาน

ก่อนใช้ขอให้อาราธนาบารมี องค์สมเด็จพระปฐมบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้าพร้อมทั้งพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ พระปัจเจกพุทธเจ้าพระอริยสงฆ์ทั้งหมดพรหม เทวดา ครูบาอาจารย์ มีหลวงปู่ปานวัดบางนมโคและหลวงพ่อพระราชพรหมยานเป็นที่สุด เมื่ออาราธนาแล้วให้ตั้ง นะโม 3 จบ และว่าพุทธัง สรณัง คัจฉามิ ธัมมัง สรณัง คัจฉามิ สังฆัง สรณัง คัจฉามิ เหมือนเมื่อรับศีลต่อนั้นไป ให้ปลุกด้วยคาถานี้ " อิทธิฤทธิ พุทธนิมิตตัง ขอเดชะเดชัง ขอเดชเดชะ จงมาเป็นที่พึ่งแก่มะอะอุนี้ด้วยเถิด " ใช้รักษาโรคได้ทุกอย่าง รับประทานหรือทาก็ได้สุดแท้แต่โรคนั้นควรรับประทานหรือทาข้อสังเกต จะเป็นโรคอะไรก็ตามเมื่อรับประทานหรือทาแล้ว รู้สึกร้อนแสดงว่าน้ำมันนี้รักษาโรคนั้นไม่หาย ถ้ารับประทานหรือทาแล้วรู้สึกเย็น น้ำมันรักษาโรคนั้นหาย การรับประทาน รับประทาน วันละ 1 ครั้งๆ ละ1 ช้อน กาแฟ

ถ้าให้เป็นมงคล

ให้ใช้ก้านธูปหรืออะไรก็ได้ จุ่มน้ำมัน แล้วแตะที่ศีรษะวันละ ๑ ครั้ง จะเป็นมงคลทุกอย่างแก่ท่าน ถ้ามียวดยานพาหนะ ให้ทายวดยานพาหนะนั้น(ทาเพียงครั้งเดียวเหมือนที่เขาเจิมกัน)

น้ำมันนี้เมื่อได้รับแล้ว จงอย่าปล่อยให้หมด หาน้ำมันงา หรือน้ำมันมะพร้าว มาเติมไว้เสมอๆ เมื่อน้ำมันนี้ถูกเติมแล้วคุณภาพจะไม่เสื่อม

บวงสรวง

โดย เกษร สุทธจิต จันทร์ประภาพ

ถาม : การบวงสรวงคืออะไร เป็นพิธีการของศาสนาพราหมณ์ใช่หรือไม่?

ตอบ : การบวงสรวงคือ พิธีการทางพุทธศาสนา ที่ท่านโบราณคณาจารย์ได้กระทำ เพื่อเป็นการยอมรับนับถือท่านผู้มีพระคุณยิ่งใหญ่ในชีวิต มีพระบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้าทุกๆพระองค์ พระปัจเจกพุทธเจ้าทุกๆพระองค์ พระอริยสงฆ์สาวก เทพไท้เทวา คุณบิดามารดาอาจารย์ทุกๆพระองค์ ทุกๆชาติ รวมทั้งพระภูมิเจ้าที่ ท่านท้าวจาตุรมหาราชทั้ง ๔ ท่านพระยายมราช เคารพท่านผู้เป็นใหญ่ในทั้ง ๓ โลก ชื่อว่า**บวงสรวง** **คนส่วนมากเข้าใจผิดคิดว่าเป็นพิธีการของพราหมณ์** บวงสรวงเป็นภาษาพราหมณ์สมัยพุทธกาลก็เป็นภาษาบาลี ส่วนภาษาไทยแปลว่า **ยอมรับนับถือท่านผู้มีพระคุณ คือพระรัตนตรัยพรหม เทวา ผู้เป็นใหญ่ดูแลโลก ดูแลคุ้มครองผู้ที่มีบุญบารมี ไม่ให้ได้รับอันตรายจากอุบัติเหตุจากผู้ร้าย จากภัยธรรมชาติ เป็นพิธีการบูชาพระคุณความดีของท่านที่มีคุณงามความดีต่อสรรพสัตว์ทั้ง ๓ โลก**

จุดประสงค์ของการบวงสรวงมีมากมายหลายข้อ แล้วแต่จุดประสงค์ของแต่ละท่านที่จะบวงสรวงเพื่ออะไร สมัยก่อนท่านบวงสรวงก่อนรบเพื่อกู้เอกราชของชาติไทยขอเทพเทวาช่วยกอบกู้ชาติให้เป็นอิสระจากความเป็นทาสก็ตั้งจิตอธิษฐาน อัญเชิญท่านผู้เป็นใหญ่ ท่านผู้มีพระคุณถ้าศาสนาพราหมณ์ก็บูชา พระพรหม เทวาอารักษ์ ถ้าเป็นชาวพุทธก็อัญเชิญท่านผู้เป็นใหญ่สูงสุด คือองค์พระบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า พระปัจเจกพุทธเจ้า พระโพธิสัตว์เจ้า พระอริยสาวกทุกๆพระองค์เบื้องบนพระนิพพาน คุณบิดามารดาทุกๆชาติเทพเจ้าพระพรหมเทวดาที่ดูแลคุ้มครองป้องกันทั้ง ๓ โลก เมื่อพระองค์ท่านเสด็จมาแล้วตามที่เราตั้งใจอัญเชิญด้วยความเคารพนับถือด้วยใจจริง ขอให้ท่าน

ช่วยเหลืองานใหญ่ๆ ที่เราจะทำ เช่นสร้างวัด สร้างบ้าน สร้างตึก เป็นต้น ก็ทำให้ ผีวิญญาณ คนสัตว์ ได้เห็นพระท่านมา ได้โมทนา ยินดี เมื่อได้เห็นแสงสว่างจากท่านผู้บริสุทธิ์ มีปัญญาบารมี มีความสุขสดชื่น โลกก็ไม่วุ่นวายเดือดร้อนจนเกินไป สรรพสัตว์ จะอยู่ร่วมกันอย่างร่มเย็น

ถาม : คุณประโยชน์ของการบวงสรวงมีอะไรบ้าง?

ตอบ : คุณประโยชน์ของการบวงสรวงมีมากมาย หลายข้อ สรุปเป็นข้อใหญ่ๆ ได้ดังนี้

1. เป็นการปฏิบัติบูชา ด้วย กาย วาจาใจ เป็นพุทธานุสสติกรรมฐาน เป็นการบูชาแบบพิธีการเทิดพระเกียรติของท่านผู้มีพระคุณยิ่งใหญ่ ไพศาล คือองค์พระบรมโลกนาถศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้าทุกๆพระองค์ พระปัจเจกพุทธเจ้าทุกๆพระองค์ พระโพธิสัตว์เจ้าทุกๆพระองค์ พระธรรม พระอริยสงฆ์สาวกทุกๆพระองค์ คุณพ่อ คุณแม่ทุกๆชาติ คุณครูอาจารย์ทุกๆชาติ เทพเทวาอารักษ์ผู้รักษาโลกนี้ทุกๆพระองค์

2. เป็นการมอบกายถวายชีวิต เป็นลูกศิษย์ขององค์พระตถาคตเจ้าอย่างเป็นพิธีการ

3. เพื่อสงเคราะห์สรรพสัตว์ทุกดวงจิตในโลกมนุษย์ ตั้งแต่ เปรต ผีวิญญาณพเนจร คน ให้พ้นทุกข์ พ้นอันตราย และให้โลกอยู่ร่มเย็นเป็นสุขจากอานิสงส์ผลบุญของการบวงสรวงที่สรรพสัตว์ได้โมทนากับกุศลผลบุญ

4. สรรพสัตว์ทั้งหมดทุกดวงจิตวิญญาณ ทั้งผีและคนได้เห็นพระฉัพพรรณรังสี รัศมี ๖ ประการขององค์สมเด็จพระทรงสวัสดิ์โสภาคย์ที่ได้โปรดเมตตาทรงเสด็จมาเป็นองค์พระประธานของการบวงสรวง ก็มีจิตปีติ ยินดี สดชื่น เบิกบาน มีความสุข พ้นจากทุกข์บาปกรรม

5. เป็นการสะเดาะเคราะห์ของโลกมนุษย์ซึ่งมีแต่ความเดือดร้อนวุ่นวาย จากภัยสงคราม ภัยธรรมชาติ โรคภัยไข้เจ็บ อุบัติเหตุต่าง ๆ ภัยเศรษฐกิจ ฯลฯ เนื่องจากบาปกรรมของ คน สัตว์ รวมทั้งภูต ผีวิญญาณมากมายหลายล้านที่คนมองไม่เห็น ผี คือจิตวิญญาณของคนที่ตายแล้ว แต่ไม่ไป

ไหนยังคงเวียนวนอยู่ในโลก เพราะความลุ่มหลงในร่างกายตนเอง ร่างกาย คนรัก ทรัพย์สมบัติของตน จึงไม่พ้นจากการเป็นผี

6. เป็นงานพุทธาภิเษก ด้วยการขอพระบารมีพระผู้มีพระภาคเจ้า ได้เมตตาให้วัตถุมงคล ทุกชนิดมีพลังพระพุทธานุภาพ พระธรรมานุภาพ พระสังฆานุภาพ เพื่อปกปักรักษา ป้องกันอันตราย และช่วยให้ผู้ได้วัตถุมงคลไปบูชา มีจิตก้าวหน้า เข้าถึงพระธรรม ได้รวดเร็ว

<u>ขั้นตอนพิธี</u>

1. ควรทำปีละครั้ง นิยมทำตอนเช้าไหว้พระกล่าวอัญเชิญพระผู้มีพระภาคเจ้าทุกๆพระองค์ พระปัจเจกพุทธเจ้าทุกๆพระองค์ พระโพธิสัตว์เจ้าทุกๆพระองค์ พระอริยสงฆ์เจ้า คุณบิดามารดา คุณครูอาจารย์ เทพพรหมผู้เป็นใหญ่ดูแลโลก รวมทั้งท่านท้าวมหาราชทั้ง ๔ พระภูมิเจ้าที่ แม่พระธรณี แม่พระคงคา แม่พระโภสพ รุกขเทวดา ทั่วชั้นฟ้า ชั้นดิน ทุกๆพระองค์ ขออันเชิญมาทั้งหมด

2. กล่าวคำบูชาพระรัตนตรัย

3. กล่าวขอขมาต่อพระรัตนตรัย

4. ตั้งจิตอธิษฐานปฏิญาณตนมอบกายถวายชีวิตเพื่อพระพุทธเจ้า

5. กล่าวขอพรในสิ่งที่ปรารถนา แล้วแต่ท่านตั้งใจจะทำอะไร ถวายสังฆทาน ทำบุญวิหารทาน ธรรมทาน

6. ทำสมาธิ ๕ นาที

7. ถวายสังฆทาน ทำบุญ

8. แผ่เมตตาอุทิศส่วนกุศลขอฝากไปกับพระฉัพพรรณรังสีรัศมี ๖ ประการขององค์สมเด็จพระพิชิตมารบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้าไปยังนรกโลก มนุษย์โลก เทวโลก พรหมโลก ขอให้สรรพ สัตว์ ทุกดวงจิตหลุดพ้นจากภัยอันตราย มีความสุขสดชื่นและหลุดพ้นจากการเวียนว่ายตายเกิดโดยสิ้นเชิง

วิสุทธิมรรค

ย่อความโดย เกษร สุทธจิต จันทร์ประภาพ

วิสุทธิมรรค แปลว่า หนทางเดินของจิตใจเพื่อความผ่องใส ความบริสุทธิ์ผุดผ่องแผ้วของจิต ยกระดับจิตจากปุถุชนขึ้นสู่จิตของอริยชนถึงขั้นสูงสุด ดังเช่นจิตของพระอรหันต์ เป็นจิตสะอาด ฉลาดรอบรู้ และมีความสุขอย่างยิ่งตลอดกาล คือ จิตของพระอรหันต์ท่าน ที่อยู่เบื้องบนพระนิพพาน

วิสุทธิมรรคมีต้นเหตุเป็นมาอย่างไร

สรุปความเป็นมาตามที่พระคุณเจ้าหลวงพ่อพระราชพรหมยานท่านเมตตาเมตตาบอกลูกหลานไว้อย่างนี้

หลังจากที่พระผู้มีพระภาคเจ้าปรินิพพานไปแล้วประมาณ 1000 ปี เวลานั้นยังมีพระอรหันต์ 4 ขั้น 4 แบบ คือ

1. พระอรหันต์สุกขวิปัสสโก ท่านหมดกิเลส โลภ โกรธ หลง อย่างเดียว จิตไม่เห็นไม่สัมผัสนรก สวรรค์ พรหมนิพพาน ไม่สามารถมีจิตเป็นทิพย์ ไม่เห็นผีเทวดา เรานึกถึงท่าน ท่านไม่รู้ว่าเรานึกถึง

2. พระอรหันต์เตวิชโช ท่านตัดขาดจากกิเลส โลภ โกรธ หลง แถมมีจิตเป็นทิพย์ มีความรู้พิเศษยิ่งเพิ่ม 2 อย่าง คือ ระลึกชาติปางก่อนได้ ใครนึกถึงท่าน ท่านรู้ได้ทันที เขาต้องการพบท่านก็รู้ได้ แต่ว่าเหาะไม่ได้ไปหาไม่ได้

3. พระอรหันต์ฉฬภิญโญ หรือ พระอรหันต์อภิญญาหก จิตท่านปราศจากกิเลสเครื่องร้อยรัดสังโยชน์ 10 อย่าง แล้วยังมีความสามารถเพิ่มอีก 5 อย่าง คือ มีตาทิพย์ มีหูทิพย์ รู้ว่าคนสัตว์ตายแล้วไปไหน ระลึกชาติก่อนได้ รู้วาระจิตของคนสัตว์ แสดงฤทธิ์เหาะเหินเดินอากาศได้ เรานึกถึงท่านท่านก็ทราบ

4. พระอรหันต์ปฏิสัมภิทัปปัตโต จิตท่านมีความสามารถตัดกิเลสสังโยชน์ 10 ข้อแล้ว ยังมีความสามารถคลุมวิชาสุกขวิปัสสโกเตวิชโชรู้วิชา

ฉฬภิญโญ คือ อภิญญาทั้ง 6 อย่าง แล้วมีความสามารถพิเศษอีกมากรู้ทุกภาษาคน สัตว์ เทพพรหมสามารถบรรยายธรรมลึกซึ้งยากมากให้คนฟังรู้เรื่องเข้าใจง่ายๆ ได้ ความรู้ทั่วทั้งพระธรรมวินัย พระอภิธรรมปิฎก

บรรดาพระอรหันต์มีฤทธิ์ต่างๆ สมัย 1000 ปี หลังจากพระพุทธเจ้าปรินิพพานมีประมาณ 2 แสนองค์เศษๆ ไม่นับพระอรหันต์สุกขวิปัสสโก กับพระอรหันต์เตวิชโช ท่านก็เรียกประชุมกันว่า เวลานี้พระไตรปิฎกคลาดเคลื่อน เพราะว่ามีพระสงฆ์กลุ่มหนึ่งแยกไปตามธิเบต พม่าทางจีน ทางญี่ปุ่น กลุ่มนี้เรียกว่า พุทธมหายาน เขาฝ่าฝืนพระธรรมวินัย 10 ข้อ บอกว่าเหล้าที่มีสีแดงคล้ายเท้านกพิราบกินได้ ของเก็บไว้ค้างคืนกินได้อย่างนี้เป็นต้น พระสงฆ์ที่เป็นอรหันต์และเป็นพระอริยเจ้าท่านไม่ยอมก็เลยแยกตัวกัน เขาเรียกพวกเขาว่ามหายาน คือ หย่อนยานมาก เขาเรียกพวกเราว่า หินยาน คือเคร่งครัดดังหิน บรรดาพระอรหันต์มีฤทธิ์ที่ประชุมทั้งหลายจึงคิดว่าควรจะปรับปรุงพระไตรปิฎกใหม่ให้แน่นอนเพราะเวลานั้นพระไตรปิฎกถูกพวกฮินดูทำลายไม่เป็นชิ้นดีจากอินเดียเอาพระพุทธศาสนาไปปะปนกับฮินดูเป็นสาขาของศาสนาฮินดูไปพระสงฆ์ก็แตกแยกกันไป พระอรหันต์พระสงฆ์ท่านก็มาอยู่แถวพม่า ไทยเขตที่พระอรหันต์ท่านประชุมเป็นเขตของไทยแต่ก่อนเรียกเมืองสุธรรมวดีแต่ตอนนี้เมืองสุธรรมวดีอยู่ในเขตของพม่า พระอรหันต์ที่เป็นหัวหน้าประชุมพระสงฆ์ให้พระอรหันต์ปฏิสัมภิทาญาณไปตามเทวดาชั้นดุสิตมีพระนามว่า พุทธโฆษาจารย์ เชิญให้มาเกิดเป็นมนุษย์ มาบวชในพระพุทธศาสนา มาแปลพระไตรปิฎกจากภาษาสิงหล มาเป็นภาษามคธเพราะพระไตรปิฎกที่ถูกต้องแน่นอนอยู่ที่เมืองลังกาแต่เป็นภาษาสิงหลส่วนภาษาบาลี ภาษามคธถูกพวกฮินดูทำลายกลายเป็นเอาของพราหมณ์ฮินดู มาปะปนกับพระไตรปิฎกคลาดเคลื่อนไปหมด

เทวดาพุทธโฆษาจารย์ท่านก็มาเกิดในตระกูลพราหมณ์ที่ไม่เคารพพระพุทธศาสนา พอท่านอายุ 7 ขวบ พระอรหันต์ปฏิสัมภิทาญาณท่านก็ไป

ติดตามสั่งสอนให้มาบวชเณรเรียนในพระพุทธศาสนามาศึกษาไม่กี่วันท่านก็เป็นพระอรหันต์ปฏิสัมภิทาญาณ ท่านกลับไปสอนบิดามารดา บริวารที่เป็นพราหมณ์ให้เป็นอรหันต์กันไปหมดทั้งบ้านพระอรหันต์พุทธโฆษาจารย์ก็ไปประเทศลังกา**ขอแปลหนังสือพระไตรปิฎกภาษาสิงหลของลังกาเป็นภาษามคธ** พระอรหันต์ที่ลังกาก็มีมาก บอกให้ท่านพระพุทธโฆษาจารย์แสดงความสามารถให้ดูก่อนว่าสมควรแปลแล้วหรือยังโดยให้ **เขียนวิสุทธิมรรค คือ หนทางปฏิบัติให้ถึงซึ่งความเป็นพระอรหันต์** ท่านก็เขียนใส่ใบลานจนจบผูกมัดไว้ดีแล้ว ตั้งใจจะเอาไปให้พระที่ลังกา ท่านท้าวสักกะเทวราช คือ พระอินทร์ท่านมีความประสงค์จะแสดงอานุภาพของพระพุทธพระอรหันต์ของศรีลังกาดู ปรากฏว่า เขียนเหมือนกันหมดทั้ง 3 ชุด ถูกต้องตามองค์พระพุทธชินวรบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ทรงสอนไว้ ท่าน**ก็อนุญาตให้พระพุทธโฆษาจารย์ แปลพระไตรปิฎกจากภาษาสิงหลเป็นภาษามคธ**ได้ เมื่อท่านแปลเสร็จเรียบร้อยก็นำกลับมาเมืองสุธรรมวดีหรือเมืองสะเทิน (อยู่ทางทิศตะวันตกของจังหวัดตากใกล้ทะเล) อยู่ในเขตของไทยสมัยนั้น แต่ว่าเวลานี้อยู่ในเขตพม่า **พระพุทธโฆษาจารย์นี่เป็นคนไทย ไม่ใช่คนลังกาเมื่อนำพระไตรปิฎกเป็นภาษามคธมาแล้วพระอรหันต์ปฏิสัมภิทาญาณทั้งหมดประชุมกันตรวจดูเห็นว่าถูกต้องครบทุกอย่างต่างก็ช่วยกันคัดลอกร่างพระไตรปิฎกเก็บไว้ในที่สำคัญในวัดวาอารามเป็นต้น**

เวลานี้พระไตรปิฎกในเมืองไทย หนังสือวิสุทธิมรรคย่อมาจากพระไตรปิฎกในเมืองไทยก็เป็นฉบับเดิมที่พระพุทธโฆษาจารย์ท่านจารึกเอาไว้มีครบถูกต้องทุกอย่าง ท่านสาธุชนผู้อ่านอย่าได้สงสัยว่าเป็นของฮินดูของพราหมณ์ เป็นฉบับอันเดียวกันสมัยพระนารายณ์มหาราช ส่งไปที่ฝรั่งเศสเป็นฉบับถูกต้องสมบูรณ์ เป็นฉบับที่พระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกพระมหากษัตริย์รัตนโกสินทร์ รัชกาลที่ 1 ได้ปฐมสังคายนาไว้ คัมภีร์วิสุทธิมรรคจากภาษามคธ ภาษาบาลีอยู่ในใบลานจารด้วยอักษรขอมก็มีพระคุณเจ้าพระภิกษุสงฆ์หลายท่านช่วยกันแปลเป็นภาษาไทย มีท่านเจ้าคุณพร้อม

วัดสุทัศน์ฯ ท่านสามเณรกิม เถยุโร ท่านเจ้าประคุณสมเด็จพระพุฒาจารย์ วัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎ์ เป็นต้น

หนังสือวิสุทธิมรรคเป็นแนวทางให้ถึงซึ่งความบริสุทธิ์ สะอาดของจิต มีความงดงามดีเลิศ เข้าใจง่าย อธิบายคุณประโยชน์ของศีล สมาธิ ปัญญาเป็นพระธรรมที่ถูกต้องตรงตำราตามคำสอนขององค์สมเด็จพระชินวรศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้าอย่างแท้จริง มีพิมพ์เผยแพร่จำนวนน้อย หาอ่านได้ยากเพราะเป็นตำราหนาเล่มใหญ่ ดิฉันได้ตั้งใจย่อความจากหนังสือวิสุทธิมรรค เอาไว้ให้รุ่นลูกๆหลานๆที่สนใจใฝ่หาธรรมะ มีอจลศรัทธาในพระพุทธศาสนาได้หาอ่านได้ง่ายๆ **เป็นสายทางแห่งพระนิพพานที่พระคุณเจ้าพระพุทธโฆษาพระอรหันต์ปฏิสัมภิทาญาณท่านเขียนไว้ให้ลูกหลานเป็นแนวทางปฏิบัติพระกรรมฐาน เป็นแนวทางพ้นทุกข์จากการเวียนว่ายตายเกิด มีหลายแบบ หลายทางให้ท่านเลือกปฏิบัติตามแนววิสุทธิมรรคได้ตามใจชอบเอาอย่างใดอย่างหนึ่งก็ถึงซึ่งพระนิพพานได้ทุกแบบ**ไม่ใช่มีแบบมหาสติปัฏฐานแบบเดียวตามที่คนส่วนมากเข้าใจในเวลานี้

วิสุทธิมรรค (The Path of Purification)

ย่อความโดย เกษร สุทธจิต จันทร์ประภาพ

ท่านพระอรหันต์พุทธโฆษาจารย์เขียนไว้ท่านแบ่งเป็น 3 ภาค

1. ภาคศีล (Virtue) คือ พระวินัยปิฎก เป็นคุณลักษณะของพระโสดาบัน คือมีศีลครบ ระงับกาย วาจาอยู่ในความดีของศีล

2. ภาคสมาธิ (Meditation or Concentration) ย่อสาระสำคัญจากพระสุตตันตปิฎก เป็นคุณลักษณะของพระอนาคามี มีฌานสมาบัติ มีสมาธิสูง มีอารมณ์ตั้งมั่นในศีล ทาน เมตตา

3. ภาคปัญญา (Wisdom or Understanding) ย่อสาระสำคัญจากพระอภิธรรมปิฎก เป็นคุณลักษณะของพระอรหันต์มากด้วยปัญญาดีเยี่ยม

ดิฉันผู้เขียนจะขอย่อความจากหนังสือวิสุทธิมรรคที่มีอยู่ทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ **เพื่อดำรงคงไว้ซึ่งพระธรรมอันบริสุทธิ์ ล้ำค่าประเสริฐยิ่งกว่าความรู้ใดใดในโลกมนุษย์ โลกสวรรค์พรหม โลกนรก เพราะเป็นความรู้ที่จะทำให้จิตของชาวนรก ชาวโลก ชาวผี วิญญาณ ทั้งท่านเทวดาพรหมมุ่งตรงเข้าสู่กระแสพระนิพพานแดนสุขเกษมสำราญชั่วนิจนิรันดร**

ก่อนอื่นลูกเกษรขออภิวาทกราบแทบพระบาทองค์สมเด็จพระจอมไตรโลกนาถศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้าขอได้โปรดมีพระเมตตาประทานพุทธานุญาตให้ลูกได้เขียนความย่อ"วิสุทธิมรรค"ให้ได้สาระสำคัญที่ท่านผู้อ่านจะได้เข้าใจง่ายๆ และถูกต้องทุกประการตามที่พระพุทธองค์ทรงตรัสสอนไว้ดีเลิศประเสริฐแล้ว เพื่อดำรงคงไว้ซึ่งในพระตรัยรัตน์ คือ พระพุทธเจ้า พระอริยธรรม พระอริยสงฆ์ในจิตใจปวงชนชาวไทยให้จนครบถึง 5000 ปี ตามที่พระผู้มีพระภาคเจ้าได้โปรดทำนายเอาไว้ ลูกกราบขอขมาในความรู้น้อยด้อยปัญญาของลูก ถ้อยคำใดๆ ที่ลูกมีความประมาทพลาดพลั้งขีดเขียนผิดมากไป ผิดน้อยไปขอองค์สมเด็จพระจอมไตรศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้าโปรดได้เมตตากรุณาประทานอภัยให้แก่ลูกด้วยเถิดพระพุทธเจ้าข้า

และลูกขอตั้งจิตอธิษฐาน ขออัญเชิญพระบารมีขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทุกๆพระองค์ พระปัจเจกพุทธเจ้าทุกๆพระองค์บารมีพระธรรม บารมีพระอริยสงฆ์ทุกๆพระองค์ เป็นพิเศษ ขอบารมีพระคุณเจ้าท่านพระอนุรุทธผู้เป็นเลิศทางพระอภิธรรม และพระอรหันต์พุทธโฆษาจารย์ผู้ประเสริฐเลิศล้ำได้จารึก วิสุทธิมรรคไว้ละเอียดดีเยี่ยม ขอบารมีพระคุณเจ้าหลวงพ่อพระราชพรหมยานวัดท่าซุงโปรดเมตตาได้สอนสั่งถ่ายทอดกรรมฐานวิสุทธิมรรคให้ลูกหลานมาจนบัดนี้ ลูกขออัญเชิญบารมีท่านผู้มีพระคุณทุกๆ ท่าน ทุกๆ สมัย ทุกๆ ชาติ มีคุณพ่อคุณแม่ คุณครูบาอาจารย์ คุณเทพไท้เทวาอารักษ์ ได้โปรดดลจิตดลใจ

ให้ลูกมีสติปัญญาให้ลูกได้เขียนความย่อของพระธรรมวิสุทธิมรรคได้ถูกต้องง่ายดาย และรวดเร็วว่องไว เพื่อจะได้ช่วยกันพิมพ์ ช่วยกันแจกจ่าย ช่วยกันถ่ายทอดให้ท่านพุทธบริษัท ท่านสาธุชนคนดีทุกท่าน อ่านแล้วมีปัญญาฉับไวเข้าใจในวิสุทธิมรรค ยกระดับจิตตนเป็นอริยมรรค อริยผล ถึงอรหัตตผลกันทั่วทุกคนตามที่ทุกท่านปรารถนาไว้ เพื่อพระนิพพานเป็นหลักชัยของทุกชีวิต ทุกดวงจิต โดยฉับพลันทันใดในชาติปัจจุบันนี้ด้วยเทอญ

หนังสือวิสุทธิมรรค เป็นแนวทางปฏิบัติเพื่อยกจิตสาธุชนเป็นพระอรหัตตผล ดิฉันได้รวบรวมย่อมาจากวิสุทธิมรรคหลายเล่ม ทั้งจากภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และจากหนังสือคู่มือปฏิบัติพระกรรมฐานของพระคุณเจ้าหลวงพ่อพระราชพรหมยานวัดท่าซุงอุทัยธานีซึ่งท่านเขียนตามแนววิสุทธิมรรค

การเขียนย่อความวิสุทธิมรรคครั้งนี้ ถ้าดิฉันเขียนถูกต้องดี ก็เป็นการเพิ่มบุญบารมีสูงส่ง ถ้าดิฉันเขียนผิดจากพระธรรมคำสอนไม่ถูกต้องตามแนววิสุทธิมรรค ดิฉันก็มีความผิด มีบาปในการที่บังอาจแปรเปลี่ยนพระธรรมคำสอน ขององค์สมเด็จพระชินวรศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า ดิฉันจึงได้กราบวิงวอนอาราธนาพระบารมีองค์สมเด็จพระพุทธชินศรีศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า ได้โปรดเมตตาควบคุมดูแลรักษาดวงจิตดวงใจให้ดิฉันมีจิตสะอาดสดใส ย่อความเขียนวิสุทธิมรรคตรงตามตำรา ที่พระเถระพระคุณเจ้าพุทธโฆษาจารย์ได้เขียนเป็นแนวทางแห่งพระนิพพานไว้อย่างดียิ่งแล้ว

ดิฉันกราบขออภัยในการเขียนย่อความวิสุทธิมรรค หรือพระธรรมใดๆ ในหนังสือธรรมประทานพรทุกๆ เล่ม หากเขียนผิด ตัวสะกดขาดตกบกพร่องอย่างไร ขอสาธุชนผู้อ่านได้โปรดให้อภัยแก่ดิฉันซึ่งยังเป็นผู้มีความรู้น้อย ด้อยปัญญาอยู่ และขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความรู้คอยแนะนำช่วยแก้ไขดิฉันต่อไป

วิสุทธิมรรค ภาคศีล

ย่อความโดย เกษร สุทธจิต จันทร์ประภาพ

ทางแห่งความบริสุทธิ์ คือ ทางแห่งพระนิพพานนั้น พระคุณเจ้าพระอรหันต์พุทธโฆษาจารย์ ได้เขียนคำปรารภไว้ ดังนี้

บัดนี้ ข้าพระพุทธเจ้า คือ พระพุทธโฆษาจารย์ จักบรรยายความแห่งพระพุทธคาถาที่พระผู้มีพระภาคเจ้าผู้ทรงพระคุณมีพระเมตตายิ่งใหญ่ตรัสสอนคุณความดี ความงามของศีลตามที่เป็นจริงต่อไป

ชนเหล่าใดในพระศาสนานี้ได้รับการบวชเรียนบรรพชาอันหาได้ยากในพระพุทธศาสนา เมื่อไม่รู้จักทางแห่งความสะอาดบริสุทธิ์ของกาย วาจา ใจ คือ มีศีล 5 ครบ เป็นทางตรงถูกต้องจริงแล้ว ก็ไม่สามารถบรรลุถึงความบริสุทธิ์ คือ พระนิพพานได้

ข้าพระพุทธเจ้า คือ พระพุทธโฆษาจารย์จักเขียนตำราวิสุทธิมรรคอันได้ไตร่ตรองถูกต้องดีด้วยความเคารพในพระธรรมแล้วโดยอาศัยความรู้จากพระอรหันต์เถระเจ้าทั้งหลาย เพื่อสาธุชนทั้งหลายผู้ประสงค์ความสะอาดบริสุทธิ์แห่งจิตปราศจากกิเลสเครื่องเศร้าหมองทั้งปวงจงอ่าน และใคร่ครวญตามพระธรรมวิสุทธิมรรคด้วยความเคารพเทอญ

วิสุทธิ ความบริสุทธิ์ที่สุดของจิตใจ คือ พระนิพพานอันปราศจากมลทินทั้งปวง

มรรค คือ หนทาง หรืออุบายให้จิตบรรลุถึงซึ่งความบริสุทธิ์จิตเข้าถึงซึ่งพระนิพพานไม่เวียนเกิดตายอีกต่อไป

ทางแห่งพระนิพพานที่องค์สมเด็จพระพิชิตมารทรงตรัสไว้หลายข้อหลายแบบเลือกปฏิบัติได้แบบใดแบบหนึ่งตามใจชอบ

1. บุคคลใดมีปัญญาเข้าใจว่าทุกสิ่งทุกอย่างในโลกแปรปรวนไม่เที่ยงแท้แน่นอน เมื่อนั้นจะเบื่อหน่ายไม่ยึดไม่ถือในสังขารที่เป็นทุกข์ เป็นโทษ นี้คือทางแห่งนิพพาน

2. ฌาน คือ ความรู้ยิ่งฉลาดในความเป็นจริงของโลกย่อมไม่มีแก่ผู้ไม่มีปัญญา ปัญญาย่อมไม่มีแก่ผู้ไม่มีฌาน ฌาน และปัญญามีในผู้ใดผู้นั้นแลอยู่ใกล้พระนิพพาน

3. ศีล คือ ข้องดเว้นจากการกระทำความชั่ว ความบาป ผู้มีศีล คือ ผู้มีวิชชาความรู้ ทำแต่คุณงามความดี คน สัตว์ ทั้งหลายมีศีล 5 ครบจะทำให้มีชีวิตที่เป็นสุข ไม่มีอันตรายเบียดเบียน ผู้มีศีลบริสุทธิ์ย่อมทำให้จิตตั้งมั่นเป็นสมาธิมีปัญญาดีเป็นทางแห่งความบริสุทธิ์ คือ นิพพานไม่ยากเลย

4. อริยสัจ 4 ประการ เป็นความจริง 4 ประการ เป็นทางดับทุกข์ไปถึงซึ่งความสุข ความบริสุทธิ์ การมีขันธ์ 5 ร่างกายคือ การมีทุกข์ ถ้ารู้ซึ่งในทุกข์ตัวเดียว เราก็รู้ว่าใครทำให้เกิดทุกข์ มีความเบื่อหน่ายในทุกข์ เพราะการมีร่างกายคือ สมุทัย เป็นสาเหตุของทุกข์ เพราะจิตใจไปติดในขันธ์ 5 ร่างกายจิตจึงมีทุกข์ นิโรธ คือ การดับทุกข์ ดับด้วยจิตใจสละปล่อยวางขันธ์ 5 ร่างกายให้เป็นของธาตุ 4 ธรรมชาติไม่ใช่ของจิตใจ คนละส่วนกัน จิตก็เข้าถึงอริยมรรค เพราะการรู้ทุกข์ตัวเดียวสมุทัย นิโรธ มรรค ก็เดินเข้ามาหาจิตใจจิตก็เป็นสุข มรรคหนทางแห่งความสุข ความบริสุทธิ์ผุดผ่องเป็นทางแห่งพระนิพพาน คือ อริยมรรค 8 ย่อลงมาเป็น 3 คือ อริยมรรคเพราะการรู้ทุกข์ตัวเดียวสมุทัย นิโรธ มรรค ก็เดินเข้ามาหาจิตใจ จิตก็เป็นสุขจิตไม่หลงติดในตัวตนที่เป็นต้นเหตุของทุกข์ จิตเป็นอิสระจากร่างกายคือ สายแห่งพระนิพพาน

(ก) ความเข้าใจถูกต้องตามความเป็นจริงว่า การมีร่างกายเป็นทุกข์เป็นโทษ ทำให้เวียนว่าย ตาย เกิดไม่จบสิ้น คิดแบบนี้เป็นผู้ฉลาด คือ ปัญญา

(ข) มีกาย วาจา ใจ งดงามเรียบร้อย ไม่เบียดเบียนผู้อื่น คือ มีศีล 5 ครบ

(ค) สมาธิ จิตระลึกนึกรู้อยู่เสมอว่า เราทำคุณงามความดีเพื่อจิตไม่ผูกพันกับร่างกาย ทำความดีเพื่อเลิกละปล่อยวาง เป็นทางแห่งพระนิพพาน

ทางแห่งความบริสุทธิ์อย่างยิ่ง หมดทุกข์ยากทั้งปวง

5. **เอกายโน อยัง ภิกขเว มัคโค สัตตานัง วิสุทธิยา** แปลว่า **จิตของบุคคลคนเดียวเป็นทางสายเอก** หมายความว่า **จิตของผู้ใดเพียรพิจารณาร่างกายของตนเองว่าเป็นเพียงธาตุ 4 มาประชุมกันชั่วคราว มีความเสื่อมทรุดโทรม เดินทางเข้าหาความแก่ ความเจ็บป่วย เป็นทุกข์ เป็นโทษ มีภาระ** ต้องหาอาหารมาเลี้ยงร่างกายทุกวัน สกปรก เหม็นเน่า ต้องชำระล้างร่างกายทุกวัน แล้วร่างกายก็แตกสลายตายกันหมด **จิตใจเราต้องเป็นเอกเป็นใหญ่ คือ ไม่มีใครมารับความสุข ความทุกข์กับเรา เราจะไม่มีใครมาเป็นกังวลในจิตใจ ลุ่มหลงมัวเมา อารมณ์จิตของผู้จะเข้าถึงความบริสุทธิ์ คือนิพพาน คือ จิตใจเราเอง ไม่ใช่จิตใจผู้อื่นมาช่วยเหลือเรา จิตเราต้องรู้สภาวะความเป็นจริงว่า กายส่วนกาย จิตส่วนจิต ไม่ติดพันกัน** ถ้าปล่อยขันธ์ 5 ไม่หลงในอุปาทานขันธ์ 5 เรา ขันธ์ 5 เขา จิตเราก็เป็นจิตอิสระเป็นจิตบริสุทธิ์ที่นำจิตเราถึงพระนิพพานได้ด้วยจิตมีปัญญา**ไม่ยุ่งเกี่ยวกับจริยาผู้อื่นทำจิตสะอาดเบิกบานมีพระนิพพานในใจอย่างเดียว**

6. ผู้ใดเห็นภัยอันตรายในการเวียนว่ายตายเกิด ผู้นั้นชื่อว่าภิกขุ ภิกขุใดมีความเพียรตั้งตนไว้ในศีล 5 ศีล 10 ศีล 227 ข้อ ทำสมาธิจิตตั้งมั่น มีปัญญาเห็นภัยเห็นทุกข์โทษในร่างกายเราเขาภิกขุนั้นจะพึงถอนตัณหากิเลส อวิชชาออกจากจิตใจได้

7. ทางแห่งความบริสุทธิ์ คือพระนิพพาน มี 3 ภาค คือ ภาคศีล ภาคสมาธิ และภาคปัญญา

อธิศีล คือการไม่ทำบาปทั้งปวงด้วยกาย วาจา ใจ ศีลมีคุณงามความดีให้มีชีวิตอยู่ในโลกไม่เดือดร้อน

ถาม อะไรเป็นเบื้องต้นแห่งกุศลธรรมทั้งหลาย ?

ตอบ คือการมีศีล 5 ครบ ศีล 8 ศีล 10 ศีล 227 ครบ คือ ความบริสุทธิ์ดีของธรรมเบื้องต้นเป็นความงามของจิตขั้นต้นไม่ทำชั่วทำบาปบาปทั้งปวง

ถาม ความงามขั้นกลาง คืออะไร

ตอบ **จิตที่มีสมาธิจิตมีความตั้งมั่นในอารมณ์ใดอารมณ์หนึ่งในกรรมฐาน40 คือความงามขั้นกลางสามารถแสดงฤทธิ์มีจิตเป็นทิพย์ มีหูทิพย์ ตาทิพย์** รู้อดีต อนาคต ปัจจุบันได้ จิตอยู่ใน ฌานภาวนา รู้ลมหายใจเข้าออกมีนิพพานอยู่ในใจเป็นต้น **เป็นความงามของจิตขั้นกลาง**

ถาม ความงามสูงสุดในพระศาสนา คืออะไร

ตอบ **การชำระจิตให้สะอาดผ่องแผ้ว ด้วยการที่จิตไม่ยึดติดในของสมมุติใดๆ ในโลก**แม้แต่ ร่างกายที่จิตอาศัยอยู่ ชื่อว่า**ปัญญาเป็นเลิศ ปัญญาเป็นสุดยอดของความงาม**พุทธภาษิต"ภูเขาหินทึบเป็นแท่งเดียว ย่อมไม่ไหวหวั่นในคำนินทาสรรเสริญทั้งหลายฉันนั้น"

ผู้มีศีล เป็นผู้ไม่เกียจคร้านไม่มั่วสุมกับกามโลกีย์ รูปรสกลิ่นเสียงสัมผัสอันอ่อนนุ่ม (กามสุขัลลิกานุโยค)

ผู้มีสมาธิ เป็นผู้ที่ไม่เคร่งเครียดหลับตาทำสมาธิทั้งวัน ไม่ยอมทำงานอย่างอื่น ไม่ยอมกิน นอน (อัตตกิลมถานุโยค)

ผู้มีปัญญา คือผู้ทำงานทั้งทางโลก ทางธรรมพอดี ไม่ย่อหย่อน**เกินไป ไม่เคร่งเครียดจนเกินไป** คือ **ทำงานทางกาย ทางใจมีจิตใจวางเฉยไม่ดีใจ เศร้าใจในเหตุการณ์ของโลกตามความพอดี เป็นทางสายกลาง คือ มัชฌิมาปฏิปทา**

คุณประโยชน์ของศีลทุกชนิดตั้งแต่ศีล 5 ขึ้นไป

1. ศีลสามารถตัดกิเลสชั่วคราว (ตหังคปหาน) ศีลระงับการทุจริต
2. ศีลเป็นคุณสมบัติของพระอริยะตั้งแต่พระโสดาบันจนถึงพระอรหันต์
3. ศีลสามารถปิดกั้นผู้มีศีลไม่ให้ไปเกิดแดนทุกข์ทรมานมีอบายภูมิ4 คือ นรก เปรต อสุรกาย สัตว์เดรัจฉาน

4. ผู้มีศีลอยู่เป็นสุข เพราะไม่มีศัตรู ไม่มีภัยอันตรายมีโรคน้อย หลับเป็นสุข ตื่นเป็นสุข มีคนเมตตา ผู้มีศีลมีทรัพย์มาก
5. ผู้มีศีลมีชื่อเสียงดี มีคนเคารพนับถือ
6. ผู้มีศีลเข้าไปสู่สังคมใดๆ ย่อมเข้าไปอย่างองอาจไม่เก้อเขิน
7. ผู้มีศีล เป็นผู้ที่ไม่หลงเลอะเลือน วิกลจริต
8. ผู้มีศีล เมื่อร่างกายแตกสลายตายไป จิตของผู้มีศีล 5 ครบ ย่อมเข้าสู่ความสุขในโลกหน้า มีสวรรค์เป็นอย่างต่ำ มีพรหมโลกเป็นอย่างกลาง มีพระนิพพานเป็นอย่างสูงสุด

ศีล คืออะไร

ศีล คือ การระวังตั้งใจไม่ทำความชั่วทางกาย วาจา ใจ

ศีล คือ รากฐานของจิตใจเป็นบันไดแห่งทางบริสุทธิ์ คือพระนิพพาน

ศีล มีกี่อย่าง

ศีล 5 ข้อ สำหรับชาวบ้าน

ศีล 8 ข้อ สำหรับผู้ประพฤติพรหมจรรย์

ศีล 10 ข้อ สำหรับสามเณร

ศีล 227 ข้อ สำหรับพระภิกษุ

ศีล 5 ข้อ คือ เว้นจากการทำความชั่ว 5 อย่าง คือ

1. งดเว้นจากการฆ่าสัตว์ ฆ่าคน ทำร้ายคน สัตว์ ให้มีเมตตา
2. ไม่ถือเอาสิ่งของๆ ผู้อื่น ไม่ลักทรัพย์ ไม่ฉ้อโกง
3. ไม่ล่วงละเมิดสิทธิความรักทางกาย ทางวาจา ทางใจของผู้อื่น
4. ไม่พูดปด พูดนินทา พูดคำหยาบคาย ก้าวร้าวผู้อื่น
5. ไม่ติดยาเสพติดให้โทษ ไม่ดื่มสุรา ฆ่า หรือทำลายประสาทสมองของร่างกายตนเอง

ผู้ไม่มีศีล คือผู้ที่ทำความชั่วทั้ง 5 ข้อนี้มีแต่ความทุกข์ยากเดือดร้อน มีภัยอันตรายไม่มีความสุขกายใจในโลกนี้ตายไปมีความหวังไปเพิ่มทุกข์ใน

นรกคุณของการสมาทานธุดงค์

ธุดงค์ คือ ผู้มีความเพียรปฏิบัติธรรมเพื่อความบริสุทธิ์ของจิต จิตสะอาดสว่าง จิตเป็นสุข คือ จิตพระนิพพาน ด้วยการตั้งใจเป็นผู้มักน้อย อยู่ง่าย เลี้ยงง่าย ยินดีในการทำสมาธิ วิปัสสนาภาวนา ตลอดเวลาที่ตั้งใจธุดงค์

ธุดงค์ 13 ประการ โดยตั้งใจปฏิบัติข้อใดข้อหนึ่ง หรือทั้ง 13 ข้อก็ได้ทั้งนั้น

1. ตั้งใจใช้ผ้า 3 ผืน ผ้าสีกรักสีหม่น เป็นปกติ
2. ตั้งใจฉันอาหารเฉพาะในบาตรที่บิณฑบาตมาเป็นปกติ
3. ตั้งใจฉันอาหารที่นั่งที่เดียวเป็นปกติ
4. ตั้งใจอยู่ในป่าเป็นปกติ
5. อยู่รุกขมูล ณ ที่โคนไม้เป็นปกติ
6. อยู่ที่กลางแจ้งเป็นปกติ
7. อยู่ในป่าช้า เป็นปกติตามความตั้งใจ ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้
8. อยู่ในอิริยาบถนั่งเป็นปกติ คือ ตั้งใจไม่นอนจนกว่าจะพ้นกำหนดเวลานั่ง
9. ภัตตาหารที่คนมาถวายทีหลังท่านไม่รับ คือให้พอใจตามที่บิณฑบาตรได้

กัมมัฏฐานที่จำเป็นต้องรักษาไว้ในใจตลอดเวลา

1. **มีความเมตตา**ในหมู่ภิกษุ มนุษย์ สัตว์ทั่วไปทั่วโลกจักรวาล เทวดาจะดูแลรักษาอยู่เป็นสุขมีแต่คนเคารพศรัทธา

2. **ครุ่นคิดถึงความตายตลอดเวลาทุกลมหายใจเข้าออกเป็นมรณานุสสติกรรมฐาน** อสุภสัญญาเกิดขึ้น ความโลภ ความโกรธ ความหลงก็จะหายไป เพราะกุศลธรรมที่ฉลาดดีงามอยู่ในจิตในใจ

วิสุทธิมรรค ภาคสมาธิ

ย่อความโดยเกษร สุทธจิต จันทร์ประภาพ

1. สมาธิ คืออะไร

สมาธิ คือ อารมณ์จิตมีความฉลาดตั้งมั่นอยู่ในกรรมฐาน 40 ตั้งมั่นอยู่ในมหาสติปัฏฐานสูตร อันใดอันหนึ่งใน 40 อย่างนั้น

2. จิตตั้งมั่น หมายความว่าอย่างไร

หมายความว่า มีสติความรู้อยู่ตลอดเวลากับลมหายใจเข้าออกโดยที่จิตไม่วอกแวกไม่ฟุ้งซ่านไปสู่อารมณ์อื่นๆ นอกจากรู้ลมหายใจเข้าออกหรือกรรมฐานอย่างใดอย่างหนึ่งชั่วเวลาใดเวลาหนึ่ง เรียกว่า มีสมาธิ คือ จิตตั้งมั่นเป็นหนึ่งเดียวไม่ส่ายไปส่ายมา

3. อะไรเป็นลักษณะ อะไรเป็นรส อะไรเป็นอาการปรากฏ และอะไรเป็นผลของสมาธิ

ตอบ ความไม่ฟุ้งซ่าน เป็นลักษณะของสมาธิ
ความมีพลังจิตเป็นหนึ่ง เป็นรสของสมาธิ
ความไม่หวั่นไหว ไม่หวาดกลัว เป็นอาการปรากฏของสมาธิ
ความสุข สงบ สดชื่น เป็นผลของสมาธิ

4. สมาธิมีกี่อย่าง

สมาธิมี 2 อย่าง คือ

1. มิจฉาสมาธิ สมาธิฝ่ายดำ ฝ่ายทำลายล้างกัน ฝ่ายเพิ่มทุกข์ ไสยศาสตร์เป็นต้น เป็นฝ่ายไม่ฉลาดมีอวิชชา ตัณหา อุปทาน ตายไปจิตก็ไปรับโทษทุกข์ทรมานในนรก
2. สัมมาสมาธิ สมาธิฝ่ายขาว ฝ่ายฉลาด ฝ่ายเมตตา คือพุทธศาสตร์ ฝ่ายเข้ากระแสนิพพาน ฝ่ายเพิ่มความสุขกาย ใจเป็นบุญกุศล

มีหลายแบบคือ

1. อุปจารสมาธิ 3. โลกีย์สมาธิ 5. สมาธิมีปีติสุข

2. อัปปนาสมาธิ 4. โลกุตตระสมาธิ 6. สมาธิมีอุเบกขา คือ เฉยๆ

อารมณ์สมาธิแบ่งตามระดับขั้นองค์ฌานทั้ง 5 คือ

1. ปฐมฌาน มีอาการของจิต 5 อย่าง คือ มีวิตก วิจาร ปีติ สุข เอกัคคตาสมาธิ ข้อสังเกต ลมหายใจเบาลงในเยือกเย็นสบายไม่มีความรำคาญในเสียงรอบนอก

2. ทุติยฌาน มีอาการของจิต 4 อย่าง คือ วิจาร ปีติ สุข เอกัคคตาสมาธิ ลมหายใจช้าลงเบาลงมากจิตเป็นสุขชุ่มชื่นไม่ค่อยสนใจรู้ลมเข้าลมออก

3. ตติยฌาน มีอาการของจิต 3 อย่าง คือ ปีติ สุข เอกัคคตาสมาธิ สังเกตง่ายขึ้น ลมหายใจน้อยลงๆ ร่างกายคล้ายตึง เหมือนโดนมัดแน่นิ่ง ไม่กระดุกกระดิก อารมณ์แนบสนิท

4. จตุตถฌาน มีอาการของจิต 2 อย่าง คือ สุข เอกัคคตาสมาธิจิตนิ่งเป็นหนึ่ง ลมหายใจละเอียดจนไม่รู้สึกว่าหายใจ จิตแยกจากกายจนไม่รู้สึกว่าหายใจ หูได้ยินเสียงข้างนอกเบามาก

5. ปัญจมฌาน มีอาการของจิต 2 อย่าง คือ อุเบกขา และจิตนิ่งเป็นหนึ่งเดียว จิตแยกจากกายไม่มีความรู้สึกทางกายเลยไม่ได้ยินเสียง จิตมีความสุขแน่นิ่ง และวางเฉย

5. อะไรเป็นความเศร้าหมองของสมาธิ

กิเลสนิวรณ์ 5 มี กามราคะ ปฏิฆะ ความฟุ้งซ่าน ความหงุดหงิดรำคาญใจ ความเกียจคร้าน ง่วงเหงาหาวนอน เป็นความเศร้าหมองของสมาธิ

6. อะไรคือความผ่องแผ้วเบิกบานของสมาธิ

ความสุขในการเข้าใจในธรรมชาติของกาย และจิตเป็นคนละส่วนกันเป็นคุณวิเศษทำให้จิตสะอาดฉลาดเข้าถึงกระแสพระนิพพานได้ไม่ยากเลย เป็นจิตที่อยู่ในฌานมีความสุขสดชื่นเบิกบาน

7. สมาธินั้นจะพึงเจริญภาวนาอย่างไร

ตอบ วิธีภาวนาสมาธิ เริ่มแรกให้ตัดเครื่องกังวล 10 ประการออกจากจิตใจ

ไม่กังวลเรื่องที่อยู่อาศัย ไม่กังวลเรื่องชาติตระกูล
ไม่ห่วงใยเรื่องลาภสักการะ ไม่ห่วงใยเรื่องหมู่คณะ
ไม่กังวลเรื่องการงานที่ยังทำไม่เสร็จ
ไม่กังวลเรื่องการเดินทาง ไม่กังวลเรื่องญาติครอบครัว
ไม่กังวลเรื่องโรคภัยไข้เจ็บ ไม่กังวลเรื่องการเล่าเรียน
ไม่กังวลเรื่องการแสดงอิทธิฤทธิ์ความดีความเด่น
ไม่สนใจในความสุขทางโลก เพราะเป็นของชั่วคราว

สมาธิกรรมฐาน 2 อย่าง ที่ต้องทำตลอดเวลา คืออะไร

ตอบ 1. สมาธิกรรมฐานในการแผ่เมตตาตลอดเวลาแผ่ให้ตนเอง ผู้อื่นทั้งโลกทั่วจักรวาลทั่ว 3 โลก คือ นรกโลก มนุษย์โลก เทวโลก ให้มีความสุขความเจริญ

2. มรณานุสติกรรมฐาน ระลึกนึกถึงความตายทุกลมหายใจเข้าออกเป็นการไม่ประมาทตามพระผู้มีพระภาคเจ้าทรงสอนไว้

จริยา หรือจริต หรืออุปนิสัยของคนมี 6 ประเภท

1. ราคะจริต มีนิสัยรักความเป็นระเบียบงดงาม รักความสวยงาม
2. โทสะจริต เป็นคนมีนิสัยโมโหหงุดหงิดง่ายชอบทำอะไรเร็วไว
3. โมหะจริต ชอบหลงรักง่ายๆ
4. ศรัทธาจริต เป็นคนว่าง่ายสอนง่ายเชื่อฟังง่ายไม่ดื้อ
5. พุทธะจริต มีนิสัยอยากรู้ อยากเห็น อยากพิสูจน์ชอบค้นคว้า

6. วิตกจริต เป็นคนชอบคิดมาก

วิตกกังวลด้วยเรื่องเล็กเรื่องใหญ่เก็บมาคิดทั้งหมด

การที่จะเรียนปฏิบัติกรรมฐาน 40 วิธี ผู้ปฏิบัติ หรืออาจารย์ผู้สอนศิษย์ควรจะรู้อารมณ์อุปนิสัยของตนเอง หรือลูกศิษย์เสียก่อน **ถ้าไม่แน่ใจว่ามีจริตอะไรมากกว่าจริตอื่นๆ ใน 6 จริต ก็ให้เรียนพระกรรมฐานแบบกลางๆ เหมาะกับอุปนิสัยจริตทุกอย่าง เรื่องกรรมฐานกับจริตมีความสำคัญมาก ถ้าไปปฏิบัติไม่ถูกจริตจะไม่ก้าวหน้าทางธรรม ทำให้ถึงจุดหมายปลายทางพระนิพพานช้ามาก** คือ ต้องเวียนว่ายตายเกิดต่อไป

กรรมฐาน 40 แบ่งเป็น 7 หมวดคือ

1. กสิณกรรมฐาน 10 อย่าง
2. อสุภกรรมฐาน 10 อย่าง
3. อนุสสติกรรมฐาน 10 อย่าง
4. พรหมวิหารกรรมฐาน 4 อย่าง
5. อรูปกรรมฐาน 4 อย่าง
6. อาหาเรปฏิกูลสัญญา 1 อย่าง
7. จตุธาตุววัฏฐาน 1 อย่าง

รวมทั้ง 7 หมวดเป็น 40 อย่างพอดี

นักปฏิบัติเพื่อฌานโลกีย์ หรือเพื่อมรรคผลนิพพานก็ตาม ควรรู้อาการ หรืออารมณ์ หรือจริตอุปนิสัยของจิต เพราะเป็นผลดีมีกำไรในการปฏิบัติเพื่อการละกิเลสตัณหาอุปาทานได้รวดเร็ว สมาธิก็ตั้งมั่น วิปัสสนาญาณจะแจ่มใส มรรคผลนิพพานก็ปรากฏเร็วไว

1. กสิณกรรมฐาน 10 อย่าง คือ

กสิณแปลว่า เพ่งเป็นสภาพหยาบ สำหรับให้ผู้ฝึกจับให้ติดตาติดใจ ให้จิตใจจับอยู่ในกสิณใดกสิณหนึ่งใน 10 อย่าง ให้มีอารมณ์เป็นหนึ่งเดียว จิตจะได้อยู่นิ่งไม่ฟุ้งซ่าน มีสภาวะให้จิตจับง่ายมีการทรงฌานถึงฌาน 4 ได้ทั้งหมด กสิณทั้ง 10 เป็นพื้นฐานของอภิญญาสมาบัติ กสิณทั้ง 10 อย่าง

แบ่งออกเป็น 2 พวก

พวกที่หนึ่ง คือ กสิณกลาง มี 6 อย่าง คนทุกจริตฝึกกสิณได้ทั้ง 6 เพราะเหมาะกับทุกอารมณ์ ทุกอุปนิสัยของคน

1. ปฐวีกสิณ จิตเพ่งดิน นึกถึงภาพดิน ภาวนาว่า ปฐวี กสิณังๆๆๆ
2. เตโชกสิณ จิตเพ่งไฟ นึกถึงภาพไฟ ภาวนาว่า เตโช กสิณังๆๆๆ
3. วาโยกสิณ จิตเพ่งอยู่กับลม นึกถึงภาพลม ภาวนาว่า วาโย กสิณังๆๆๆ
4. อากาสกสิณ จิตเพ่งอยู่กับอากาศ นึกถึงอากาศ ภาวนาว่า อากาส กสิณังๆๆๆ
5. อาโลกสิณ จิตเพ่งอยู่กับแสงสว่าง นึกถึงแสงสว่าง ภาวนาว่า อาโลก กสิณังๆๆๆ

6. อาโปกสิณ จิตนึกถึงน้ำเพ่งน้ำไว้ ภาวนาว่า อาโป กสิณังๆๆๆ ให้เลือกภาวนากสิณใดกสิณหนึ่งให้ได้ถึงฌาน 4 หรือฌาน 5 กสิณอื่นๆ ก็ทำได้ง่ายทั้งหมด

พวกที่สองคือกสิณเฉพาะอุปนิสัยหรือเฉพาะจริตมี 4 อย่าง สำหรับคนโกรธง่าย คือพวกโทสะจริต

7. โลหิตกสิณ เพ่งกสิณ หรือนิมิตสีแดงจะเป็นดอกไม้แดง เลือดแดงหรือผ้าสีแดงก็ได้ทั้งนั้นจิตนึกภาพสีแดงแล้วภาวนาว่า โลหิต กสิณังๆๆๆ
8. นีลกสิณ ตาดูสีเขียวใบไม้ หญ้า หรืออะไรก็ได้ที่เป็นสีเขียว แล้วหลับตาจิตนึกถึงภาพสีเขียว ภาวนาว่า นีล กสิณังๆๆๆ
9. ปีตกสิณ จิตเพ่งของอะไรก็ได้ที่เป็นสีเหลือง ภาวนาว่า ปีต กสิณังๆๆๆ
10. โอทากสิณ ตาเพ่งสีขาวอะไรก็ได้แล้วแต่สะดวก แล้วหลับตานึกถึงภาพสีขาว ภาวนาโอทา กสิณังๆๆๆ จนจิตมีอารมณ์เป็น

หนึ่งไม่วอกแวกไม่รู้ลมหายใจภาพกสิณชัดเจน

ท่านว่าจิตเข้าถึงฌาน 4 พอถึงฌานที่ 5 ก็เป็นจิตเฉยมีอุเบกขาอยู่กับภาพกสิณต่างๆ ที่จิตจับเอาไว้

2. อสุภะกัมมัฏฐาน 10 อย่าง

อสุภะกรรมฐาน ที่องค์สมเด็จพระบรมโลกนาถศาสดาสัมมนาสัมพุทธเจ้า ทรงแนะนำไว้สำหรับคนที่มีนิสัยรักสวยรักงาม หรือราคะจริต เพื่อจะได้ทำลายล้างกิเลสความหลงคิดว่ากายคนบ้านช่องเรือนโรงโลกนี้สวยสดงดงาม ถ้าหากนักปฏิบัติพิจารณา อสุภกรรมฐานได้จนจิตเป็นหนึ่ง คือ เอกัคตารมณ์ หรืออารมณ์เป็นหนึ่งเดียวจนเป็นฌาน 4 เป็นปกติ ก็เป็นเหตุปัจจัยเข้าถึงพระอนาคามีได้โดยง่าย และถึงอรหัตผลได้รวดเร็ว อสุภกรรมฐาน คือ พิจารณากายคน สัตว์เป็นซากศพทั้งหมด 10 ชนิด คือ หลังตายแล้ว 10 วันนั่นเอง คือ กรรมฐานที่ 11 ถึงกรรมฐานที่ 20 คือ

11. อุทธุมาตกอสุภ หลังตายวันที่ 1 ซากศพตัวแข็ง เย็นชืด ขาดธาตุไฟธาตุลม
12. วินีลกอสุภ หลังตายวันที่ 2 ซากศพเริ่มบวมพอง เป็นสีเขียว
13. วิปุพพกอสุภ หลังตายวันที่ 3 ซากศพพองมากขึ้น ชักมีกลิ่นตุๆ จากเน่ามีหนองบวม
14. วิฉิททกอสุภ หลังตายวันที่ 4พิจารณาซากศพเนื้อหนังปริ ลิ้นจุกปาก น้ำเลือด น้ำหนองไหล ออกทั่วตัว เพราะเนื้อหนังเริ่มแตกแยก
15. วิกขายิตกอสุภ หลังตายวันที่ 5 เหม็นส่งกลิ่นตลบ เพราะแขนขากระจุยกระจายแตกแยกหมด
16. วิกขิตตกอสุภ ศพหลังตายวันที่ 6 ซากศพเรี่ยราดไม่เป็นชิ้นเป็นท่อนเหม็นเน่า
17. หตวิกขิตตกอสุภ ศพหลังตายวันที่ 7 มีแมลงวัน หนอน มดชอนไชกินซากศพ

18. โลหิตกอสุภ ศพหลังตายวันที่ 8 ซากศพเหลือน้อยแต่กลิ่นเหม็นมากมีเลือด น้ำ หนอง เนื้อเน่าเละเทะ
19. ปุพุวกอสุภ ศพหลังตายวันที่ 9 ซากศพกระจัดกระจายไม่เป็นชิ้นเป็นอัน ส่งกลิ่นมากจนทนไม่ไหว
20. อัฏฐิกอสุภ ศพหลังตายวันที่ 10 เหลือแต่ฟันและกระดูก แขนขา กะโหลกมีกลิ่นเหม็น ไม่มีหน้าตาเหลืออยู่ เพราะโดนหนอนแมลงกัดกิน มีแมลงวันบินเต็มไปหมดเพราะกลิ่นเหม็นเน่าคลุ้งกระจาย

การเจริญอสุภกรรมฐาน ไม่ใช่ให้ภาวนา หรือไปนั่งจ้องยืนจ้องซากศพที่โรงพยาบาล หรือป่าช้า แต่ท่านให้ใช้ความจำภาพซากศพที่เห็นแล้วใคร่ควรพินิจพิเคราะห์ดูว่าตัวเราที่ยังหายใจอยู่ พูดได้อยู่ มันก็ไม่แตกต่างอะไรกับซากศพที่ตายแล้ว เพราะร่างกายเราก็เหม็นเน่าทุกวันต้องชำระล้างอาบน้ำ ล้างหน้า แปรงฟัน ล้างเอาความเน่าเหม็นออกต้องสระผมเกือบทุกวันถ้าไม่สระหัวก็เหม็น ให้จิตใจรู้ตลอดเวลาว่าร่างกายเราเขาไม่มีใครสะอาดเหม็นกันหมดทั้งโลก คนกับสัตว์ไม่แตกต่างกันเหม็นเน่าเหม็นคาวเหมือนกัน เกิดแก่เจ็บตายเหมือนกันคิดไว้อย่างนี้ตลอดเวลาท่านเรียกว่าจิตทรงฌานในอสุภกรรมฐาน ใครเจ็บป่วยไข้ก็รักษาพยาบาลเป็นการระงับทุกขเวทนา คิดไว้เสมอว่าเราเขาคือซากศพต่างก็สกปรกเช่นกันจะไปหลงรักผูกพันกันอะไรกันนักกันหนา จิตเลิกผูกพันตัวเราเขาจิตก็เบาสบาย ความหนักใจก็ไม่มี ใครจะตายก็เห็นเป็นเรื่องธรรมดา เพราะว่าทุกคนเป็นศพที่พูดได้ เดินได้พอจิตออกจากร่างกายเราเรียกว่า ศพที่ตายแล้ว

หมวดอนุสสติกัมมัฏฐาน 10 อย่าง

อนุสสติ แปลว่า จิตใจตามระลึกนึกถึงไว้อย่างเสมอ 1 อย่าง อนุสสติ 10 อย่างนี้เป็นกรรมฐานที่เหมาะกับนิสัยอารมณ์ของนักปฏิบัติศรัทธาจริต มี 1. พุทธานุสสติ 2. ธรรมานุสสติ 3. สังฆานุสสติ 4. สีลานุสสติ

5. จาคานุสสติ 6. เทวตานุสสติ

กรรมฐานสำหรับผู้มีนิสัยพุทธจริต เชื่อยากต้องพิสูจน์ด้วยตนเองก่อนจึงเชื่อ คือ 7. มรณานุสสติ กับนึกถึงความสุขใจในพระนิพพานเป็นอารมณ์ คือ 8. อุปสมานุสติกรรมฐาน

ผู้ที่มีนิสัยชอบคิดวิตกกังวลสารพัดอย่าง มีกรรมฐานเหมาะสำหรับนักคิดวิตกกังวลไปทั่วโลก คือ 9. อานาปานานุสสติ คือ จิตตามติดรู้กำหนดลมหายใจเข้าออก แทนที่จะคิดฟุ้งซ่านกับปัญหาทั่วโลกก็มาติดตามดูลมหายใจเข้าออกของตนเองจะเป็นบุญกุศลจิตจะสุขสบายทั้งกายและใจ

ผู้ที่ชอบรักของสวยงามนอกจากกสิณภาวนา 10 อย่าง ของอสุภกรรมฐานทั้ง 10 แบบแล้ว 10. ยังมีกายคตานุสสติกรรมฐาน คือ พิจารณาร่างกายตามความเป็นจริง ว่ามีแต่สิ่งสกปรกเหม็นคาว เหม็นเน่าจากตัวเองและผู้อื่นตลอดเวลาไม่มีใครสวยงามจริง สกปรกกันทั้งหมดในโลก **อนุสสติ 10 ที่พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงสอนไว้มี**

กรรมฐานที่ 21 พุทธานุสสติกรรมฐาน

คือ ให้ระลึกนึกถึงพระคุณความดีขององค์สมเด็จพระทรงสวัสดิโสภาคย์ มีพระมหาเมตตากรุณาสอนคนเทวดาพรหมพ้นจากเวียนว่ายตายเกิดคือให้มุ่งพระนิพพานเป็นจุดหมายปลายทางของจิตใจเราจะภาวนาว่า พุทธโธ , อิติสุคโต , นโมพุทธายะ , สัมมาอรหัง หรือนะมะพะธะ **ดีถูกต้องเหมือนกันหมดไม่ใช่ไปตั้งก๊กเหล่า แบ่งแยกสายพุทธโธ สายสัมมาอรหัง อย่างนี้ไม่ถูก ทุกๆสายเป็นลูกศิษย์ขององค์พระตถาคต** เราปฏิบัติเพื่อลดละตัวตน ดังนั้นขอทุกท่านเจ้าสำนักโปรดให้ลูกศิษย์ของท่านเข้าใจ อย่าได้ยึดติดสายนั้นสายนี้ สำนักโน้นสำนักนี้ ไม่ใช่จุดพระพุทธประสงค์ขององค์พระจอมไตรโลกนาถศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า ถ้ายังยึดติดกับสำนักครูบาอาจารย์ ยึดติดคำภาวนาท่านก็จะต้องเป็นทุกข์กับเวียนว่ายตายเกิดอีกนานกว่าจะได้เข้าใจพระธรรมคำสั่งสอนขององค์พระพุทธชินวร์ศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า โดยที่เรานึกถึง

พระปัญญาคุณ พระบริสุทธิคุณ พระมหากรุณาธิคุณของพระองค์ท่านตลอดเวลาในไม่ช้าจิตใจเราก็ฉลาด สะอาด สุขสบาย กิเลสโลภ โกรธ หลงก็หายไปโดยอัตโนมัติ **หรือจากการภาวนาพุทธานุสติกรรมฐาน** แถมอีกนิดคือ **นึกถึงภาพพระพุทธรูปด้วยยิ่งดี เป็นกสิณทำให้จิตเป็นฌานถึง ฌาน 4 ได้ด้วยการจับภาพพระพุทธเจ้าไว้ในจิตใจพอภาพพระพุทธเจ้าเป็นแก้วใส จิตใจท่านก็เข้าถึงฌาน 4 มีสุขสดชื่น มีปัญญาเฉียบแหลม สามารถตัดกิเลสตัณหาอวิชชาได้อย่างรวดเร็ว** เป็นอรหันต์ได้ง่ายเร็วไวเป็นกรรมฐานที่ลัดตรง และง่ายที่สุด คือ **พุทธานุสสติกรรมฐานจิตเราท่านนึกถึงคุณของพระพุทธเจ้าตลอดเวลา จิตเรานั้นก็จะเป็นจิตพุทธะ คือ พระอรหันต์ ดังที่องค์พระตถาคตทรงตรัสสอนไว้ดีเลิศประเสริฐเป็นจริงพิสูจน์ได้โดยปฏิบัติตามพระธรรมคำสั่งสอน ของการหลุดพ้นตามวิสุทธิมรรค มีถึง 40 แบบ แถมด้วยแบบมหาสติปัฏฐานสูตรอีก 1 แบบเป็น 41 แนวทาง เข้าถึงอรหัตผลได้ทุกแบบมีทั้งศีล สมาธิ ปัญญารวมอยู่ด้วยกันทั้งหมด ดีเหมือนกัน ดีเท่ากัน แล้วแต่อุปนิสัยของนักปฏิบัติชอบแนวไหน**

กรรมฐานที่ 22 ธัมมานุสสติกรรมฐาน

คือ ตั้งสติระลึกนึกถึงคุณความดีของพระธรรม คำสั่งคือข้อห้ามไม่ให้ทำผิดศีล 5 ข้อ คำสอน คือสอนให้มีเมตตากรุณาให้ทำบุญทำทานให้ภาวนาพิจารณาทุกอย่างในโลกเป็นของลำบากยากเค้นในการแสวงหาเงินทองมาซื้ออาหารบ้าน รถ เสื้อผ้าเครื่องใช้ เป็นทุกข์เพราะตนทนเหนื่อยยากได้มาแล้วก็เก่าชำรุดทรุดโทรมทั้งร่างกายก็มีแต่โรคภัยรบกวนเป็นอนิจจังไม่เที่ยงแท้แน่นอน ในไม่ช้าก็ต้องตายกันหมด เกิดมาเท่าไรก็ตายหมดเท่านั้นไม่อยู่ในอำนาจควบคุมของใครเป็นกฎของธรรมชาติ แม้แต่องค์สมเด็จบรมโลกนาถศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า พระวรกายท่านก็เป็นอนัตตา คือ แตกสลาย นับประสาอะไรกับร่างกายของเราก็ตายอยู่ตลอดเวลา ตายจากวัยเด็กเป็นวัยผู้ใหญ่ เข้าวัยชรา ไม่มีอะไรดี จิตเราจะขอติดตามองค์สมเด็จพระพิชิตมารไปพระนิพพานในชาตินี้ คิดแบบนี้คือเคารพในพระธรรม

พระพิชิตมารไปพระนิพพานในชาตินี้ คิดแบบนี้คือเคารพในพระธรรม หรือ **ท่านจะเลือกเอาพระธรรมแบบไหนก็ได้ทั้งกรรมฐาน 40 แบบ** หรือ **แบบมหาสติปัฏฐานสูตรดีเหมือนกันทุกแบบ** พระธรรมทั้งหมดที่พระพุทธองค์ทรงสอนไว้ 84000 พระธรรมขันธ์ ย่อลงมาเหลือ 3 อย่าง คือ **อธิศีล บริสุทธิ์ ทำให้เป็นพระโสดาบัน อธิจิตมีสมาธิภาวนา ทำให้เป็นพระอนาคามี คือ มีฌาน 4 อธิปัญญา จิตไม่หลงผูกพันติดในร่างกายตนเอง ทำให้เป็นพระอรหันต์ คุณธรรมทั้งหมดประเสริฐยอดเยี่ยม ไม่มีความรู้ใดๆ ดีกว่าสูงกว่านี้ เป็นความรู้พ้นทุกข์ทางพระนิพพานที่องค์สมเด็จพระพิชิตมารตรัสสอนไว้ สามารถกำจัดความทุกข์ยากลำบากกายใจได้ทั้งที่มีชีวิตอยู่ และเมื่อตายแล้วยิ่งเป็นสุขมากกว่าคนคือมีเทวดา พรหม พระนิพพานเป็นที่ไปตามบุญบารมีที่ตั้งใจปฏิบัติไว้ตอนเป็นคนสัตว์** ผู้ปฏิบัติธรรมจริงก็จะได้ผลความสุขกายจริง **ดังนั้นพระธรรมเป็นปัจจัตตัง บอกกล่าวไปใครจะรู้ผู้ปฏิบัติธรรมอยู่ ย่อมรู้ดีกว่าใครๆ**

กรรมฐานที่ 23 สังฆานุสสติกรรมฐาน

คือ การระลึกนึกถึงความดีของพระอริยสงฆ์สาวกขององค์พระผู้มีพระภาคเจ้า ที่ประพฤตปฏิบัติตรงดีจริงตามพระธรรมคำสั่งสอน ตัดกิเลสโลภโกรธหลง จิตแน่วแน่มุ่งตรงพระนิพพาน แถมยังสืบทอดพระธรรมคำสั่งสอนมาถึงปวงชนรุ่นหลังๆ ให้เข้าใจ **พระธรรมวินัยคือ ศีลเข้าใจพระสุตตันปิฎก คือ สมาธิภาวนา** ให้เข้าใจ**พระอภิธรรมปิฎก คือ ปัญญา** ผลจากการที่เราเลื่อมใสศรัทธาในพระอริยสงฆ์ทำให้เรามีปัญญาเป็นบารมี กำลังใจที่เรามีปีติอิ่มเอิบใจ เชื่อมั่นในความดี และโมทนากับบุญบารมีของพระอริยสงฆ์ทุกๆ พระองค์ ตั้งแต่สมัยพุทธกาลเนิ่นนานมาจนถึงปัจจุบัน ทำให้จิตใจเราได้สำเร็จมรรคผลตามท่านได้ไม่มีอะไรหนักใจ เรียกว่า เรามี **ศรัทธาวิมุตติ คือจิตหลุดพ้นจากกิเลสตัณหาอุปาทานด้วยเลื่อมใสศรัทธาในองค์พระบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า พระธรรม พระอริยสงฆ์ อย่างง่ายดาย**

กรรมฐานที่ 24 สีลานุสสติกรรมฐาน

คือ การตั้งใจระลึกนึกถึงพระคุณความดีของผู้มีศีล 5 อยู่เป็นปกติสุข **คุณของศีล 5 ปิดกั้นประตูนรก เปรต อสุรกาย สัตว์เดรัจฉาน** ผู้ไม่ทำชั่วใน 5 ข้อนั้น มีไม่ฆ่าคน สัตว์ ไม่ลักทรัพย์ ไม่ล่วงละเมิดทางประเวณีกับบุตร ธิดา สามี ภรรยาของผู้อื่น ไม่พูดปด และไม่เสพสิ่งเสพติดให้โทษมียา ฝิ่น สุรา แถมด้วยไม่เล่นการพนัน แข่งม้า แข่งบอล เป็นต้น ฆราวาสพึงระลึกนึกถึงศีล 5 ข้อไว้มิให้ขาดตกบกพร่อง แม้แต่จะคิดละเมิดข้อใดข้อหนึ่งก็ไม่ควรคิด ถ้าเผลอทำผิดศีลข้อใดข้อหนึ่งที่เป็นอดีตล่วงมาแล้ว **พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสสอนให้ตั้งใจทำความดีมีศีล 5 ครบ ขอโทษพระรัตนตรัยทุกวัน**ไม่นึกถึงความชั่วที่แล้วมาเพียรภาวนาระลึกนึกถึงศีล 5 ครบในปัจจุบันเพื่อเป็นพื้นฐานของจิตให้สะอาดสดใสมีพระนิพพานเป็นที่ไปของจุดหมายปลายทางชีวิต **คิดถึงศีล 5 ครบทุกวันจิตจะเป็นฌานมีปัญญาฉลาดอยู่เป็นสุข ก่อนตายศีลจะเป็นสะพานใหญ่ให้อารมณ์สมาธิหลั่งไหลมาในจิต เป็นพื้นฐานให้ได้วิปัสสนาญาณ คือทุกข์เห็นโทษของการมี ขันธ์ 5 ร่างกายสกปรก มีจิตใจเลื่อมใสเข้าถึงพระนิพพานในที่สุด** ระลึกนึกถึงศีลทำให้ท่านมีอารมณ์สมาธิถึงอัปปนาสมาธคือ จิตทรงฌาน คิดถึงศีลตามปกติของท่านถ้าชาวบ้านก็ศีล 5 ถ้าอยู่วัดก็ศีล 8 สามเณรก็มีศีล 10 ศีลของพระภิกษุ 227 ศีลของภิกษุณีมี 311 อานิสงส์ของศีล คือ มีชีวิตอยู่ไม่เดือดร้อน ไม่มีศัตรู มีคนรักมีเกียรติคุณความดีฟุ้งไปทั่วทิศ เป็นผู้แกล้วกล้าอาจหาญ ใกล้ตายจิตจะผ่องใสเบิกบาน เพราะมีศีลครบ บาปกรรมไม่สามารถมาทำให้จิตเศร้าหมอง ตายแล้วไม่ไปทุกข์ในนรก เปรต อสุรกาย สัตว์เดรัจฉาน อย่างน้อยได้ไปเกิดในสวรรค์ อย่างมากไปเสวยสุขเบื้องบนพระนิพพาน

กรมมฐานที่ 25 จาคานุสสติกรรมฐาน

สมเด็จพระชินศรีศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้าแนะนำสั่งสอนพวกเราให้บริจาคทาน บำรุงพระศาสนา สงเคราะห์คนยากจนเป็นการเสีย

สละ ละกิเลส ตัวโลภ ตระหนี่ถี่เหนียวออกไป ให้ทานด้วยความเต็มใจ ยินดีให้ทานด้วยความเคารพมีอาการสุภาพในการให้ มีอาการปลื้มปีติดีใจที่ให้ไปแล้ว จะเป็นใครก็ตามเราให้ไปแล้วเราก็พอใจอิ่มใจ เพราะองค์สมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้าทรงสรรเสริญว่าเป็นความดี ผลการให้ทานทำให้เราเป็นสุข เพราะผู้รับทานมีโอกาสเปลื้องทุกข์ **ผลการให้ทานเป็นการทำลายล้างความโลภ เป็นกิเลสถ่วงไม่ให้เราถึงพระนิพพาน เราตัดรากเหง้ากิเลสใหญ่ความโลภได้ 1 ตัว** ความเบาใจจะเกิดเพราะเหลือกิเลสใหญ่ 2 ตัวคือ ความโกรธกับความหลง **ซึ่งเราจะตัดความโกรธได้ด้วยความเมตตา** ให้อภัย **ตัดความหลงได้ก็ให้ดูว่าทุกสิ่งทุกอย่างพังสลายตายกันหมด จิตใจจะได้เลิกยึดติดเกาะเกี่ยว เพราะยึดติดในสิ่งที่ไม่เป็นสาระประโยชน์ไม่ใช่ของดีจริง เป็นของปลอมชั่วครู่ชั่วคราว ถ้าจิตยึดติดก็เป็นความทุกข์ ยึดติดในของสมมุติไม่จีรังยั่งยืน** ผู้ที่ยินดีในการให้ทาน จิตจะเป็นไปด้วยความเมตตาปราณี ความโกรธ ความหลงไม่มารบกวน ทำให้จิตมีสมาธิอุปจารสมาธิ ต่อไปถ้าพิจารณาตามวิปัสสนาญาณ เห็นว่าทุกสิ่งทุกอย่างพังสลายตายไปจะทำให้เราท่านบรรลุมรรคผลได้ง่ายอย่างคาดไม่ถึง

กรรมฐานที่ 26 เทวตานุสสติกรรมฐาน

เทวดา แปลว่า ผู้มีจิตใจดีงาม จิตใจประเสริฐ กรรมฐานนี้ท่านให้มีจิตใจระลึกถึงความดีของเทพเทวดา พรหมเทวดาท่านมีความดีตอนเป็นคนมี หิริ ความละอายต่อบาป ไม่ผิดศีล 5 ไม่ทำความชั่วทั้งกาย วาจา ใจ โอตัปปะมีความเกรงกลัวผลของความชั่วจะให้ผลท่านมีจิตเมตตาปรานีทำบุญให้ทาน ไหว้พระสวดมนต์ ทอดผ้าป่า กฐินให้บริจาคทานแก่ผู้ยากไร้ สมัยองค์พระบรมสุคตศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้าก็มีเทพเทวดามากราบไหว้ฟังเทศน์ ฟังธรรม โปรยปรายดอกไม้ทิพย์ อาหารทิพย์ถวายเป็นพระพุทธบูชา มากราบทูลถามปัญหาธรรมะจากพระพุทธองค์

พระองค์เองทรงปรารภแก่บรรดาพระพุทธสาวก เรื่อง เทวดาเสมอ **พระพุทธศาสนายอมรับนับถือความดีของเทพเทวดา พรหม ท่านเป็นพระอริยเจ้าพระอรหันต์มีมากมายกว่าคน ท่านมีบุญบารมีมากกว่าคนหลายเท่า ท่านไม่ต้องแบกขันธ์ 5 เป็นทุกข์แบบคน ไม่เจ็บป่วย แก่เหมือนคน เทวดาพรหมท่านมีความสุขดีกว่าคนมากหลายล้านเท่า องค์พระทรงสวัสดิโสภาคย์ตรัสว่า**

เทวดามี 3 ประเภท แบ่งตามบุญบารมีของเทวดา

ประเภท 1 เทวดาชั้นกามาวจร เริ่มตั้งแต่ ภูมิเทวดา เจ้าที่เจ้าทาง รุกขเทวดา ท่านดูแลรักษาคนดี มีวิมานอยู่บนต้นไม้ที่มีแก่นไม้ 1 นิ้วขึ้นไป และอากาศเทวดาหรือเทวดาชั้นจาตุมหาราช ชั้นดาวดึงส์ เทวดาชั้นดุสิต เทวดาชั้นนิมมานรดี เทวดาชั้นที่ 6 คือ ชั้นปรนิมมิตวสวัตดี

ประเภทที่ 2 เทวดาชั้นพรหม รูปาวจรพรหม มี 16 ชั้นสำหรับท่านที่ได้ฌานตั้งแต่ฌาน 1 ถึง ฌาน 4 ก่อนท่านตายเข้าฌาน จิตได้ไปเกิดตามขั้นของฌานที่จิตเคลื่อนออกจากกาย รูปพรหมทั้ง 16 ชั้น มีชื่อดังนี้

1. พรหมปริสัชชา	2. พรหมปาโรหิตา	3. มหาพรหมา	4. ปริตตาภา
5. อัปปมาณาภา	6. อาภัสสรา	7. ปริตตสุภา	8. อัปปมาณสุภา
9. สุภกิณหกา	10. เวหัปผลา	11.อสัญญีสัตว์	12. อวิหา
13.อตัปปา	14. สุทัสสา	15.สุทัสสี	16. อกนิฏฐกา

อรูปพรหม 4 นี้เป็นพรหมไม่มีรูป มีแต่จิตเสวยสุขอย่างเดียว เพราะท่านปรารถนาไม่มี รูปทิพย์ คิดเข้าใจผิดว่า การมีรูปทำให้เป็นสาเหตุของความเปลี่ยนแปลงดับสลาย ท่านจึงคิดเอาว่า มีจิตอย่างเดียว มีความหลงผิดเข้าใจผิดเรียกว่าอวิชชาคือเข้าใจเอาเองว่า อรูปพรหมทั้ง 4 นั้นมีความสุขสูงสุดแล้ว

อรูปพรหม 1 (พรหมชั้นที่ 8) จิตเป็นฌานเพ่งอยู่ในความว่างเปล่าของอากาศ เรียกว่าอากาสานัญจายตนะก่อนตายร่างกายตายจิตจึงเคลื่อนเข้าสู่อรูปพรหมเพราะจิตเข้าใจผิดคิดว่าฌานนี้สูงสุดหมดกิเลส

ได้แล้ว

อรูปพรหม 2 (พรหมชั้นที่ 9) มีจิตเพ่งอยู่ในวิญญาณัญจายตนะ ก่อนตายจิตจึงเคลื่อนมาอยู่ในอรูปพรหมชั้นที่ 2

อรูปพรหม 3 (พรหมชั้นที่10) จิตเพ่งอยู่ในอากิญจัญญายตนะเมื่อตายจิตจึงเคลื่อนเข้าสู่ พรหมชั้นอากิญจัญญายตนะ คือ คิดว่าทุกสิ่งทุกอย่างรูปนามไม่มีอะไรเหลือว่างเปล่าหมด

อรูปพรหม 4 (พรหมชั้นที่ 11) คือท่านที่มีจิตเพ่งอยู่ในฌานที่ 8 เรียกว่า เนวสัญญานาสัญญายตนะ มีความสุขคือไม่มีรูปกายนามกาย ไม่มีความจำ เพราะคิดว่าเป็นเหตุนำมาซึ่งความทุกข์

อรูปพรหมนี้จะอยู่ในระหว่างพรหมชั้นที่ 8 ถึงชั้นที่ 11 ยังถือว่าเป็นโลกียฌาน ยังไม่ใช่โลกุตรฌาน ยังไม่ใช่จิต พระอริยะ 8 ขั้น ซึ่งพระอริยทั้ง 8 ขั้นท่านจะมีความเข้าใจถูกต้องว่า อรูปพรหมนั้นไม่ใช่ชั้นที่มีความสุขสูงสุด ความสุขที่ดีเยี่ยมจริงมีที่เดียวคือ แดนทิพย์อมตะนิพพาน ชั้นสุทธาวาสคือชั้นพระอริยเจ้าขึ้นไป ตั้งแต่พรหมชั้น 12 - 16 ท่านไม่กลับมาเกิดเป็นคนอีก

ประเภทที่ 3 คือ พระวิสุทธิเทพ คือ เทพเทวดาที่ไม่มีกิเลส ตัณหา อุปาทาน อวิชชา อกุศลกรรม จิตท่านเป็นจิตพระอรหันต์ ขีณาสพ มีมากหลายล้าน จิตของพระปัจเจกพระพุทธเจ้าจิตของพระผู้มีพระภาคเจ้ามากมายหลายพันล้านพระองค์ ทั้งหมดนี้ที่มีกายทิพย์นิพพาน คือ พระวิสุทธิเทพ

นิพพานมี 2 ประเภท คือ

1. สอุปาทิเสสนิพพาน จิตบริสุทธิ์เป็นพระอรหันต์แต่ยังมีร่างกายคน ร่างเทพ ร่างพรหมอยู่ ยังไม่ถึงเวลาเข้าแดนทิพย์นิพพานเรียกได้ง่ายๆ ตามภาษาชาวบ้านว่า นิพพานดิบ คือ จิตเป็นนิพพาน

2. อนุปาทิเสสนิพพาน จิตของพระอรหันต์ พระปัจเจกพุทธเจ้า พระบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้ามีกายทิพย์นิพพานอยู่เป็นสุขสำราญในพระ

นิพพานตลอดกาล ท่านเสวยสุขแดนทิพย์นิพพานหลังตายเรียกง่ายๆ ว่า นิพพานสุก คือ นิพพานจริงไม่มีขันธ์ 5 ไม่มีกายเทพ กายพรหม

ต้นเหตุที่จิตจะต้องไปเสวยทุกข์ในแดนอบายภูมิ 4 มี นรก เปรต อสุรกาย สัตว์เดรัจฉาน มีดังนี้ ผิดศีล 5 ฆ่าคน ฆ่าสัตว์ ลักทรัพย์ ลักลอบขโมยคนรักผู้อื่น คือ บุตร ธิดา สามีผู้อื่น ทุบตีภรรยา สามี ทุบตีลูกหลาน พูดปด พูดหยาบคาย ฉ้อโกง พูดนินทาให้ร้ายให้เขาแตกแยกกัน ติดยาฝิ่น ยาบ้า ยาม้า สุรา พนัน

ต้นเหตุที่เกิดเป็นคน คือ มีศีล 5 ครบถ้วนไม่ละเมิดทำความชั่วในศีลทั้ง 5 ข้อนั้น

ต้นเหตุที่ไปเกิดเป็นเทวดา เป็นคนไม่ทำความชั่ว 5 ประการ ศีล 5 บริสุทธิ์ มีจิตเมตตาปราณี ไหว้พระสวดมนต์ทำบุญด้วยความเต็มใจให้ทานแก่คน สัตว์ ละอายความชั่วไม่ทำบาปทั้งที่ลับที่แจ้งเกรงกลัวผลของความชั่ว ตายจากคนไปเป็นเทพเทวดา นางฟ้า พระภูมิเจ้าที่ ถ้าไม่ฝึกหัดสมาธิภาวนา

ต้นเหตุไปเป็นรูปพรหม มีศีล 5 ครบ ทำบุญ ทำทานไหว้พระสวดมนต์ ภาวนาจิตมีความชินกับบุญกุศลในทาน ศีล ภาวนาอย่างใดอย่างหนึ่งใน 40 กรรมฐาน

1. ทำสมาธิได้ฌานที่ 1 ก่อน ตายแล้ว ไปเกิดเป็นพรหมชั้นที่ 1 - 2 - 3
2. ทำสมาธิได้ฌานที่ 2 ก่อน ตายแล้ว ไปเกิดเป็นพรหมชั้นที่ 4 - 5 - 6
3. ทำสมาธิได้ฌานที่ 3 ก่อน ตายแล้ว ไปเกิดเป็นพรหมชั้นที่ 7 - 8 - 9
4. ทำสมาธิได้ฌานที่ 4 ก่อน ตายแล้ว ไปเกิดเป็นพรหมชั้นที่ 10 - 11
5. พระอนาคามีเข้าฌานที่ 4 ก่อน ตายไปเกิดเป็นพรหมชั้นสุทธาวาส ชั้นที่ 12 - 13 - 14 - 15 - 16

ต้นเหตุไปเป็นอรูปพรหม 4 ชั้น คือ พรหมโลกีย์ชั้น 8 - 9 - 10 - 11 ท่านทั้ง 4 ชั้น ท่านได้เจริญกรรมฐานในกสิณแล้วภาวนาอรูปฌาน 4 คือ หลงผิดคิดว่าถ้าไม่มีรูปจะมีความสุข มีจิตไม่เข้าใจในพระนิพพาน จึงเป็น

ฌานโลกีย์

อากาสานัญจายตนะ วิญญาณัญจายตนะ

อากิญจัญญายตนะ เนวสัญญานาสัญญายตนะ

ก่อนตายเข้าอรูปฌาน หลงคิดว่าการไม่มีรูปกายทิพย์คือความสุข ตายแล้วจึงไปเกิดเป็นอรูปพรหม

บุญบารมี รูปพรหมพระอนาคามี มีที่อยู่ 5 ชั้นในรูปพรหม คือ พรหมชั้นที่ 12 - 13 - 14 - 15 - 16 ท่านได้บรรลุมรรคผลเป็นพรหมอนาคามี ได้ฌาน 4 มาก่อน สมัยเป็นคน เป็นเทพ เทวดาพรหมท่านเรียกพรหมชั้นอนาคามีว่า ชั้นสุทธาวาส ไม่ต้องกลับมาเกิดเป็นมนุษย์สัตว์ เทวดาอีกท่านรอเข้าพระนิพพาน เมื่อท่านสำเร็จเป็นพระอรหัตตผล

เทวตานุสสติกรรมฐานนี้ ถ้าท่านฝึกระลึกนึกถึงพระคุณของเทพเทวดาจนมีอุปาจารสมาธิ คือ สมาธิประเดี๋ยวประด๋าว **แล้วท่านเจริญวิปัสสนาญาณเห็นโลกร่างกายเป็นทุกข์ เป็นโทษ เป็นของสมมุติ สูญสลาย** กลายเป็นความว่างเปล่าแล้ว จิตจะเข้าถึงมรรคผลได้รวดเร็ว ง่ายดาย เพราะเป็นภูมิธรรมละเอียด มีแนวโน้มเข้าไปใกล้พระนิพพาน คือ พระวิสุทธิเทพได้มาก

มีหลายท่านไม่เคยเห็นไม่รู้เรื่องเทพเทวดา ไม่เคารพเทวดา ก็ตั้งหน้าตั้งตาโจมตีต่อต้าน ว่า เทวดา เทพพรหมไม่มีจริงเป็นของหลอกลวง **สิ่งที่ตามองไม่เห็นอย่านึกอย่าคิดว่าไม่มี สิ่งที่ ตาเห็นชัด อย่าคิดว่ามี เพราะไม่ช้าก็สูญสลายตายหมด ตาเป็นของหยาบ แม้แต่ในที่มืดหรือฝุ่นในอากาศก็มองไม่เห็น เทพเทวดาท่านมีกายทิพย์ใสสะอาดละเอียดกว่ากายผี แล้วตาหยาบของเราจะสามารถเห็นเทวดาพรหมและผีได้อย่างไร เทพเทวดาในโลกนี้มีจำนวนมากกว่าคนหลายเท่า ผี วิญญาณอยู่ในโลกนี้ปะปนไปกับคนก็มีมากมายหลายเท่ามีมากกว่าคน** สัตว์เดรัจฉานก็มีมากกว่าคนรวมทั้งสัตว์ในมหาสมุทรในดินในอากาศ แต่คนเราก็คิดว่าคนเป็นใหญ่ในโลกนี้ อันนี้เป็น**อวิชชาความหลงที่คนเรายังไม่รู้**

ความจริงของชีวิตของโลก ก้มหน้าก้มตาหาเงินทองเพื่อความอยู่รอดของชีวิตอันน้อยนิด แล้วก็ตายพลัดพรากจากกันไปแล้วย้อนมาเกิดใหม่ เมื่อยังไม่ยกระดับจิตเป็นอริยบุคคลก็ยังไม่มีวาสนาบารมีถึงพระนิพพาน

ดังนั้น ถ้าท่านยอมรับนับถือคุณความดีของเทะเทวดาในไม่ช้าจิตของท่านก็มัหิริโอตัปปะ มีคุณความดีตามท่านเทพเทวดา ท่านก็มีจิตเป็นเทพเทวดาได้ไม่ยากเลยและท่านเทพเทวดาก็จะติดตามเฝ้ารักษาท่านให้ปลอดภัยจากอันตรายมีชีวิตเป็นสุขทั้งโลกนี้ โลกหน้า

กรรมฐานที่ 27 มรณานุสสติ

มรณานุสสติ เป็นการภาวนาระลึกนึกถึงความตายไว้เป็นอารมณ์ มองเห็นคน สัตว์ ตัวเราเองก็ต้องตายกันหมดทั้งโลกไม่มีใครอยู่ยงคงกระพัน แม้แต่องค์พระโลกนาถศาสดาสัมมา สัมพุทธเจ้า ผู้มีทั้งฤทธิ์เดชเป็นผู้วิเศษกว่าใครๆ ในโลก ในสวรรค์ ในพรหมท่านก็ต้องตาย นับประสาอะไรกับร่างกายเราจะหนีความเจ็บป่วย ความตายพ้น

ความตายมี 4 อย่าง

1. **สมุจเฉทมรณะ ความตายจากกิเลสตัณหา อุปาทานของพระอรหันต์ ท่านจบกิจแห่งพรหมจรรย์หมดกิเลสเป็นสมุจเฉทประหาน คือ การตายของพระอรหันต์ ท่านไม่กลับมาเวียนว่ายตายเกิดอีกแล้ว เป็นการตายขาดตอนไม่เกิดอีกเลย**

2. **ขนิกมรณะ** คือการตายของคน สัตว์ทุกวันนี้ ตายเล็ก ตายน้อย ตายจากเด็กเป็นผู้ ตายจากวัยผู้ใหญ่เข้าวัยชรา ชีวิตเคลื่อนไป ตายตลอดเวลาทุกลมหายใจเข้าออก ถ้าไม่มีลมหายใจใหม่ อาหารใหม่ น้ำใหม่ ต่อเติมเลี้ยงร่างกาย ร่างกายก็เหี่ยวแห้ง ตายไปร่างกายอยู่รอดได้ทุกวันนี้เพราะมีอากาศ ลมหายใจ น้ำ อาหารใหม่เข้าไปแทนที่ อากาศเก่า น้ำเก่า อาหารเก่าที่สูญเสียหมดไป

3. **กาลมรณะ** คือหมดอายุขัย ตายวัยชราแล้วจิตวิญญาณไปรับเสวยผลบุญ ผลบาปทันทีที่ตาย

4. **อกาลมรณะ** คือ **ตายก่อนถึงวาระเวลาที่ต้องตาย** ตายเพราะ**บาปกรรมมาตัดรอน** ตายเพราะภัยธรรมชาติ ตายเพราะสงคราม ตายเพราะโจรผู้ร้าย ตายเพราะโรคระบาด ตายเพราะโดนระเบิด โดยเฉพาะสมัยนี้มีการทำลายล้างตายกันง่ายๆ ตามข่าวโทรทัศน์ ตายฉับพลันทันใด เครื่องบินตกตาย รถทับตาย และตายอีกมากมาย บรรยายไม่จบ **ตายแบบนี้เรียกว่าตายโหง พวกนี้ตายโดยไม่ทันรู้ตัว ตกใจตาย จิตวิญญาณออกจากร่างกายก็กลายเป็นผีสัมภเวสีเร่ร่อนพเนจรไม่มีที่อยู่อาศัย ไม่มีบ้าน** ไม่มีอาหาร มีแต่ความหิวโหยติดต่อญาติคนรักก็ไม่รู้เรื่องกันก็ต้องเป็นผีรออยู่จนถึงวาระที่ต้องตายตอนเป็นคนจึงจะได้ไปเสวยผลบุญผลบาปตอนที่ทำไว้เมื่อสมัยเป็นคน

ตาย ก่อนอายุขัยนี้ สมัยที่องค์สมเด็จพระพิชิตมารบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า ท่านทำพิธีต่ออายุให้เด็กคนที่จะต้องตายก่อนอายุขัย ที่นิยมเรียกกันว่า สะเดาะเคราะห์ต่ออายุนั้น

เรื่องมีดังนี้

บิดา มารดาพาเด็กที่เกิดไม่กี่เดือนไปเฝ้าพระผู้มีพระภาคเจ้าแล้วกราบอภิวาทพระบรมศาสดาลากลับทั้งพ่อ แม่ พระพุทธองค์ทรงกล่าวว่า "ทีฆายุโกโหตุ" แปลว่า ขอเธอจงมีอายุยืนนาน พอลูกชายเข้าไปกราบพระพุทธองค์ท่านนิ่งเฉยไม่ตรัสว่าอะไร พ่อ แม่เด็กจึงกราบทูลถามว่าทำไมพระองค์ไม่ทรงประทานพรให้แก่เด็ก องค์พระศรีศากยมุนีทรงตรัสตอบว่า บุตรชายของเธอจะตายภายใน 7 วันนี้องค์พระตถาคตจึงไม่ได้ให้พรอย่างนั้นพ่อ แม่เด็กตกใจจึงวอนขอ พระผู้มีพระภาคเจ้าให้ช่วยเหลือไม่ให้ถึงตายได้ พระพุทธองค์จึงสั่งให้ไปปลูกโรงพิธีกลางลานบ้าน แล้วให้พระภิกษุนั่งล้อมเด็กสวดพระปริตร 7 วัน 7 คืน พอวันที่ 7 เป็นวันตายของเด็ก เพราะยักษ์จะมาเอาชีวิต หรือจิตวิญญาณของเด็กวันนั้น องค์พระทรงสวัสดิ์โสภาคย์ ทรงเสด็จมาหาเด็ก พรหมเทพเทวดาผู้เป็นใหญ่ก็ตามเสด็จพระผู้มีพระภาคเจ้าด้วย ยักษ์เข้าไม่ถึงเด็ก เมื่อครบเวลาที่จะมาเอาชีวิตจิต

วิญญาณ ยักษ์เลยต้องหนีไป ถ้าเลยเวลาตายแล้วยักษ์ทำอะไรไม่ได้ ยักษ์เขาทำตามกฎของกรรมจะให้ตายเวลาเท่าไร พอเลยเวลาที่เด็กจะต้องตาย พระพุทธเจ้าท่านก็เสด็จกลับ พระก็กลับเลิกพิธี องค์พระตถาคตจึงประทานพรแก่เด็กว่า "ทีฆายุโกโหตุ" ต่อมาเด็กคนนั้นก็มาบวชเณรเมื่ออายุ 7 ปี ได้สำเร็จเป็นพระอรหัตผล ท่านมีอายุยืนถึง 120 ปี จึงนิพพาน เด็กคนนั้นมีนามว่า อายุวัฒนกุมาร อายุวัฒนสามเณร อายุวัฒนพระเถระเจ้า

คุณประโยชน์ของการนึกถึงความตาย มีมากมาย

1. เป็นการเจริญวิปัสสนาญาณชั้นยอด ความตายคืออนัตตา การแตกแยกสูญสลายทำให้จิตมีปัญญาชาญฉลาด ตัดขาดจากกิเลส โลภ โกรธ หลงได้ง่ายๆ เพราะนึกถึงความตายก็ไม่รู้จะหลงอะไรกันต่อไปอีกเราก็ตาย เขาก็ตาย

2. คิดถึงความตายทำให้รีบเร่งทำคุณงามความดี มีศีล มีสมาธิ มีปัญญาเพื่อจะได้ไปนิพพานไม่ต้องกลับมาเกิด ตายกันอีก

3. ผู้ที่นึกถึงความตาย ไม่ต้องการเกิดเป็นคน เทวดา พรหม พอใจในพระนิพพาน ทำจิตว่างจากการเกิด ท่านมีหวังเข้าถึงพระนิพพานในชาตินี้ได้แน่นอน

แม้แต่องค์พระสยัมภูศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า ท่านก็ทรงระลึกนึกถึงความตายทุกลมหายใจเข้าออกดังที่พระพุทธองค์ทรงตรัสกับท่านพระอานนท์ไว้ว่า "อานันทะการนึกถึงความตายวันละ 7 ครั้ง ยังห่างมากนัก ตถาคตเองนึกถึงความตายทุกลมหายใจเข้าออก ดังนั้น พวกเราพุทธบุตร ควรระลึกถึงความตายทุกลมหายใจดังเช่นพระบรมศาสดาในไม่ช้าเราก็พ้นทุกข์เจริญรอยตามพระผู้มีพระภาคเจ้าทรงสอนไว้

กรรมฐานที่ 28 กายคตานุสสติกรรมฐาน

คือ การระลึกนึกถึงร่างกายคน สัตว์ตามความเป็นจริงว่า สกปรกโสโครก ไม่สวย ไม่งาม น่าเกลียด น่ากลัว เหม็นทั้งข้างนอกข้างในร่างกาย

กรรมฐานเรื่องร่างกายนี้ สำคัญมาก เป็นกรรมฐานพิเศษสุด ผลที่พิจารณากรรมฐานเรื่องกายจะมีจิตถึงปฐมฌาน แต่ถ้ายึดสีแดงสีเลือดของร่างกายภาวนาเป็นกสิณก็มีจิตเข้าถึงฌาน 4 ได้ ในวิสุทธิมรรค ท่านให้พิจารณาอาการ 32 อย่าง ตั้งแต่ ผม ขน เล็บ ฟัน หนัง เนื้อ พิจารณากลับไปกลับมาดูให้เป็นจริงจังว่าน่ารักหรือน่ารังเกียจ กายนี้เต็มไปด้วยของสกปรกเหม็นเน่า เหม็นคาว มีตับ ไต ไส้ พุง หัวใจ ซี่โครง เส้นเอ็น เส้นเลือด เส้นประสาทสมอง กระเพาะอาหาร ม้าม ไส้ใหญ่ ไส้เล็ก ไขกระดูก ข้อต่อ พังผืด น้ำเลือด น้ำหนอง ปัสสาวะ อุจจาระ เนื้อ ลอกเอาผิวหนังออกดูไม่ได้สักอย่างเดียว ร่างกายสกปรกต้องชำระล้างอาบน้ำทุกวัน สิ่งที่หลั่งไหลออกจากกายก็เหม็นทุกวัน ผู้ที่เห็นคนหนุ่มสาวว่าหล่อ สวย งาม แต่ไม่ยอมมองสิ่งสกปรกโสโครกที่หลั่งไหลออกจากร่างกาย คนที่หล่อที่สวยส่งกลิ่นเหม็นสาบ เหม็นสาง เลอะเทอะ เปรอะเปื้อน เพราะไม่น่าดูน่าดมต่างก็พยายามปกปิดความจริง ไม่ยอมพูดถึง ไม่ยอมรับรู้ตามความเป็นจริง เพราะอวิชชา ตัณหา อุปาทานปกปิด ตาจิต ตาเนื้อเอาไว้ พยายามโกหกตนเอง และผู้อื่นว่าร่างกายยังสวย ยังสาว ยังหล่อเหลาน่ารักอยู่ **แท้ที่จริงร่างกายคน สัตว์มีสภาพเป็นส้วมเคลื่อนที่ ที่เอาอุจจาระ ปัสสาวะไปถ่ายเทไว้ในส้วมทุกวัน แล้วมาประดับตกแต่งตัวเสื้อผ้าอาภรณ์ เพชรนิลจินดาแพงๆ** หลอกลวงตนเอง ผู้อื่นว่าสวยสดงดงาม ผู้ที่ได้เห็นร่างกายคน สัตว์แล้วไม่ฉลาดในการพิจารณาไม่ฉลาดก็มีความหลงติดอกติดใจหลงใหลใฝ่ฝันในรูปร่างกายคนรักในไม่ช้าก็พบกับความทุกข์ยากลำบากกายใจ เพราะรูปร่างกายแปรเปลี่ยนเป็นเจ็บป่วยพิการ หรือจิตใจปรวนแปรด้วยความเห็นไม่ตรงกันรักกันไม่นานก็เบื่อ มีโลภ โกรธ หลง หาของดีๆ สวยๆ อันใหม่หาคนรักใหม่ต่อไป

พระอริยเจ้าท่านฉลาดมองพินิจพิจารณารูปร่างกาย คน สัตว์ ไม่มีใครดี ไม่มีใครงามเต็มไปด้วยของสกปรกเหม็นเลอะเทอะ ท่านไม่สนใจกายใครเบื่อหน่ายออกบวช เบื่อเพศฆราวาส มองร่างกายแต่ละบุคคลเห็นเป็นสภาพส้วมเคลื่อนที่ มีธาตุ 4 ดิน น้ำ ลม ไฟ รวมกันเป็นศพเดินได้

พูดได้ ท่านจึงหมดความหลงใหลใฝ่ฝันในรูปโฉม โนมพรรณ ไม่ใช่ของจริง มิช้าก็เหี่ยวย่นแตกสลายตายกันหมด ตอนเป็นคนก็มองเป็นผีดิบ ตายแล้วกลายเป็นผีสุก **องค์พระพิชิตมารศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงย้ำให้เอาจิตใจเราเลิกยึดถือติดในร่างกายตนเองเสียจึงจะพ้นทุกข์ จึงจะมีความสุข คือ พระนิพพาน ต้นเหตุของความทุกข์ คือ การมีขันธ์ 5 ร่างกายดับทุกข์ก็ดับที่ต้นเหตุ** คือจิตไม่ติดยึดในร่างกายอีกต่อไป จิตก็เป็นอิสระเสรี ไม่ตกเป็นทาสของกิเลส คือ ร่างกาย จิตก็มีพระนิพพานเป็นอารมณ์ ตายแล้วก็มีแดนทิพย์นิพพานตลอดกาลเป็นที่เสวยสุขของจิตที่บริสุทธิ์

กรรมฐานที่ 29 อานาปานุสสติกรรมฐาน

คือ การตั้งสติรู้ตัวอยู่กับลมหายใจเข้า ลมหายใจออกตลอดเวลาที่มีสมาธิภาวนาอยู่ กรรมฐานรู้ลมหายใจเข้าออกนี้เป็นกรรมฐานคลุมกรรมฐานทั้ง 40 กอง จะภาวนากรรมฐานอันใดอันหนึ่งก็ต้องเริ่มด้วยการกำหนดรู้ลมหายใจเข้าออกเสียก่อน ท่านนักปฏิบัติธรรมทั้งหลาย **ถ้าไม่กำหนดระลึกรู้ลมหายใจเข้าหายใจออก การบรรลุมรรคผลจะเข้าถึงช้ามาก** หรือท่านจะกำหนดลมหายใจเข้าออกไปกับการพิจารณากรรมฐานร่างกาย กรรมฐานซากศพ พิจารณาอนิจจัง ทุกขัง อนัตตา พร้อมกับดูลมหายใจเข้าออกไปด้วยจึงจะได้บรรลุอริยมรรค อริยผลรวดเร็ว **อานาปานานุสสตินี้มีสมาธิเป็นผลถึงฌาน 4 สำหรับพุทธสาวก สำหรับท่านที่ปรารถนาเป็นพระโพธิสัตว์ คือ พระพุทธเจ้าท่านผู้นั้นจะทรงฌานที่ 5 ฌานที่ 4 จิตจะแยกออกจากกายไม่รับรู้ทุกขเวทนาทางกาย มีจิตเป็นสุขอย่างเดียว เป็นเอกัคคตา คือ จิตเป็นหนึ่งนิ่งในฌาน 4 ฌานที่ 5 สำหรับพุทธภูมิพระโพธิสัตว์ คือ ปัญจมฌานจิตเป็นสุขทรงอยู่ในเอกัคคตารมณ์ อารมณ์เป็นหนึ่ง มีอุเบกขา ความวางเฉยเพิ่มรวมกับอารมณ์เป็นสุขของฌาน 4**

เมื่อท่านที่ทรงอานาปานานุสสติถึงฌาน 4 มีสุขเป็นหนึ่งเดียวแล้วท่านพิจารณากรรมฐานอื่นๆ เป็นทุกขัง อนิจจัง อนัตตาแล้วมีปัญญาเฉียบแหลมจากฌาน 4 ท่านก็สามารถบรรลุ พระอรหันต์ผลภายใน 3 วันเป็นอย่าง

ช้า ภายในที่นั่งเดียวคราวเดียวเป็นอย่างเร็ว

เมื่อท่านกำหนดรู้ลมหายใจเข้าออกจนจิตไม่รับลมหายใจ ไม่รับทราบอาการทางกายท่านเรียกว่า ทรงฌาน 4

วิธีปฏิบัติอานาปานุสสติกรรมฐาน

1. อยู่ที่ไหน เวลาใด ทำงานอะไร นั่ง เดิน ยืน นอน วิ่ง ขับรถ ล้างจาน ตำน้ำพริก อ่านหนังสือ ดูทีวี พูดจากับใคร ทำได้ทั้งนั้น ทำง่ายๆ ไม่ต้องนุ่งขาว ห่มผ้าเหลือง ไม่ต้องหนีไปอยู่วัด อยู่ป่าอยู่ในบ้านเมืองที่วุ่นวายก็ทำได้ เพราะลมหายใจมีอยู่ในร่างกายเรามาตั้งแต่เกิด เพียงแต่เอาจิตเอาใจรับรู้ลมหายใจเข้าออกสั้นหรือยาว เร็วหรือช้า ให้ติดตามลมหายใจเท่านั้นทำได้ทั้งลืมตา หลับตา ไม่ต้องนั่งนิ่งๆ หรือเดินช้าๆ เราฝึกที่จิตไม่ได้ฝึกหัดเดินหัดนั่ง

2. จิตใจเราเคยท่องเที่ยวคิดถึงเรื่องโน้นเรื่องนี้จนเคยชิน เคยตามใจจิตใจจนเหลิง มาคราวนี้เราจะบังคับให้รู้แต่ลมหายใจอย่างเดียวมาบังคับปุ๊บปั๊บนั้นเห็นท่าจะยากเย็นเข็ญใจ ที่จิตจะยอมทำตามเรา จิตจะดิ้นรนวิ่งไปคิดอันโน้นอันนี้ตามเดิม กว่าเราจะรู้ตัวจิตก็คิดไปไกลก็คิดได้หลายเรื่องแล้ว ก็ไม่เป็นไรกลับรู้ลมหายใจต่อใหม่ค่อยๆทำไปจนมีอารมณ์ชินกับการรู้ลมเข้าลมออกได้วันละ 5 นาทีก็ดีมากแล้ว

3. ถ้าจะให้ดีมากขึ้นเวลาหายใจเข้านึกว่า พุท เวลาหายใจออกให้นึกว่า โธ เป็นพระนามขององค์พระพิชิตมารศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า นึกถึงพระผู้มีพระภาคเจ้าเป็นพุทธานุสสติกรรมฐาน เป็นบุญบารมีใหญ่ทำให้จิตใจสะอาดสมาธิตั้งมั่น ปัญญาแจ่มใส เข้าใจในพระธรรมคำสั่งสอนได้เร็ว เป็นเหตุให้เข้าถึงอริยมรรคอริยผลทางเข้ากระแสนิพพานได้ง่าย

4. เพื่อให้จิตใจตั้งมั่นภาวนาดียิ่งขึ้นจิตไม่วอกแวกฟุ้งซ่านไปนอกเรื่องนอกทาง องค์สมเด็จพระพิชิตมาร ทรงสอนให้กำหนดภาพพระพุทธรูปที่ไหนก็ได้ที่เราชอบนึกถึงภาพพระองค์ท่านเป็นสีเหลือง สีเขียว เป็นกรรมฐานทางกสิณอีกเพิ่มเป็น 3 กรรมฐาน นับรวมกันกำหนดรู้ลม

เข้าออกนึกถึงพระคุณความดีขององค์พระบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้าจับภาพพุทธนิมิตจำเอาไว้ในจิตในใจ จิตจะเป็นสมาธิเป็นฌานรวดเร็วไม่วิ่งหนีฟุ้งซ่านไปไกลไร้ประโยชน์ จิตเป็นหนึ่งรวดเร็วรวมพลังเอาไว้ตัดกิเลส โลภ โกรธ หลง ออกจากใจให้หมดไปเร็วไว

5. ปฏิบัติใหม่อารมณ์จะซ่านจะตีกันจะเกิดอาการกลุ้ม บางวันดีบางวันไม่เป็นเรื่องท่านก็สอนให้รู้จักผ่อนสั้นผ่อนยาว อย่าเคร่งเครียดอย่าขี้เกียจเกินไป ถ้าไม่ไหวก็เลิก อารมณ์ดีค่อยดูลมหายใจต่อใหม่

6. เมื่อจิตรู้ลมเข้าออกเป็นปกติใจสบายจิตจะผ่องใสอารมณ์ปลอดโปร่ง จิตจะมีพลังปัญญาพลังบารมีดีมีความฉลาดสามารถแก้ไขปัญหายุ่งยากของชีวิตได้อย่างง่ายดาย ปัญหาทางธรรมก็สละละกิเลสตัณหาอุปทานได้รวดเร็ว จิตเป็นสุขร่างกายแข็งแรงมีโรคภัยน้อย จิตใจดีจิตใจมีคุณธรรม ลาภ ยศ สรรเสริญเจริญสุขก็ตามมาไม่ต้องรอเวลาไปถึงชาติหน้าเมื่อไม่ต้องการโลก สวรรค์ พรหม ก็มีพระนิพพานเป็นที่หวังได้แน่นอน เพราะศีล สมาธิ ปัญญา แท้ที่จริงก็คืออันเดียวกันมีอยู่ด้วยกันพระท่านแบ่งแยกสอนให้เราเข้าใจง่ายเท่านั้น

7. การรู้ลมหายใจเข้าออกถ้าฝึกแบบกรรมฐาน 40 หรือให้ถึงฌาน 4 ท่านให้เอาจิตจับว่าลมหายใจกระทบ 3 ที่ คือรู้ลมกระทบปลายจมูก รู้ลมกระทบหน้าอก รู้ลมกระทบหน้าท้องพองขึ้น คือ หายใจเข้า ถ้าหายใจออกก็ให้รู้ลมกระทบหน้าท้องยุบลง กระทบหน้าอก กระทบปลายจมูกเมื่อลมหายใจออก

ถ้านักปฏิบัติทางฝ่ายมหาสติปัฏฐานสูตร ท่านก็ให้รู้ลมเข้าออกช้าหรือเร็วที่ปลายจมูกพร้อมกับพิจารณา กาย เวทนา จิต ธรรม ถ้าทรงสมาธิเป็นฌาน 1 ได้ คือปฐมฌาน ท่านก็ใช้ปัญญาฌาน 1 ตัดกิเลส อวิชชา ตัณหาอุปาทาน ตัดสังโยชน์ 3 คือเห็นว่าร่างกายตายแน่นอนไม่สงสัยพระธรรมคำสั่งสอนขององค์พระประทีปแก้วศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้ามีศีล 5 ครบท่านก็มีบุญวาสนาบารมีเข้าอริยมรรค อริยผลขั้นพระโสดาบันได้รวดเร็วเช่นกัน

กรรมฐานที่ 30 อุปสมานุสสติกรรมฐาน

คือกรรมฐานนึกถึงพระนิพพาน ที่ให้นักปฏิบัติระลึกนึกถึงพระคุณความดีความประเสริฐความสุขสงบอย่างยิ่ง พ้นจากบ่วงเวรกรรมเวียนว่ายตาย เกิด นิพพาน แปลว่า ดับ กิเลส ตัณหา อวิชชา อุปาทาน และอกุศลกรรม ถ้าระลึกถึงพระนิพพานบ่อยๆ ตลอดเวลาได้ยิ่งดี จิตใจเราท่านก็จะว่างจากกิเลส ตัณหา อวิชชา อุปาทาน อกุศลกรรมได้ง่ายๆ เพราะจิตมีทั้งศีล สมาธิปัญญาอยู่ในจิตใจเมื่อได้นึกคิดพิจารณาคุณประโยชน์สุขยอดเยี่ยมของพระนิพพาน

พระคุณเจ้าหลวงปู่พระพุทธโฆษาจารย์ ผู้รจนาเขียนพระคัมภีร์วิสุทธิมรรค ท่านเป็นพระอรหันต์เยี่ยมยอดขั้นปฏิสัมภิทาญาณชาญฉลาด ท่านอธิบายถึงคุณพระนิพพานโดยท่านยกบาลี 8 ข้อไว้เป็นแนวทางให้เราท่านระลึกนึกถึงนิพพาน มีลักษณะ และคุณประโยชน์ ดังนี้

1. มทนิมฺมทโน การระลึกนึกถึงพระนิพพานทำให้จิตใจเราหมดความมัวเมาในชีวิตที่คิดว่าจะไม่ตายเสียได้

2. ปิปาสวินโย การระลึกนึกถึงพระนิพพาน คือจิตสะอาดบริสุทธิ์เป็นจิตนิพพานแล้ว บรรเทาความใคร่ ความกระหาย หลงใหลในรูป รส กลิ่น เสียง สัมผัสอ่อนนุ่ม คือ กำหนัดยินดีในกามคุณทั้ง 5 ก็หมดสิ้นจากจิตใจ

3. อาลยสมุคฺฆาโต การระลึกนึกถึงนิพพานทำให้จิตใจสะอาดหมดกิเลส คือ ท่านที่เข้าถึงนิพพานหมดสิ้นกิเลสแล้ว จิตใจท่านย่อมไม่ผูกพันกับกามคุณทั้ง 5 เห็นกามคุณทั้ง 5 ก็เสมือนเห็นซากศพที่เหม็นเน่า

4. วัฏฏุปัจเฉโท การระลึกนึกถึงคุณความดีของพระนิพพานทำให้จิตสลัดตัดการเวียนว่าย ตาย เกิด ตัดกิเลสได้หมดสิ้น ไม่มัวเมาในกิเลสทุกชนิด ตัดบาปกรรม พระนิพพานทำให้พ้นทุกข์จากบาปกรรมได้หมดโดยสิ้นเชิง

5. ตัณหักขโย พระนิพพานดับสิ้นแห่งความอยากตัณหา

6. วิราโค การระลึกนึกถึงคุณพระนิพพานทำให้ราคะตัณหา ความอยากใน 3 โลกหมด สิ้นไป

7. นิโรโธ การระลึกนึกถึงคุณของพระนิพพาน ทำให้กิเลสราคะ ตัณหา ความอยากไม่กำเริบ คือ ดับหมดสิ้นสนิท มีความสุข สงบยิ่ง หมดความทุกข์ทั้งปวง

8. นิพพานัง ดับสิ้นจากอวิชชา ตัณหา อุปาทาน อกุศลกรรม อำนาจกรรมทั้ง 4 ไม่สามารถจะทำร้ายแก่ท่านที่มีจิตเข้าถึงนิพพานอีกต่อไป

ท่านสอนให้ระลึกนึกถึงคุณของพระนิพพานทั้ง 8 ข้อ หรือ ข้อใดข้อหนึ่งก็ได้ตามชอบใจ โดยให้ภาวนาตามลมหายใจเข้าออกด้วย บริกรรมภาวนาว่า นิพพานัง ภาวนาจนจิตเข้าสู่อุปจารฌานได้ถึงที่สุดเป็นอารมณ์พิจารณาเป็นกรรมฐานละเอียดสุขุม มีกำลังไม่ถึงฌาน 1 **คุณประโยชน์ภาวนาพิจารณาพระนิพพานมีคุณประโยชน์มาก ทำให้หมด อวิชชา ตัณหาอุปาทาน กิเลส และอกุศลกรรมได้ง่าย เป็นอริยมรรค อริยผล เป็นคุณสมบัติของพระอริยเจ้าตั้งแต่ พระโสดาบันขึ้นไป เป็นปัจจัยให้จิตเข้าถึงพระนิพพานได้ง่ายๆ**

พระนิพพานสูญจริงตามที่พระบาลีกล่าวไว้ว่า

นิพพานัง ปรมัง สุญญัง ใช่หรือไม่ ?

ตามหนังสือวิสุทธิมรรคที่พระอรหันต์ พระคุณเจ้าหลวงปู่พระพุทธโฆษาจารย์เขียน **ดังพระบาลีทั้ง 8 คุณลักษณะพระนิพพานไม่มีคำว่าสูญ เพียงแต่ว่า ว่างดับจากกิเลส ตัณหา อุปาทาน อวิชชา สูญจากธาตุ 4 ดิน น้ำ ลม ไฟ สูญจากขันธ์ 5 เป็นทุกขัง อนิจจัง อนัตตา สูญจากความทุกข์ยาก ลำบากโดยสิ้นเชิง แต่มีสิ่งหนึ่งที่ไม่สูญสิ้น คือ จิตฉลาด สะอาด บริสุทธิ์ปราศจากกิเลส ตัณหา อวิชชา จิตมีปัญญา จิตพระอรหันต์ไม่สูญสิ้น คือ จิตพระนิพพาน จิตพุทธะ จิตผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน ถ้านิพพานสูญตามที่ท่านเข้าใจผิดแล้ว พระพุทธองค์คงไม่ตรัสต่อไปว่า**

นิพพานัง ปรมัง สุขัง แปลว่า จิตสะอาด ปราศจากกิเลส คือ

จิตนิพพานเป็นสุขอย่างยิ่งทั้งๆ ที่ยังมีร่างกายขันธ์ 5 สกปรกเป็นทุกข์อยู่อย่างนี้แต่จิตเป็นสุขไม่เป็นทุกข์ตามขันธ์ 5 ร่างกายผู้ที่สงสัยในพระนิพพานสูญหรือไม่สูญองค์พระประทีปแก้วศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้าโปรดเมตตาประทานวิชามโนมยิทธิกรรมฐาน มาให้ทุกท่านได้ฝึกพิสูจน์ สัมผัสนรก สวรรค์ พรหม นิพพาน ได้ตามรายการที่ให้ไว้สถานที่ต่างๆ ด้านหลังหนังสือ **ตราบใดที่ท่านยังสงสัย หรือเข้าใจผิดพลาดเรื่องพระนิพพานตามที่นักเขียนทั้งหลายคิดเขียนขึ้นมาเองตามที่แปลพระบาลีได้ผิดๆ ไม่ถูกต้อง เพราะบุญบารมีมีไม่มากพอที่จะเข้าใจในพระนิพพานได้ จะทำให้ท่านต้องเวียนว่ายตายเกิดอีกนานเพราะการเข้าใจผิดพลาดเป็นกิเลสสังโยชน์ข้อที่ 2 คือ วิจิกิจฉา คือ ความลังเล สงสัยในพระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า สงสัยเข้าใจผิดพลาดในพระนิพพานพระธรรมของพระพุทธองค์ทรงค้นพบพระนิพพานแสนยาก แต่ต่อมามีลูกศิษย์ของพระพุทธเจ้ามากล่าวตู่ว่า พระนิพพานสูญหมดสิ้น ตายแล้ว สูญว่างเปล่าหมด นรก สวรรค์ พรหม นิพพานไม่มีอย่างนี้เป็นการแปรเปลี่ยนพระธรรมคำสอนของพระผู้มีพระภาคเจ้าโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ทำให้มีอวิชชา เมื่อมีอวิชชา ความไม่รู้จริงสิ่งที่ตามมาคือ กิเลส ตัณหา อุปาทา มีทิฏฐิมานะคิดว่าความคิดของตนเองถูกต้องแล้ว**ก็อีกนานนักถึงจะมองเห็นแสงธรรมแสงสว่างพระนิพพานสิ่งที่เป็นบาปกรรมตามมาคือ แปลเปลี่ยนพระธรรมคำสอนขององค์พระศาสดา ก็คือมีทางเดียวที่จิตจะไปเสวยความทุกข์ในนรก เปรต อสุรกาย สัตว์เดรัจฉาน คือ อบายภูมิ

หนังสือธรรมประทานพรออกมาสู่สายตาท่านก็เนื่องจากดิฉันผู้เขียนได้ฝึกมโนมยิทธิตามแบบที่พระคุณเจ้าหลวงพ่อพระราชพรหมยานได้เดินทางไปสั่งสอนลูกหลานถึงอเมริกา ดิฉันเป็นคนหนึ่งที่มีบุญวาสนาได้ฝึกกับลูกศิษย์ของพระคุณเจ้าหลวงพ่อท่าน **พอฝึกได้แล้วจิตของดิฉันก็เฝ้าอยู่กับพระผู้มีพระภาคเจ้าตลอดเวลา คอยกราบทูลถามปัญหากับ**

พระพุทธองค์ เพราะเป็นคนชอบสงสัยอยากรู้ ตั้งหน้าตั้งตาอยากเห็นไปหมดทุกอย่าง ทั้งที่เป็นสาระและไม่เป็นสาระประโยชน์ จนโดนดุมากๆ จึงเลิกสงสัย ก้มหน้าก้มตาละกิเลสตัณหาของตนเองต่อไปจนกว่าจะตาย แล้วองค์พระบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้าก็โปรดเมตตามีพระพุทธบัญชาให้ดิฉันเขียนหนังสือ โดยได้ทรงประทานชื่อว่า **ธรรมประทานพร คำอักษรทุกตัวที่เขียนก็มาจากพระองค์ท่านโปรดเมตตาดลจิต ดลใจให้ดิฉันเขียน** ออกมาได้ง่ายๆ ท่านผู้อ่านที่สงสัยในเรื่องพระนิพพานก็ให้ตั้งใจปฏิบัติพระกรรมฐานมีศีล สมาธิ วิปัสสนาญาณ หาอาจารย์ฝึกมโนมยิทธิกรรมฐานเพื่อพิสูจน์สภาวะนิพพานด้วยตนเองจะมีปัญญาเข้าใจในพระนิพพานได้ถูกต้องไม่ต้องวิพากษ์วิจารณ์ตามความเข้าใจผิดๆ ของตนเอง จะทำให้เป็นบาปเป็นกรรมชั่วโดยที่ท่านไม่รู้ตัวว่ามีความผิด **พระนิพพานไม่ได้สูญสลายหายไปไหน พระนิพพานยังอยู่ในจิต ในใจของพระอริยะเจ้าพระอรหันต์ทุกๆ พระองค์ และพระอรหันต์ในเมืองไทยท่านก็ยังมีชีวิตอยู่มากมาย จิตใจท่านไม่ได้หายไปไหนท่านรอให้ร่างกายสูญสลายตายไปจิตท่านจะเข้าบรมสุขแดนทิพย์นิพพานตลอดกาล**

พรหมวิหาร 4

กรรมฐานที่ 31 เมตตา

มีจิตรัก ปรารถนาดีต่อคน สัตว์ที่เป็นเพื่อนเกิด แก่ เจ็บ ตาย กันทั่วทั้งโลกไม่ได้รัก เมตตาฉันชู้สาว หรือ เมตตา เพื่อหวังผลตอบแทน

กรรมฐานที่ 32 กรุณา

มีจิตคิดช่วยเหลือ สงเคราะห์ให้พ้นจากความทุกข์ยาก ลำบากกาย ใจช่วยตามที่จะช่วยได้

กรรมฐานที่ 33 มุทิตา

มีจิตพลอยยินดีเมื่อเห็นผู้อื่นได้ดี มีความสุข ไม่มีจิตอิจฉา ริษยามีจิตอ่อนโยน

กรรมฐานที่ 34 อุเบกขา

มีอารมณ์เฉย เมื่อช่วยเหลือใครไม่ได้ ไม่ดีใจเมื่อได้ลาภยศสรรเสริญเจริญสุข ไม่เสียใจเมื่อเสื่อมลาภยศสรรเสริญเจริญสุข

เฉยในความเมตตา ไม่ใช่เฉยด้วยใจจืดใจดำ ไม่สนใจ ถ้าทุกท่านมีคุณธรรมทั้ง 4 อยู่ในใจตลอดเวลา พระท่านถือว่าจิตทรงฌานในพรหมวิหาร ตายแล้วจิตออกจากร่างก็มีหวังเป็นเทพชั้นประเสริฐ คือชั้นพรหม

คุณประโยชน์ของผู้มีพรหมวิหาร 4 ข้อ คือ

1. สุขัง สุปฏิ นอนหลับเป็นสุขเหมือนนอนหลับในสมาบัติหลับในฌาน

2. ตื่นขึ้นจิตมีความสุขไม่มีอารมณ์ขุ่นมัว มีจิตชื่นบาน

3. นอนฝัน ก็ฝันสิ่งที่ดี

4. เป็นที่รักของคนทั่วไป เทพ เทวดา พรหม ภูตผี ก็มาขอส่วนบุญ ภูติผีก็ไม่ทำอันตรายได้

5. จะไม่มีอันตรายจากไฟไหม้ จากอาวุธ ยาพิษ

6. จิตจะตั้งมั่นในอารมณ์ สมาธิเป็นปกติ ไม่เสื่อม และจะเจริญก้าวหน้าในสมาธิยิ่งขึ้น

7. มีใบหน้าสดใสชื่นบาน แก่ช้า

8. เมื่อจะตาย ไม่หลงสติฟั่นเฟือนตายจะมีสติสัมปชัญญะสมบูรณ์

9. เทวดา พรหมจะคอยติดตามรักษา ให้ความปลอดภัยจากอันตรายทั้งปวง ทำให้มีชีวิตอยู่ในโลกนี้เป็นสุขไม่ทุกข์ร้อน

10. ถ้ามิได้บรรลุมรรคผลชาตินี้ ผลจากการมีอารมณ์ทรงพรหมวิหาร 4 จะส่งผลให้ไปเกิดในพรหมโลกมีความสุขมาก จากพรหมโลกได้รับคำสอนจากพระอรหันต์เบื้องบนก็สามารถบรรลุมรรคผลเข้าพระนิพพานได้ง่ายๆ

11. มีอารมณ์สดชื่น แจ่มใส เบิกบาน ปลอดโปร่ง มีศีลบริสุทธิ์

ผุดผ่อง เพราะเมตตา ทำให้มีปัญญาดีไม่ละเมิดศีล 5 มีฌานในพรหมวิหาร4 มีสมาธิตั้งมั่น จิตใจไม่วอกแวกวุ่นวาย จิตมีความสุข

อรูปฌาน 4

อรูปฌาน 4 คือ การภาวนาอยู่ในอารมณ์ของฌานที่ไม่มีรูปร่าง มองไม่เห็นด้วยตา แต่มีอยู่ อรูปฌานนี้เป็นฌานละเอียด และอยู่ในระดับฌานสูงสุด ท่านที่ปฏิบัติได้อรูปฌานทั้ง 4 แล้วเจริญวิปัสสนาฌาน คือ พิจารณาทุกสิ่งทุกอย่างในโลก รวมทั้งของที่มองไม่เห็น คือ อากาศ สัญญา ความจำ สังขาร ความคิดดี ชั่วทั้งหลาย เวทนา ความรู้สึกสุขๆ ทุกข์ๆ ทั้งหลาย วิญญาณ ระบบประสาททุกส่วนในร่างกายเป็นความรู้สึกทางตา หู จมูก ลิ้น กายใจ เป็นของแปรปรวน เป็นทุกข์ เป็นโทษ แล้วก็สูญสิ้นสลายกลายเป็นอนัตตา คือ ความว่างเปล่า แล้วเข้าใจสภาพทุกอย่างตามความจริง ตามกฎธรรมชาติ ท่านก็บรรลุมรรคผลนิพพานได้รวดเร็วเป็นพิเศษ เพราะเป็นฌานละเอียดสูงสุด ปัญญาเฉียบแหลม อรูปฌานนี้มีลักษณะเป็นฌานปล่อย อารมณ์จิตไม่ยึด ไม่เกาะในรูปลักษณ์ หรือไม่มีรูปลักษณ์ ทำใจให้ว่างเปล่าจากรูป จากนาม จากวิญญาณ ว่างเปล่าจากความจำได้หมายรู้ ท่านที่ได้อรูปฌานทั้ง 4 จิตว่างจากกิเลส อารมณ์เป็นสุขสงบ ในฌานเมื่อสำเร็จมรรคผลจากการเจริญวิปัสสนาญาณ จะได้เป็นพระอรหันต์สูงสุด มีความสามารถพิเศษเหนือพระอรหันต์ทั้งปวง คือ พระอรหันต์ขั้นปฏิสัมภิทาญาณ มีทั้งอภิญญา 6 มีทั้งเตวิชโช คลุมทั้งพระอรหันต์สุขวิปัสสโก แถมยังมีคุณพิเศษอีก 4 อย่าง คือ

1. อัตถาปฏิสัมภิทา มีปัญญาแตกฉาน ฉลาดในการอธิบายถ้อยคำที่ยากเป็นง่าย ย่อความเรื่องราวพิสดารให้ง่าย สั้นได้ใจความชัดเจน
2. ธัมมปฏิสัมภิทา ฉลาดในการอธิบายหัวข้อธรรมที่พิสดารยากที่จะรู้ ท่านทำให้ง่ายเข้าใจชัดเจนในหัวข้อธรรมนั้นๆ
3. นิรุตติปฏิสัมภิทา มีความเฉลียวฉลาดในภาษาทุกๆ ภาษารวมทั้ง

ภาษาสัตว์ รู้และเข้าใจภาษาทุกภาษาโดยไม่ต้องเรียนได้อย่างอัศจรรย์

4. ปฏิภาณปฏิสัมภิทา มีปฏิภาณว่องไว เฉลียวฉลาด สามารถแก้ปัญหาทุกปัญหาได้อย่างอัศจรรย์

พระคุณเจ้าหลวงพ่อพระราชพรหมยาน วัดท่าซุง อุทัยธานี ท่านเขียนไว้ในคู่มือปฏิบัติพระกรรมฐาน ถึงความแตกต่างของพระผู้ทรงอภิญญา 6 กับพระปฏิสัมภิทาญาณ ดังนี้

พระอรหันต์ปฏิสัมภิทาญาณ

1. ท่านได้ฝึกกสิณ 10 และทรงอภิญญามาก่อนจนชำนาญครบทุกกอง
2. แล้วท่านเข้าฌานในกสิณอย่างใดอย่างหนึ่งจนถึงฌานที่ 4
3. แล้วปล่อยนิมิตในกสิณแล้วภาวนาเจริญอรูปฌาน 4
4. ต้องสำเร็จมรรคผลอย่างต่ำเป็นพระอนาคามี หรือพระอรหัตผลก่อน
5. ผล หรือคุณพิเศษปฏิสัมภิทาญาณจึงจะปรากฏบังเกิดเมื่อท่านบรรลุอรหัตผล

พระอรหันต์อภิญญา

1. ท่านปฏิบัติกสิณ 10 ครบจนชำนาญ
2. อย่างน้อยได้กสิณ 8 อย่างยกเว้น อาโลกกสิณ และอากาศกสิณ
3. เมื่อชำนาญกสิณทั้ง 8 หรือทั้ง 10 ได้ทั้งๆ ที่เป็นฌานโลกีย์ท่านก็ทรงอภิญญาได้
4. นักปฏิบัติที่ไม่เคยฝึกเรียนกสิณเลย หรือทรงกสิณได้บางส่วนแต่ยังไม่ถึงขั้นอภิญญา แล้วท่านมาเรียนปฏิบัติในอรูปฌานนี้ย่อมปฏิบัติไม่สำเร็จ เพราะการที่ทรงอรูปฌาน ได้ต้องใช้กสิณ 9 ประการคือ ปฐวี เตโช วาโย อาโป นิล ปีตะ โลหิต โอทาตะ อาโลกะ เว้นอากาศกสิณอย่างเดียว ทั้ง 9 กสิณนี้เป็นรากฐาน

ของอรูปฌาน ต้องได้กสิณนั้นๆ ถึงฌาน 4 แล้วจึงเข้าอรูปฌานได้

กรรมฐานที่ 35 อากาสานัญจายตนะ หรืออรูปฌานที่ 1

กรรมฐานกองนี้เรียกอีกอย่างว่า สมาบัติ 5 ในวิสุทธิมรรค ท่านกล่าวว่า ผู้ที่จะเข้ากรรมฐานอรูปฌานอากาสานัญจายตนะ ต้องเข้าฌานในกสิณ 10 กองใดกองหนึ่งให้เป็นฌาน 4 ก่อน แล้วขอให้นิมิตกสิณกองนั้นหายไป เพราะตราบใดที่มีรูปอยู่ก็เป็นปัจจัยให้มีความทุกข์ไม่จบสิ้น รูปกายคน กายสัตว์ กายเทวดาใดๆ ก็ตามที่มีก็ไม่คงทน แตกสลายในที่สุด เราไม่ต้องการในรูป กายใดๆ ทั้งสิ้นแล้วละทิ้งรูปนิมิตกสิณที่จับไว้เสีย ถืออากาศเป็นอารมณ์ จนวงอากาศเกิดเป็นนิมิต ที่มีขอบเขตกว้างใหญ่ แล้วอธิษฐานย่อให้อากาศเล็กใหญ่ตามประสงค์ จนจิตรักษาอากาศไว้เป็นอารมณ์ โดยกำหนดจิตใจว่า อากาศไม่มีที่สิ้นสุด จนจิตเป็นอุเบกขารมณ์ คือ อารมณ์เฉยนี้คืออรูปฌาน 1 หรือ สมาบัติ 5 ต่อจากฌาน 4 เรียกว่าสมาบัติ 5

กรรมฐานที่ 36 วิญญาณัญจายตนะ หรืออรูปฌานที่ 2

หมายถึง ภาวนากำหนดวิญญาณ ซึ่งไม่มีรูปลักษณ์เป็นอารมณ์ เริ่มด้วยการจับกสิณ 10 เป็นรูปนิมิต ภาวนาอันใดอันหนึ่งก่อนจนจิตเป็นฌาน 4 เปลี่ยนจากกสิณนิมิตเป็นภาพอากาศกสิณแทน จนจิตนิ่งเฉยดีแล้ว เปลี่ยนจากอากาศโดยตั้งใจกำหนดจดจำว่าอากาศที่เป็นนิมิตนี้ถึงแม้จะไม่มีรูปก็ตามแต่ก็ยังหยาบอยู่มาก เราจะทิ้งอากาศเสียจับเอาเฉพาะวิญญาณตัวรู้สึกทางตา หู จมูก ลิ้น กายใจ เป็นอารมณ์ แล้วกำหนดทางจิตว่า วิญญาณความรู้สึกทางอายตนะ 6 ทั้งหลายเวิ้งว้างกว้างใหญ่หาที่สุดมิได้ จิตรู้ว่าวิญญาณกว้างใหญ่ไม่มีที่สิ้นสุด นามรูป วิญญาณคน สัตว์ ผี เทพ พรหมยังมีความรู้สึกทางวิญญาณ ถ้าจิตติดในรูปวิญญาณของผี เทวดา พรหมก็ยังคงเวียนว่าย ตาย เกิดไม่มีที่สิ้นสุด เราไม่ต้องการมีวิญญาณ เพราะยังไม่หมดทุกข์ ยังมีความรู้สึกทางระบบประสาท ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ คิดอย่างนี้ตลอดจนจิตตั้งเป็นอุเบกขารมณ์ วางเฉยอย่างเดียว ท่านเรียกว่า สมาบัติที่ 6

กรรมฐานที่ 37 อากิญจัญญายตนะ หรือ อรูปฌานที่ 3

ภาวนาต่อจากอรูปฌานที่ 2 คือ วิญญาณัญจายตนะ โดยเข้าฌาน 4 ในวิญญาณ กำหนดวิญญาณไม่มีจุดจบสิ้นแล้ว ถ้าจิตยังติดอยู่ในวิญญาณเพียงไร ก็ต้องเวียนว่าย ตายเกิดไม่มีวันสิ้นสุด เหมือนวิญญาณฉันนั้น เปลี่ยนจากวิญญาณออกไป เราไม่ต้องการอากาศไม่ต้องการวิญญาณ เพราะยังไม่จบการเวียนว่าย ตาย เกิด ยังไม่พ้นทุกข์ คิดว่าอากาศไม่มีวิญญาณไม่มี คือ ไม่มีอะไรเลยแม้แต่น้อยนิด ถ้ามีก็พังสลายเปลี่ยนแปลงไม่มีที่สุด จิตจับเอาความว่างเปล่าไม่มีอะไรเหลือจะได้ไม่มีทุกข์ต่อไป การไม่มีอะไรในอากาศ และวิญญาณปลอดภัยจากทุกข์ภัยอันตราย แล้วกำหนดจิตไม่เอาทุกสิ่งทุกอย่าง ไม่ยึด ไม่ถือ ไม่มีอะไรทั้งหมดในจิต จนจิตเป็นหนึ่ง คือ วางเฉยเป็นอุเบกขารมณ์ เรียกว่า สมาบัติที่ 7

กรรมฐานที่ 38 เนวสัญญานาสัญญายตนะ หรืออรูปฌานที่ 4

อรูปฌาน 4 หรือสมาบัติ 8 เริ่มจากอรูปฌาน 1 เข้ารูปฌาน 2 แล้วเข้ารูปฌาน 3 คือ อากิญจัญญายนตนะ จนจิตวางเฉยเป็นหนึ่งเดียวจากความไม่มีอะไรเหลือ แม้แต่น้อยนิด ยังมีเหลือแต่จิตที่ยังมีความจำได้หมายรู้ จำชื่อ จำเพศ จำบิดา มารดา จำคนรัก จำทรัพย์สมบัติตนเองตราบใดที่ยังมีความจำได้หมายรู้ ความรู้สึกสุขๆ ทุกข์ๆ จากการจดจำยังมีอยู่ ถ้าการพลัดพรากจากของที่จำได้ ก็ยังมีความอาลัย อาวรณ์ เสียดาย ก็ทิ้งอารมณ์จิตที่จำอะไรน้อยนิดหนึ่งไม่มีเลยนั้นเสีย แล้วกำหนดจิตเอาว่า ต่อแต่นี้ไปเราจะไม่มีสัญญาความจำ คือ ทำความรู้สึกว่าแม้มีความจำอยู่ก็เหมือนไม่มีความจำ ทำความรู้สึกว่าแท้ที่จริงมีความจำอยู่ก็เหมือนไม่มีความจำ จิตเพิกเฉยไม่ยอมรับรู้ความจำ ทำตัวเหมือนหุ่นเคลื่อนที่ที่ไร้วิญญาณ ไม่มีความรู้สึกใดๆในร่างกาย ไม่มีความจำใดๆ ในโลก เพราะความจำทำให้จิตยึดติดกับความจำเป็นเหตุของทุกข์ ต้องมีร่างกาย เวียนว่าย ตาย เกิด ไม่ยอมรับรู้อารมณ์ใดๆ หนาว ร้อน หิว กระหาย เจ็บปวดของร่างกาย จิตไม่รับรู้ คือ ไม่จำร่างกายทั้งรูปนามขันธ์ 5 ว่าเป็นของเรา เพราะจริงๆ แล้วไม่ใช่ของเราไม่ใช่ของใครเขา

ขันธ์ 5 ร่างกายเป็นเพียงหุ่นเคลื่อนที่ ที่จิตเรามาอาศัยชั่วครั้งชั่วคราวเท่านั้น จิตไม่ดิ้นรนกระวนกระวายกับความทุกข์กาย ทุกข์ทางเวทนาทางอารมณ์ใจมีความทุกข์ใจหนักใจในสัญญาความจำ ทุกข์ทางสังขารความคิดดีคิดชั่วทั้งหลาย ความคิดเป็นทุกข์ทางวิญญาณระบบประสาท ตา หู จมูก ลิ้น กายใจไม่สนใจอะไรทั้งหมด เพราะไม่ใช่ของจิต มีชีวิตทำเสมือนคนตายด้าน คือ ปล่อยตามเรื่องของร่างกายไม่สนใจปล่อยวางร่างกายออกจากจิตทั้งรูป ทั้งนาม จนจิตแน่นิ่งอยู่ในการวางเฉย แบบนี้ท่านเรียกว่าอรูปฌาน 4 หรือสมาบัติ 8

กรรมฐานที่ 39 อาหาเรปฏิกูลสัญญา

คือ การพิจารณาอาหารทุกชนิดก่อนที่จะตักอาหารเข้าปาก ให้จิตพิจารณาดูรู้ว่าอาหารนั้นมาจากซากพืช ซากสัตว์ ศพที่ตายแล้ว พืชก็มาจากดินจากปุ๋ยหมักเหม็นเน่า แล้วมาปรุงตกแต่ง ถ้าทิ้งไว้ไม่รับประทาน 1 - 2 วัน ก็เหม็นบูดเป็นของสกปรกที่พอดูได้ก็เพราะเอามาต้ม แกงผัดตกแต่งสีสันยังดูใหม่ยังไม่เหม็นบูด เราจะกินอาหารเพียงเพื่อระงับความหิวเป็นทุกข์ **เท่านั้น** เราจะไม่ติดใจใยดีกับสีสัน รสดี หรือไม่ดี เราจะไม่สนใจยึดติดกับ **อาหารนั้น**ๆ เพราะถ้าจิตไปติดใจในรสอาหาร เป็นสาเหตุให้จิตหลงรสอร่อย **คือ** ตัณหา ความอยาก ความพอใจเป็นกิเลสทำให้จิตต้องมาอยู่ในกรงขัง **ของ**ร่างกายเป็นทุกข์หิวแบบนี้ เวียนว่ายตายเกิดไม่มีที่สิ้นสุด

กรรมฐานนี้สำคัญ คือ พระภิกษุที่ไม่ได้พิจารณาอาหารก่อนฉันอาหารทุกมื้อ พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงตรัสว่าเป็นผู้ประมาทติดใจในรสอาหาร ไม่ปฏิบัติสมควรแก่ฆราวาสน้อมนำอาหารมาถวาย จิตพระสงฆ์ที่ไม่พิจารณาอาหารเป็นของสกปรกยังเป็นจิตของปุถุชนคนหนาแน่นด้วยกิเลส ไม่ประพฤติธรรมสมกับเป็นเพศบรรพชิตไม่ใช่พระแท้ท่านเรียกว่าสมมุติสงฆ์ ใจยังไม่เป็นพระแท้ พระที่ปฏิบัติพระกรรมฐานควรพิจารณาอาหารเป็นของสกปรกบำรุงร่างกาย ซึ่งเป็นของสกปรกเช่นกัน ทำอย่างนี้ทุกวันทุกมื้อ จิตท่านจะรอดปลอดภัยจากอบายภูมิ ด้วยการทำจิตไม่ติดในรูป รส

กลิ่น เสียง สัมผัส ของอาหารเป็นการตัดละวางกามคุณ 5 ไปในตัว เป็นกรรมฐานที่ง่ายได้กำไร คือ จิตมีปัญญาเฉลียวฉลาดจะเข้าถึงอริยมรรค ถึงอริยผลได้ง่าย เป็นกรรมฐานของผู้มีปัญญา คือพุทธจริต ทำให้เข้าถึงกระแสพระนิพพานเร็วไว เพราะไม่ติดใจในรสสัมผัสของอาหาร จิตเป็นวิปัสสนาญาณไม่ตกเป็นทาสกิเลส

เรื่องอาหารนี้ **องค์สมเด็จพระพิชิตมารบรมศาสดาท่านทรงห้ามไม่ให้ฆ่าสัตว์ทุกชนิดกินเป็นอาหาร เพราะสัตว์ก็มีจิตใจของคนเช่นกันท่านไม่ได้ห้ามรับประทานเนื้อสัตว์ ปลา หมู เป็ด ไก่ กุ้ง ปู เพราะการรับประทานอาหารมังสวิรัติ หรืออาหารเจ ไม่ได้ทำให้คนหมดสิ้นกิเลส** พระเทวทัตได้ทูลขอให้พระผู้มีพระภาคเจ้า ตั้งกฎไม่ให้พระภิกษุฉันอาหารประเภทเนื้อสัตว์ พระผู้มีพระภาคเจ้าไม่เห็นดีด้วย เพราะไม่เป็นประโยชน์ ไม่สำคัญพระภิกษุต้องอยู่ง่าย กินง่าย ชาวบ้านกินอะไร ถวายอะไร พระภิกษุก็ฉันได้ไม่ผิดอะไร องค์พระบรมศาสดาทรงห้ามพระภิกษุไม่ให้ฉันอาหารที่คนบอกชื่อประเภทเนื้อสัตว์ก่อนถวายท่านห้ามไม่ให้รับ เพราะการบอกชื่ออาหารเป็นโทษแก่พระภิกษุก่อให้เกิดกิเลสตัณหา อยากรับประทานตามชื่อนั้น อาหารที่พระผู้มีพระภาคเจ้า ทรงห้ามพระภิกษุฉันมีเนื้อมนุษย์ เนื้อเสือโคร่ง เนื้อเต่า เนื้อช้าง เนื้อสุนัข เสือเหลือง เสือดาว หมี งู ท่านเว้นเด็ดขาด เพราะมีรสดีเกินไปก่อให้เกิดกิเลสตัณหา **ผู้ไม่มัวเมาติดใจในรสอาหาร คือ ผู้ที่ไม่ติดใจในร่างกายจะรสอร่อย หรือไม่อร่อยจะเป็นเนื้อสัตว์ หรือพืชผักก็เป็นของสกปรกทั้งสิ้น** อาหารสกปรกบำรุงเลี้ยงร่างกายที่สกปรกเหมือนซากศพเดินได้ พูดได้ **แท้จริงจะเป็นเนื้อสัตว์ที่ตายแล้ว หรือพืช ผลไม้ก็คือธาตุดินเหมือนกันก็บริโภคได้** เพื่อปฏิบัติธรรม หรือ เพื่อใช้ร่างกายทำความดีต่อไป เพื่อพระนิพพานในชาติปัจจุบันนี้

กรรมฐานที่ 40 จตุธาตุววัฏฐาน 4

เป็นกรรมฐานพินิจพิจารณาของผู้มีนิสัยฉลาด คือมีอารมณ์อยากรู้อยากเห็นอยากพิสูจน์ สำหรับพุทธจริต คือ มีความฉลาดเฉียว พระผู้มี

พระภาคเจ้าทรงสอนให้ใคร่ครวญรู้เท่าทันความเป็นจริงของขันธ์ 5 ร่างกาย ว่าร่างกายเป็นโครงร่างสร้างขึ้นจากธาตุดิน ธาตุน้ำ ธาตุลมธาตุไฟ ถ้าบรรยายตามนักเคมีก็ คือ ธาตุคาร์บอน ไฮโดรเจน ออกซิเจน ไนโตรเจน แคลเซียม ฟอสฟอรัส ไอโอดีน โปตัสเซียม ธาตุไอโอดีน ซิลิคอน แมงกานิส ซีลีเนียม คลอไรด์ สังกะสี ซิงค์ไอรอน คือธาตุเหล็ก และธาตุอื่นๆ อีกมากมายหลายชนิดอยู่ในร่างกาย รวมเอาง่ายๆ คือ ดิน น้ำ ลม ไฟ อยู่ในโลกนี้ประกอบกันแล้วแตกแยกสลายอยู่ตลอดเวลา เรือนร่างที่จิตเราอาศัยอยู่นี้เป็นเสมือนบ้านเช่าที่จิตเรามาอาศัยชั่วคราว บ้านนี้กายนี้แตกสลาย ตายไป จิตใจก็ออกไปหาที่อยู่ใหม่ ตามบุญ ตามกรรม ถ้าไม่รู้ทางบริสุทธิ์ผุดผ่อง คือทางพระนิพพานก็เวียนเกิดเวียนตายไม่มีวันจบสิ้น มีที่จบอยู่ที่เดียว คือพระนิพพาน **ร่างกายธาตุ 4 นี้ไม่ได้อยู่ในอำนาจของจิต แต่ร่างกายธาตุ 4 อยู่ใต้กฎของธรรมชาติ คือ อนิจจัง แปรปรวน ทุกขัง แตกแยกเจ็บปวด อนัตตา คือ ไม่อยู่ในอำนาจของใครทั้งสิ้น เป็นกฎธรรมดาของโลกนี้ ทุกอย่างต้องเสื่อมสลายกลายเป็นความว่างเปล่า จิตคิดแบบนี้จนชินเป็นฌาน เป็นทั้งสมถะ และวิปัสสนาญาณ** จิตของท่านก็หมดความหลงใหลใฝ่ฝันกับรูปโฉมโนมพรรณของคนสัตว์ ลาภยศสรรเสริญ ไม่ปรารถนาการเกิดเป็นคน ไม่ต้องการเกิดเป็นเทพพรหมเทวดา เพราะจิตยังไม่ถึงที่สุดของความสุขยอดเยี่ยม ท่านมีความต้องการพระนิพพาน ติดตามองค์สมเด็จพระพิชิตมารบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้าที่เดียว ปัญญาบารมีจะเข้ามาในจิตท่านเต็มที่เห็นโลกเต็มไปด้วยความแปรปรวนเป็นทุกข์เป็นอนัตตา คือ สลายกลายเป็นความว่างเปล่า ท่านเอาชนะตัณหา คือความอยากเกิดเป็นคน เทวดา พรหม ท่านมีจุดมุ่งหมายในชีวิต คือพระนิพพาน ชื่อว่า ท่านจบกิจในพรหมจรรย์มีวิชชาปัญญาดี เพราะไม่ยึดไม่ถือไม่โลภหลงรักในธาตุทั้ง 4 อีกต่อไป

วิสุทธิมรรค ภาคปัญญา

ย่อความโดยเกษร สุทธจิต จันทร์ประภาพ

วิปัสสนาญาณ

วิ แปลว่า ชัดเจน แจ่มใส ชัดแจ้ง

ปัสสนา มาจากทัสสนา คือ มองเห็น เข้าใจได้

ญาณ คือ ความรู้ตามความเป็นจริงของ นรก โลก สวรรค์ นิพพาน

ญาณ เป็นความรู้ที่พิสูจน์ได้ด้วยตนเอง เป็นความรู้ที่ไม่ต้องใช้วัตถุ ไม่ต้องใช้ตา แต่ใช้กายใน คือจิตใจ **วิปัสสนาญาณ ความรู้ ความเข้าใจที่ชัดเจนแจ่มใส รู้ได้ด้วยการฝึกปฏิบัติธรรม เกิดปัญญาชาญฉลาดด้วยตนเอง เป็นความรู้ยอดเยี่ยมวิเศษ ที่จะนำจิตใจพ้นทุกข์ พ้นกิเลส หมดการเวียนว่าย ตาย เกิด จิตเสวยวิมุตติสุข พระนิพพานได้ด้วยตนเอง** ไม่มีใครบอกให้เข้าใจได้นอกจากปฏิบัติเองด้วย ศีล สมาธิ พิจารณา คือ ปัญญา

วิปัสสนาญาณ มีหลายแบบ

1. วิปัสสนา แบบมหาสติปัฏฐานสูตร โดยการระลึกถึงร่างกายเป็นธาตุ 4 ดิน น้ำ ลม ไฟ มารวมกันชั่วคราว มีแต่ความสกปรก เหม็นน่ารังเกียจ เหมือนศพเดินได้ พิจารณาดูอารมณ์ สุขทุกข์ แปรปรวนไม่แน่นอน พิจารณาดูอารมณ์ จิต มีการติดใจหลงใหลในรูป รส กลิ่น เสียง มีนิวรณ์ 5 คือ ราคะ ปฏิฆะ ความไม่พอใจ ความฟุ้งซ่าน สงสัย หรือความเบื่อหน่าย ดูจิตดี หรือชั่ว ถ้าชั่วก็ให้ขจัดออกจากจิตคิดแต่สิ่งที่ดี คือ คิดตามเป็นจริงว่าทุกคนเกิดมาเท่าไร ตายหมดเท่านั้น ไม่มีอะไรที่จิตจะติดใจเยื่อใยในโลกนี้ เป็นการขจัดอุปาทาน กิเลสตัณหา อวิชชา เพื่อมรรคผลนิพพาน

2. วิปัสสนาแบบในพระไตรปิฎก คือ ท่านให้พิจารณาขันธ์ 5 รูป นาม ไม่เที่ยง เป็นทุกข์ ไม่มีตัวตนบังคับไว้ไม่ได้ คือ อนัตตาเหมาะแก่ผู้

ที่ชอบพิจารณารวมๆ ไม่ต้องแยกจากข้อ 1 ถึง ข้อ 9 หรือถึงข้อ 16 เป็นการพิจารณาแบบอริยสัจ คือ เห็นทุกข์ เห็นโทษภัยของการมีร่างกายว่าผู้ใดเห็นขันธ์ 5 ผู้นั้นก็เห็นอริยสัจ ผู้ใดเห็นอริยสัจ ผู้นั้นเห็นขันธ์ 5

3. แบบวิปัสสนาญาณ 9

ใช้จิตทำงานโดยนึก คิด พิจารณาเป็นทั้งการวิจัย ค้นคว้าในเรื่องรูปร่างกายขันธ์ 5 ของคน สัตว์

1. **อุทยัพพยานุปัสสนาญาณ** พิจารณาความเกิด ความตายของร่างกาย
2. **ภังคานุปัสสนาญาณ**พิจารณาเห็นความสูญสลายตายไปของคน สัตว์
3. **ภยตูปัฏฐานญาณ** สังเกตุค้นคว้าหาเหตุหาผลดูว่าร่างกายนั้นเป็นของน่ากลัว เพราะร่างกายเป็นสาเหตุต้นเหตุแห่งความทุกข์ยากทั้งปวง ความหิวกระหาย ความเจ็บปวด ความทุกข์ทรมาน เป็นของน่ากลัว เพราะร่างกายเป็นต้นเหตุแห่งการนำความทุกข์มาให้จิตใจ
4. **อาทีนวานุปัสสนาญาณ** สังเกตุวิจัย หรือเฝ้าดูว่าร่างกายมีแต่โทษ ไม่มีคุณประโยชน์ โทษของร่างกายมีความเหนื่อย หนาว ร้อน ปวดโน่น เจ็บนี่ แก่มาหูตาไม่ดี ทรุดโทรมทุกอย่างตอนเด็กก็เป็นทุกข์ คือ ทุกข์แบบเด็กๆ เป็นผู้ใหญ่ก็มีภาระต้องทำมาหากินเป็นคนแก่ยิ่งทุกข์หนักร่างกายผุพังต้องหายามาซ่อมแซม ความตายคอยติดตามทุกลมหายใจเข้าออก ถ้าหยุดหายใจ หยุดกินหยุดถ่าย ก็ต้องตายทันที
5. **นิพพิทานุปัสสนาญาณ** พิจารณาสังเกตุดูว่า ร่างกายเราร่างกายเขาน่ารัก หรือน่าเบื่อหน่าย เจ็บปวดกาย ปวดใจมีแต่เรื่องภาระต้องแก้ไขตลอดเวลา ถ้ายังเห็นว่าร่างกายดีเป็นสุขเป็นคุณประโยชน์ เพราะร่างกายยังแข็งแรงดีอยู่ เอาความสุขทางรูป รส

กลิ่น เสียง สัมผัสมาประคับประคองคิดว่าเป็นของดี หลงเข้าใจว่าเป็นความสุขจริง นั่นคือความหลง แท้ที่จริงความสุขของรูป รส กลิ่น เสียงก็ตั้งอยู่ในความทุกข์ของการหาเงินทองมาแลกเปลี่ยนกับของบำเรอความสุขทางกาย

6. มุญจิตุกามยตาญาณ พินิจคิดค้นคว้าหาหนทางใดที่จะหลุดพ้นจากการมีขันธ์ 5 รูปกาย มีความรู้สึกนึกคิด มีความจำ มีประสาท ตา หู จมูก ลิ้น กายใจที่แปรปรวนเป็นภาระให้แก้ไข ดูแล ทำความสะอาด หาอาหารมาใส่เติมให้ท้องทุกวัน ร่างกายมีแต่โรคภัยไข้เจ็บเบียดเบียนท่านให้พยายามหาทางพ้นทุกข์ต่อไปด้วยการหาสาเหตุที่มีร่างกายก่อน ถ้าไม่มีร่างกายก็จะไม่มีโทษทุกข์น่ากลัว น่าเบื่อหน่ายเช่นนี้

ปฏิจจสมุปบาท

พระบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า ได้ทรงสอน**เหตุของการเกิดหรือปัจจัยทำให้เกิดเป็นคน ท่านเรียกปฏิจจสมุปบาท** คือสายโซ่ของการเกิดเป็นลำดับชั้น เป็นมาจากสาเหตุผลการเกิดจึงตามมา ดังนี้

เมื่อมีสิ่งนี้ สิ่งนี้จึงมี เพราะสิ่งนี้เกิด สิ่งนี้จึงเกิด
เมื่อไม่มีเหตุ ผลจึงไม่มี เพราะเหตุดับ ผลจึงดับ

1. **สาเหตุจากการเกิดเป็นคน ความแก่ ชรา ความเจ็บป่วย ความตายจึงตามมา**

2. ชาติ **ความเกิดมีได้ เพราะมีภพ คือ ความเป็นอยู่เป็นปัจจัย**

3. **ภพ ความเป็นอยู่** เป็นคน สัตว์ เทวดา **ได้ เพราะอาศัยอุปาทาน ความยึดมั่นในภพ**

4. **อุปาทาน ความยึดมั่นมีขึ้นได้ เพราะอาศัยตัณหา** ความทะยานอยากมี อยากเป็น อยากไม่มี ไม่เป็น

5. **ตัณหาความอยากมีขึ้นได้ เพราะอาศัยผัสสะความสัมผัส** ความกระทบทางกาย

6. **ผัสสะอารมณ์สัมผัสมีได้ เพราะอาศัยอายตนะ 6 คือ ตา หู จมูก**

ลิ้น กายใจ ได้รู้รูป รส กลิ่น เสียง สัมผัส เพราะมีอวัยวะทั้ง 6 เป็นปัจจัยส่งเสริมให้รู้

7. อายตนะ 6 มีขึ้นได้ เพราะอาศัยนาม เวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณ และรูปร่างกาย คือ ขันธ์ 5 หรือเรียกว่า รูป นาม เป็นปัจจัยให้มีอายตนะ 6 นี้

8. นามรูป หรือขันธ์ 5 ร่างกายมีขึ้นได้ เพราะอาศัย วิญญาณปฏิสนธิคือ จิตวิญญาณปฏิสนธินี้ท่านหมายถึง จิต ไม่ได้หมายความเอาวิญญาณในขันธ์ 5 (วิญญาณในขันธ์ 5 คือ ระบบประสาททุกส่วนในร่างกาย คือ ความรู้สึกทางตา หู จมูก ลิ้น กายใจ เป็นระบบประสาทรวมทั้งสมอง) นามรูปมีขึ้นได้ เพราะอาศัยจิต เข้ามาอยู่ในนามรูป

9. วิญญาณปฏิสนธิ หรือจิตเข้ามาอยู่ในรูปนามได้ เพราะมีสังขาร สังขาร คือ ความรู้สึกนึกคิดชอบใจ พอใจในรูปในนามในการเกิด

10. สังขาร ความรู้สึกนึกคิด ชอบใจ พอใจในการเกิดเป็นคน เทวดา พรหม ได้เพราะอาศัย อวิชชา ความไม่รู้ตามความเป็นจริงว่า คน เทวดาพรหมไม่ใช่แดนเป็นสุขจริง **อวิชชา คือ ความไม่ฉลาด ความหลงงมงาย** เพราะมีความรัก ความพอใจใจมนุษย์โลก เทวโลก พรหมโลก เป็นสาเหตุแห่งการเวียนว่าย ตาย เกิด

ดังนั้น **การที่จะดับทุกข์ต้องดับที่ต้นตอสาเหตุแห่งทุกข์เป็นทางที่จะพ้นทุกข์ องค์พระบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า จึงทรงเน้นให้ดับทุกข์ที่อวิชชา คือตัดความโง่หลงงมงายของจิตออกด้วยการให้พิจารณาร่างกายขันธ์ 5 ตามความเป็นจริง ว่า ร่างกายเต็มไปด้วยความเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา เปลี่ยนไปทางทรุดโทรม สูญสลาย มีเจ็บปวดทรมานจากความหิว ความเหนื่อย เมื่อยล้า เจ็บปวดทนร้อนทนหนาว หาอาหาร หาเสื้อผ้า หาที่อยู่อาศัย หารถยนต์ เงินทองแสนยากลำบากอยู่ไม่นานก็เจ็บป่วย ตายจากกัน ภัยอันตรายก็รบกวนรอบด้าน ถ้ามองเห็นโทษทุกข์ ของร่างกายได้ จิตก็ปล่อยวางจากร่างกาย หมดการยึดติดมั่นจิตก็เป็นอิสระเสรี พระท่านเรียกว่ามีวิชชา หรือมีปัญญาหลุดพ้นทุกข์ คือหลุดจากขันธ์ 5 ร่างกายที่เคย**

ปล่อยวางจากร่างกาย หมดการยึดติดมั่นจิตก็เป็นอิสระเสรี พระท่านเรียกว่า มีวิชชา หรือมีปัญญาหลุดพ้นทุกข์ คือหลุดจากขันธ์ 5 ร่างกายที่เคย

7. ปฏิสังขานุปัสสนาญาณ พิจารณาหาหนทางที่จะพ้นจากขันธ์ 5 ร่างกาย พิจารณาซ้ำตามแบบปฏิจจสมุปบาท หาเหตุหาผลของการเกิด **สรุปแล้วสาเหตุการเกิดที่สำคัญ คือ 5 อย่าง คือ อวิชชา ตัณหา อุปาทาน กิเลส อกุศลกรรม ทำผิดศีล 5**

8. สังขารุเปกขาญาณ ท่านสอนให้ทำจิตทำใจวางเฉย ในร่างกายของตนเอง วางเฉยในร่างกายคน สัตว์ วางเฉยในเหตุการณ์ทุกสิ่งทุกอย่างในโลกที่มีแต่ความวุ่นวาย แปรปรวน มีปัญหาไม่รู้จบ โดยตกลงปลงใจว่าเป็นธรรมดาของโลก ของคน สัตว์ต้องเป็นอย่างนี้หนีไม่พ้น ทำจิตให้สบายไม่สุข ไม่ทุกข์กับเรื่องของโลก ไม่เสียใจ ไม่ดีใจ ไม่น้อยใจ จิตใจจะนิ่งเฉยๆ สบาย ไม่มีความหวั่นไหว ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น เพราะมีปัญญายอมรับสภาพสภาวะตามความเป็นจริง

9. สัจจานุโลมิกญาณ ให้พิจารณาหาเหตุผลกลับไปกลับมา ให้เห็น **อริยสัจ คือ ความจริงแท้ว่า ร่างกายขันธ์ 5เป็นบ่อเกิดต้นเหตุสาเหตุแห่งความทุกข์ยากลำบาก กาย ใจ เห็นทุกข์ในการมีร่างกายเขา ร่างกายเราเป็นปกติ** จิตจะได้เลิกละตัณหาความพอใจ ความอยากมี อยากได้ อยากเกิด อยากรวย อยากสวย อยากเด่น ไม่ต้องการอีกต่อไป ร่างกายตายสลายเมื่อไร จิตเราขอติดตามองค์สมเด็จพระพิชิตมารบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า เข้าแดนเอกันตปรมสุขนิพพาน สถานเดียว จิตใจเราตั้งมั่นคงในศีล สมาธิ วิปัสสนาญาณ แบบนี้ ทุกข์ทั้งหมดจะไม่มีเพราะจิตสะอาด ฉลาด เห็นสาเหตุของทุกข์ จิตใจฉลาด ไม่ทุกข์ยากตามร่างกาย จิตไม่หลงมัวเมาในร่างกาย ความโลภ ความโกรธ ความหลง อวิชชา ตัณหา อุปาทานก็หมดไป จิตฝึกฝนพิจารณาตลอดเวลาจนจิตตัดขาดจากสังโยชน์ 10 กิเลสใหญ่ๆ 10 อย่างได้ ความมั่นใจ มั่นคงเกิด จิตท่านก็จะได้ญาณรู้ว่าจิตเป็นสุขอย่างยิ่ง คือ **จิตเป็นจิตนิพพานทั้งๆ ที่มีกายเป็นทุกข์ จิตนิพพาน จิตบริสุทธิ์**

ไม่เป็นทุกข์ไปกับร่างกายขันธ์ 5

วิปัสสนาญาณ 16 แบบไตรลักษณ์

1. นามรูปปริจเฉทญาณ ให้คิดพิจารณารู้ว่า **กายนั้นส่วนหนึ่ง จิตเป็นอีกส่วนหนึ่งคนละส่วนกัน ไม่ใช่อันเดียว มี 2 อย่างในบุคคลคนเดียว คือ กายกับจิต**

2. นามรูปปัจจัยปริคคญาณ ให้กำหนดรู้ว่า**จิตเป็นผู้สั่งบังคับบัญชาให้กายพูดให้กายเคลื่อนไหว**และให้พิจารณาดูรูปร่างกายเปลี่ยนแปลงเคลื่อนไปหาความเฒ่าแก่ทรุดโทรมกันทั้งหมดทั่วทุกคนแล้วก็ตาย กายเป็นผลจากกรรมดี กรรมชั่ว **จิตนั้นมาอาศัยกายชั่วคราว**

3. สัมมสนญาณ พิจารณาไตร่ตรองให้รู้กายกับจิตแยกกันต่างหากได้ทั้งๆ ที่ยังไม่ตาย และตายแล้ว **จิต คือ อาทิสมานกายคือกายในที่มองด้วยตาไม่เห็น**

4. อุทยัพพยานุปัสสนาญาณ พิจารณาสังเกตุติดตามให้รู้ความเกิดความดับของขันธ์ 5 รูปนาม ความคิดความจำอารมณ์ต่างๆเกิดๆดับๆ

5. ภังคญาณ ให้จิตกำหนดรู้ รูป นามขันธ์ 5 เคลื่อนไปหาความตายตายจากเด็กเป็นผู้ใหญ่ ตายจากผู้ใหญ่เข้าวัยชราตลอดเวลา

6. ภยตูปัฏฐาน สังเกตดูว่า **ขันธ์ 5 รูป นาม เป็นภัยอันตรายน่ากลัวเพราะนำมาซึ่งความทุกข์ยาก ตลอดเวลามีโรคภัยไข้เจ็บ ต้องลำบากหาเงินมาซื้อรถยนต์ อาหาร บ้าน เสื้อผ้าที่อยู่อาศัยที่ปลอดภัยให้ร่างกาย**

7. อาทีนวานุปัสสนาญาณ เอาจิตพิจารณาเห็นโทษของขันธ์ 5 ร่างกายนำมาซึ่งความยากลำบาก มีแต่โทษ ทุกข์ไม่มีคุณความดี

8. นิพพิทานุปัสสนาญาณ จิตพิจารณาให้เห็นว่า การมีขันธ์ 5รูปนามหรือ**ร่างกายเป็นของที่น่าเบื่อหน่ายเพราะมีแต่ปัญหา มีแต่ทุกข์ แต่โทษไม่มีวันจบสิ้น**ต้องดูแลทำความสะอาดหาอาหาร หาที่อยู่อาศัย ต้องซ่อมแซมบ้าน รักษาดูแลร่างกายมิให้เจ็บป่วยผุพัง ร้อนหนาวทุกวัน

9. มุญจิตกามยตาญาณ **จิตคิดพิจารณาหาทางที่จิตจะหลุดพ้นจาก**

ร่างกายขันธ์ 5 ที่เป็นของน่ากลัว เป็นทุกข์ เป็นโทษ น่าเบื่อหน่าย เหม็น สกปรกตลอดเวลา

10. ปฏิสังขานุปัสสนาญาณ **จิตคิดค้นหาหนทางที่จะให้พ้นจากขันธ์ 5 รูป นาม โดยเร็ว ตายเมื่อไรจะดีใจมาก** แต่มีศีล 5 ครบ ไม่ต้องการฆ่าตัวตาย จิตไม่ติดในร่างกาย

11. สังขารุเปกขาญาณ จิตเมื่อหาหนทางออกจากร่างกายไม่ได้ **ก็ปล่อยตามเรื่องของ ร่างกาย จิตเริ่มวางเฉยไม่สนใจร่างกายตนเองและผู้อื่น ไม่ตื่นเต้น ดีใจ หรือเสียใจกับทุกสิ่งทุกอย่างใดๆ ในโลกมีปัญญารู้เท่าทันว่าในไม่ช้าทุกอย่างก็เสื่อมสลายผุพังเป็นของชั่วครู่ ชั่วคราว ทั้งสิ้น**

12. สัจจานุโลมิกญาณ จิตคิดพิจารณาจากญาณ 1 ถึง 11 ถอยหน้าถอยหลังทบทวนความรู้เรื่องขันธ์ 5 ร่างกายไม่มีอะไรดี ไม่ใช่ตัวตนจริงของจิต เป็นของสมมุติจะชั่วครู่ ชั่วคราวเท่านั้น

13. โคตรภูญาณ **จิตมีความรู้ ความฉลาดในเรื่องขันธ์ 5 ร่างกาย จิตไม่เกาะในร่างกาย จิตเข้าสู่ความบริสุทธิ์ เข้าสู่กระแสพระนิพพาน มีความมั่นคงในศีลในพระรัตนตรัย ไม่สงสัยในผลปฏิบัติในศีล สมาธิ วิปัสสนาญาณ**

14. มรรคญาณ **จิตมีปัญญาฉลาดคลายถอนจากความหลงว่าร่างกายเป็นของจิต ไม่เกาะติดกับลาภยศสรรเสริญ เจริญสุขจิตมีจุดมุ่งหมายปลายทางคือ พระนิพพานในชาตินี้** เรียกว่า จิตเข้าสู่อริยมรรค มีโสดาปฏิมรรค เป็นต้น

15. ผลญาณ **จิตมีความรู้เกิดขึ้นว่า การพิจารณาขันธ์ 5 ร่างกายตามไตรลักษณ์ว่า เป็นทุกขัง อนิจจัง แปรปรวน อนัตตา แตกสลายตายกันหมดสิ้น ให้ผลเป็นสุขใจ เพราะจิตไม่ผูกพันติดในร่างกาย มีพระนิพพานเป็นที่ไปแน่นอนชาตินี้ คือ จิตเข้าสู่อริยผล** อริยบุคคล อริยชนเป็นโสดาปฏิผล สกทาคามีผล อนาคามีผล อรหัตตผล

16. **ปัจจเวกขณญาณ จิตจากอริยผลนั้นมีปัญญาในการสละตัด**

กิเลสสังโยชน์ 10 ให้หมดสิ้นไป จิตเบา กายเบา จิตหมดจดจากกิเลส โลภ โกรธ หลง จิตมีความก้าวหน้า มีปัญญารอบรู้ฉลาด ทั้งทางโลก ทางธรรม จิตมีวิมุตติสุข สุขตลอดกาล ทั้งๆ ที่ยังมีขันธ์ 5 ร่างกายแต่จิตเป็นนิพพาน เหตุปัจจัยในการบรรลุมรรคผล

นักเจริญวิปัสสนาญาณ ที่หวังอริยมรรค อริยผล เป็นอริยบุคคล เข้ากระแสพระนิพพานในชาตินี้ องค์สมเด็จพระสัพพัญญูบรมครู พระพุทธเจ้าทรงสอนให้จิต กาย วาจา ใจ มีบารมี 10 คือ มีความตั้งใจจริง เต็มกำลังของจิต 10 ข้อ ถ้าข้อใดข้อหนึ่งขาดตกบกพร่อง ผลจากการพิจารณาวิปัสสนาญาณจะไม่มีผลสมบูรณ์ การสละละกิเลสสังโยชน์ 10 ก็ช้าลง

บารมี 10

บารมี คือ ความตั้งใจ มั่นใจ เชื่อใจ เต็มกำลัง ไม่หวั่นไหว

1. ทาน จิตมีความเต็มใจ พร้อมที่จะทำบุญให้ทานตามกำลังฐานะของตนเอง เพราะรู้ว่าการให้ทานให้ผลดีมีแต่ความสุขกาย สุขใจ ยิ่งให้จิตยิ่งมีความร่ำรวยบุญบารมีเป็นการตัดละความโลภเข้าพระนิพพานได้ง่าย เพราะไม่หลงใหลติดใจในทรัพย์สินของนอกกาย

2. ศีล รักษาศีล 5 เคร่งครัดเป็นปกติ ไม่ละเมิดทั้งทางกาย วาจา ใจ ไม่ยุยงส่งเสริม ไม่ดีใจเมื่อคนอื่นละเมิดศีล

3. เนกขัมมะ การบวชในที่นี้ คือ บวชจิต ถ้าเป็นฆราวาส ถือศีล 5 เคร่งครัด ระงับอารมณ์ที่ติดใจหลงใหลในกามคุณ 5 คือ รูป รส กลิ่น เสียง สัมผัส มีสมาธิ ทรงฌานเป็นปกติ อย่างต่ำปฐมฌาน ถ้านักบวช ภิกษุ สามเณร ก็เคารพในศีลของท่านพร้อมกับกำจัดนิวรณ์ 5 ออกจากจิตโดยทรงฌาน ฌาน 1 คือ ปฐมฌาน เช่นกัน

4. ปัญญา จิตมีความรู้ ความคิดเท่าทันสภาวะของกฎธรรมชาติ คือ เกิดขึ้น เสื่อมสลาย สูญหายตายไป เป็นอนิจจัง ทุกขัง อนัตตา ตามปกติ

จิตไม่ลุ่มหลงเป็นสุขกับของสมมุติมีมาได้มาก็หมดไป เช่น ข้าวของ เงินทอง เป็นต้น

5. วิริยะ มีความขยัน หมั่นเพียร ละเลิกการยึด จิตไม่ติดใจหลงใหลในร่างกาย ลาภยศสรรเสริญ ขยันทำงานหาเลี้ยงชีพโดยสุจริต คิดว่าชาตินี้เป็นชาติสุดท้ายของการเกิดเป็นคน ทำความดีทุกอย่างทั้งทางโลกทางธรรม เพื่อพระนิพพาน

6. ขันติ มีความอดทนต่อความยากลำบากทั้งกาย ใจ ฝึกใจระงับอารมณ์ที่ไม่ถูกใจ อดกลั้นไม่หวั่นไหว คิดว่าทนเอาไม่นานเราก็ตาย ทำความดีต่อไปจนตาย ไม่ย่อท้อ

7. สัจจะ มีความจริงใจที่จะทำความดีทั้งทางกาย วาจา ใจ เพื่อพระนิพพาน เพื่ออริยมรรค อริยผลด้วยศีล สมาธิ ปัญญา

8. อธิษฐาน ตั้งใจ มั่นใจ เพื่อสละละให้จิตตัดขันธ์ 5 ให้เด็ดขาด ไม่มีเยื่อใยกันอีกต่อไปไม่เวียนว่าย ตาย เกิดใน 3 โลก ตั้งใจในการกระทำคุณงามความดีตามที่องค์พระชินวรศาสดา สัมมาสัมพุทธเจ้าทรงสอนไว้ ตั้งจิตอธิษฐานเพื่อพระนิพพานอย่างเดียว

9. เมตตา จิตทรงไว้ซึ่งพรหมวิหาร 4 มีเมตตาปรานีต่อคน สัตว์ทั่วไป ไม่เลือกที่รัก มักที่ชัง

10. อุเบกขา มีจิตใจวางเฉย นิ่งๆ ไม่สะทกสะท้านสะเทือนเมื่อมีอะไรมากระทบจิตใจ ไม่เสียใจ ไม่ดีใจ คิดว่าไม่ช้าไม่นานก็ตายกันหมด จะมาหลงเสียใจ ดีใจ ทุกข์โศก หรือเพลิดเพลินเจริญสุขทำไม ทุกอย่างในโลกเป็นเช่นนี้ เห็นทุกอย่างเป็นของธรรมดา

บารมีทั้ง 10 สำคัญมากสำหรับนักปฏิบัติเพื่อหวังมรรคผลนิพพาน **วิปัสสนาญาณ ไม่เจริญก้าวหน้า เพราะขาดบารมี 10 ท่านที่ปรารถนาพุทธภูมิต้องบำเพ็ญบารมีแต่ละชาติให้ครบ 10 ชาติ ท่านที่ปรารถนาสาวกภูมิพระท่านกล่าวว่าบำเพ็ญบารมีเพียงชาตินี้ชาติเดียว ถ้าบารมี 1 ใน 10 อันใดอันหนึ่งจิตท่านเต็มเปี่ยม 100% เช่นทานบารมี ท่านให้ไม่หวังผลตอบแทน ให้**

เพื่อสละละเลิกยึดติดเพื่อจิตขจัดความโลภ เพื่อพระนิพพานอย่างนี้อีก 9 บารมีก็เข้ามาเพิ่มในจิตครบเต็ม10จิตเข้าถึงอริยมรรค อริยผลในชาติเดียวได้

คุณประโยชน์ของการพิจารณาตามความเป็นจริงของร่างกาย

อานิสงส์ของปัญญาภาวนา หรือ วิปัสสนาญาณ ทำให้เกิดคุณประโยชน์มากมายหลายร้อยอย่าง แต่ควรพึงทราบอานิสงส์ของปัญญาภาวนาโดยย่อ ดังนี้

1. **นานากิเลสวิสุทธังสนัง** ทำลายอวิชชาตัณหากิเลสอุปาทานต่างๆ ได้หลุดพ้นทุกข์จากการเวียนว่ายตายเกิด
2. **อริยผลรสานุภวนัง** เสวยรสของอริยผล คือความสุขสดชื่นเบิกบานมีพระนิพพานอยู่ในใจ
3. **อาหุเนยยุภาวนาทิสิทธิ** สำเร็จความเป็นบุคคลที่ควรเคารพนับถือเป็นปูชนียบุคคล

จิตนี้หลงเวียนว่ายตายเกิดในทะเลทุกข์ ซึ่งเป็นของน่ากลัว ยากที่จะหลุดออกจากทะเลทุกข์นี้ได้ ทะเลทุกข์แห่งการหมุนเวียนสุขๆ ทุกข์ๆ มี นรก ผีเปรต ผีคน ผีอสุรกาย สัตว์ คน เทพ พรหม วิปัสสนาปัญญาที่ผู้ปฏิบัติทำได้แล้ว สามารถทำลายสังโยชน์ 10 กิเลสเครื่องร้อยรัดผูกพันจิตมานานให้พินาศย่อยยับไปอย่างรวดเร็วเหมือนสายฟ้าที่ฟาดลงมาด้วยความเร็วน่าหวาดกลัว ทำลายภูเขาศิลาทั้งหลายให้พังพินาศ เหมือนไฟไหม้ป่าที่ลุกโหมขึ้นด้วยแรงพายุ ทำลายป่าให้มอดไหม้ไป เหมือนดวงอาทิตย์ซึ่งมีมณฑลรัศมีรุ่งโรจน์ด้วยความร้อนของตน กำจัดความมืดให้สลายไป

4. แบบมหาวิปัสสนา 18 อย่าง

กิเลสใหญ่ 18 อย่างที่ต้องเลิกละด้วยการพิจารณาตามความเป็นจริงคือ

1. นิจจสัญญา หลงนึกว่าความสุขในโลก สวรรค์ พรหม เป็นของจริงเที่ยงแท้ ละด้วยการพิจารณา อนิจจานุปัสสนาจำเอาว่าเป็นความสุขที่ไม่เที่ยงแท้เพราะแปรปรวน

2. สุขสัญญา หลงคิดว่าร่างกายเป็นสุข ละด้วยการเฝ้าสังเกตดู ทุกขานุปัสสนา พิจารณาว่าเป็นทุกข์
3. อัตตสัญญา เคยจำว่าเป็นตัวตน เปลี่ยนเป็น อนัตตาสัญญา พิจารณาว่าแตกสลาย
4. ความเพลิดเพลิน เคยเพลิดเพลิน เปลี่ยนเป็น นิพพิทานุปัสสนา เห็นว่าน่าเบื่อหน่าย
5. ความกำหนัดยินดี เปลี่ยนเป็น วิราคานุปัสสนา ไม่ยินดีไม่น่าฝักใฝ่ ไม่น่าหลงใหลทุกสิ่งใดๆ ในโลก
6. สมุทัย มองหาต้นเหตุของทุกข์ การมีร่างกาย เปลี่ยนเป็นนิโรธานุปัสสนา จิตไม่สนใจกายเข้านิโรธ ดับความรู้สึกทางกายสังขาร
7. ความยึดถือในตัวตน ในลาภ ยศ สรรเสริญ สุข เปลี่ยนเป็น ปฏินิสสัคคานุปัสสนา จิตเลิกยึดมั่นถือมั่น คือจิตปล่อยวางไม่ยึดถือมองเห็นว่าไม่น่าหลงใหล
8. ความหมายรู้ว่ากายเป็นแท่งทึบ เปลี่ยนเป็น ขยานุปัสสนา จิตแยกแยะดูกายเป็นชิ้น ๆ
9. ความขวนขวายหาความสุขทางโลก เปลี่ยนเป็น วยานุปัสสนา จิตเลิกขวนขวายเห็นว่าทุกอย่างเกิดแล้วดับสิ้น
10. ความหมายรู้ว่าโลกสมบัติยั่งยืน เปลี่ยนเป็น วิปริณามานุปัสสนาจิตเห็นว่าทุกสิ่งแปรปรวนเห็น ความเกิด ความแก่ ความตาย ความผุพังมีอยู่ทั้งคน สัตว์และสิ่งของ
11. นิมิต เปลี่ยนเป็นอนิมิตตานุปัสสนา เห็นว่ากายและสภาวะทุกอย่างใดๆ ในโลกไม่ยั่งยืน
12. ความตั้งมั่นในกายเรากายเขา เปลี่ยนเป็น อัปปณิหิตานุปัสสนาเห็นว่ากายนี้ไม่น่าสนใจ ไม่น่าใส่ใจ
13. ความยึดมั่นในทรัพย์สมบัติ ในคนที่รักใคร่ เปลี่ยนเป็นสุญญตานุปัสสนา จิตพิจารณาว่าทุกอย่าง หรือกายสูญสิ้นสลาย

14. ความยึดมั่นโดยยึดถือว่าเป็นสาระ เปลี่ยนเป็นอธิปัญญาธัมมวิปัสสนา เห็นว่าสภาวะในโลก ไม่มีสาระประโยชน์
15. ความยึดมั่นคือความลุ่มหลง เปลี่ยนเป็น ยถาภูตญาณทัสสนะ กำหนดรู้ร่างกายตามความเป็นจริงว่าเป็นของสกปรกเหม็น เป็นบ่อเกิดของการเกิด แก่ เจ็บ ตาย
16. ความยึดมั่นด้วยความอาลัย ด้วยอาทีนวานุปัสสนา พิจารณาโทษความชั่วร้ายของร่างกาย มีแต่โรคหิว ร้อน หนาว เจ็บปวด ทุกขเวทนา
17. ความไม่พิจารณาทบทวนในร่างกายคนว่ามีแต่ปัญหากาย ใจ 108 อย่าง เช่น เจ็บป่วย ต้องหาเงินมาเลี้ยงร่างกาย ผิดหวัง มีอันตรายรอบด้าน เปลี่ยนเป็นปฏิสังขานุปัสสนา พิจารณากำหนดรู้ทบทวนให้พ้นไป
18. ความยึดมั่นด้วยความผูกพัน เปลี่ยนเป็น วิวัฏฏานุปัสสนา จิตหวนกลับวกกลับพิจารณาเป็นข้อๆข้างต้นนั้น

ปัญญาในการละกิเลสมี 3 แบบ

1.	วิกขัมภนปหาน	การละกิเลสด้วยการข่มไว้ชั่วครั้งชั่วคราว
2.	ตทังคปหาน	ละกิเลสแต่ละอย่างที่เกิดขึ้นแต่ละครั้ง
3.	สมุทเฉทปหาน	ละกิเลสได้โดยเด็ดขาด คือ พระอริยบุคคล พระอรหันต์

กิเลส 10 อย่าง ทำให้จิตใจสกปรกไม่สดใส

1.	โลภะ	อยากได้เกินกำลังทรัพย์ กำลังปัญญาตนเอง
2.	โทสะ	คิดประทุษร้าย
3.	โมหะ	ความหลงว่าลาภยศสรรเสริญเจริญสุขเป็นของดีเลิศ
4.	มานะ	ความถือตัวว่าดีกว่าเขา เสมอเขา ด้อยกว่าเขา
5.	ทิฏฐิ	ความเข้าใจผิดจากความจริงคิดว่าชาตินี้ชาติเดียว ตายแล้วสูญหมด
6.	วิจิกิจฉา	ความลังเลสงสัยในผลของความดีหรือในพระธรรมคำสอน สงสัยใน ศีล สมาธิ วิปัสสนาญาณ

7. ถีนะ จิตใจหดหู่ท้อแท้ ท้อถอย ไม่มีความเพียรพยายามทำความดี
8. อุทธัจจะ ฟุ้งซ่านรำคาญใจในเรื่องไร้สาระ
9. อหิริกะ ไม่มีความละอายต่อบาป คิดว่าละเมิดศีล 5 ข้อได้ ไม่เป็นบาปกรรม
10. อโนตตัปปะ ไม่มีความเกรงกลัวต่อบาปคิดว่าบาปบุญไม่มีจริง

มรรคญาณ ทางแห่งความสว่างทางจิตหรือทางดับทุกข์ จากการเวียนว่ายตายเกิด คือ **พระอรหันต์ พระท่านหลุดพ้นจากสังโยชน์ 10 อย่างหลุดพ้นได้ 6 แบบ หรือ วิธีใดวิธีหนึ่งใน 6 วิธี**

1. สัทธาวิมุตติ หลุดพ้นจากกิเลสด้วยศรัทธา
2. ปัญญาวิมุตติ หลุดพ้นจากกิเลสด้วยปัญญา
3. อุภโตภาควิมุตติ หลุดพ้นจากกิเลส ด้วยศรัทธาและปัญญา
4. เตวิชโช หลุดพ้นจากกิเลสด้วยความรู้ 3 อย่าง คือ รู้ด้วยจิตเป็นทิพย์ รู้อดีตชาติ รู้ละกิเลสให้หมดไป
5. ฉฬภิญโญ หมดกิเลสแถมมีอภิญญาความรู้พิเศษ 6 อย่าง
6. ปฏิสัมภิทัปปัตโต ความรู้รอบฉลาดทั้งมีอภิญญา มีปัญญามีเตวิชโช รู้ทุก ๆ ภาษา โดยไม่ต้องเรียน

คนตาย กับท่านผู้เข้านิโรธสมาบัติแตกต่างกันอย่างไร

คนตาย - จิตออกจากร่างกาย วาจา อารมณ์ดับหมดแตกแยก ดิน น้ำ ลม ไฟ สลาย

ท่านผู้เข้านิโรธสมาบัติ - จิตสงบตั้งมั่นอายุสังขารยังไม่หมดอายุ ร่างกาย ไม่แตกแยก

ท่านที่เป็นพระอรหันต์เข้านิโรธสมาบัติ

1. เป็นบุคคลที่ควรเคารพนับถือ อาหุไนย
2. เป็นบุคคลที่ควรให้การต้อนรับ ปาหุไนย
3. เป็นบุคคลที่ควรเคารพของคนและเทวดา ทักขิไนย

4. เป็นบุคคลที่ควรไหว้บูชา อัญชลีกรณียะ
5. เป็นเขตแห่งเนื้อนาบุญอย่างเยี่ยมยอดของโลก โลกานุตตรปุญญเขตตะ

พระโสดาบัน 3 ชนิด

1. สัตตักขัตตุง อย่างอ่อน เกิด 7 ชาติ จึงจะถึงอรหัตตผล
2. กลังโกละ อย่างกลาง เกิด 2 - 3 ชาติ เข้านิพพาน
3. เอกพิซี อย่างแก่ ชาติสุดท้าย 1 ภพ ถึงนิพพาน

วิมุตติญาณทัศนะ คือ **ท่านที่มีสมถะภาวนาตั้งแต่ปฐมฌาน ถึงจตุตถฌาน** คือ ฌาน 1 ถึงฌาน 4 แล้ว**เจริญวิปัสสนาญาณเห็นทุกสิ่งทุกอย่างแปรปรวน สูญสลายตายจากกันทั้งหมดทั้งสิ้น มีจุดหมายปลายทางชีวิตคือ นิพพาน** ยกระดับจิตขึ้นสู่อริยมรรค อริยผลเป็นอริยบุคคลในพระพุทธศาสนา แปลว่า หลุดพ้นจากกิเลสเครื่องร้อยรัดจิตให้ติดอยู่ในการเวียนว่ายตายเกิด คือ สังโยชน์ 10 **พระนิพพานปรากฏชัดในจิตในใจโดยอาศัยสมถะสมาธิภาวนา ท่านเรียกว่า พระอริยเจ้า มี "วิมุตติญาณทัศนะ"** สำหรับท่านที่เริ่มปฏิบัติใหม่ๆ ทุกครั้งที่จะเจริญวิปัสสนา ท่านให้ฝึกจิตเป็นสมาธิเสียก่อน **ถ้าท่านไม่มีสมถะสมาธิ คือ ไม่มีฌานการพิจารณาวิปัสสนาญาณก็มีผลเพียงวิปัสสนึกเท่านั้นเองไม่มีอะไรดีไปกว่านั่งนึก นอนนึก แล้วในที่สุดก็เลิกนึก แล้วประกาศโฆษณาตนเองว่าทำมานานหลายปีไม่มีอะไรดีขึ้นต้องทนทุกข์ในการเกิดเป็นคน** สัตว์ต่อไป ดังนั้นจงอย่าลืมก่อนพิจารณาโลกเป็นทุกข์แปรปรวน สูญสลายเป็นอนัตตา ต้อง**เข้าฌานมีจิตตั้งมั่นในกรรมฐาน 40 ก่อน แล้วถอยจากฌานมาหยุดเพียงอุปจารฌาน แล้วพิจารณาวิปัสสนาญาณ จึงจะมีปัญญาเห็นเหตุผลตัดอวิชชา ตัณหา กิเลส อุปาทานได้ง่ายๆ**

ผลสมาบัติ คือ **การเข้าฌานเสวยรสของอริยผล คือโลกุตตระสุขของพระอริยบุคคลตั้งแต่พระโสดาบันขึ้นไปจนถึงพระอรหัตตมรรค**เข้าฌาน 1 ถึงฌาน 4 ตามกำลังของท่าน เพื่อความอยู่เป็นสุข ระงับทุกขเวทนาทางกาย ระงับดับกิเลสให้หมดไป เป็นการยกระดับจิตให้เข้าถึงอรหัตตผล สำหรับ**พระอรหัตตผลท่านเข้าฌานผลสมาบัติเพื่อเสวยรสของพระอรหัตตผล**

เพื่อระงับทุกขเวทนาทางกาย ผลสมาบัตินี้ท่านกำหนดเอง จิตมีอารมณ์นิพพาน คือความสุขอย่างยิ่ง ความสงบ สดชื่น เบิกบาน ผ่องใสบริสุทธิ์ไม่มีกิเลสอยู่ในจิต เป็นอานิสงส์ของวิปัสสนาภาวนาในอริยมรรค

สมาธิ คือ จิตตั้งมั่นอยู่ในอารมณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง มี 3 ชนิด

1. มิจฉาสมาธิ คือ จิตคิดตั้งมั่นอยู่ในอารมณ์ไม่ดีผิดศีล ผิดธรรม เช่น คิดทำร้าย คิดทำลายคน และสัตว์ ใช้วิธีไสยศาสตร์ เป็นต้น

2.สัมมาสมาธิทางโลก คือ จิตคิดที่จะสร้างสรรค์ประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าหรือคิดหาเงินเลี้ยงครอบครัวโดยสุจริต คิดทำประโยชน์ให้คนในโลกมีความสุข

3. สัมมาสมาธิทางธรรม คือ จิตตั้งมั่นคิดหาทางพ้นทุกข์จากการเวียนว่ายตายเกิดโดยปฏิบัติกรรมฐาน 40 แบบ เลือกเอาแบบใดแบบหนึ่งเป็นทางถึงซึ่งพระนิพพาน**นิโรธสมาบัติ** คือ **การเข้าฌานเสวยความสุขอันประเสริฐ ระงับความทุกขเวทนาทางกายเป็นความสุขเหนือโลก** คือ **โลกุตตระสุขนิพพานของพระอนาคามี และพระอรหันต์ขีณาสพทั้งหลายผู้ได้สมาบัติ 8 เป็นกำลังของสมถะวิปัสสนาภาวนา สมาบัติ 8 คือ รูปฌาน 4 กับอรูปฌาน 4 รวมกันเป็นสมาบัติ 8** จุดประสงค์นอกจากความสุขอันประเสริฐและระงับทุกขเวทนาทางกายแล้ว พระอรหันต์ พระอนาคามีเข้าสมาบัติ 8 หรือ **นิโรธสมาบัติเพื่อให้โลกคลายความเดือดร้อนวุ่นวายจากภัยอันตรายของธรรมชาติด้วยการแผ่เมตตาให้สัตว์ คน ไม่ขัดสนทุกข์ยากทรมานจากกฎของกรรม ผู้ใดได้ทำบุญกับพระที่ออกจากนิโรธสมาบัติจะได้รับผลบุญทันทีทันใดในวันนั้น คือ ความร่ำรวยทางโลกปรารถนาสิ่งใดได้ตามแรงอธิษฐาน**พระท่านเข้านิโรธสมาบัติแล้วแต่ตามกำหนดเวลาของท่านตั้งแต่ 1 ชั่วโมง ถึง 7 วัน เป็นสิ่งพระผู้มีพระภาคเจ้าทรงสรรเสริญเป็นบุคคลที่ควรได้รับความเคารพของเทวดา และมนุษย์ การต้อนรับอย่างดียิ่งเป็นเขตแห่งบุญอย่างยอดเยี่ยมของโลก

สัญญาเวทยิตนิโรธ คือ อารมณ์จิตของพระอรหันต์ขั้นปฏิสัมภิทาญาณ หรือ

พระอนาคามีระดับปฏิสัมภิทาญาณเท่านั้นที่มีจิตที่ว่างจากอารมณ์ทุกชนิด โดยจิตไม่ยอมรับรู้อารมณ์อะไรเลย แม้จะเป็นพระอรหันต์ระดับเตวิชโช หรือฉฬภิญโญ ก็ไม่สามารถทำจิตว่างจากอารมณ์ใดๆ ได้

พระคาถาภาวนา เป็นพระคาถาให้จิตติดนิ่งอยู่กับพระคาถาภาวนา เพื่อระงับการฟุ้งซ่าน วิตก กังวล คิดไปเรื่อยเปื่อยไม่มีจุดหมายปลายทางของจิต พระคาถามีหลาย 100 ชนิด ดีเหมือนกันหมด

เมตตากรุณายินดี และวางเฉย ผู้ที่มีจิตสงสารเมตตาผู้อื่นเป็นปกติ เป็นผู้มีศีลง่าย จิตใจชุ่มชื่นเบิกบาน มีฌาน มีสมาธิสมาบัติผ่องใสแม้จะเป็นฌานโลกีย์เมื่อมีจิตมั่นคงในพระนิพพานไม่สงสัย เคารพพระรัตนตรัยด้วยจริงใจแท้ ก็จะเข้าถึงอริยมรรค อริยผลเป็นอริยบุคคลได้โดยง่าย เมื่อจิตเป็นสมาธิทรงฌาน 1 ถึง ฌาน 4 ท่านเรียกว่า โลกุตตระฌาน เนื่องจากมีพรหมวิหาร 4 เป็นปกติ

ข้อสังเกต ของอารมณ์ฌาน 1 - 4 มีดังนี้

จิตทรงฌาน 1 - 2 - 3 ในตอนเช้า วันนั้นทั้งวันอารมณ์ใจจะเป็นสุขตลอดวันจิตไม่ฟุ้งซ่านมีจิตสดชื่นเบิกบาน

สาธุชนใดทำจิตไว้ให้เข้าถึงฌาน 4 ตอนนั้น จะไม่รู้สึกว่ามีลมหายใจเข้าออก เพราะจิตแยกจากกายจิตแนบสนิทอยู่ในฌานเรียกว่า เอกัคคตารมณ์ จิตเป็นหนึ่งเดียวไม่วอกแวกจิตตัดอารมณ์อย่างอื่นทั้งหมด มีอารมณ์โปร่งสบาย เรียกว่าเก็บอารมณ์ ก็ได้ จิตมีความสะอาดสดชื่น เบิกบาน จิตมีความสว่างสดใส มีสติสัมปชัญญะสมบูรณ์ มีอารมณ์เฉยจาก รูป รส กลิ่น เสียง เป็นอุเบกขารมณ์

นิพพาน

โดย พระคุณเจ้าหลวงพ่อพระราชพรหมยาน วัดท่าซุง อุทัยธานี

นิพพาน คำว่า **นิพพานนี้เขาแปลว่า ดับ ท่านจัดให้หลายประเภทด้วยกัน** คือ

1. ดับกิเลส มีเบญจขันธ์เหลือบ้าง เรียกว่าสอุปาทิเสสนิพพาน คือยังไม่ตายแต่จิตเป็นนิพพาน

2. ดับกิเลส โดยไม่มีเบญจขันธ์เหลือบ้าง เรียกว่าอนุปาทิเสสนิพพาน คือตายแล้วจิตเป็นสุขอยู่แดนทิพย์อมตะนิพพาน

แต่ว่าในวันนี้จะขอพูดถึง **นิพพานมาตรฐาน** ที่องค์สมเด็จพระพิชิตมารบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงแสดงไว้

องค์สมเด็จพระจอมไตรบรมศาสดาตรัสว่า

"นิพพานัง ปรมัง สุขัง" แปลเป็นใจความว่า นิพพานเป็นสุขอย่างยิ่งแต่ทว่าเรื่องพระนิพพานนี้ มีความเข้าใจเฝือของบรรดาท่านพุทธบริษัทอยู่มากที่องค์สมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสไว้จุดหนึ่งว่า

"นิพพานัง ปรมัง สุญญัง" ซึ่งแปลเป็นใจความว่า นิพพานเป็นธรรมว่างจากความทุกข์ ว่างจากกิเลส โลภ โกรธ หลง ว่างจากขันธ์ 5 ว่างจากดิน น้ำ ลม ไฟ ว่างอย่างยิ่ง

คำว่า **"สุญ"** ในที่นี้ส่วนที่แปลศัพท์โดยมากมักจะทับศัพท์ ใช้ศัพท์ว่า**สูญ**

แต่ความจริงคำว่าสุญนั้นเขาแปลว่าว่าง ก็หมายความว่า บุคคลใดที่จะเข้าถึงนิพพานได้ ต้องว่างด้วยเหตุ 3 ประการ คือ

1. ว่างจาก โลภะ คือ ไม่มีความโลภในจิตใจ

2. ว่างจาก โทสะ คือ ไม่มีความหงุดหงิดโกรธง่ายในจิตใจ

3. ว่างจาก โมหะ คือ ไม่มีความหลงในโลกทั้งสามในจิตใจ

เพราะว่าโลภะก็ดี โทสะก็ดี โมหะก็ดี ทั้ง 3 ประการนี้เป็นรากเหง้า

ของความชั่ว ที่เรียกว่า รากเหง้าของกิเลส กิเลสก็คือความชั่ว ความมัวหมองของจิตที่เรียกว่า จิตคิดชั่ว กิเลสทั้งหมดที่องค์สมเด็จพระบรมสุคตตรัสแล้วโดยชื่อแล้วนับปริมาณไม่ได้

แต่องค์สมเด็จพระจอมไตรก็ตรัสว่ากิเลสทั้งหมดถ้ากล่าวโดยย่อแล้วก็เหลือ 3 ประการ คือ ความโลภ ความโกรธ ความหลง

ฉะนั้น สมเด็จพระพุทธองค์จึงตรัสว่า ถ้าจิตของบุคคลใดว่างจากกิเลสทั้ง 3 ประการ คือ

โลภะ ความโลภไม่มีในจิต

โทสะ ความโกรธไม่มีในจิต

โมหะ ความหลงไม่มีในจิต

อย่างนี้สมเด็จพระธรรมสามิสรตรัสว่าเป็นผู้มีความว่างจากกิเลส อวิชชา ตัณหา อุปาทาน คือคำว่า **"นิพพานัง ปรมัง สุญญัง"**

นิพพานอยู่ที่ไหน ?

นิพพานอยู่ที่ความบริสุทธิ์ของจิต เมื่อไรที่จิตเข้าถึงความบริสุทธิ์ คือ จิตดับจากความชั่ว ความสกปรกของจิตที่มีกิเลส ตัณหา อวิชชา อุปาทานหลงในตัวเรา ตัวเขา ขังอยู่สลัดตัดความชั่วที่ขังอยู่ในจิตในใจทิ้งไปเสีย ความชั่วทุกอย่างหมดไปจากจิตจากใจเมื่อไร เมื่อนั้นจิตก็เข้าถึงพระนิพพานทันที กิเลสตัวใหญ่ 3 ประการนี้เป็นสาเหตุให้จิตไม่สะอาด ไม่สามารถเข้าใจพระนิพพานได้ จึงเป็นเหตุให้มีแต่ความทุกข์ยากลำบากกายใจ **พระนิพพานปรมังสุญญัง จึงแปลว่า พระนิพพาน คือ จิตที่ว่างจากกิเลส โลภ โกรธ หลง สุญญังในที่นี้คือ หมดสิ้นจากอวิชชา ตัณหา อุปาทาน โลภ โกรธ หลง สูญจากการเวียนว่าย ตาย เกิด นั่นเอง**

เมื่อเหตุทั้ง 3 ประการ นี้ว่างไปจากใจ ความสบายใจก็ปรากฏ ความผ่องใสของใจ ก็ปรากฏ เมื่อความสบายใจ ความผ่องใสปรากฏ องค์สมเด็จพระบรมสุคต จึงตรัสว่า

"นิพพานังปรมังสุขัง" การเข้าถึงพระนิพพานชื่อว่าเป็นความสุขอย่างยิ่ง

ทีนี้ถ้าจะถามกันว่านิพพานมีสภาวะ หรือไม่มีสภาวะ ตอนนี้สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเคยตรัสกับบรรดาพระที่เข้าไปถามองค์สมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้า อย่างพระโมฆราช เป็นต้นพระโมฆราชเคยถามพระพุทธเจ้าว่า

"ภันเต ภะคะวา ข้าแต่องค์สมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้าผู้เจริญพระพุทธเจ้าข้า **คนที่ถึงพระนิพพานนี้แล้วชื่อว่ามีสภาพสูญใช่ไหม"**

โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือ **คำว่านิพพานนี้ไม่มีนิมิต ไม่มีเครื่องหมาย ไม่มีที่อยู่อย่างนั้นใช่ไหม พระเจ้าข้า...?"**

สมเด็จพระบรมศาสดาจึงได้มีพระพุทธฎีกาตรัสว่า

"ดูก่อน โมฆราช คำว่านิพพานนี้เป็นสถานที่พิเศษ คือ ไม่มีการเกิดอีก ไม่มีแก่อีก ไม่มีเจ็บอีก ไม่มีตายอีก ไม่ใช่สภาพสูญ" มีความสุขอย่างยิ่งเป็นอิสระจากกฎของกรรม อิสระจากการเวียนว่าย ตาย เกิด

เดิมทีเดียวพระโมฆราชมีความคิดเห็นแล้วเปรียบเทียบว่า นิพพานเหมือนกับควันไฟที่ลอยขึ้นไปในอากาศแล้วใช่ไหม

พระจอมไตรก็ตอบว่า ไม่ใช่

พระนิพพานนี่มีอะไร ?

องค์สมเด็จพระจอมไตรศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า ตรัสว่า **พระนิพพานนี้ตัดธาตุทั้งหมดไม่มีดิน น้ำ ลม ไฟ ไม่มีร่างกาย คน สัตว์ ไม่มีอุปาทานรูป ทั้งหมด แต่ว่าอายตนะ 6 คือ ตา หู จมูก ลิ้น กายใจ มี ยังมีความรู้สึกเป็นสุข อย่างยิ่งในพระนิพพาน กายนิพพานเป็นกายทิพย์พิเศษ** ตามี หูมี มือมี เท้ามี แขน ขา จมูก ปาก หัวมี แต่ว่า ขาดอวัยวะภายในเครื่องจักรกลภายใน สำไส้ ตับ ไต ไส้ ปอด หัวใจ กระเพาะอาหาร เส้นประสาท เส้นเลือด อุจจาระ ปัสสาวะ เลือดไม่มี มีสภาพเบายิ่งกว่าลม ร่างกายทิพย์ของเทวดาพรหม **พระนิพพานไม่มีอวัยวะภายในกายทิพย์นิพพาน สวยสดงดงามละเอียดกว่ากายทิพย์เทวดาพรหม** เมื่อไม่มีกายหยาบเหมือนคน สัตว์ กายเทพพรหมจึงไม่รู้สึกทุกข์ เพราะไม่มีขันธ์ 5 แต่เป็นกายทิพย์เบาโปร่งใส กายเทพพรหมก็มีความสุขชั่วคราว

เพราะต้องจุติใหม่เมื่อหมดบุญ

กายแก้วพระนิพพานสวยสดงดงามด้วยรัศมีแห่งบุญบารมีความดีของจิต มีความสุขตลอดกาล จึงไม่มีการเกิดการตาย มีความปรารถนาสมหวังทุกอย่าง อิสระจากบาปกรรม **กายนิพพานจะไปทั่วโลกได้ ไปทั่วจักรวาลไปสวรรค์ที่ไหนๆ ได้ทั้งนั้น ไม่ได้สาบสูญหายไปไหนจะทำกายเล็กใหญ่จำนวนมากก็ได้**

แล้วต่อมา พระอื่นก็ถามว่า พระนิพพานมีการเกิดไหมพระพุทธเจ้าก็ตรัสว่า

นิพพานจะว่าเกิดก็ไม่ใช่ จะว่าไม่เกิดก็ไม่ใช่ ถ้าใช้คำว่าเกิดก็ต้องมีคำว่า ตายเป็นของคู่กัน ก็ถ้าหากว่าไม่ใช้คำว่าไม่เกิดก็สภาวะมีอยู่ **ฉะนั้นองค์สมเด็จพระบรมครูจึงตรัสว่า**

พระนิพพานจัดว่าเป็นทิพย์พิเศษ คือ ทิพย์จริงๆ นี้มี 2 อย่างคือโลกทิพย์ ได้แก่ เทวโลก แล้วก็อีกโลกหนึ่งนี่คือ พรหมโลก ก็เป็นโลกทิพย์เหมือนกัน ทั้ง 2 อย่างนี้เกิดขึ้นจากสภาวะอันเป็นทิพย์ เกิดขึ้นด้วยกำลังของบุญ

สำหรับเทวโลกเกิดขึ้นด้วยกำลัง ของทานบ้าง ของศีลบ้าง ของอุปจารสมาธิบ้าง

สำหรับพรหมโลกที่ไปเกิดได้นั้น ก็ต้องอาศัยฌานสมาบัติ

แต่ว่าโลกทิพย์ทั้ง 2 ประการนี้มีการเคลื่อน หมายความว่า ถ้าหมดบุญวาสนาบารมีก็ต้องจากไป จุติไปเกิดเป็นคนบ้าง เป็นสัตว์บ้าง เป็นสัตว์นรกบ้าง แล้วแต่กฎของกรรม

สำหรับพระนิพพานนี้ ถือว่าเป็นทิพย์พิเศษ คือ ไปแล้วไม่มีการเคลื่อน มีความอยู่เป็นปกติ อารมณ์นิดหนึ่งที่เป็นความหนักของพระนิพพานย่อมไม่มี เหตุฉะนั้นองค์สมเด็จ พระชินสีห์ จึงตรัสว่า

"นิพพานัง ปรมัง สุขัง" นิพพานเป็นสุขอย่างยิ่ง

ทีนี้ การทำอย่างไรเราจึงจะเข้าถึงพระนิพพานได้ ที่องค์สมเด็จ

พระจอมไตรตรัสว่า **คนทุกคนมีความดีพอที่จะเข้าถึงนิพพานได้ทุกคน** ตามที่องค์สมเด็จพระทศพลตรัสไว้ สมัยเมื่อทรงเสด็จลงสู่ประตูเมืองสังกัสสนคร

วันนั้น **สมเด็จพระชินวรทรงแสดง พระยมกปาฏิหาริย์พิเศษ บันดาลให้นิพพานก็ดี พรหมก็ดี เทวดาก็ดี มนุษย์ก็ดี สัตว์ก็ดี เปรต อสุรกาย สัตว์นรกก็ตาม ต่างคนต่างเห็นกันหมด บรรดานรกทั้งหลายทั้งหมดเว้นจากการลงโทษชั่วคราว สัตว์นรกก็มีความสุข แล้วก็วันนั้นนั่นเองใครพูดกันที่ไหน ต่างคนต่างก็ได้ยิน ต่างคนต่างก็รู้เรื่อง ต่างคนต่างก็รู้ภาษากัน เป็นเหตุให้สัตว์ นรก ผี สัตว์ คน เทวดา พรหม เห็นความดีงาม ความศักดิ์สิทธิ์ ความมหัศจรรย์ขององค์สมเด็จพระภควันต์เป็นที่ถูกใจของประชาชนทั้งหลาย**

ในตอนนั้นมีท่านผู้หนึ่งถามว่า คนที่จะไปนิพพานได้น่ะเฉพาะเทวดาหรือพรหม และมนุษย์ใช่ไหม

สมเด็จพระจอมไตรบรมศาสดาก็ตรัสว่า **การที่จะนิพพานได้ไปได้หมดคือ พรหมก็ไปนิพพานได้ เทวดาก็ไปนิพพานได้ มนุษย์ก็ไปนิพพานได้ สัตว์ก็ไปนิพพานได้**

คำว่าสัตว์ก็ไปนิพพานได้ในที่นี้ **องค์สมเด็จพระชินสีห์ทรงหมาย**ความว่า **สัตว์ทุกตัวที่เกิดเป็นสัตว์ ตั้งแต่สัตว์ใหญ่ หรือสัตว์เล็กก็ตามที นั่นคือคน** คนที่สร้างกรรมที่เป็นอกุศลสร้างความชั่วมีบาปทำให้จิตคนเข้าไปอยู่ในกรงขัง คือร่างกายของสัตว์ จิตเขาก็คือจิตคน เพราะ มาจากคน

ถ้ากำลังของกรรมหนักจริงๆ พาคนลงนรกไปก่อนเป็นสัตว์นรก

เมื่อกรรมเบาขึ้นมาหน่อยหนึ่งผ่านจากนรกก็มาเป็นเปรต จิตใจก็ยังมีความรู้สึกอย่างคน

เมื่อกรรมเบาขึ้นมาอีกนิดหนึ่ง พ้นจากความเป็นเปรตมาเป็นอสุรกาย ความรู้สึกก็มีความรู้สึกเท่าคน เพราะใจมันใจคน

จากอสุรกายก็มาเป็นสัตว์เดรัจฉาน **จากสัตว์เล็กถึงสัตว์ใหญ่ แต่**

ความรู้สึกความต้องการของใจก็เท่าคน คือจิตเป็นจิตคน

ที่องค์สมเด็จพระทศพลตรัสว่า แม้แต่เทวดา หรือพรหม คนหรือสัตว์สามารถไปนิพพานได้นั้น องค์สมเด็จพระจอมไตรตรัสตามความเป็นจริง ดังจะเห็นได้ว่าตามที่บรรดาท่านพุทธบริษัทชาย และหญิงอาจจะเคยได้ยินเสมอว่า

ในสมัยครั้งหนึ่ง สมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้าทรงเกิดเป็น พญาเหี้ย แต่ความจริงจะเรียกว่าเหี้ยเฉยๆ ก็ได้แต่ว่าถ้าเหี้ยพระโพธิสัตว์เขาเรียกพญาเหี้ย ที่เรียกว่าพญาเหี้ยก็เพราะว่า มีความฉลาดกว่าเหี้ยธรรมดา ถึงแม้ว่าจะเป็นสัตว์ก็จะมีความเลื่อมใสในพระพุทธศาสนา ในวันหนึ่งเทวทัตในสมัยนั้นบวชเป็นดาบส พระพุทธเจ้าเป็นเหี้ย ก็ไปจำพรรษาเจริญสมณธรรมอยู่ใกล้ๆ กับโพรงไม้ที่พญาเหี้ยอยู่ สมเด็จพระบรมครูในเวลานั้นเป็นเหี้ยก็จริงแหล่ แต่ทว่าใจเป็นคน ถึงแม้ว่าสัตว์ทุกตัวก็มีสภาพเช่นเดียวกัน จะคิดว่ามีใจเหมือนคนเฉพาะพระโพธิสัตว์น่ะไม่ได้ สัตว์ทุกประเภทอย่าลืมว่าจิตใจก็คือจิตใจคน จะถือว่าอยู่ในอบายภูมิเพราะกรรมชั่วบังคับให้มีสภาพอยู่ในสภาพของสัตว์ย่อมมีความปรารถนาไม่สมหวัง เป็นทุกข์เพราะเขาลงโทษจากการกระทำความชั่วมาก่อน สำหรับพญาเหี้ยพอออกจากโพรง ออกมาเห็นท่านดาบสห่ม จีวรสีรักนั่งหลับตาก็มีความเลื่อมใสว่าท่านผู้นี้มีกำลังใจสูง บำเพ็ญพรตปรากฏเพื่อความบริสุทธิ์ของจิต ฉะนั้น เหี้ยเมื่อเวลาจะไปหากินก็เดินย้อนมาที่ดาบสก่อนมาถึงตรงข้างหน้าแล้วก้มศีรษะลงกับพื้น 3 ครั้งเป็นการแสดงความเคารพต่อผ้ากาสาวพัสตร์ หลังจากนั้นหน่อพระบรมวงศ์โพธิสัตว์จึงได้ไป เวลาจะกลับเข้าที่อยู่ไซร้ก็ทำเช่นนี้เหมือนกัน ทำอย่างนี้อยู่หลายวัน ปรากฏว่าในกาลนั้นในวันต่อมา ดาบสผู้ทรงผ้ากาสาวพัสตร์ แต่ว่ามีใจเลวกว่าสัตว์คือ พระเทวทัต เกิดมีความรู้สึกว่าเราอยู่ในป่านี้ กินแต่หัวเผือกหัวมัน ลูกไม้ใบไม้ หรือรากไม้ อาหาร ที่มีรสอร่อยไม่ปรากฏกับตนเองเลย เพราะว่าเจ้าเหี้ยตัวนี้มันอ้วนดี ถ้าเราได้กินจะมีรสอร่อยมาก ฉะนั้นเวลาตอนกลางวัน

ที่เหี้ยยังไม่กลับมาจากการหากิน ดาบสทรชนคนนั้นก็ไปเก็บเอาเครื่องเทศเครื่องแกง เอาเครื่องแกงมาเก็บห่อเข้าไว้ เอาไว้ใกล้ๆ วันรุ่งขึ้นเช้าก่อนพญาเหี้ยจะออกมา ก็นั่งหลับตาเข้าสมาธิ แต่ว่าเอากระบองไว้ในจีวร เอามือกุมไว้ใกล้ ตั้งใจว่าวันนี้ถ้าเจ้าเหี้ยตัวนี้มาหมอบก้มหัวต่อหน้าเราเมื่อไรเราจะตีให้มันตายแล้วก็จะแกงกิน ก็เป็นการบังเอิญอย่างยิ่ง ขึ้นชื่อว่าพระโพธิสัตว์จะเกิดเป็นอะไรก็มีความฉลาด ฉะนั้นในเวลาตอนเช้าองค์สมเด็จพระบรมโลกนาถ ซึ่งเป็นพญาเหี้ยโผล่ศีรษะออกมาจากโพรงตั้งใจจะเข้าไปนมัสการดาบสทรยศคนนั้น แต่ว่าสมเด็จพระทรงธรรมซึ่งเป็นพญาเหี้ยมองไปแล้ว เห็นตาของดาบสหลับไม่สนิทเหมือนวันก่อนสมเด็จพระชินวรจึงได้มาคิดว่า ดาบสคนนี้น่าจะมีการทุจริตคิดมิชอบมองแล้วไม่น่าไว้ใจ ก็ผลุบหัวเข้าไปในโพรงใหม่ สำหรับเทวทัตกำลังหรี่ตาจ้องมองอยู่ เห็นสมเด็จพระบรมครูไม่โผล่หัวออกมา ก็นึกในใจว่าเจ้าเหี้ยตัวนี้ระยำ ไม่ออกมาตามเคย แต่ก็ไม่เป็นไรเดี๋ยวมันก็มา ก็ทำท่าหลับตาไม่สนิทตามแบบนั้นพอวาระที่ 2 สมเด็จพระทรงธรรมก็โผล่มาจากโพรงอีก ก็เห็นตาเทวทัตหลับไม่สนิทอีกก็ผลุบเข้าไปใหม่ ทีนี้ดาบสเทวทัตเจ็บใจ คิดว่าไอ้เจ้าเหี้ยตัวนี้น่ากลัวมันจะรู้ว่ากูจะฆ่ามัน พอออกมาคราวนี้ไม่ทันที่มันจะผลุบเข้าไป จะคว้าไม้ขว้างกบาลให้มันตาย เราจะกินเนื้อมัน ก็เป็นการพอดีที่องค์สมเด็จพระทรงธรรมเป็นพญาเหี้ย โผล่ศีรษะมาเป็นวาระที่ 3 จ้องมองพระเทวทัตเห็นหลับตาไม่สนิท พอสมเด็จพระธรรมสามิสรจะผลุบศีรษะเข้า เทวทัตก็คว้าไม้ขว้างไปทันที แต่ด้วยความไวของสมเด็จพระชินสีห์ เทวทัตขว้างไม่ถูก เผอิญโพรงไม้มันอยู่ใกล้แม่น้ำพอเทวทัตเอาไม้ขว้างไป สมเด็จพระจอมไตรหลบมันก็ไม่ถูก ท่านจึงได้โผล่หัวออกมา ท่านกล่าวว่า "สมณะท่านทรงผ้ากาสาวพัสตร์ คือ ผ้าย้อมน้ำฝาดเป็นธงชัยของพระอรหันต์ แต่ว่าจิตใจของท่านนั้นเลวกว่าจิตใจของเรา ซึ่งเป็นเหี้ยเสียอีก" นี่แหละบรรดาท่านพุทธบริษัททั้งหลายโดยถ้วนหน้า ขึ้นชื่อว่าสัตว์ เราจะคิดว่าเป็นสัตว์ต่ำทรามเสมอไปน่ะไม่ได้ คือจิตใจ

เป็นคนการที่องค์สมเด็จพระทศพลตรัสว่า แม้แต่สัตว์ก็สามารถจะไปนิพพานได้เป็นความจริง

เพราะว่าถ้าสัตว์ทั้งหมดเข้าชำระกฎของกรรมเดิมหมดสิ้นแล้ว สัตว์เหล่านี้ก็กลับมาเกิดเป็นคน สามารถบำเพ็ญกุศลเข้าถึงนิพพานได้

และการที่จะเข้าถึงนิพพานนี้ องค์สมเด็จพระจอมไตรบรมศาสดาตรัสไว้เป็น 4 แบบด้วยกัน คือ

แบบที่ 1 สุกขวิปัสสโก

แบบที่ 2 เตวิชโช

แบบที่ 3 ฉฬภิญโญ

แบบที่ 4 ปฏิสัมภิทัปปัตโต

สำหรับแบบที่ 1 นี่ชื่อว่าง่ายแต่ทำยาก คือ ปฏิบัติแล้วไม่เห็นอะไรเหมือนคนเอาผ้าดำผูกตาเดิน ถ้าจะกล่าวกันไปก็เหมือนกับที่บรรดาท่านพุทธบริษัททั้งหลายทำกันอยู่เวลานี้ ถ้าไม่เลิกก็ถึงนิพพานเหมือนกัน ก็ได้แก่

1. ทาน 2. ศีล 3. ภาวนา ทำใจแบบสบายสบาย

ทาน การให้ ที่บรรดาท่านพุทธบริษัททั้งหลายถวายกับพระก็ดี ให้แก่คนยากจนก็ดี ให้แก่คนที่มีความลำบากก็ดี ให้แก่สัตว์เดรัจฉานก็ดี ก็ชื่อว่าเป็นทาน และการให้ทาน ถ้ามีความมุ่งหมายอย่างอื่น จะพลาดจากนิพพานไปนิดหนึ่ง

แต่ก็ไม่มากนักถ้าจิตใจของบรรดาท่านพุทธบริษัท ตั้งใจโดยเฉพาะเพื่อตัดกิเลสให้เป็นสมุจเฉทปหาน คิดว่าการให้ทานตัวนี้เราให้เพื่อตัดโลภะความโลภที่อยู่ในจิตของเรา มันเป็นสิ่งสกปรก เราให้ไปไม่หวังผลตอบแทนใดๆ ในชาติปัจจุบัน

สำหรับท่านผู้รับ เขาจะนำไปใช้ เขาจะนำไปทิ้งมันเป็นเรื่องของเขา แต่กำลังใจของเราตัดเยื่อใยในความผูกพันในทรัพย์สมบัติเกินไปไม่ให้มีในจิต

อย่างนี้สมเด็จพระธรรมสามิสตรัสว่า ชื่อว่า การชนะความโลภ เป็น

การตัดกิเลสตัวสำคัญ ตัดรากเหง้าได้รากหนึ่ง

ศีลมัย บุญสำเร็จด้วยการรักษาศีล การรักษาศีลนั้นถ้าจะว่ากันตามประเพณีก็ประโยชน์น้อยเต็มที ถ้าจะรักษากันได้จริงๆ ละก็จะต้องรู้พื้นฐานของศีล พื้นฐานที่เราจะมีศีลได้น่ะมีอะไรอยู่บ้าง จับตัวนี้ให้มันอยู่ เพราะศีลเป็นตัวตัดโทสะ ความโกรธ คือตัดกิเลสตัวที่ 2

ถ้าสักแต่ว่าสมาทานมันก็ไม่ต่างกับนกแก้วนกขุนทองที่เขาสอนพูด ประโยชน์มันมีเหมือนกันแต่ไม่ได้ 1 ใน 100 ถ้ารักษากันให้ดีละก็ไปนิพพานได้ จงจำได้ว่าศีลที่จะมีขึ้นกับใจได้ต้องอาศัยเหตุ 3 ประการ คือ

1. เมตตา ความรัก
2. ความกรุณา ความสงสาร
3. สันโดษ ยินดีเฉพาะของที่เรามีอยู่โดยเฉพาะ

หมายความว่า ของที่เราหามาได้เองโดยชอบธรรมนั่นเรายินดี เราไม่ยินดีในทรัพย์สินของคนอื่นที่เราจะลักจะขโมย

รวมความว่าการรักษาศีลน่ะ ศีลจะทรงอยู่ได้จริงๆ ไม่ใช่สักแต่ว่ารักษาต้องมี

1. **เมตตา ความรัก** จิตคิดไว้เสมอว่าเราจะเป็นมิตรที่ดีของคนและสัตว์ทั่วโลก จะไม่เป็นเวรเป็นภัยกับใคร จะไม่เป็นศัตรูกับใคร

จะคบหาสมาคมกับบุคคลอื่นเหมือนคบหาตัวเอง เราจะรักคนอื่นเหมือนกับเรารักตัวเราเอง เวรภัยมันก็ไม่มี

ประการที่ 2 **จิตคิดสงสารหวังจะเกื้อกูลให้มีความสุข** คิดว่าถ้าเราสงสารตัวเราเท่าไร เราก็สงสารเขาเท่านั้น เว้นไว้แต่เรื่องผิดระเบียบวินัยประเพณี ก็ต้องลงโทษกันตามระเบียบ ประเพณี

อย่างพระพุทธเจ้าทรงลงโทษพระ เพราะความเมตตาปรานี เกรงว่าจะเลวไปกว่านั้น อันนี้เขาไม่ถือว่าเป็นความโกรธ

และข้อที่ 3 สันโดษ **ยินดีเฉพาะทรัพย์สินที่เรามีอยู่โดยชอบธรรม** และยินดีเฉพาะคนรักที่เรามีอยู่โดยชอบธรรม ไม่ล่วงเกินคนรักของบุคคลอื่น

การรักษาศีล ถ้าบรรดาท่านพุทธบริษัทรักษาศีลด้วยเหตุ 3 ประการอย่างนี้ **โทสะความโกรธมันก็ลดลง** เพราะว่าทุกวันเมื่อเราตื่นขึ้นมาเราก็ตั้งใจเว้นความโกรธอยู่แล้ว

ความรักเป็นการตัดความโกรธ ความสงสารเป็นการตัดความโกรธ ความสันโดษเป็นเหตุตัดความเดือดร้อนจากความโกรธของบุคคลอื่น **การรักษาศีลได้ดีองค์สมเด็จพระชินสีห์กล่าวว่า**

ค่อยๆ รักษาไปเรื่อยๆ ทำใจสบายๆ กิเลสคือความโกรธก็ค่อยๆลดไปในที่สุดมันก็จะหมดไปเอง เป็นการปฏิบัติด้านสุกขวิปัสสโก

3. ภาวนามัย ที่องค์สมเด็จพระจอมไตรตรัสว่าเป็นเรื่องของภาวนาด้านสุกขวิปัสสโก นี้มีฌานเบื้องต้นไม่สูง เริ่มใช้อารมณ์พิจารณาตั้งแต่ขณิกสมาธิ คือยามปกติเราให้ทานก็คิดว่า

คนที่เราให้ทานทุกคนเมื่อเขารับทานมาแล้วเขาก็มีความสุขในการบริโภคทาน

แต่ว่าเราผู้ให้ทานก็ดี เขาผู้รับทานก็ดี คนทั้งหลายทั้งหมดนี้ไม่อยู่ตลอดกาลตลอดสมัยเกิดขึ้นเมื่อไรค่อยๆ เสื่อมไปทุกวันๆ ในที่สุดก็ตายเหมือนกัน ผู้ให้ทานก็ตาย ผู้รับทานก็ตายแต่ว่าเกิดขึ้นมาชีวิตอย่างนี้พระพุทธเจ้ากล่าวว่า

ชาติ ปิ ทุกขา ความเกิดเป็นทุกข์ เราเกิดมาเราต้องทำมาหากิน ต้องบริหาร แล้วก็มีความหิว ความกระหาย ปวดอุจาระ ปวดปัสสาวะ มีความหนาวความร้อนเกินไป อาการทั้งหมดนี้มันเป็นทุกข์ เราผู้ให้ทานก็ทุกข์ ผู้รับทานก็ทุกข์ ไม่มีใครที่มีความสุข เมื่อความแก่เข้ามาถึงเราก็ทุกข์ ความป่วยไข้ไม่สบายเข้ามาเราก็ทุกข์ มีความปรารถนาไม่สมหวังเข้ามาก็ทุกข์ การพลัดพรากจากของรักของชอบใจเข้ามาถึงเราก็ทุกข์ ความตายจะเข้ามาถึงมันก็ทุกข์

รวมความว่าเรากับเขาต่างคนต่างมีทุกข์ เรากับเขาต่างคนต่างไม่มีความจีรังยั่งยืน กับเขาต่างคนต่างตาย จะเป็นคนก็ดี จะเป็นสัตว์ก็ดี

วัตถุธาตุก็ดี ในโลกนี้ไม่มีอะไรเหลือ นี้เป็นด้านวิปัสสนาญาณควบสมถะของสุกขวิปัสสโก และต่อไปถ้าจิตคิดอีกว่า ถ้าเรายังหวังความเกิดเป็นมนุษย์ก็ดีเป็นเทวดาก็ดีพรหมก็ดี เราก็ต้องเวียนว่ายตายเกิดอย่างนี้หาที่สิ้นสุดไม่ได้ ฉะนั้นองค์สมเด็จพระจอมไตรบรมศาสดาจึงตรัสว่า

สถานที่พระนิพพานเป็นแดนที่มั่นคงเป็นแดนอมตะ เรายอมเชื่อพระ ทำจิตให้หลุดพ้นจากกิเลสเป็นสมุจเฉทปหาน คือทำลายความโลภด้วยการให้ทาน ทำลายความโกรธด้วยศีล คือมีเมตตาปรานีเป็นที่ตั้ง ทำลายความหลงด้วยปัญญา ให้เห็นจริงว่าโลกนี้ไม่เที่ยง ผู้ที่เกิดมาแล้วก็ไม่เที่ยงเป็นทุกข์ เป็นอนัตตา

ในที่สุดกระทั่งจิตของเรานี้ก็ปลอดปราศจากกิเลสทั้ง 3 ประการ คือ โลภะ ความโลภ ไม่มี โทสะความโกรธไม่มี โมหะความหลงไม่มี อย่างนี้ชื่อว่าเป็น

"นิพพานัง ปรมัง สุญญัง"

นิพพานเป็นธรรมว่างอย่างยิ่ง ว่างจากกฎของกรรม ว่างจากเวียนว่ายตายเกิด คือว่างจากความเดือดร้อน ว่างจากความโลภ ว่างจากความโกรธ ว่างจากความหลง จิตก็มุ่งตรง คือ

"นิพพานัง ปรมัง สุขัง"

ถ้าต้องการเห็นผี เปรต เทวดาฝึกทิพยจักษุญาณได้ฌาน 1 ฌานนี้ก็เห็นผี เทวดาได้

ถ้าต้องการเห็นพรหมต้องภาวนาได้ฌาน 4 ฝึกทิพยจักษุญาณแจ่มใสจะเห็นพรหมได้

ถ้าต้องการเห็นนิพพาน ต้องเจริญวิปัสสนาญาณบรรลุพระโสดาบันเป็นอย่างต่ำ โลกียฌานที่ฝึกได้จะกลายเป็นโลกุตตระฌาน+ อริยมรรค อริยผล เรียกว่า **วิมุตติญาณทัสสนะ แปลว่าหลุดพ้นกิเลสด้วยญาณเป็นเครื่องรู้พระโสดาบันได้เห็นนิพพานรู้เข้าใจได้ดี** ถ้าสำเร็จอรหัตตผลก็ถอดจิตไปนอนเล่นบนนิพพานได้ตามสถานที่ของตนบนพระนิพพาน

นิพพานกว้างใหญ่ไพศาลยิ่งกว่าจักรวาลหลายพันเท่า นิพพานเงียบสบายคล้ายพรหมแต่มีวิมานวิจิตรพิสดารงดงามมากกว่า ร่างทิพย์นิพพานละเอียดแจ่มใสงดงามเบาบางคล้ายเพชรเป็นประกายพรึกมีรัศมีสดสวยสว่างมากกว่าพรหมอย่างเทียบไม่ติด มีความสุขที่สุดอย่างไม่มีอะไรเปรียบ เพราะความรู้สึกอย่างอื่นไม่มี มีแต่จิตปรารถนาจะสงเคราะห์ช่วยเหลือคน สัตว์ เทพ พรหม ท่านที่นิพพานแล้วท่านก็มาสอนคน เทพเทวดา พรหม มีมากมายอยู่ตลอดเวลา ถ้าฝึก มโนมยิทธิก็จะสามารถสัมผัส ทางจิตกับพระที่ท่านเข้าพระนิพพานได้

ในเมื่อเชื้อสายความเร่าร้อนไม่มี จิตก็เป็นสุข อย่างนี้ท่านเรียกว่า นิพพานตัดกิเลสมีเบญจขันธ์เหลือ คือ นิพพานดิบ จิตเป็นนิพพานยังมีกายขันธ์ 5 หลงเหลืออยู่

ต่อจากนั้นไปองค์สมเด็จพระจอมไตรบรมศาสดาก็ตรัสถึง ด้านเตวิชโช คือ ด้านวิชชาสาม อภิญญาหก ปฏิสัมภิทาญาณ

ถ้าจะปฏิบัติให้เข้าถึงพระนิพพานได้รวดเร็วและได้มากกว่า มีกำลังดีกว่า ก็อย่างที่**บรรดาท่านพุทธบริษัททั้งหลายโดยถ้วนหน้าได้ มโนมยิทธิต่างคนต่างไปถึงพระนิพพานแล้ว ไม่มีความสงสัยในคำสอนขององค์พระประทีปแก้ว** คือ

คนที่ไม่สงสัยในคำสอนของพระพุทธเจ้า แล้วก็มีศีลบริสุทธิ์ เขาเรียกว่า พระโสดาบัน หรือพระสกิทาคามี

แต่ต้องระวังให้ดีนะ ให้ศีลมันบริสุทธิ์จริงๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือศีล 5 มีศีล 5 บริสุทธิ์ เรียกว่าเข้าถึง สีลัพพตปรามาส คือตัดตัวนี้ได้

ถ้าไม่มีความสงสัยในคำสอนของพระพุทธเจ้า ที่พระพุทธเจ้าบอกว่าสวรรค์มีจริงเราเจอะสวรรค์แล้ว พรหมโลกมีจริงเราเจอะพรหมโลกแล้ว พระนิพพานมีจริงเราเจอะพระนิพพานแล้ว นรกเปรต อสุรกายมีจริงเราพบแล้วทั้งหมด เป็นอันว่าทุกคนไม่สงสัยในคำสอน ขององค์สมเด็จพระสุคต

ถ้าไม่สงสัยคำสอนอย่างหนึ่ง มีศีล 5 บริสุทธิ์อย่างหนึ่ง จิตรักพระนิพพานเป็นอารมณ์อย่างหนึ่ง อย่างนี้ท่านเรียกว่า พระโสดาบัน หรือสกิทาคามี การปฏิบัติในแบบ มโนมยิทธิ ได้กำไรกว่าสุกขวิปัสสโกมาก

หลังจากนั้น ถ้าบรรดาท่านพุทธบริษัทมีความมั่นใจในองค์สมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้า ทุกวันตามเวลาสมควร **ต่างคนต่างเอาจิตเข้าไปตั้งไว้ที่นิพพานตามปกติตามเวลา จิตจะว่างจากกิเลส ถ้าเราไปอยู่ที่นั่น 1 ชั่วโมง จิตจะว่างจากกิเลส บริสุทธิ์จริงๆ 1 ชั่วโมง 10 วัน 10 ชั่วโมง** 100 วัน 100 ชั่วโมง 1,000 วัน 1,000 ชั่วโมง **ไม่ช้าจิตใจก็จะมีความชุ่มชื่นมีความเชื่อมกับการว่างจากกิเลส เป็นสมุจเฉทปหาน ตายเมื่อไรก็ถึงนิพพานเมื่อนั้น**

เอาละบรรดาท่านพุทธบริษัททุกท่าน อาตมาภาพเทศนามาในนิพพานกถา ก็ขอยุติพระธรรมเทศนาลงคงไว้แต่เพียงเท่านี้

ในที่สุดแห่งพระธรรมเทศนานี้ อาตมาภาพขอตั้งสัตยาธิษฐานอ้างคุณพระศรีรัตนตรัยมีพระพุทธรัตนะ พระธรรมรัตนะ และสังฆรัตนะทั้ง 3 ประการ ขอจงดลบันดาลให้บรรดาท่านพุทธบริษัททุกท่าน มีแต่ความสุขสวัสดิ์พิพัฒนมงคล สมบูรณ์พูนผล และจงเจริญไปด้วยจตุรพิธพรชัยทั้ง 4 ประการมีอายุวรรณะ สุขะ พละ และปฏิภาณหากทุกท่านปรารถนาสิ่งใดก็ขอให้สิ่งนั้นสมปรารถนาจงทุกประการ

พระพุทธคาถาเพื่อให้จิตเป็นฌานเข้าถึงอริยมรรคอริยผลได้ง่ายรวดเร็ว

นิมิตจิตติ นิมิตจิตตา

นิพานจิตติ นิพานจิตตา

การปล่อยวางขันธ์ 5 คือจิตไม่ติดร่างกายเหมือนลิปสติกไม่ติดกาย ปล่อยอารมณ์ที่เกาะกาย คือไม่มีความกังวลห่วงใยอาลัยในชีวิตเขาไม่กังวลในทรัพย์สมบัติวัตถุใดๆ จิตมีพระนิพพานเป็นอารมณ์เดียว

พระพุทธโอวาท
องค์สมเด็จพระปฐมบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า
จิตนิ่งเฉยเบิกบานคือนิพพาน

โดย พระอาจารย์สมปอง สนฺตจิตฺโต วัดท่าซุง จ. อุทัยธานี

คำว่า อิสระ ในความหมาย แปลกันได้ ใจความ ตามประสงค์
ทุกคนคิด อิสระ เจตจำนง มุ่งประสงค์ ความสุข เป็นที่ไป
ขอให้เจ้า ทุกคน จงทำจิต แนบสนิท มุ่งตรง อย่าหวั่นไหว
ทุกคนมี ที่ตั้ง เป็นแรงใจ จุดมุ่งหมาย ที่ไป คือนิพพาน
การฝึกจิต ให้มั่น นั้นมีค่า ช่วยรักษา ชีวิต จิตผ่องใส
ก็เพราะจิต นี่เป็น ดังดวงใจ กำหนดให้ ทุกข์ได้ สบายมี
ถ้าปล่อยจิต คิดชั่ว มัวประมาท ก็จะพลาด ความดี พาลงเหว
มัวทำจิต คิดชั่ว มั่วแต่เลว พาลงเหว น่าเสียดาย เวลามี
ขอให้เจ้า ทุกคน จงดูจิต รู้ทันคิด จิตเคลื่อนไป ทางไหนหนา
ถ้าคิดชั่ว จงหยุด หลุดออกมา อย่ารอช้า ให้คิดชั่ว ทำลายตน
อย่าเดินตาม ความคิด ที่จิตชั่ว จงรู้ตัว ว่าไม่ใช่ ทางสุขี
ถ้าเดินตาม คิดชั่ว ลงทันที อเวจี อย่าเดินตาม จะช้ำใจ
การฝึกจิต ไม่ใช่ เรื่องง่าย ๆ กว่าจะได้ จิตดี มีศักดิ์ศรี
ต้องอดทน ต้องสู้ เจ้าตัวดี ถึงจะมี วันนี้ ที่รอคอย
นานเท่านาน มากเท่าไหร่ ไม่เคยรู้ กว่าจะสู้ จิตได้ สยบนิ่ง
ต้องฟันฝ่า อุปสรรค มากมายจริง กว่าจะนิ่ง ไม่หวั่น สะท้านใจ
เจ้าจงทน ต่อสู้ ดูที่จิต อย่าไปคิด ดูอื่น ให้หมองหม่น
จะเสียเปล่า เพราะไม่ใช่ หนูทดลอง ข้าจึงสอน ให้เจ้าดู รู้ตามจริง
อันว่าจิต นี่มัน สำคัญมาก มันจะลาก เราไป ในทุกที่

เพราะว่าจิต ช่างคิด เกินพอดี ไม่รู้ที่ คำว่าพอ ต่อยืดยาว
เจ้าจงเอา ความจริง เข้ามาคิด เพื่อสะกิด ใจนั้น ไม่หวั่นไหว
กายไม่เที่ยง แล้วเจ้า จะเอาอะไร บังคับมัน ก็ไม่ได้ ดั่งใจเรา
ก็เรารู้ ว่าไม่มี อะไรเที่ยง ถ้ามันเที่ยง ก็เป็นเรา ถูกต้องไหม
ไม่ใช่เรา ของเรา เศร้าทำไม จะไปหมาย เอามา เป็นทาสมัน
เพราะความคิด ของจิต ไม่มีหยุด สิ่งใดผุด เกิดดับ ขยับไหล
ก็เกิดดับ อย่างนี้ มีในใจ หาเที่ยงไม่ ใช่ของเรา ที่ไหนกัน
อย่าเอามัน มาเป็นนาย ทำลายสุข ให้มันถูก เราเป็นนาย จิตสะใจ
จิตมันถูก ชี้นำ ตามเราไป เราจะไม่ มีทุกข์ เพราะจิตเลย
เจ้าทั้งหลาย จงเป็นผู้ มีสติ อย่าลืม ที่ข้าสอน ย้อนให้เห็น
สติควบ ดูจิต คิดให้เป็น จงเล็งเห็น ความไม่เที่ยง คือความจริง
จิตเจ้านั้น มันแส่ ไปหาเรื่อง ให้ขุ่นเคือง โลภรัก หลงติดฝัน
ถึงต้องเกิด เวียนว่าย ไม่มีวัน ได้พักกัน ให้สบาย คลายอารมณ์
เจ้าจงย้อน สำรวม สติจิต ฝึกให้ติด ความรู้ ว่าไม่เที่ยง
จงได้อย่า ประมาท คาดเสบียง ให้มันเคียง คู่กัน คือปัญญา
เจ้าจงตั้ง สติมั่น ปัญญารู้ ให้มันอยู่ ด้วยกัน ไม่ห่างหาย
สติมาก กว่าปัญญา น่าเสียดาย ไม่มั่นหมาย ให้จิตดี มีแก่เรา
เจ้าจงเอา ปัญญา เท่าสติ ให้สติ กับปัญญา คู่เคียงได้
ปัญญามาก กว่าสติ มิควรใจ มันไม่ได้ สิ่งที่ดี มีกลับมา
ทุกคนเอ๋ย จงทำ เสียให้มั่น ปัญญานั้น คือความจริง อย่างที่ว่า
สติอยู่ ควบคู่ รู้ภาวนา จะเห็นค่า ความจริง จนหมดใจ
และเมื่อนั้น จิตเรา จะไม่ส่าย ทำลายใจ ให้ฟุ้งซ่าน ขจรเขิญ
เมื่อจิตนิ่ง ปัญญาเกิด ประเสริฐเย็น ทุกสิ่งเห็น ความจริง มิใช่เรา
ตัวของเรา มีเพียง แค่ผู้รู้ ประเสริฐอยู่ ในจิต สถิตย์หมาย
ไม่อาจแยก แตกกัน ให้บรรลัย จะทำได้ ก็ต่อเมื่อ จิตเราดี
เราเป็นเพียง ผู้รู้ ผู้เบิกบาน จะสำราญ ก็ต่อเมื่อ เราได้เห็น

ว่าไม่มี สิ่งทั้งหลาย เป็นของเย็น มันร้อนเต้น อดไม่อยู่ สู้ดิ้นรน
เมื่อเจ้ารู้ ความจริง ว่าไม่เที่ยง เจ้าจะเป็น ผู้เบิกบาน สำราญใส
สิ่งที่เที่ยง ก็จะมี เกิดที่ใจ นั่นคือไม่ ดิ้นรน สู้ทนมัน
ความสงบ ก็จะเกิด ให้เย็นจิต เนรมิต พระนิพพานให้สุขสันต์
ดับสนิท สิ้นเชื้อ ก่อเกิดกัน ตัณหานั้น มันก็หลุด หยุดที่ใจ
จงจำไว้ ให้ดี นะเจ้าเอ๋ย เจ้าไม่เคย ได้พบ ในสิ่งนี้
อีกไม่นาน เจ้าจะพบ จิตเจ้าดี เป็นศักดิ์ศรี ที่ดิ้นรน สู้กันมา
มันเกินกว่า ที่จะนับ อสงไขย กว่าจะได้ สิ่งนี้ เป็นของขวัญ
เราต่อสู้ เคียงบ่า บ้า ๆ กัน ใกล้ถึงวัน ที่จะมี อย่างข้าทำ
ขอให้พร พวกเจ้า เป็นอย่างข้า ถึงเวลา เจ้าจงมี ความวางเฉย
หยุดความอยาก บ้าๆ ที่ข้าเคย สุดเฉลย ความจริง ที่เป็นมา
ขอให้เจ้า จงมี ทุกสิ่งสรรพ ช่วยระงับ เวทนา สัญญาโง่
ปัญญาเกิด ประเสริฐเลิศ เช่นอย่างครู สถิตย์อยู่ ชั่วนิรันดร์ สุขสันต์เอย

ลูกเกษรเอ๊ย 1. การที่ลูกยกจิตไว้กับองค์สมเด็จพระปฐมบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า บนพระนิพพานนั้นวิเศษยิ่ง เป็นการตัดกิเลสสังโยชน์ 10 ได้โดยอัตโนมัติ

2. การที่ลูกมาขอให้ได้ทำงานพระศาสนาให้มากขึ้นกว่านี้ พ่อโมทนา ลูกได้ทำถูกต้องดีแล้ว บ้านทิพย์ปฏิบัติธรรมจะมีบรรดาประชาชนเข้ามาอยู่กับเจ้า มาให้ความร่วมมือช่วยเหลือเจ้าให้ทำงานพระศาสนาได้มากขึ้น เจ้าจะประสพความสำเร็จทั้งทางโลก ทางธรรม

3. ถ้าใครคนใดไม่สบายให้เจ้าแนะนำให้เขานึกถึงพ่อก่อน จับภาพพระพุทธรูปองค์พระปฐมที่หน้าปกหนังสือธรรมประทานพรนั้น ให้เอารูปพ่อไปนั่งทับส่วนใดในร่างกายที่เจ็บปวดเป็นโรคมะเร็งอะไรก็ตาม แล้วเอาจิตเขาเข้าไปนั่งอยู่ในท้องพ่อเป็นกรรมฐานพุทธคุณจิตนิ่งเป็นสมาธิจิตเขาสะอาดเพราะมีพ่ออยู่ในใจเขา แล้วเขาจะหายป่วยอย่างรวดเร็ว เพราะพระพุทธานุภาพยิ่งใหญ่ดี เหนือกว่าจักรวาฬ เหนือกว่าอานุภาพใดๆใน 3 โลก

ธรรมะจากพระไตรปิฎก

รวบรวมโดย เกษร สุทธจิต จันทร์ประภาพ

พระไตรปิฎกเล่มที่ 31

ญาณะ แปลว่า ความรอบรู้ มีปัญญาชาญฉลาด เป็นภาษิตของพระคุณเจ้าท่านพระสารีบุตร ได้อธิบายว่า **ญาณ คือ ปัญญาความรอบรู้ 10 ประการ**

1. ฉลาดในการฟังธรรม มีญาณเกิดขึ้น คือ ปัญญาในพระธรรม

2. ฟังธรรมแล้วฉลาดในการสำรวมกาย วาจา ใจ มีญาณในศีลครบ

3. เมื่อกาย วาจา ใจสำรวม มีจิตมั่นคงในศีล 5 ทำให้เกิดเป็นสมาธิ เรียกว่า ญาณในสมาธิ

4. ฉลาดในการรู้จักว่าร่างกาย เป็นสาเหตุแห่งความทุกข์ เรียกว่ามีธัมมัฏฐิติญาณ

5. ฉลาดในการกำหนดรู้เรื่องราวในอดีต อนาคต และปัจจุบันชื่อว่าได้ญาณในการพิจารณา คือ สัมมสานญาณ

6. อุยพยัพพยานุปัสสเนญาณ มีความฉลาดรอบรู้พิจารณาไตร่ตรองเห็นความแปร ปรวนของร่างกายคน สัตว์ ทุกอย่างในโลก

7. วิปัสสเนญาณ มีความฉลาดรอบรู้ คิดพิจารณาในความคิด ความรู้สึก ความจริง อารมณ์แปรปรวนต่างมีเกิดขึ้นแล้วดับไป เรียกว่ามีญาณในการรู้แจ้งตามความเป็นจริง

8. อาทีนวญาณ มีความฉลาดรอบรู้มองเห็นโทษ ทุกข์ของการมีร่างกาย ขันธ์ 5 มีรูปมีนามเป็นของน่ากลัว เพราะมีแต่เป็นทุกข์ เป็นโทษจากการเกิด แก่ เจ็บ ตายไม่จบสิ้น

9. สังขารุเปกขาญาณ มีความฉลาดในการพิจารณาที่จิต จะหลุดพ้นจากการมีร่างกาย รูปนาม ขันธ์ 5 นั้นเสีย เมื่อจิตยังไม่พ้นจากความเป็นทุกข์ของร่างกาย จิตก็วางเฉยนิ่งๆ ไว้ไม่เป็นทุกข์ ไม่ดีใจ ไม่เสียใจ

ญาณ คือ ปัญญารอบรู้ทางจิต ทางธรรมจะเกิดขึ้นได้

1. เริ่มด้วยสติ คือ มีความจริงใจตั้งใจดูลมหายใจเข้าออกตลอดเวลา รู้ตัวว่าตายแน่นอน

2. ความมั่นคง ความซื่อตรงดูลมหายใจมีความตายตลอดเวลาก็จะเกิดขึ้น เรียกว่ามีสมาธิ

3. มีสมาธิ คือ ความทรงตัวของจิตอยู่ทำให้กิเลสนิวรณ์ทั้ง 5 ระงับดับไป ทำให้จิตปลอดโปร่งเบาสบาย

4. นิวรณ์ทั้ง 5 ไม่มารบกวนจิต ความบริสุทธิ์สะอาด เบิกบานของจิต มีศีลก็ดีมีครบ สัจจะบารมีครบ ญาณ คือ ความรู้ในสิ่งที่ตามองไม่เห็นก็เกิดขึ้น

5. เมื่อมีอารมณ์ในสมาธิมีญาณความรู้พิเศษเกิดอารมณ์วิปัสสนาญาณ รู้สภาวะตามความเป็นจริงว่าทุกสิ่งแตกสลาย จะเกิดขึ้นจะใช้วิปัสสนาญาณพิจารณาความทุกข์ ความแปรปรวน ความสูญสลาย เมื่อไรก็ใช้ได้ทันที มีกุศลจิต คือ จิตฉลาดแจ่มใส

6. เมื่อมีวิปัสสนาญาณเกิด จิตจะมีปัญญาฉลาดเฉียบแหลมจะตัดจะปล่อยจะละจะวางกิเลสตัณหาอุปาทานได้ปล่อยวางกายเขา กายเรา ขันธ์ 5 ได้เข้ากระแสพระนิพพานได้โดยง่ายดาย

พระไตรปิฎกเล่มที่ 32 หน้า 123

แสดงญาณ คือ ความรู้เกิดขึ้นในจิตเมื่อตัดขาดจากอวิชชา กิเลส ตัณหา อุปาทาน กฎของกรรม คือ หลุดพ้นจากการเวียนว่ายตายเกิด คำว่า ธรรมทั้งปวงเป็นอนัตตา หมายความว่า สรรพสิ่งทั้งที่มีชีวิต และไม่มีชีวิตเป็นของสมมุติ ของชั่วคราว ไม่มีตัวตนไม่ขึ้นอยู่กับใคร มีธรรมทั้งปวง คือ ขันธ์ 5 อายตนะ 12 คือ ตา หู จมูก ลิ้น กายใจ รูป รส กลิ่น เสียง สัมผัส ธาตุ 4 ดิน น้ำ ลม ไฟ กุศลธรรม อกุศลธรรม อัพยากตธรรม กามาวจรธรรม รูปาวจรธรรม อรูปปาวจรธรรม โลกุตตรธรรม อริยมรรค อริยผล

มีอยู่ 1 เดียวที่คงที่แน่นอนเป็นสุขถาวร แดนทิพย์นิพพาน คือจิตที่สะอาดบริสุทธิ์ คือ จิตพุทธะ จิตพระอรหันต์ขีณาสพ เป็นผู้รู้ ผู้ตื่นจากความ

หลง ผู้เบิกบานเป็นสุขในพระนิพพาน ไม่มีวันเกิดวันตายมีอยู่ 1 เดียวที่คงที่แน่นอนเป็นสุขถาวร แดนทิพย์นิพพาน คือจิตที่สะอาดบริสุทธิ์ คือ จิตพุทธะ จิตพระอรหันต์ขีณาสพ เป็นผู้รู้ ผู้ตื่นจากความหลง ผู้เบิกบานเป็นสุขในพระนิพพาน ไม่มีวันเกิดวันตาย

ต้นเหตุที่มาของ นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมา สัมพุทธ ธัสสะ 3 ครั้ง

ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคอรหันต์สัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์ นั้น 3 ครั้ง

สักกปัญหสูตร

ท่านท้าวสักเทวราช ผู้เป็นใหญ่บนสวรรค์ทั้ง 6 ชั้น กราบทูลถาม ปัญหากับองค์สมเด็จพระบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า ดังนี้

ทูลถาม เทวดา มนุษย์ สัตว์ นาค คนธรรพ์ ผีทั้งหลายมากมาย มี อะไร ถูกอะไรผูกมัดไว้ แม้ตั้งใจจะไม่จองเวรก็ต้องอยู่อย่างผู้มีเวรมีกรรม มีศัตรู หมู่มารภัยอันตรายรอบด้านเบียดเบียน

ทรงตอบ มีความตระหนี่เหนียวแน่น ความอิจฉาริษยา เป็นเครื่องผูกมัดจิต

ทูลถาม ความตระหนี่ ความอิจฉาริษยา เกิดจากอะไร

ทรงตอบ เกิดจากสิ่งที่เป็นที่รัก และสิ่งที่ไม่รัก เมื่อไม่มีสิ่งที่รักและไม่รักแล้ว ก็ไม่มีความตระหนี่ ไม่มีริษยา

ทูลถาม สิ่งที่รัก และสิ่งที่ไม่รัก เกิดจากอะไร

ทรงตอบ เกิดจากความพอใจ (ฉันทะ) เมื่อไม่มีความพอใจก็ไม่มีสิ่งที่รักและสิ่งที่ไม่รัก

ทูลถาม ความพอใจ เกิดจากอะไร

ทรงตอบ ความพอใจเกิดจากความนึกคิดตรึกตรองวิตกกังวลเมื่อไม่มีความตรึกตรองวิตก ก็ไม่มีความพอใจ

ทูลถาม ความตรึกตรองวิตกกังวลเกิดจากอะไร

ทรงตอบ เกิดจากตัณหา ความทะยานอยาก มีมานะ ความถือว่ามีตัวมีตน ทิฏฐิ ความเห็น ความเข้าใจของตนเป็นใหญ่

ทูลถาม ภิกษุควรปฏิบัติอย่างไรเพื่อความดับสิ้นของกิเลส ตัณหา มานะ ทิฏฐิ

ทรงตอบ **ดับด้วยความไม่ดีใจ ไม่เสียใจ ทำจิตวางเฉยต่อทุกสิ่งทุกอย่างใดๆ ในโลกให้รู้ตัวว่าทุกอย่างมีเกิดมีเสื่อมสลายไปเป็นธรรมดา ให้เจริญธรรมด้วยระลึกถึงคุณความดี 10 อย่าง คือ อนุสติ 10** ระลึกถึงคุณความดีของพระพุทธเจ้า พระธรรม พระอริยสงฆ์ คุณความดีของศีล ทาน เทวดา นึกถึงร่างกายเป็นทุกข์เป็นโทษ นึกถึงความตาย นึกถึงลมหายใจเข้าออก ไม่มีลมร่างกายตาย นึกถึงคุณของพระนิพพาน ดับความทุกข์จากการเวียนว่ายตายเกิดเป็นทั้งศีล สมาธิ วิปัสสนาญาณ

ทูลถาม ภิกษุปฏิบัติอย่างไรจึงชื่อว่าสำรวมปาฏิโมกข์ (มีศีลเป็นใหญ่)

ทรงตอบ ภิกษุพึงสำรวมกาย วาจา ใจ ทางกุศลธรรมด้วยอนุสติ 10 นั้น

ทูลถาม ภิกษุปฏิบัติอย่างไรจึงชื่อว่า สำรวมกาย วาจา ใจ

ทรงตอบ รับรู้อารมณ์ที่ผ่านเข้ามาทางตา หู จมูก ลิ้น กายใจ อารมณ์หลงติดสุขในรูป รส กลิ่น เสียง สัมผัส ไม่ควรรับเข้าไว้ในจิต รีบเร่งขจัดทิ้งออกจากจิตใจให้หมดไป **อารมณ์ที่ควรรับไว้พิจารณาเป็นวิปัสสนาญาณ คือ อสุภกรรมฐาน** ทุกอย่างเป็นซากศพตายกันหมดทั้งสิ้น **อาหาเรปฏิกูลสัญญา** อาหารทุกอย่างมาจากของสกปรกซากพืช ซากสัตว์ **จตุธาตววัตถาน 4** ร่างกายประกอบขึ้นด้วยธาตุ 4 คือ ดิน น้ำ ลม ไฟ พิจารณาทุกๆ สิ่งสิ้นที่เห็นใดๆ ในโลก ในสวรรค์ เป็นของชั่วคราว เป็นอนัตตา สูญสลายในที่สุด

อุปสสมานุสติกรรมฐาน นึกถึงพระนิพพานแดนสุขเกษมสำราญ เป็นจุดมุ่งหมายของเทวดา คน สัตว์ ผี วิญญาณทุกชนิดท่านท้าวสักกะ

เทวราชกราบทูลว่า

ตัณหา ความอยากได้ อยากมี อยากเด่น อยากรวย อยากเกิด เป็นสาเหตุ เป็นโรค เป็นหัวฝี เป็นลูกศร ฉุดฆ่ามนุษย์ สัตว์ เทวดา ให้มาเกิดใน 3 ภพ ภพ คือ ภพนรก ภพโลก ภพสวรรค์ สูงบ้าง ต่ำบ้าง ทำให้จิตวิญญาณเวียนว่ายตายเกิดไม่มีที่สิ้นสุด มีที่จบสูงสุดที่เป็นสุขอย่างยิ่ง คือ พระนิพพาน แล้วท่านท้าวสักกะเทวราชเอามือลูบแผ่นดิน เปล่งอุทานว่า

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมา สัมพุทธ ธัสสะ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมา สัมพุทธ ธัสสะ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมา สัมพุทธ ธัสสะ

แปลว่า ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคอรหันต์สัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์นั้น

จากพระไตรปิฎกเล่มที่ 15 หน้า 5

กติฉินสูตร วิธีกำจัดตัวกิเลสออกจากจิตใจ

เรื่องเกิดขึ้นในพระนครสาวัตถีเทวดาองค์หนึ่งกราบทูลถามพระผู้มีพระภาคเจ้าว่า

1. บุคคลควรตัดกิเลสอะไร
2. ควรละกิเลสอะไร
3. ควรบำเพ็ญธรรมอะไรให้ดียิ่งขึ้นไป
4. ภิกษุล่วงพ้นกิเลสด้วยเรื่องเกี่ยวข้องอย่างไร พระพุทธองค์จึงจะเรียกว่าผู้นั้นหลุดพ้นจากกิเลสได้แล้ว

พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงตรัสตอบว่า

1. บุคคลควรตัดกิเลสด้วยสักกายทิฏฐิถอนความเห็นว่าจิตกับกายเป็นตัวเป็นตนเสีย มองตามความเป็นจริงว่ากายขันธ์ 5 ทุกสิ่งใดๆ ในโลกเป็นของว่างเปล่าแตกสูญสลายเหลือแต่จิตที่ไม่ติดในกายขันธ์ 5
2. ควรละกิเลสเครื่องร้อยรัดสังโยชน์ 10 อย่างให้หมดไปจากจิต
3. ควรบำเพ็ญธรรม 5 อย่างให้เจริญยิ่งๆ ขึ้นไป ธรรม 5 อย่าง คือ

1. สัทธินทรีย์	มีศรัทธาในพระตถาคตพระธรรมพระอริยสงฆ์มีความเชื่อเคารพรักบูชาให้มากขึ้นจึงปฏิบัติตามพระธรรมคำสอนด้วยจิตใจมั่นคงไม่สงสัย
2. วิริยินทรีย์	มีความขยันหมั่นเพียรภาวนาให้มากขึ้น
3. สตินทรีย์	ระลึกนึกถึงธรรมะ กายส่วนกาย จิตส่วนจิต ระลึกนึกถึงพระนิพพานอนุสติ 10 หรือ มหาสติปัฏฐานสูตรให้มากขึ้น
4. สมาธินทรีย์	มีจิตเป็นหนึ่งไม่วอกแวก มีจิตมั่นคงในพระนิพพานให้มากขึ้น
5. ปัญญาอินทรีย์	ให้เพิ่มพูนความรู้ทั้งทางโลก ทางธรรม ตามความเป็นจริงว่าทุกสิ่งที่เห็นเป็นอนัตตา ว่างเปล่า เพราะสูญสลาย คิดพิจารณาอย่างนี้ให้มากขึ้น

ถาม ธรรมทั้งหลายที่เรียกว่าธรรมตื่นอยู่ คืออะไร

ตอบ คือ ธรรม 5 ประการ มี ศรัทธา วิริยะ สติ สมาธิ ปัญญาเป็นธรรมตื่นอยู่

ถาม ธรรมทั้งหลายประเภทไหนเรียกว่า ธรรมหลับอยู่

ตอบ ธรรมที่ทำหลับอยู่ จิตขุ่นมัวไม่สดใสด้วยความสกปรกแห่งกิเลสนิวรณ์ 5 อย่าง คือ

กามฉันทะ	ติดใจ พอใจในรูป รส กลิ่น เสียง สัมผัส
พยาบาท	จิตคิดปองร้ายผู้อื่น โกรธง่าย ไม่พอใจ
ถีนมิทธะ	จิตใจหดหู่เคลิบเคลิ้มไปตามอารมณ์ง่วงเหงาหาวนอน
อุทธัจจกุกกุจจะ	จิตใจหงุดหงิดฟุ้งซ่าน รำคาญใจ
วิจิกิจฉา	ลังเลสงสัย ตัดสินใจไม่ถูกในการปฏิบัติ

ธรรมสงสัยใจการทำคุณงามความดีไม่มั่นคงในพระธรรมไม่มีความเชื่อความมั่นคงในพระรัตนตรัย

มโนมยิทธิญาณ

มโนมยิทธิญาณ จากพระไตรปิฎกเล่มที่ 9 หน้า 180 พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงตรัสว่า

ภิกษุนั้น เมื่อจิตเป็นสมาธิ บริสุทธิ์ผ่องแผ้วไม่มีกิเลส ปราศจากอุปกิเลส จิตตั้งมั่นไม่หวั่นไหวควรแก่การงาน ย่อมโน้มน้อมจิตไปเพื่อนิรมิตรูปอันเกิดจากจิตใจ คือ นิรมิตกายในออกจากกายภายนอกหรือกายขันธ์ 5 มีรูปทิพย์อยู่ในนามกายทิพย์ มีอายตนะ มี 6 หัว แขน ขา ครบถ้วนมีอวัยวะภายใน มีอินทรีย์ทั้ง 5 คือ ศรัทธา วิริยะ สติ สมาธิ ปัญญาครบไม่บกพร่อง ดูก่อน พราหมณ์ เปรียบเหมือนบุรุษจะพึงชักดึงไส้ออกจากหญ้าปล้อง เขาจะพึงคิดเห็นอย่างนี้ว่า อันนี้ดาบ อันนี้ฝักของดาบ ดาบอย่างหนึ่ง ฝักอย่างหนึ่ง ก็เป็นแค่ดาบชักออกจากฝักนั่นเอง อีกนัยหนึ่งเปรียบเหมือนบุรุษจะพึงดึงงูออกจากคาบ เขาจะพึงคิดเห็นว่างูอย่างหนึ่งคาบอย่างหนึ่ง คนละส่วนกัน

ฉันใดก็ฉันนั้น ภิกษุนั้นแล เมื่อจิตเป็นสมาธิบริสุทธิ์ผ่องแผ้วไม่มีกิเลส ปราศจากอุปกิเลส จิตไม่ติดใจในกายนอกซึ่งของปลอม คือ ร่างกายจิตตั้งมั่นไม่หวั่นไหวอย่างนี้ มีปัญญาชาญฉลาด ย่อมโน้มน้อมจิตไป เพื่อนิรมิตรูป อันเกิดแต่ใจได้ถูกต้องเป็นของจริง

จากพระไตรปิฎกเล่มที่ 9 หน้า 95

วิปัสสนาญาณ 1

ภิกษุใด เมื่อจิตเป็นสมาธิ บริสุทธิ์ผ่องแผ้วไม่มีกิเลสปราศจากอุปกิเลส จิตตั้งมั่นไม่หวั่นไหว สมควรแก่การงาน ย่อมโน้มน้อมจิตไปเพื่อญาณทัสนะ เธอย่อมรู้ชัดว่า กายเรานี้แลมีรูปลักษณะประกอบด้วยมหาภูติ 4 มีดิน น้ำ ลม ไฟ ผสมกัน เกิดแต่มารดา บิดา เติบโตด้วยข้าวสุก พืช ผัก เนื้อ นม ไข่ ไม่เที่ยงแท้แปรเปลี่ยนไปไม่คงที่เหมือนเดิม

ต้องดูแลรักษาทำความสะอาดเติมน้ำ เติมอากาศ ให้ไม่ตายอยู่ตลอดเวลา แต่ก็มีอันแตกหัก กระจัดกระจายสูญหายตายไปในที่สุด และจิตวิญญาณของเรานี้ก็มาอาศัยอยู่ในกายนี้ชั่วคราว

จากพระไตรปิฎกเล่มที่ 19 หน้า 490 - 491

ทุติยอานันทสูตร

พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสถามพระอานนท์ว่า

ดูก่อนอานนท์ **ธรรมอย่างหนึ่ง** อันภิกษุเจริญแล้วกระทำให้มากแล้ว ย่อมทำให้เกิดธรรม 4 ข้อให้บริบูรณ์ ธรรม 4 ข้อ เมื่อภิกษุเจริญปฏิบัติให้มากแล้วย่อมทำให้เกิดธรรม 7 ข้อ ให้บริบูรณ์ ธรรม 7 ข้อ อันภิกษุเจริญปฏิบัติให้มากแล้ว ย่อมทำให้เกิดธรรม 2 ข้อ ให้บริบูรณ์ธรรมเหล่านั้นคืออะไร

พระอานนท์ทูลตอบว่า

ข้าแต่องค์สมเด็จพระบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า ผู้เจริญธรรมของข้าพระพุทธเจ้าทั้งหลาย มีพระผู้มีพระภาคเจ้าเป็นพื้นฐานอยู่พระพุทธเจ้าข้า

พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสว่า

ธรรมอย่างหนึ่งมีอยู่คือ อานาปานุสติกรรมฐาน

คือการกำหนดรู้ลมหายใจเข้าออก จนมีสมาธิ คือ จิตเป็นหนึ่งตั้งมั่นไม่วอกแวกอัน**ภิกษุภาวนาเจริญให้มากทำให้มากแล้วย่อมทำให้เกิดธรรมะ 4 ข้อ คือ มหาสติปัฏฐานสูตร 4** ให้บริบูรณ์ครบถ้วน เมื่อมีมหาสติปัฏฐาน 4 ทำให้มากเจริญให้มาก **ย่อมทำให้เกิดธรรม 7 อย่าง คือโพชฌงค์ 7 ให้บริบูรณ์ครบถ้วน เมื่อภิกษุเจริญโพชฌงค์ 7 ให้มากเจริญให้มาก ย่อมทำให้เกิดธรรมะ 2 อย่างให้บริบูรณ์ ธรรมะ 2 อย่างนั้นคือ วิชชาความรู้ถูกต้อง**ตามความเป็นจริงหนึ่ง **อันที่สองคือทำให้มีวิมุตติ คือ ความหลุดพ้นจากความทุกข์ พ้นจากกิเลสตัณหา อุปาทาน พ้นจากกฎแห่งกรรมพ้นจากการเวียนว่ายตาย จิตสะอาดปราศจากกิเลสจิตผ่องใส เป็นจิตของ**

พระอรหัตตผลจิตเป็นสุขอย่างยิ่ง เป็นจิตของผู้เสวยวิมุตติสุข คือ พระนิพพาน

พระไตรปิฎกเล่มที่ 26 หน้า 402 พระอนุรุธคาถา

พระอนุรธอดีตชาติเคยเป็นคนยากจนเคยถวายทานแด่พระอุปริฏฐปัจเจกพุทธเจ้า 1 ครั้ง ได้อธิษฐานไว้ว่าความไม่มีอย่าได้มีแก่ท่าน หลังตายจากเป็นคนยากจน ไปเกิดเป็นพระอินทร์ 7 ชาติ เกิดเป็นพระเจ้าจักรพรรดิ 7 ชาติ ชาติสุดท้ายเกิดเป็นลูกมหาเศรษฐีรวยมากตอนเป็นเด็กท่านเล่นกับเพื่อนหลายสิบคนมารดาท่านทำขนมให้เด็กกินจนหมด พระอนุรุธสั่งคนไปขอขนมจากมารดาอีก มารดาท่านสั่งคนบอกพระอนุรุธ และเด็กๆ ว่าขนมไม่มีแล้วหมดแล้ว เด็กอนุรุธจึงบอกกับคนให้ไปบอกมารดาท่านว่าท่านจะเอาขนมไม่มีแล้วหมดแล้ว เพราะไม่เข้าใจคำว่าหมด ไม่มีมารดาท่านจึง เอาจานเปล่าปิดฝาไว้เพื่อจะสอนเด็กอนุรุธว่าไม่มีหมด คือ จานเปล่า ผลบุญจากที่ท่านเคยอธิษฐานสมัยเป็นคนยากจนถวายทานแด่พระปัจเจกพุทธเจ้าอธิษฐาน ขอคำว่าไม่มีอย่าได้ปรากฏแก่ท่านทุกๆ ชาติ บันดาลให้เทพเทวดาเอาขนมทิพย์มาใส่ในจานเปล่านั้น เด็ก อนุรุทธ และเพื่อนๆ รับประทานขนมทิพย์อร่อยถูกใจ จึงสั่งคนขอขนมไม่มีจากมารดาท่านอีก มารดาท่านก็ส่งจานเปล่าๆ ให้ทุกครั้ง เทพเทวดาก็ทำให้มีขนมทุกครั้งต่อมาเป็นหนุ่มท่านก็ขอบวชกับพระผู้มีพระภาคเจ้า ท่านนั่งเพ่งญาณภาวนาอยู่องค์เดียว ไม่สนใจในกามคุณทั้ง 5 คือ รูป รส กลิ่น เสียง สัมผัส ที่ถูกใจ พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงทราบจึงทรงเสด็จมาหาพระอนุรุทธทาง **มโนมยิทธิ** คือ **แยกกายในออกจากกายเนื้อมาปรากฏกายเหมือนกายเนื้อมาจริงๆพระองค์ท่านได้แสดงธรรมอันไม่เนิ่นช้าแก่พระอนุรุทธท่านพระอนุรุทธได้บรรลุพระนิพพานพร้อมด้วยพระอรหันต์ปฏิสัมภิทาญาณ** เป็นผู้เลิศทางฌานสมาบัติ**ท่านได้ตอบคำถามจากพระภิกษุก่อนที่องค์พระผู้มีพระภาคเจ้าจะปรินิพพานว่า**

ลมหายใจเข้า ลมหายใจออกมิได้มีแก่พระผู้มีพระภาคเจ้า ผู้มี

พระหฤทัยแจ่มใสตั้งมั่นคงที่ แต่พระพุทธองค์ยังไม่ทรงปรินิพพานก่อน พระพุทธองค์ทรงทำนิพพานเป็นอารมณ์ทรงอดกลั้นทุกขเวทนาทางกาย ด้วยพระหฤทัยอันเบิกบานเสด็จออกจากจตุตถญาณ คือ ฌาน 4 แล้วจึงเสด็จดับขันธ์ 5 ปรินิพพาน ความพ้นจากน่ามกายได้อย่างวิเศษได้มีแก่พระหฤทัยของพระผู้มี พระภาคเจ้าแล้ว

พระคุณเจ้าพระอนุรุทธ ท่านได้กล่าวอภิธรรมคำสั่งสอนของพระผู้มีพระภาคเจ้าที่มีการรวบรวมพระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธองค์เป็นหมวดหมู่ตอนเริ่มแรกของการสังคายนาพระไตรปิฎก ซึ่งมีพระคุณเจ้าพระมหากัสสป เป็นผู้ริเริ่มเป็นผู้นำ พวกเราท่านจึงได้รับพระธรรมคำสอนขององค์สมเด็จพระชินวรพระสัมมาสัมพุทธเจ้า มีอยู่แล้วครบถ้วนถูกต้องตามเป็นจริง 100% เต็มอยู่ในหนังสือพระไตรปิฎกมาจนกระทั่งทุกวันนี้

พระไตรปิฎกเล่มที่ 24 หน้า 26

สมาธิสูตร

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย จงมีปัญญารักษาตนมีสติเจริญสมาธิตลอดเวลา จะได้ญาณทั้ง 5 เกิดขึ้นรู้ได้เฉพาะตนมี

ญาณที่ 1 ความรู้เกิดขึ้นว่า สมาธิมีความสุขกายสุขใจในปัจจุบัน และอนาคต

ญาณที่ 2 มีความรู้ว่า การทำสมาธิเป็นทางแห่งอริยมรรค อริยผล

ญาณที่ 3 มีความรู้ว่าสมาธิเป็นสุขที่ไม่ต้องใช้วัตถุเงินทองสมบัติ

ญาณที่ 4 มีความรู้เกิดขึ้นสมาธินี้ละเอียดประณีตคนดีทำได้

ญาณที่ 5 มีความรู้เกิดขึ้นว่า มีสติเกิดสมาธิมีปัญญาห้ามกิเลสตัดขาดจากอวิชชา ตัณหา อุปาทาน อกุศลกรรม เป็นทางพ้นทุกข์ดับทุกข์ของจิต เสวยวิมุตติสุข พระนิพพาน ได้แน่นอนในชาติปัจจุบัน

จากพระไตรปิฎกเล่มที่ 17 หน้า 14

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย สิ่งใดไม่ใช่ของเธอทั้งหลาย เธอทั้งหลายจงละสิ่งนั้นเสีย สิ่งอันนั้นที่เธอละทิ้งคือร่างกาย ทรัพย์สมบัติไปได้แล้วจะทำให้จิตใจมีเอกราชเป็นอิสระภาพ เป็นประโยชน์มีความสุขสะอาด

เบิกบาน เป็นนิพพานอยู่ในใจ ดังนี้ เธอทั้งหลายจงเลิกละสนใจร่างกายเรา ร่างกายเขาเสีย ร่างกายทรัพย์สมบัติที่เธอละได้แล้วจะทำให้เธอมีความสุข ไม่มีความทุกข์ต่อไป

ตอนท้ายของมหาสติปัฏฐานสูตร พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสสอนว่า เธอทั้งหลายจงอย่าสนใจกายใน คือกายเราเอง อย่าสนใจกายภายนอก คือกายผู้อื่น จงอย่าสนใจสรรพสิ่งทั้งหลายใดใดในโลกทั้งหมด เพราะการสนใจทำให้เกิดความพอใจ แล้วเกิดความลุ่มหลงในของมายา ของปลอม ของสมมุติ ท้ายที่สุดก็สูญสลายกลายเป็นอนัตตา คือ ความว่างเปล่า สนใจในของจริงดีกว่า ของจริงคือนิพพาน และของจริงคือจิตที่สะอาด มีเมตตาจิต มีศีล สมาธิ มีความฉลาดรอบรู้ในทุกสิ่งในโลกว่าแปรปรวนเปลี่ยนแปลงสูญสลาย นั้นคือมีวิปัสสนาญาณ หรือปัญญา

จากพระไตรปิฎกเล่มที่ 30 หน้า 23 ปัญหาของท่านอุทยมานพ
กราบทูลถามพระผู้มีพระภาคเจ้าว่า โลกมีอะไรเป็นเครื่องประกอบไว้? มีอะไรเป็นที่ไป?

ทรงตอบ โลกมีความเพลิดเพลินเป็นเครื่องประกอบไว้ มีความวิตกกังวลเป็นที่นำไป

ทูลถาม คนมีสติปฏิบัติแบบไหน จิตวิญญาณจึงไม่ไปเวียนว่ายตายเกิดอีก

ทรงตอบ คนมีสติรู้ตัวไม่เพลิดเพลินกับความรู้สึกสุขๆทุกข์ ทั้งในกายเรากายเขาไม่สนใจกับเครื่องบำเรอทรัพย์สมบัติทั้งปวง มีสติรู้ตัวแบบนี้จิตวิญญาณจึงไม่เวียนว่ายตายเกิดอีก อุทยมานพ ท่านจงกำจัดความรักใคร่ความพอใจในรูป รส กลิ่น เสียง ท่านจงเผากิเลสความโกรธด้วยมีเมตตา เผากิเลสความโลภด่วยการให้ทาน เผากิเลสความหลงในกายเราด้วยการนึกถึงความตายทุกลมหายใจเข้าออก ตัดความกังวลความพอใจในมนุษย์โลกเสียท่านจะเป็นผู้สงบมัจจุราชมารย่อมตามไม่ถึง ตัดความพอใจในมนุษย์โลกเทวโลกพรหมโลกคือการตัด อวิชชาความไม่รู้ ให้มีแต่พระนิพพานเป็นจุดมุ่งหมายปลายทางของชีวิต

ทางสายเอก

รวบรวมโดยเกษร สุทธจิต จันทร์ประภาพ

วิธีปรับปรุงจิตใจเพื่อให้หมดทุกข์ตลอดกาล

1. มีพระรัตนตรัยเป็นที่พึ่งที่เคารพรักทางใจ
2. หมั่นรำลึกนึกถึงความตายทุกลมหายใจเข้าออก
3. มีศีล 5 ครบ มีกุศลกรรมบท 10 มิให้ขาดหาย
4. ตายชาตินี้ มีที่ไปเป็นจุดมุ่งหมายของจิต คือ พระนิพพาน
5. การกำหนดรู้ลมหายใจเข้าออก สำคัญยิ่งในการระงับความวิตกกังวล ระงับการฟุ้งซ่านของจิต ระงับทุกขเวทนา เวลาป่วยไข้เจ็บปวดไม่สบาย จิตใจฉลาดสามารถคิดพิจารณาปัญหาธรรมะมี ปัญญามีวิปัสสนาญาณ แจ่มใสตัดกิเลสได้ง่ายดายและรวดเร็ว พระผู้มีพระภาคเจ้าและพระอรหันต์ทุก ๆ พระองค์ ท่านก็ยังทรงสมถะภาวนากำหนดรู้ลมหายใจเข้าออกอยู่ตลอดเวลา

เอกายโน อยัง ภิกขเว มัคโค สัตตานัง วิสุทธิยา ภิกษุทั้งหลาย **ตัวเราจิตเรานี้ เป็นทางเอก เป็นทางของบุคคลคนเดียว คือ ตัวเรานี้แต่ผู้เดียวที่จะพ้นทุกข์ได้ก็ด้วยตัวของเราเอง จิตเราไม่ไปข้องเกี่ยวกับร่างกายกับเวทนาอารมณ์สุข ๆ ทุกข์ๆ อารมณ์จิตของขันธ์ 5 ร่างกาย ปล่อยมันไป**ตามเรื่องของกาย เวทนา จิต ธรรมารมณ์ทางโลกทั้งหลาย จิตไม่สนใจร่างกาย ไม่สนใจความรู้สึกสุขทุกข์ทั้งหลายใดๆในโลก ทั้งหมด **จิตเราก็จะได้ชื่อว่าจิตเป็นเอก เป็นหนึ่ง เป็นทางสายเอก ที่ถึงความบริสุทธิ์สะอาดสดใส คือมีจิตเป็นผู้รู้ ฉลาด ผู้ตื่นจากความหลงใหลในขันธ์ 5 หรือร่างกาย มีจิตสุขสดชื่นเบิกบานเป็นจิตที่มีพระนิพพานอยู่ในใจ พบพระนิพพานได้ง่ายๆ ในจิตเราที่เป็นทางสายเอกนี้**

กลอนสอนใจ

โดย สงกรานต์ สมบูรณ์ศฤงค์

สวัสดีท่านผู้อ่านทุกๆ ท่าน

ดิฉันได้ปฏิบัติตามคำสอนของพระเดชพระคุณหลวงพ่อพระราชพรหมยาน มาตั้งแต่เดือนเมษายน พ.ศ. 2523 เป็นต้นมาจากอำนาจคุณพระศรีรัตนตรัย ซึ่งไม่มีสิ่งใดเปรียบได้ ที่กล่าวกันว่า พุทโธอัปมาโณ ธัมโมอัปมาโณ สังโฆอัปมาโณ ดิฉันได้รับผลอันเป็นปัจจัตตังสุดที่จะคณานับ ดิฉันมีเคล็ดเล็กๆ น้อยๆ ซึ่งเป็นคำพูดผุดขึ้นขณะที่กำลังทำงานอยู่แทบทั้งสิ้น

เนื่องจากกายก็ทำงาน กายจิตก็ทำงาน จิตนิยมอยู่คนเดียวกลางสวนที่ค่อนข้างจะเป็นป่าธรรมต่างๆ ที่ผุดขึ้นก็จดไว้อ่านเล่น ไม่คิดว่าจะต้องมาเขียน ณ ที่นี้แต่อย่างใด เพราะตระหนักอยู่ว่าธรรมนั้นเป็นขององค์พระตถาคต ได้สัมผัสแล้วก็จะถวายคืนแด่พระสัพพัญญู องค์บรมครูของมนุษย์และเทวดา

คำพูด น้ำคำ ถ้อยวลี บางครั้งเป็นบทร้อยกรอง บางครั้งเป็นคาถา บางครั้งเป็นเพลง คำคม กลอนเปล่าที่ไร้สัมผัส และเป็นแม้กระทั่งกลอนลำเต้ย ซึ่งจบลงด้วยพระนิพพานทุกๆ บท ดิฉันได้นำมาร้องนำมารำก็รู้สึกขอบคุณคุณพระรัตนตรัยที่ทรงอุปถัมภ์ค้ำจุนมิให้ฝืดเคืองในโลกยุคนี้เป็นอย่างดีเลิศประเสริฐศรี

ดิฉันเรียกพระเดชพระคุณหลวงพ่อพระราชพรหมยานว่า "หลวงพ่อ" ตลอด ดังนั้นจึงมิได้หมายถึงใครอื่น แม้ว่าโลกยุคปัจจุบันจะมีพระอริยเจ้าอยู่จำนวนมากมายก็ตาม ทั้งนั้น และทั้งนี้เพราะเหมือนหลวงพ่อได้ชุบชีวิตดิฉันขึ้นมา ถ้าดิฉันรู้สึกจะไม่สบายใจบ้าง เพลงก็จะผุดขึ้นมาทันทีทันใดว่า

ใจจงอย่าหลงประเด็น ใจจงอย่าเบนอย่าเบี่ยง
ใจจงมองโลกว่าคือความไม่เที่ยง จงมีธรรมหล่อเลี้ยงเคียงคลอชีวี
อย่าปรุงแต่งแสดงส่งประสงค์ร้าย อย่าทำลาย ขวัญสั่น คลอน ร้ายรอนวิถี
ใจจงมีพระอยู่กับพระชนะไพรี ทิ้งทุกข์ที่มีจักมิ ตรมระทมใด
นะโมหลวงพ่อขอได้โปรด มาเป็นหยดหยาดน้ำทิพย์โลมใจ
โปรดมาเป็นธรรมโอสถ และหลักชัย เป็นสุคนธาลูบไล้หล่อเลี้ยงโลมฤดี
พระองค์เป็นประดุจดั่งลมปราณ หลวงพ่อประทานบันดาลเปล่งรัศมี
พระคือชีวิตชุบชีวิตอิทธิฤทธี ทรงไว้ซึ่งความปรานีสรรพสัตว์ขจัดทุกข์ภัย
ชีพสราญเพราะพระผลาญเผาเงาชั่ว "ลูกไม่ต้องกลัว" แกล้วกล้าสง่าสดใส
มิต้องหวาดหวั่น อกสั่นขวัญแขวนแกว่งไกว
พระพ่อดับไฟ บรรลัยแล้วไปนิพพาน
แสงแดดส่องโลก ศิวโมกข์ส่องใจ
ลมรินรำไร พระรัตน์ตรัยรินธรรมมา
กระแสโลกไม่มีน้ำหนัก หากจิตปักพระพุทโธ
กระแสธรรมนำภิญโญ โลกจักโซซัดเซไป
คำสอนกลอนพุทธะ ให้ชนะโลกวิสัย
พระธรรมชำระใจ จักทรงชัยห่างไกลมาร
คำสอนกลอนวิมุติ สู่พิสุทธิ์เกษมศานต์
ฤดีสิเบิกบาน มิแผ้วพานสิ่งใดใด
ไม่มีภพสยบอยู่ เสียงธรรมกู่จากรัตน์ตรัย
ครรลองธรรมยองใย สว่างไสวไร้พรมแดน 09.09น. / 10 เม.ย. 47
พระธรรมค้ำชู ให้ชีพชื่น และรื่นรมย์
ดับทุกข์ตรม ข่มอวิชชา ให้ล่าถอย
พระธรรมทำ ให้คนชั่ว ได้ลมรอย
พระธรรมร้อย เรียงธรรม บำรุงฤดี 19.25น. / 10 เม.ย 47

ที่ระลึก ที่ตรึกตรอง ที่มองหา
คือพุทธา คือพุทธะ สะใจฉัน
มองคราวใด ไม่ว้าวุ่น มีคุณอนันต์
พระสัพพัญ สัพพัญญู คู่ควรใจ
ในมีพระ มีพลา ทรงอานุภาพ
ซ่างปลื้มปลาบ ปีติ สิริยิ่งใหญ่
ไม่พบโลก มาโชกสับ ระงับเวรภัย
โอ้รัตน์ตรัย ทรงคุ้มเกล้า ให้เราสุขสันต์
สุดวิเศษ ประเสริฐศรี ไม่มีภพ
ทุกอย่างลบ ลบเลือน เหมือนเพียงฝัน
จิตกระทบ พบทุกข์ ดับทุกข์พลัน
ไม่ต้องพรั่น สะพรึงกลัว ไร้ตัวตน 08.00 น. / 6 เม.ย. 47

กายคตาหลั่งไหลมา มอบทุกข์
กายคตาไม่เป็นสุข สักเวลา
กายคตาไม่สนุก สักน้อยเลย
แหล่งขยะแขยงเจ้า ป่าช้าของตน 07.11 น./14 เม.ย. 47

ไม่ว่าจะอยู่ที่ใด ความตายมีทุกฝีก้าว
จงอย่าปวดร้าว เราจักต้องตาย
สรรพสิ่ง คนสัตว์ ทั้งหลาย
อย่าได้มอบหมาย จีรังยั่งยืน

ตถาเรียกมาดูธรรม
อย่าหลงซ้ำ อย่าหลงชื่น
ธรรมะพระชินสีห์ จะไม่มีเป็นอื่น
ใครจะฝืน ยั่งยืน ไตรลักษณา 13.06 น./14 เม.ย. 47
มาตามพระธรรมเรียกคู่ มาสู่ร่มธรรมตถา
มาตรึกมาภาวนา มาหาธรรมคายเมา

มาตรองมามองความตาย ทำลายสิ่งเศร้าหมอง
มาหยุดมาพักร่มเงา มาเว้ามาวอนอ้อนพระธรรม 13.49 น./14 เม.ย. 47

สว่างไสว มิใช่ตลอดเวลา
ทำจิตเฉพาะครา เป็นครั้งคราว 9.49 น./15 เม.ย. 47

ไม่กลับไปสู่รัศมี โศกเศร้า
จักอยู่กับธรรมพระพุทธเจ้า แดนใจ
จักอยู่กับธรรมฆ่าสิ่งเขลา ขวางจิต
จักชื่นชิดพิจธรรมไส้ ลูบล้างหม่นมัว 16.46 น./15 เม.ย. 47

บ่ตั้งความหวัง บ่เอาหยังจากโลก
บ่สุขบ่โศก ลืมโลกเมื่อจิตกระทบ (อรูปฌาน 4) 22.35น./15 เม.ย. 47

ไม่ตั้งความหวัง ว่างเปล่า ไม่เอาอะไร
ทำจิตหยุดใน ณ ที่ใจ เดี๋ยวนี้
ทำใจ ทุกคราไป ถ้วนถี่
บูชาพระบ่งชี้ บ่อยากได้อันใด 15 เม.ย. 47

ยุงกัดคันก็จงเกา หากเหงาก็จักตรองธรรม
หากจิตกระทบสิ่งช้ำ มิใช่ล่วงล้ำ กระหน่ำดวงใจ 15 เม.ย. 47

ความตายมาเยือนเหมือนเพชฌฆาต ล้วนทรงอำนาจมัจจุราชถามหา
สรรพสิ่งทั้งหลายภายใต้อนัตตา ยกเว้นคำว่า ธรรมะกับพระนิพพาน
สองสิ่งนี้จริงเที่ยงแท้ ไม่ปรวนแปรไม่อวสาน
ธรรมะเป็นอกาลิโกกาล ส่วนพระนิพพานอยู่เหนือวัฏฏา 10.29 น./7 ต.ค.47

ทำใจให้เป็นพระ จำไว้นะพระในอก
ทางที่หนีนรก พระในอกนึกให้เห็น
พระวิสุทธิเทพ ทำใจเซฟจักร่มเย็น
สิ่งนี้มิลำเค็ญ สิ่งจำเป็นปลูกให้มี 10 ต.ค. 47

น้ำคำ

คำของโลกโศกหมองไม่ผ่องผุด ไม่บริสุทธิ์คว้าไขว่และไขว้เขว
ระทมทุกข์โทมนัสแล้วซัดเซ ล้วนโลเลพึ่งไม่ได้ให้ตรอมตรม
ธรรมรสทศพลภควา องค์พุทธาตรัสสอนไว้ให้สุขสม
ฟังเมื่อใดน้อมใส่ใจก็รื่นรมย์ ดับระทมเฝ้ายลยินสิ้นอาสวะ 16.00น./19ก.ย.46

เพลง (ได้จากหุบผาแดง) 5 ทุ่ม 32 นาที 12 พ.ย. 32

เธอคร่ำครวญหาใคร หาใครหาใดนะเธอ
ครวญหาสิ่งใดมีแต่หลงใหลไม่มีจะเจอ หาใดก็เก้อ เธอละเมอหาอะไร
ดูสิเพ้อเหม่อหมอง จิตของเธอหมองสิ่งใด
จงมาธรรม ธรรมหยุดความช้ำ ธรรมพาสดใส พระธรรมร่ำไป มาดูใจของตน
ดูกรรมฐาน สมาทานทำจิตหลุดพ้น
มารใช่อื่นใด จิตตนหมองไหม้ทำให้ทุกข์ทน จิตตนสับสน เวียนวกวนทางมาร
ปิดทวารมารซี อย่ารอรีให้เป็นภพนาน
จงมาดูใจหยุดสิ่งหลงใหลให้สำราญ พระธรรมสำราญเปิดนิพพาน ปิดอบาย
สงบใจใฝ่ธรรม ไม่โศกระกำไม่มีเสื่อมคลาย
ไม่มีมายา มีแต่เมตตากรุณา ละ คาย ไม่เสื่อมสลาย ธรรมละลายบาปกรรม

เพลง (พระที่ไม่มีตัวตนมาร้องในห้วงจิต) ขณะกวาดใบไม้ในวัดป่าแห่งหนึ่ง เมื่อ เดือน พ.ค. 2530

ใต้พิภพจบบาดาล พระนิพพานยังส่องใจ
อยู่แห่งไหนใจเป็นสุข ห่างจากทุกข์และบ่วงมาร
ใจสะอาดปราศจากสังขาร พิชิตมารตลอดไป
ใจสุกใสใจสว่าง นั่นทางพระนิพพาน นิพพานเบิกบานแท้ไม่เกิดแก่เจ็บตายไป
นิพพานหมดอาลัยทิ้งเยื่อใยในโลกา นิพพาน นิพพาน นิพพานสราญใจ
บอกไปใครไม่รู้ ผู้ทำอยู่รู้กว่าใคร

เพลง หลวงปู่โลกอุดรมาร้องให้ฟัง 3-16 เม.ย. 2534 เมื่ออยู่แต่ลำพัง 13 คืน

แขวนเจ้าไว้ปลายกิ่งฟ้า แขวนขวัญตากับกิ่งฟ้าแก้ว
ทำใจให้ใสเพริศแพร้ว ไม่คลาดแคล้ววิมุติโต
ฝึกใจให้ใสวิลาศ ให้เป็นธาตุวิเศษวิโส
พุทโธ ธรรมโม สังโฆ จักภิญโญ สารนังคัจฉามิ
อุทัยไขแสงส่องมา ปลอบขวัญตา ดับห้วงดำริ
กาย จิต สัมมาทิฏฐิ สัมมาสมาธิที่มัชฌิมา
มัชฌิมาขวัญตาอย่าซัดส่าย สิ่งทั้งหลายล้วนแต่อนัตตา
คุมเข้มข่มใจอุเบกขา มัชฌิมาทรงไว้ทำใจเป็นกลาง

ซักผ้าได้ขาว ใช้เพราะเพียง แรงเราขยี้
นั่นเพราะว่ามี ผงซักฟอกดี เป็นตัวยา
ล้างน้ำสะอาด จึงผุดผาด แลดูงามตา
คนซักนั่นหนา ต้องอาศัย ปัจจัยดังกล่าว

เราแก้ทุกข์ได้ ร่มเย็น เป็นมรรคผล
ทั้งทุกข์ของตน ของคนอื่น อันผะผ่าว
เรามิได้ ใสวิสุทธิ์ ดุจดวงดาว
อำนาจพุทธเจ้า และตรัยรัตน์ จึงวัฒนา

ได้ดีเพราะธรรม น้อมนำ บำเพ็ญไว้
ดีเพราะได้ อาจารย์ดี จึงมีวาสนา
ดีเพราะพระธรรม บริสุทธิ์ ไม่ฉันทา
ดีเพราะเทพยดา ผาสุกนี้ ดีเพราะพระธรรม

เพราะพระธรรม ชำระใจ จึงใสสด
เกียรติปรากฏ เพราะสัพพัญญู ทรงอุปถัมภ์
เพราะทานศีล ภาวนา คุณพระชักนำ
สิ่งศักดิ์สิทธิ์ช่วยค้ำ จึงล้ำเลิศ ประเสริฐเอย 3 พ.ย. 47

ทุกเช้าผ่านมา ตื่นตา ก็ต้องตาเสียง
ฝูงนกจำเรียง ร้องเรียก ระงมราวป่า

ส่งเสียงเพรียก พลอดพร่ำ จำนรรจา
กึกก้องท้องวนา แนวไพร พิไรรำพัน 07.30 น. 19 พ.ย. 47

มันหยอกล้อ! มันคุยจ้อ! จุ๊กจิ๊ก จ้อกแจ้ก จอแจจนสนั่นป่าป่านว่าสวนของนก และดงดิบ หรือตรงนี้มิใช่สวนข้า หากจะเรียกป่าไม้ใหญ่จะเหมาะกว่า 2 - 3 วันที่ผ่านฝนตกหนัก แต่ไม่นานนักทำให้อากาศหนาวเย็น... เย็นยะเยือก แดดไปหลบอยู่เมฆ

สวนศรีนี้สงบ... เราเคารพพระธรรมทำวัตรเช้า... เอาใจใสไปกราบพระนิพพาน ตวัดจิตจากพระนิพพาน พรหม อรูปพรหม สวรรค์ ผันผ่านสู่วัดท่าซุง ผดุงธรรมค้ำจุนจิต หากโลกนี้ไม่มีวัดท่าซุง และองค์หลวงพ่อไหนเลย เราจะรู้ธรรม โลกนี้สาธุชนมีอยู่ทุกๆ วัดเป็นสมบัติของพระศาสดาเราต้องเคารพบูชา ส่งใจกราบไหว้พระอริยเจ้าทั้งหลาย พระโพธิสัตว์ และมหาโพธิสัตว์ทุกหมู่เหล่าทั้งที่มีชีวิตอยู่ และดับขันธ์ไปแล้ว ข้าพเจ้าขอกราบไหว้ด้วยใจบูชาทุกรูปนาม

แต่ทว่า ดุจข้าวปลาอาหารซึ่งมีอยู่เต็มโลก หากไม่มีบิดา มารดานำมาป้อน ไหนเลยเราเติบใหญ่ และเข้มแข็ง เราวันนี้หากไม่มีองค์หลวงพ่อพระราชพรหมยาน นำธรรมมาป้อนยากที่จะรู้ธรรมเป็นขั้นเป็นตอนทั้งต้น กลาง ปลาย ธรรมพระตถา หลวงพ่อเมตตามาป้อนให้

แม้ฝูงนกจะเพรียกกู่ บรรยากาศจะหลุมหรู่อย่างไรแถมด้วยหยดน้ำค้างที่พรมพร่างแนวไพร ก็มิอาจทำให้สะดุดใจไปเหลียวมอง เสียงต่างๆ ช่างสรรหามาให้เพราะเพลินเหมือนหยอกเอินให้ไพเราะเสนาะโสต ก็ไม่พอจะปราโมทย์ให้เมาตามจิตมีนิยามกล่าวว่า...

เสนาะเพราะเพลินเพียงใดก็จักไม่หยุดความตายของเราได้เจ้า ไม่ใช่เสียงแห่งอมตะโลกทั้ง 3 เสียงใดๆ...ก็ไม่สามารถเยียวยาอาการเกิด แก่ เจ็บ ตายของเราได้เลย

ขณะจิตนิ่งจึงดิ่งสู่มรณาอุปสมาตรงอยู่เฉพาะกาลขณะบูชาพระอยู่นั้นนกร้องก็ร้องไปดุจกล่อมพงไพรไว้อาลัยศพเราทำวัตรทุกครั้งมันเหมือน

การจัดงานศพสวดอภิธรรมให้กับตัวเองทุกเมื่อที่เราทำธรรม...

และเช้านี้ก็ดุจเดียวกัน...คณานกมันโผผกเพรียกพล่านสะท้านทั่วแนวไพรบินจับกิ่งไม้ ทักทายกันอยู่เซ็งแซ่ราวกับงานมหกรรมตะเบ็งเสียง หากไม่มียาเป็นญาณทัศนะแห่งตถาคตมาส่องใจ เราจะหลงสักเพียงใดในธรรมชาติเช่นนี้ น่ายินดีดุจมีมนตรามารินรด

รถ (จิต)ขับไปตามทาง (มรรค 8 ศีล สมาธิ ปัญญา) ที่ค่ำมืด(อุปาทานว่าโลกสวยงาม) ทางดีลาดยาง (มหาสติ) ไฟหน้ารถเปิดสว่างในค่ำคืน (จิตที่มีธรรมส่องในท่ามกลางโลกที่มืดด้วยแรงกิเลสในใจตน) แล่นไปสู่จุดหมายคือบ้าน(นิพพานเทอญ)

ด้วยอำนาจแห่งตรัยรัตนา นำพาให้พ้นเขลาได้บ้างในบางเวลา จิตตวัด จิตวิปัสสนา องค์หลวงพ่อเมตตานั่งในใจลูก

พร้อมไปด้วยสภาพวิหารแก้วร้อยเมตรและวัดท่าซุงทั้งหมด ไม่เลี้ยวลดซบหน้าบูชาธรรม และย้ำจิตด้วยกตัญญูว่าพระพ่อนำธรรมตถามาป้อนลูก สาธุ พ่อรักลูกให้ถูกทาง

พงไพร ลมไกว ให้หนาวเย็น
ทางโลกเป็น เช่นนี้ แล้วสิหนา
อย่าหลงใหล อย่าใฝ่ฝัน อวิชชา
นี่ป่าช้า กลบหน้า กรุศพเราไว้

เย็นยะเยือก เปลือกโลก ชุ่มโชกหมอก
น้ำค้างหยอก คอกควง พวงไสว
หนาวเน็บเนื้อ แต่ทว่า ไม่หนาวใจ
หนาวพงไพร ไม่เหน็บจิต อนิจจัง

แดดสาดส่อง ท้องทุ่ง จรุงจรวย
ทำโลกสวย สวยไม่นาน จะผุพัง
หนาวไม่จริง จะอิงร้อน แล้วฝนประดัง
ใจอย่าได้ฟัง คำสั่งที่หลอกลวง

โลกออดอ้อน	เราอิงธรรม	ไม่จำสัญญา
ขอคุณสรรพา	สิ่งชวนชี้	ที่ห่วงหวง
มิได้ว่าโลก	ขอบคุณโลก	และสิ่งทั้งปวง
วันคืนเลยล่วง	รู้แล้วละ	ไปพระนิพพาน
บรรยากาศ	อ้อยสร้อย	ที่อ้อยอิ่ง
ล้วนไม่จริง	หมุนไป	แล้วก็ผ่าน
ธรรมรส	ทรงพรต	ทศพลญาณ
รสพระธรรมหวาน	หวานกว่า	สุดขั้วใดใด
ไม่แปรเปลี่ยน	ไม่วนเวียน	ทำคนพ้นทุกข์
พระธรรมปลุก	ป้อนธรรม	เมื่อทำใจใส
ปฏิบัติธรรม	พระธรรม	จักชำระใจ
สว่างไสว	พาพ้น	เล่ห์กลเกมลวง

ยิ่งใหญ่เพราะตรัยรัตน์	เจิดจรัสเพราะรัตนตรัย
หาใช่เพราะอื่นใด	นอกนั้นไซร้มิอาจมี

โลกมืด	เหมือนโลก	หม่นหมอง
นอกร้อง	เหมือนไม่	สดใส
มองฟ้า	เหมือนฟ้า	ช้ำใจ
มองแมกไม้	เหมือนไม่รื่นรมย์	
แต่ฉัน	ขำขัน	ขยันยิ้ม
จิ้มลิ้ม	เฟื่องฟ้า	ชวนชม
จุดเทียน	เขียนกลอน	ระดม

ทรงพรหมวิหารหวานใจ ธรรมเกิดขณะเดินทางไปคอยหนอก

ตุลาคม 2546

ท้องฟ้ามืดคล้ำ	ฟ้าคร่ำครวญคราง
โลกไม่อ้างว้าง	หากว่างทำใจ

มองป่าพาปลง ดังดงหลับใหล
ยลนภาลัย เบื่อไปทุกสิ่ง
ซึกโลกส่วนตัว ในรั้วธรรมา
เป็นประหนึ่งว่า แดนน่าเกรงกริ่ง
ทรงความสงบ มีธรรมพึ่งพิง
ดุจโลกหยุดนิ่ง ไร้สิ่งรบกวน 17.44 น. 10 - 10 - 47

มองไปในศิวโมกข์ ในโลกจะต้องเร่งด่วน
มองพิจเพ่งจิตทบทวน ประมวลสรรพสิ่งส่งคืน

11.04 น. 10 - 10 - 47

คัดจากสมุดที่เขียนไว้อ่านเล่นเมื่อ 3-6-46 เวลา 17.30 น.

ดูลมหายใจเข้าออก....มองใบไม้บนโลกที่พบเห็นเป็นพระพุทธเจ้าและเป็นหลวงพ่อก็หมดเรื่องมองไปมองมา บ่อยเข้าๆ...เห็นต้นไม้ทั้งหมดกลายเป็นท่อนไม้...ไว้เผาศพของเราพอนึกว่าเผาศพ ท่อนไม้ทั้งหมดก็ลุกเป็นไฟ...ดูกสิณไฟ ไฟไหม้จบลงแล้วเป็นขี้เถ้า...พบความไม่มีอะไร...จิตสรุปว่า ป้ายสินค้าโฆษณาสินค้าแต่ป้ายจิตที่ผลิตธรรมโฆษณาพระนิพพาน

เขียนเมื่อ 5 ทุ่ม 50 นาที ศุกร์ที่ 10 มีนาคม 2543

จะเป็นคนสู้ชีวิตปลิดนิวรณ์ จะอาทรความว่างไม่สร้างปัญหา
จะอยู่อย่างผู้รู้อนัตตา จะนำพาธรรมงามสนามใจ
ฆ่านิวรณ์ไม่เป็นสองต้องสามารถ ฆ่าภพชาติบาดหมางทำใจใส
ฆ่าความชั่วจากจิตให้พ้นไป ฆ่าเวรภัยทำใจให้ทรงฌาน
จิตเป็นสุขขลุกอยู่กับผู้สงบ จิตสยบต่อธรรมผสมผสาน
จิตตื่นอยู่รู้ละชนะมาร จิตเบิกบานไม่เป็นสองปองพุทโธ ?

23.49 น. 15 มี.ค. 2543

จะสดชื่นหรือชอกช้ำ ก็เพราะธรรมได้ทำมา ?

17 มีนาคม 2543

เลี้ยงหมาเลี้ยงแมวให้ใหญ่ บูชาพระรัตนตรัยชั่วชีพ

ทุกข์ทับถมขย่มซ้ำกระหน่ำบีบ พระธรรมาคือประทีปส่องทางใจ

4 ทุ่ม 42 นาที ศุกร์ 24 มี.ค. 2543

นี่การ์ตูน นู่นนิทาน นั่นละคร ไม่ใช่ของจริงสักอย่าง ของหลอกเด็ก ของเด็กเล่น ใจเราสอนตนเองเมื่อประสบกับชาวโลกที่ทำท่าทางแปลกๆ กับเรา เรา สบายใจพลอยขบขัน และขำขันไปด้วย ตลกดีเมื่อหวลระลึกถึง

อย่า ! อย่า ! อย่าหลงไปงมโข่งหรือเล่น กับเขาเลย เหยื่อเต่าเหยื่อปลาทั้งนั้น... นี่ การ์ตูน นู่นนิทาน นั่นละคร ...อย่าร้าวรอน หลงงมโข่ง และโฉงเฉงเห็นแล้วละ เห็นแล้วทิ้ง อย่ากริ่งเกรง เรื่องเส็งเคร็ง อย่าเปลืองสมอง ของเราเลย ?

เสาร์ที่ 25 มีนาคม 2543

พระธรรมเป็นมิตรชีวิตอิสระ เหมือนทุกข์ผละ จากไป ไม่ห่อเหี่ยว
พิจารณาเกิดดับ ที่ท่องเทียว จิตกลมเกลียว เกลาใจ ให้ตั้งมั่น ?

3 ทุ่ม 40 นาที พฤหัสบดี 16 มีนาคม 2543 บทกวีของคนบ๊อง

ความต่ำต้อยเพราะกรรมตน ใครจักเยียวยา...ถ้ามิใช้พระธรรม

ม้าอาชาไนยของเล่าปี่ พาเจ้าของฝ่าภัยอันตรายจากข้าศึกของโจโฉที่ตามล่าอย่างโคตรเหี้ยมสุดจะหฤโหดในการเผชิญหน้าอย่างไม่ไว้ชีวิต ตามฆ่า สุดฟ้า สุดป่าเขากั้นด้วย แม่น้ำที่ลึก และกว้างใหญ่กับหน้าผาอันสูงชันชวนประหวั่นพรั่นพรึงยิ่งกว่าเงื้อมมือมัจจุราช

ม้าแก้วพาเจ้าของดำน้ำลึกอยู่นาน แล้วโผทะยานขึ้นจากห้วงน้ำที่กว้างใหญ่ประดุจผู้มีฤทธิ์ และบุญญาธิการอย่างเป็นเลิศ

โอ้ !! ม้าแก้วเป็นแก้วใจให้ชีวิตพาฝ่าฟันข้ามพ้นความโหดร้ายได้อย่างยิ่งยวด หวลคิดว่า ช่างเหมือนกับช้างทรงของพระเจ้าพรหมมหาราชที่ท่านพรหมผู้วิเศษได้จุติลงมาช่วยเพื่อกอบกู้ชาติบ้านเมืองในครั้งโยนกนคร

เราสงบดื่มด่ำตกอยู่ในภวังค์แห่งความมหัศจรรย์นั้นน้ำตาไหล.... อยากไหว้ม้าอยากทำบุญประสาททองคำให้ม้าของเล่าปี่

แล้วเราล่ะ...เป็นคนแท้ๆ จะไม่นำพาตัวเองให้รอดพ้นอันตรายจากวัฏฏะสงสารนี้หรือ?ถ้าคิดถึงการเพียรระงับนิวรณ์ที่ผ่านมา เราก็มีสิทธิ์เป็นม้าแก้วทุกเมื่อ รอดพ้นจากอันตรายทุกครั้ง เช่น อันตรายจากความโกรธและขุ่นเคืองทั้งหลาย

ม้าแก้วพาหนีจากห้วงคับขันเสี่ยงภัยพาข้ามห้วงน้ำกว้างใหญ่ที่ลึกและเชี่ยวกรากพาทะยานจากห้วงน้ำที่ดำดิ่งแล้วโผทะยานอย่างผาดโผนสู้หน้าผาแตะขอดเขาใครจะทำได้ถ้าไม่ใช่เทวดา

ความต่ำต้อยเพราะกรรมตน ใครจักเยียวยา ถ้ามิใช่พระธรรมทุกลีลาทุกท่วงท่าทำนองต้องชนะนิวรณ์ เรานอนพลิกไปพลิกมา จิตรู้จิตดูอาการเคลื่อนไปของกาย และจิตเราบังอาจ เราสามารถ เราทำได้ เราทรนงดำรงไว้ซึ่ง... สัจธรรมของพระพุทธเจ้าทั้งหลาย แม้เพียงชั่วครู่ยาม ชั่วช้างกระดิกหู ชั่วงูแลบลิ้นถือว่าไม่เปล่าประโยชน์ เรามิได้ทำจิตให้ปนเปื้อนในขณะที่ทรงฌานตามเวลาที่พอใจ และสะดวก

ม้าแก้วในละครสอนใจข้า ชาติอาชาเก่งฉกาจไม่หวาดไหว
นำเจ้าของพิชิตศึกอย่างเกรียงไกร และชาญชัยเบิกบานสราญรมย์ ?

รำลึกพระคุณแห่งพ่อ (พระราชพรหมยาน) ขณะนั่งรถไปเชียงใหม่ เมื่อ 21 พ.ย. 2545

พระคุณพ่อ ยิ่งใหญ่ สุดไพศาล
สุดประมาณ ยิ่งระวี ชี้สรรพสิ่ง
สอนสิ่งใด ไม่เลือนลบ พบความจริง
ยอดอย่างยิ่ง ดุจหงายของคว่ำ และเปิดของปิด

ลูกมีทุกข์ รุกโรม โหมกระหน่ำ
เมื่อรับคำ อวยพร อันศักดิ์สิทธิ์
พรของพ่อ มหัศจรรย์ พลิกผันชีวิต
หยดอมฤต คือน้ำทิพย์ สิบทิศสราญ

กราบเท้าพ่อ ทรงพระคุณ มีบุญแก้ว

นิราศแล้ว พ้นวัฏฏะ เกษมศานต์
ร่มรัตน์พ่อ หล่อเลี้ยงเพียง เทพประทาน
ลูกกราบกราน น้อมประณต บทบงส์

" อย่าไปคิด อย่าไปฝัน อย่าไปมั่น อย่าไปหมาย "

ท้ายแห่งการเขียน อยากขอฝากท่านผู้อ่าน ถึงผู้ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบอีกท่านหนึ่ง ซึ่งเป็นลูกศิษย์ของพระเดชพระคุณหลวงพ่อพระราชพรหมยานอีกเหมือนกัน เพื่อเป็นการเพิ่มรสชาติเหมือนเครื่องปรุงอาหารให้รสดีน่าอร่อย ดิฉันขอแนะนำให้ท่านได้รู้จักเจ้าของวาทะที่ว่า **" อย่าไปคิด อย่าไปฝัน อย่าไปมั่น อย่าไปหมาย "** ซึ่งท่านได้มีบทบาทอยู่ไม่น้อยในการทำนุบำรุงพระพุทธศาสนาแบบปิดทองหลังพระมาช้านานในอดีตนับจาก พ.ศ. 2531 เป็นต้นมา เขาเป็นเสมือนเจ้าของดอยหนอกเพราะเขาได้นำพาชาวบ้านนักศีลนักบุญที่เป็นศิษย์ของเขาเองไปสร้างที่มณฑปครอบพระบาทบนยอดดอยที่แสนจะห่างไกลและทุรกันดารปานจะเอาชีวิตไปทิ้ง

เขานำคนไปก่อสร้างด้วยความอุตสาหะและมีความเพียรอย่างแรงกล้านับแต่ พ.ศ.2531 เป็นต้นมา ทำให้หนอกนั้นมีค่า และท้าทายให้ไปเที่ยวชม กราบไหว้มณฑปเจดีย์ องค์พระวิสุทธิเทพแบบวัดท่าซุงเจดีย์น้อย กลางป่าบนยอดดอยปิดกระจกแก้วยามแดดกล้าจะพบว่า

" แก้วดอยหนอกกลอกแสงตำแหน่งรุ่ง งามเพราะอุ้งหัตถ์เธอได้สร้างสรรค์" ซึ่งถ้าไม่มีเขาผู้นี้ไปบุกเบิกบนแดนบุญก็คงจะไม่มีคำกล่าวที่ดิฉันได้เขียนไว้อ่านเล่นๆ ว่า

อ้อมแขนเมฆสวมกอดยอดหนอกแก้ว ไม่คลาดแคล้วเคียงคู่อยู่เป็นสอง
สะท้านโลกสะท้านใจยามได้มอง โอ้ดอยทองดอยธรรมฉ่ำวิญญา
ยามปีนป่ายดังว่าจะไม่ถึง สูงสุดซึ้งสุดที่จะไปหา
แสนลำบากยากล้นจะพรรณนา ขอบูชากตัญญูผู้ผ่าฟัน

เขามีบารมีมาก นักบุญในพลังศรัทธา ท่านไปสร้างบุญที่ดอย

หนอกโดยแทบจะไม่ต้องบอกกล่าวและชักชวนเลย จากเด็กถึงผู้เฒ่าพากันไปเดินเกือบ 1 วันก็พากันไปอย่างไม่หวาดหวั่น คนล้นศาลาพัก หลายคนต้องนั่งหลับเพราะไม่มีที่จะเอนหลัง

นอกจากนี้เขายังมี**อาณาจักรเป็นพุทธจักรส่วนตัว**แต่มีไว้เพื่อส่วนรวมในเนื้อที่ 14 ไร่ **มีศาสนสถานสร้างถวายเป็นสมบัติของพระพุทธศาสนาที่น่าอัศจรรย์มากบนโลกนี้** แทบจะกล่าวได้ว่าไม่มีใครเขาทำกันก็ว่าได้ เช่น **ห้องพระทำวัตรค่ำเป็นวิหารใหญ่ทั้งหลังหุ้มด้วยลายฉลุแลดูงดงามอ่อนช้อยศาลาวัตรเช้าขนาดใหญ่เป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปหน้าตัก 4 ศอก จำนวน 6 องค์ รูปลักษณ์ศาลาเป็นรูปปราสาทศิลปะแบบพม่าและที่วิหารวัตรค่ำได้สร้างเจดีย์บรรจุพระหางหมากพระคำข้าวจำนวนพันๆองค์**

สถานที่ตั้งอยู่หลังวัดอนาลโย บ้านต๋อมใน อ.เมือง จ.พะเยา เขาคืออาจารย์ สุวัตร์ เลิศชยันตี เจ้าสำนักแห่งบ้านแสงธรรมชาติ หากท่านผู้อ่านได้มีโอกาสแวะชม ปฏิบัติธรรมและสนทนาโดยธรรมก็จะไม่ผิดหวังเลย

จากตัวอย่างเป็นเพียงเศษเสี้ยวที่น้อยนิด ในความอลังการของเขาแต่เจ้าตัวนั้นเปรียบเสมือนน้ำที่เต็มขวดแล้ว มองดูคล้ายขวดเปล่า เขาผู้นั้นคือ

อาจารย์สุวัตร์ เลิศชยันตี เจ้าหน้าที่สาธารณสุขจังหวัดพะเยา เสาร์ - อาทิตย์ และหลังเวลาราชการ โทร 01 - 7967 - 141 เวลาราชการ โทร 09 - 557 - 3643

<u>พระคาถาระงับอาการฟุ้งซ่านของจิตใจ</u>

1. ทิ้งคำภาวนาอย่างอื่นให้หมด
2. เอาจิตจับลมหายใจเข้าออกตามสบาย
3. นึกถึงพระคาถา

<u>อิติ สัมมา สัมพุทธัสสะ มะมะ จิตตัง</u>

อย่าปล่อยให้จิตใจวุ่นวายไปตามกระแสโลก วางความวุ่นวายความทุกข์ยากลำบากกายใจต่างๆ เสีย ปล่อยวางของไม่ดีออกจากจิตใจเราถ้าไม่วางเจ้าก็จะมีแต่ความหนักใจทุกข์ใจ การยึดการถือไว้ในจิตมันหนักจะคิดเก็บไว้ทำไม สู้วางไปปล่อยไป ไม่ดีกว่าหรือ วางร่างกายเราเขาเสียจะมีแต่ความสุขใจ

อภิญญา ตามรอยพระอริยะเจ้า

โดย อาจารย์ สุพรรษา แก้วฝ่ายนอก
บ้านทิพย์ปฏิบัติธรรมชลบุรี
หมู่บ้าน ปิยวัฒน์ ต. สะเหม็ด อ. เมือง จ. ชลบุรี 20000. โทร. 01 - 350 - 8638
(รับดูดวงแก้กรรมแบบมโนมยิทธิ สงเคราะห์แนะนำทางโลกทางธรรม)

ดิฉันขอเล่าเรื่อง มโนมยิทธิกรรมฐานแบบ อภิญญา ให้ท่านสาธุชนผู้สนใจ และลูกๆหลานๆได้อ่านในแนวปฏิบัติพระกรรมฐานของดิฉันที่มีองค์หลวงพ่อพระราชพรหมยาน องค์หลวงปู่ปาน ท่านได้โปรดเมตตามาสงเคราะห์ดิฉัน ทั้งๆที่พระองค์ท่านทั้งสองก็เสวยสุขอยู่เบื้องบนพระนิพพานนานแล้วหลายปี ดิฉันก็ไม่เคยได้กราบไหว้พระองค์ท่านในสมัยที่หลวงพ่อพระราชพรหมยานหรือ หลวงพ่อฤาษี ท่านมีชีวิตอยู่ เพราะยังไม่ได้รู้จักท่าน มาทราบภายหลังที่ได้ฝึกมโนมยิทธิจาก คุณแม่ เกษรสุทธจิต จันทร์ประภาพ ได้แล้วจึงได้ทราบว่า ดิฉันเคยติดตามเป็นลูก เป็นหลานท่านหลายภพ หลายชาตินับไม่ถ้วน

เนื่องจากดิฉันเคยเป็นร่างทรงมาตั้งแต่เด็กๆ ไม่เคยไปรับขันธ์ 5 จากใครที่ไหน อยู่ๆพระแม่เจ้ากวนอิมท่านก็เสด็จมาผ่านร่างดิฉันให้ได้สงเคราะห์คนรอบข้างที่มีความทุกข์กาย ทุกข์ใจด้วยการทักทายเป็นหมอดูบ้างสงเคราะห์แก้กรรมรักษาโรคแก้คุณไสยบ้าง ตั้งศาลพระภูมิ ศาลพระพรหมบ้างมีอยู่วันหนึ่ง ดิฉันฝึกมโนมยิทธิ ถอดจิต หรือ อาทิสมานกายออกจากกายหยาบภายนอกแล้วก็ไปกราบพระผู้มีพระภาคเจ้าที่พระจุฬามณีเจดีย์สถาน แล้วก็ไปกราบท่านท้าวสักกเทวราช คือท่านปู่พระอินทร์ และท่านย่าพระอินทร์ แล้วดิฉันก็ขออนุญาตไปกราบท่านพ่อศิวะ เพราะว่า ท่านพ่อศิวะก็ได้มาผ่านร่างดิฉันบ่อยๆ เพื่อสงเคราะห์คนเหมือนกัน ดิฉันก็ไปมองหาทุกๆชั้นตั้งแต่ พรหมชั้นที่ 1 ถึงชั้นที่ 16 ก็ไม่เห็นไม่พบองค์พระพ่อศิวะ ดิฉันจึงเข้าไปกราบอภิวาทองค์พระบรมศาสดาองค์แรกของโลกคือองค์

สมเด็จพระปฐมบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า พอกราบพระพุทธเจ้าเสร็จก็มองเห็นองค์พระพ่อศิวะท่านนั่งประทับอยู่ใกล้ๆ กับองค์สมเด็จพระปฐมซึ่งมีองค์สมเด็จย่าคู่พระบารมี องค์สมเด็จพระปฐมประทับอยู่ด้วย ท่านพ่อศิวะท่านยิ้มอย่างใจดี ท่านถามว่า " **ตามหาพ่อหรือลูก " พ่อก็เป็นลูกองค์สมเด็จพระปฐมเหมือนกันให้ลูกไปบอกร่างทรงทั้งหลายในเมืองมนุษย์นะว่าถ้าใคร คิดถึงนึกถึงองค์พระพ่อศิวะ เป็นการดีมากลูก เป็นอารมณ์พระกรรมฐานอย่างดีมาก เพราะพระพ่อศิวะเข้าพระนิพพานแล้ว แต่พระพ่อก็ยังคงมาช่วยลูกหลานในโลกมนุษย์อยู่มากเหมือนเดิม ขอให้ร่างทรงอย่าได้ติดยึดในร่างทรงร่างกาย ร่างทรงก็ไม่ถึงพระนิพพานนะลูกเอย...** ส่วนองค์พระแม่อุมาเทวี ท่านก็สวยงามสง่าคู่บารมีท่านพ่อศิวะก็เข้านิพพานแล้ว ท่านก็ดูแลลูกหลานในโลกมนุษย์ ในสวรรค์ พรหม อยู่เหมือนเดิม พระองค์ตรัสว่า ดิฉันก็เคยเป็นลูกพระพ่อศิวะ พระแม่อุมาเทวีหลายชาติ เหมือนกับที่เป็นลูกหลวงพ่อพระราชพรหมยานและองค์ท่านแม่ศรีพรรณดีศรีโสภาคย์ ดิฉันก็ปลื้มใจมาก เป็นบุญของลูกแล้วที่มีคุณพ่อคุณแม่ที่มีบุญบารมียิ่งใหญ่ไพศาล **ลูกจะขอทำงานช่วยคุณพ่อคุณแม่ เพื่อชักนำ ลูกๆหลานๆ บริวารท่านพ่อศิวะท่านแม่อุมาเทวีให้เข้าถูกทางพระนิพพานแบบง่ายๆรวดเร็วว่องไว เป็นทางลัดตัดตรงเข้า อริยมรรค อริยผล ตามองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้โปรดเมตตาประทานวิชามโนมยิทธิกรรมฐานให้ลูกหลานเข้าใจในอารมณ์พระนิพพานถูกต้อง ถ้าเราเรียนรู้อารมณ์พระนิพพาน สัมผัสพระนิพพานได้ การละกิเลสตัณหาอุปาทาน 108 อย่าง ก็เป็นการง่ายแสนง่าย ยิ่งกว่าปลอกกล้วยหอม กล้วยน้ำว้าเข้าปากเสียอีก ถ้าไม่เชื่อดิฉันก็ท้าให้มาฝึกกรรมฐานด้วยจิตใจเคารพศรัทธาในพระรัตนตรัยด้วยใจจริงดู**

เมื่อคืนนี้วันที่ 21 พ.ค.2547 สามีของดิฉันไม่อยู่ก็เลยมีโอกาสทำกรรมฐานสมาธิ ประมาณ 24.00 - 01.00 น. สำหรับดิฉันจะนอนแล้วก็ทำเพราะว่าร่างกายเจ็บป่วยด้วยโรคหัวใจ วันนี้ก็ให้หลวงพ่อท่านนำก็

คือ เปิดเทปนำ ดิฉันก็กรรมฐาน ก็ท่านบอกว่า สมเด็จองค์ปัจจุบัน พระองค์ท่านทรงเตือนว่า **จงเป็นผู้มีราตรีเดียวคือ อยู่อย่างผู้ตายจาก ร่างกาย** หลวงปู่ปานท่านก็เตือนบอกว่า **จงเป็นผู้มีสติและความเพียร** หลวงพ่อฤาษีท่านก็แนะนำดิฉันอย่างง่ายๆว่า ให้**พยายามถอดอทิสมานกายออก ออกกี่กายก็แล้วแต่ลูกจะทำให้แผ่วผ่าวเข้าไว้ ดูจิตดูใจให้เป็นประกายแก้วพรึกเข้าไว้เป็นจิตพระอรหันต์ เข้าไว้นะลูกนะ ทำอย่างนี้ไปเรื่อยๆ จนกว่าเราจะตายและหมั่นไหว้พระ คือว่าขึ้นไปข้างบน**นะคะ ถอดอทิสมานกายขึ้นไป เมื่อคืนนี้ดิฉันก็ได้ถึง 01.00น.แล้วอุทิศบุญกุศลหลวงพ่อพระฤาษีท่านมาในรูปร่างพระสงฆ์ พระองค์ท่านก็ทรงช่วย**สอนดิฉันในตรงนั้นๆ อารมณ์นี้ไม่ถูกต้องแบบไหนไม่ถูกต้อง** วันที่ 23 ดิฉันก็กราบท่านปู่พระอินทร์ และท่านย่า กราบท่านแม่ศรีเล็กซึ่งเป็นคู่บุญบารมีของท่านปู่ท้าวเวสสุวรรณท้าวเวสสุวรรณนี้ก็เป็นพ่อของดิฉันมาตั้งหลายภพหลายชาติแล้ว ทั้ง 4 พระองค์ ต่างคนก็ต่างเป็นพ่อแล้วก็มีแม่เป็นคู่บุญบารมีของพระองค์ท่านมีเยอะแยะเลย ถึงว่าเทพยาดาทุกพระองค์ต่างก็เป็นพี่เป็นน้องของเราเองดิฉันก็มาถามท่านว่าทำไมน้องเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ ท่านแม่ศรีเล็กพระองค์ท่านกเลยตอบว่าปล่อยเขาเถอะลูก เราทำจิตใจของเราให้สบายดีกว่า แล้วทีนี้ดิฉันก็ฝากท่านปู่ท้าวเวสสุวรรณนะคะ ก็กราบพระองค์ท่าน ดิฉันว่าสาธุ เลยตอบว่าปล่อยเขาเถอะลูก เราทำจิตใจของเราให้สบายดีกว่า แล้วทีนี้ดิฉันก็ฝากท่านปู่ท้าวเวสสุวรรณนะคะ ก็กราบพระองค์ท่าน ดิฉันว่าสาธุ ท่านปู่เจ้าขาทำไมน้องเขาเป็นอย่างนั้น อยากจะให้เขาได้ดี คือว่าปฏิบัติตามเรา ท่านก็บอกว่าลูกเอ๋ยทำไมจะไปห่วงคนอื่นเล่า ต่างคนก็ต่างเกิดมาใช้วิบากกรรมของแต่ละบุคคลเราจงทำจิตใจให้สว่างไสวเป็นประกายแก้วพรึกทำให้ดีที่สุด ดิฉันก็กราบพระองค์ท่านดิฉันก็นั่งกรรมฐาน ดิฉันก็ขึ้นไปหาสมเด็จปู่ใหญ่ ท่านผู้มีพระคุณทุกๆพระองค์ท่านกราบท่านพี่ กราบท่านพี่ชายทั้ง 2 พระองค์ ตอนนี้ไปคนเดียว ท่านแม่ไม่ได้ไป ท่านแม่ศรีเล็กไม่ได้ไปก็กราบพี่ชายก็

กราบพระบรมสารีริกธาตุ เพราะพี่ชายของดิฉันทั้ง2พระองค์ก็เฝ้าอยู่ตรงที่หน้าประตูทางเข้าที่บรรจุพระบรมสารีริกธาตุ แล้วก็ไปที่ชั้นดุสิตไปหาหลวงปู่ปาน แต่ก่อนจะไปถึงหลวงปู่ปาน ดิฉันก็ไปไหว้พระศรีอริยเมตไตรก่อน วันที่ 24 พ.ค. ก็ทำจิตใจสบายสว่างผ่องใส**ดิฉันเข้าห้องน้ำก็มีพระพระองค์ท่านพระพ่อศิวะพระองค์ท่านบอกให้ดิฉันใช้กำลังมโนมยิทธิได้เต็มกำลังเลยนะลูก ดูพ่อสิลูก พ่อร่างกายยังไง พระองค์ก็ทรงตรัสกับดิฉันอย่างนี้ พระองค์ท่านก็อยู่ข้างองค์สมเด็จองค์ปฐมเหมือนกัน ดิฉันก็ได้อยู่ข้างองค์สมเด็จองค์ปฐม** พระองค์ท่านสวยมาก ท่านพระแม่ก็สวย พระองค์ท่านสอน**สมาธิในการปฏิบัติ ทุกสิ่งทุกอย่างที่ปฏิบัติมาตัดแค่ร่างกายเท่านั้นมองโลกนี้เป็น อากิญจัญญายตนะญาณ ไม่ว่าอะไรตัด ตัด ตัดออกจากจิตจนไม่มีอะไรเหลือในจิตใจเราจิตจะว่างจากทุกสิ่งทุกอย่างใน 3 ภพ 3โลก ทำจิตให้ว่างจาก 3โลกตลอดเวลา**ให้มีสติอย่างที่หลวงพ่อท่านสอนดิฉันก็ทำตามพระองค์ท่าน บางครั้งมันอาจจะเหนื่อยจะเพลีย **แต่คำว่าเหนื่อยเพลีย..น่ะ กายมันไม่รู้เรื่องเลยนะลูก** พระองค์ก็สอน พระองค์ท่านจะสอนตลอดเลย จี้เราตลอดเลย ดีมากเลย พระองค์ท่านสวย กายของดิฉันก็สวยมากเลยแพรวพราวมากเลย

วันนี้เป็นวันที่ 25 พ.ค. 2547 ตรงกับวันอังคาร พรุ่งนี้ก็จะเป็นวันพระแล้ว ก็จะตั้งจิตเอาไว้ ดิฉันก็ทำกรรมฐานตั้งแต่เช้าแล้วและก็จัดการให้ลูกไปโรงเรียนเสร็จ แล้วก็ กลับมาไหว้พระและก็ทำกรรมฐานอีก ช่วงทำกรรมฐานจะทำสมาธิ จะทำฌานให้สูงสุดหรือ ว่าทำฌานสมาบัติให้สูงที่สุดเลย แต่จิตเราขึ้นสู่พระนิพพานอยู่แล้วเกาะพระนิพพานอยู่แล้วทำกายให้มันสดชื่นแผ่เมตตาอุทิศบุญกุศลไปทั่ว 3 โลกดิฉันก็ไปกราบท่านผู้มีพระคุณ ดิฉันก็ขึ้นพระนิพพานก่อนวันนี้กราบท่านผู้มีพระคุณทุกๆพระองค์เลย สมเด็จท่านเจ้าพ่อตากสินพระองค์ท่านก็อยู่ที่พระนิพพานหลวงปู่หลวงพ่อ แต่หลวงปู่จะไปเป็นครั้งคราวแต่ถ้านึกถึงพระองค์ท่านก็เข้าไปได้ หลวงพ่อพระฤๅษีท่านก็อยู่ที่วิมานของพระองค์สมเด็จ

พระปฐมดิฉันจะชอบไปโผล่ที่หน้าพระพักตร์สมเด็จองค์ปฐมเพราะมีความรักท่าน รักท่านมาก แบบเป็นอะไรที่แยกไม่ออกเลย คือว่ารักในพระองค์ท่านเหมือนกับว่าติดพระองค์ท่านน่ะ ไม่ออกไม่คลายเลยเพราะว่าพระองค์ก็เคยเป็นคุณพ่อของดิฉันหลายชาติ แล้วก็มาเป็นปู่อีกหลายชาติหลายชาติในที่นี้ก็เป็นพันก็มีนะคะ ตั้งแต่พระองค์ท่านบำเพ็ญ ศีล ทาน ภาวนา คือว่าบารมี 10 ถึง 40 อสงไขยแสนกัป ดิฉันก็ติดตามตามพระองค์พระปฐมมาตลอดสมเด็จพระท่านได้บอกว่า**ดิฉันเคยอธิษฐานจิตว่าดิฉันขอเป็นสาวกฝ่ายซ้าย ทีนี้มีคนเป็นก่อนดิฉัน ดิฉันก็เลยขออธิษฐานขอเป็นพระพุทธเจ้า ทีนี้บารมีเราไม่เต็ม เพราะไม่เชื่อฟังท่าน เลยเป็นเด็กดื้อในอดีตชาติ**ก็กราบพระองค์ท่านไปนั่งข้างๆพระองค์ท่านอยู่เสมอ**ดิฉันชอบเล่นฤทธิ์ ในที่นี้คือว่าถอดอทิสมานกาย ก็ไม่ใช่ฤทธิ์นะคะ คือว่าถอดอทิสมานกายให้แยกออก** แต่กายจิตหมุนที่ในท้องพระพุทธองค์**ก็หมุนเป็นปกตินั่งอยู่ข้างซ้ายของพระองค์ท่าน**แต่ขวามือของเราก็จะนั่งบำเพ็ญอยู่ตรงนั้น**ถ้าใครไปไหว้สมเด็จองค์ปฐมอาจจะเจอดิฉันก็ได้ นั่งอยู่ข้างพระองค์ท่านแต่เป็นองค์เล็กนิดเดียวเอง** เหมือนตุ๊กตาเลยและก็มีพระพ่อและก็พ่อแม่นั่งอยู่สำหรับสมเด็จองค์ปฐมนะคะ มีอะไรก็กราบทูลถามท่านตลอด ไม่อยากจะมาที่วิมานตัวเองในที่นี้วิมานตัวเองก็เห็นแล้ว มานี่ก็มีบริวารมีคนอยู่ก็มานอนมั่งนิดหน่อยก็กลับไปนั่งสมาธิขัดสมาธิ บูชาพระองค์ท่านแต่อีกจิตหนึ่งก็หมุนอยู่ในท้องพระพุทธองค์ท่านก็จะได้กราบทูลถามท่านอะไรหลายเรื่องในการปฏิบัติของเรานะคะ แต่จะไม่ขอดูดวงดูหมอให้ใครก็จะเป็นห่วงพี่สาวก็จะดูแล้วก็ขอพระองค์ท่านให้พี่สาวหรือพี่น้องทุกคนได้มีความคล่องตัวมีความสะดวกทุกคนนะคะ มีความปลอดภัยจากอันตรายใดๆทั้งปวง ขอพรอยู่เสมอที่ดิฉันปฏิบัติ และดิฉันก็มากราบไหว้พระองค์ท่าน แต่ละพระองค์พระพุทธเจ้าทั้งหมด บางท่านที่ปฏิบัติ บางทีก็ไม่เห็น ก็เอาจิตน้อมกราบแยกจิตออกไปเลยนะคะนี่เป็นขั้นแรกก็แยกจิตกราบใดๆทั้งปวง ขอพรอยู่เสมอ

ที่ดิฉันปฏิบัติ และดิฉันก็มากราบไหว้พระองค์ท่าน แต่ละพระองค์ พระพุทธเจ้าทั้งหมด บางท่านที่ปฏิบัติ **บางทีก็ไม่เห็น ก็เอาจิตน้อมกราบ แยกจิตออกไปเลยนะคะนี่เป็นขั้นแรกก็แยกจิตกราบพระองค์ท่านว่า เรากราบพระองค์ท่านทุกๆพระองค์แล้วดิฉันก็ไปกราบสมเด็จย่าองค์ พระปฐม**ซึ่งเป็นคู่บารมีของสมเด็จปู่ใหญ่องค์สมเด็จพระปฐม กราบแล้ว ก็กราบลาพระองค์ท่าน ก็ขอไปเอาจิตอันหนึ่งที่นั่งอยู่หน้าพระพักตร์พระองค์ ท่าน **ที่ได้จิตอันหนึ่ง อทิสมานกายอันหนึ่ง ก็นั่งอยู่ต่อหน้าพระพักตร์ พระองค์ท่านก็จะมี 2 อทิสมานกาย กายหนึ่งหมุนอยู่ในท้องพระพุทธองค์ เป็นปกติ อีกกายหนึ่งบำเพ็ญ ทาน ศีล ภาวนา อยู่ข้างๆก็จะได้ อยู่ใกล้พระพ่อ** แล้วก็เราก็เคยสร้างบุญมากับพระองค์ท่าน ก็นั่งอยู่ข้าง พระพ่อกับพระแม่ พระพ่อคือ พระพ่อศิวะ พระแม่ศรี พระแม่อุมาเทวี แล้วก็ดิฉันก็นั่งไปนั่งมา ก็เวลาสวดมนต์ก็จะออกมาแยกอีกกายหนึ่งมานั่ง สวดมนต์ก็จะไหว้พระพุทธเจ้าทุกๆพระองค์ ไหว้หลวงปู่หลวงพ่อพระฤาษี ซึ่งเป็นพ่อของลูกไหว้ท่านแม่ศรี ดิฉันจะชอบทำแบบนี้มาก ในที่นี้คือว่า ในอดีตชาติดิฉันเป็น**พราหม**มาก่อน จะชอบเวียนตามพ่อเวียนขวา รอบ พ่อกับแม่ที่นั่งด้วยกัน 3 รอบ ถวายมาลัยดอกไม้ หลวงพ่อตอนแรกก็ แกล้งทำท่าตกใจ หลวงพ่อไม่ตกใจหรอก หลวงพ่อก็ยิ้มพระแม่ก็ยิ้ม ท่านแม่ ศรีท่านก็ยิ้ม ลูกคนนี้ไม่ไปไหนก็อยู่ที่นี่ก็เดินจงกลมรอบหลวงพ่อ เป็นการบูชาเคารพเหมือนกับ**พราหม**เขาทำเพราะว่านิสัยมันติดตั้ง แต่**อดีตชาติ ตั้งแต่พระพ่อศิวะที่ดิฉันเคยเป็นลูกพระองค์ท่านก็ทำ อย่างนั้น** ก็มาทำกับหลวงพ่อพระฤาษีมั่ง หลวงพ่อพระฤาษีก็ยิ้มท่านแม่ ศรีก็ยิ้ม ก็กราบพระองค์ท่านก็กราบลา ก็ลงไปกราบท่านปู่ จตุรมหาพรหม พระพรหมทั้งหมด ท่านผู้มีพระคุณทั้งหมด และก็ไปที่พระจุฬามณี ไป กราบสมเด็จองค์ปัจจุบันคือ องค์สมเด็จพระสมณโคดม ก็กราบพระองค์ ท่านทุกๆพระองค์แล้วก็ไปที่เทวสภา จะมีสมเด็จองค์พระพุทธกัสสปะ พระองค์ท่านทรงบรรยายธรรมอยู่ดิฉันก็นั่งฟัง พระองค์ท่านก็มองมาแย้ม

พระโอษฐ์ ท่านก็ยกมือให้ ดิฉันก็กราบขอพรพระองค์ท่าน แล้วก็กราบพระอรหันต์ที่เป็นสาวกของพระองค์ท่านที่ได้ติดตามพระองค์มาพร้อมด้วยกราบท่านผู้มีพระคุณทั้งหมด แล้วดิฉันก็มาที่ชั้นดุสิตอีก มาหาองค์พระศรีอริยเมตไตร ดิฉันก็มาหยุดที่นี่ ก็นั่งมองหน้าพระองค์ท่าน พระองค์ท่านก็เห็นว่าดิฉันเคยเป็นลูกพระองค์มา 3 ชาติ ดิฉันก็ว่ามิน่าล่ะ ทำไมดิฉันชอบการกราบไหว้พระองค์ท่าน ก็เคยนะคะว่าอธิษฐานจิตว่าขอลา ก็เรื่องพุทธภูมินี่ดิฉันไม่รู้ พึ่งมารู้ตอนที่เจอหลวงพ่อที่วัดท่าซุงก็คือว่าพระศรีอริยเมตไตร พระองค์ทรงตรัสกับดิฉันวันนี้เองดิฉันก็มีความปลาบปลื้มใจ พระองค์ทรงตรัสว่าจริงๆลูกตายไปแล้ว แต่ทีนี้ขอให้ลูกตั้งใจทำงานให้สำเร็จนะลูก บุญทุกสิ่งทุกอย่างที่พ่อมี อยู่กับลูกแล้ว พลังพระอยู่กับลูกทุกองค์ พระอรหันต์ท่านตรัสอย่างไรเชื่อฟังท่านให้ทำให้ได้ ก็กำลังของพระโพธิสัตว์นี่จะแรงจะสูงมาก มีความเมตตาอภัยให้มากเลยก็เป็นพลังพระนะลูกทุกสิ่งทุกอย่างที่พระโพธิสัตว์บำเพ็ญเพียรมา พระองค์ท่านก็เหมือนกับว่าให้พรดิฉัน ยกมือขึ้นแล้วพอแย้มพระโอษฐ์ดิฉันก็กราบ พระองค์ท่านทำให้ดิฉันเห็นภาพว่าพระองค์ท่านเคยเป็นพ่อดิฉันมา 3 ชาติ ดิฉันมีความปลาบปลื้มมากเลย ทั้งๆที่ก่อนหน้านี้ยังไม่เคยรู้ พอมาวันนี้ ดิฉันอยากลาพุทธภูมิอยากจะตาย บอกตรงๆว่า เมื่อไหร่จะหมดสิ้นซะทีคือว่าไม่อยากจะช่วยแล้วลูกหลานบริวารของดิฉันอยากจะไปคนเดียว ตอนนี้ดิฉันตั้งใจว่าจะทำหนังสือธรรมประทานพรแต่เป็นปกสีขาว มีสมเด็จองค์ปฐมหลวงพ่ออยู่ด้านหลังก็จะเป็นภาพของพระพ่อศิวะด้วย จะเป็นเรื่องๆไป และตอบปัญหาธรรมไปเล่มเดียวกันแต่ไม่รู้จะเยอะไหม แต่เงินที่จะเอามาพิมพ์หนังสือ ดิฉันก็ยังไม่รู้ แล้วแต่บุญวาสนาเก่าที่สร้างมา ดิฉันก็ตั้งจิตอธิษฐาน แต่จะให้ดิฉันไปเรี่ยรายเงินชาวบ้านเขาดิฉันไม่ทำ ดิฉันก็ไม่ได้ทำงานอะไร ได้แต่รบกวนสามีที่จะขอเงิน ขออะไรก็มีแต่ขอสามีอย่างเดียวก็ชาตินี้เกิดมาช่วยเขาแล้ว ดิฉันก็มีความปลาบปลื้มใจมาก มีกำลังที่จะได้

ช่วยคน สัตว์ วิญญาณ สัมภเวสี ไม่ว่าเขาจะมองเราอย่างไร เราไม่โกรธเขา หลวงพ่อก็ตรัสบ่อยๆ มันมีความปลื้มปีติมาก ท่านบอกกับดิฉันบ่อยมากเลยเหมือนกับให้กำลังใจ ดิฉันฟังเทปของพี่รัชนีที่ว่าปฏิบัติธรรมได้อัดเทปไว้ ดิฉันก็ให้น้องซื้อมา ดิฉันก็น้ำตาร่วง ก็โมทนากับพี่เขา พี่เขาปฏิบัติดี ไม่มีอคติอะไรเลย ก็อยากไปเจอพี่เขา ดิฉันก็ร้องไห้ 10.30 น.ไปหาหลวงพ่อเลย ก็เหมือนจะร้องไห้กับหลวงพ่อแต่น้ำตาไม่ค่อยจะมีเพราะเรามีคติอยู่ว่า หนูจะต้องเดินตามหลวงพ่อให้ได้เลย มันมีอะไรนะจะร้อง ทำอะไรต้องตั้งใจทำเร็วๆไวๆคิดอย่างนี้ หลวงพ่อก็ลูบหัว ท่านบอกว่าลูกเอ๋ย ถ้าหนูได้เจอหลวงพ่อหนูอาจจะมีอคติกับหลวงพ่อก็ได้ เพราะพ่อพูดแบบนักเลงท่านว่าอย่างนี้ และก็อีกอย่างหนึ่ง ลูกอยากเข้าใกล้พ่อนะบางทีคนมันเยอะ ดิฉันก็ชอบไปนั่งต่อหน้าหลวงพ่อ เพราะพระองค์ท่านมีเมตตามากเลย หน้าตาพระองค์ท่านเป็นอทิสมานกายแก้ว กายนิพพานนะคะ ดิฉันชอบเห็นพระองค์อย่างนี้ บางครั้งมองไปมองมาก็เหมือนพระองค์ท่านหลวงพ่อศิวะมายืนใกล้ๆ มาบอกมาสอนอารมณ์ไหนทำไม่ถูก พระองค์ท่านก็ทรงเมตตาทั้งหลวงปู่ปานกับหลวงพ่อพระฤาษี ตอนนี้ก็ตั้งใจปฏิบัติธรรม และพยายามทำให้ดีที่สุด

การที่ลูกไปเจอพระที่ท่านเพิ่งนิพพานไป คือหลวงพ่อสังวาลย์ ย้อนไปถึงวันที่ 27 สิงหาคม 2547 ลูกได้ขึ้นไปที่พระจุฬามณี ได้เห็น ได้กราบเท้าพระมหากัจจายานะ แล้วก็หลวงปู่หลวงพ่อ ทุก ๆ พระองค์ หลวงปู่มั่น หลวงปู่โต หลวงปู่เงิน หลวงปู่ทอง หลวงปู่คง หลวงปู่ขาว หลวงปู่มี หลวงปู่ครูบาศรีวิชัย หลวงปู่ หลวงพ่อทุกพระองค์ที่ท่านนิพพานไปแล้ว ก็มีอยู่องค์หนึ่งที่เพิ่งนิพพานเร็ว ๆ นี้ แต่ก็วิบากกรรมของท่านอีกนั่นแหละท่านว่า ลูกก็กราบลง อยู่ดี ๆ ก็เห็นเท้าใหญ่ ๆ มาว่า โอ เท้าใหญ่ หนูนึกว่าเท้าพระพุทธองค์ท่าน แต่ไม่ใช่ พอเงยหน้าขึ้นไปท่านก็ ทำภาพพระสงฆ์ให้เห็นว่า อ้าว หลวงพ่อสังวาลย์นี่นา หนูคิดในใจที่พระจุฬามณี หลวงพ่อสังวาลย์ "อ้าวหลวงพ่อมานิพพานนี่ แล้วมาที่พระจุฬามณีทำไม" "หลวงพ่อ

จะไปนิพพาน มาไหว้พระที่พระจุฬามณีก่อน" หลวงพ่อท่านก็ได้สอนลูกนอนทำสมาธิ เพราะว่าสังขารลูกไม่ไหวเจ้าคะคุณแม่เกษร พูดถึงหลวงพ่อสังวาลย์แล้ว ท่านบอกว่ามารอลูกที่นี่ แล้วจะฝากเรื่องไปถึงลูกหลานอยู่ข้างล่างด้วย ท่านว่าอย่างนี้หลวงพ่อก็มาประจำ แต่ทีนี้ลูกก็ไม่ได้เห็นท่าน เพราะว่าไม่ได้กำหนดจิตเห็นท่าน ข่าวในมนุษย์โลกเขาหาว่าท่านลอกศพ ท่านไม่มีเจตนาร้ายเลย บางคนเขาต่อต้านน่าดูเลยที่ท่านทำ เพราะมันเป็นอสุภกรรมฐาน ถือเป็นธรรมดาของโลก ก็ลูกไม่อยากจะคิดอะไร ท่านก็บอกว่า ลูกเอย หลังพ่อนิพพานแล้ว เขาจะมีเรื่องกันนะ เขาจะแย่งศพพ่อ อันนี้ลูกไม่รู้ ลูกเพิ่งมารู้ในข่าวว่า เขาแย่งศพหลวงพ่อสังวาลย์ แต่ก็ช่างเถอะมันเป็นแค่ขันธ์ห้า แย่งไปแย่งมา มันก็เป็นเรื่องของเขา พ่อไม่เอาแล้วศพพ่อ มันไม่ใช่ของเรานะลูก สังขารนี้แหละ อันนี้มันเป็นกรรมเล็ก ๆ น้อย ๆ ของพ่อ ขนาดพ่อตายเขายังแย่งศพ เออ ก็ดี คิดว่าเออ ศพของพ่อหอมดี หลวงพ่อท่านก็ยิ้ม ร่างกายสวยสดงดงามเป็นแก้ว สวยมากเลย ลูกก็กราบ ท่านจะเป็นเท้าใหญ่ๆ หน่อย ท่านก็บอกว่า ลูกหลานเอย ตอนพ่ออยู่ พ่อไม่ได้สั่งไม่ได้สอน ไม่มีโอกาสที่จะสั่งจะสอน เพราะวิบากกรรมพ่อก็เยอะ พ่อมีแต่เจ็บไข้ได้ป่วย สายโยงสายยางระโย้ระย้า เต็มไปหมด อันนี้ลูกก็ไม่รู้หรอกนะคะ ท่านทำภาพให้เห็น ลูกก็ไม่รู้ ถ้าเรื่องหลวงพ่อสังวาลย์ต้องถามศิษย์ท่าน แต่ลูกยืนยันได้ว่าหลวงพ่อท่านไปนิพพานแล้ว แล้วก็หลวงพ่อสนอง ไม่รู้นะว่าจะเป็นพระอริยะเจ้าหรือเปล่าแต่ท่านสอนเรื่องพระนิพพาน หลวงพ่อจำเนียรก็สอนเรื่องพระนิพพาน พระองค์ท่านที่ได้ไปเจอ อันนี้หลวงพ่อจำเนียรท่านยังอยู่นะเจ้าคะ หลวงพ่อจำเนียรก็เป็นลูกศิษย์ของหลวงพ่อสังวาลย์เช่นเดียวกัน หลวงพ่อจำเนียรท่านก็อยู่ที่จังหวัดกระบี่ วัดถ้ำเสือ อันนี้ลูกก็เคยเป็นลูกของท่าน **หลวงพ่อสังวาลย์ท่านก็บอกว่าลูกเอยฝากลูกไป หากว่ามีโอกาสได้ทำหนังสือ ทำอะไรออกมา ท่านก็ฝากว่าขอให้ทุกคนกำหนดจิตและพยายามฝึกมโนมยิทธิให้แจ่มใสจะเห็นพ่อเอง บางทีก็มาในจิต หลวงพ่อท่านสอนแบบสุกขวิปัสสโก**

วันต่อมานะเจ้าคะ ลูกได้นอนกำหนดทำจิตสมาธิ ได้ไป หลวงพ่อท่านก็มา หลวงพ่อฤาษีนะเจ้าคะ ท่านก็บอกว่าลูกเอ้ย ไปเมืองบาดาลกับพ่อนะ ไปไหว้ท่านผู้มีพระคุณ ท่านบอกว่าท่านปู่พระยานาคราช และท่านย่าเคยเป็นแม่ ไปกราบท่านผู้มีพระคุณ "ไปนะลูกไป ไป ไป" ท่านก็บอกพอดิฉัน หลวงพ่อก็จับมือดิฉันไป เหาะวืบไปเลยที่ทางเวียงจันทร์ **ไม่รู้ได้อภิญญาหรือเปล่า มันชอบไป หลวงพ่อก็พาลงไป เมืองบาดาลมันจะอยู่อีกมิติหนึ่งคล้าย ๆ ว่า ท่านเป็นเทวดาหมดเลยนะ หัวท่านไม่ได้เป็นนาคเลย ท่านสะสวยมากเลย สวยมาก เมืองบาดาลจะเป็นเมืองที่มีแก้วมีปราสาททอง** มีอะไรเยอะแยะเลย โอ ทรัพย์สมบัติเพียบเลย แต่ก็ไม่ใช่ของเรา ดิฉันก็ไม่คิดอยากจะได้ทรัพย์สมบัติเหล่านั้น มันไม่เที่ยง เห็นแล้วมีสร้อยมีอะไรอยู่เต็มไปหมด เป็นของท่านย่านะเจ้าคะ ลงไปเมืองบาดาลสวยมาก ก็เลยไปกราบท่านปู่พระยานาคราชและท่านย่า ท่านบอกว่าเรียกปู่ก็ได้ เรียกแม่ก็ได้นะลูก ท่านว่าอย่างนี้ หลวงพ่อก็นั่งอยู่แท่นข้างท่านปู่ ลูกก็กราบท่านปู่ท่านย่า **พระยานาคราชจะอยู่อีกมิติหนึ่งคือว่า จะเป็นเมือง ๆ หนึ่งที่อยู่อีกมิติแต่ก็รองจากชั้นจาตุมหาราชนะ**เจ้าคะ ก็ลงมาที่เมืองบาดาล ถ้าคนอยากไปเมืองบาดาล ถ้าฝึกมโนยิทธิได้จะพาลงไป หรือว่าอภิญญาก็ได้นะคะ ก็ในที่นี้ ลงไปแล้วหลวงพ่อท่านก็ให้ระลึกชาติ อดีตลูกเป็นแม่ชีชื่อแม่ชีจันทร์ ตัดผมและโกนผมที่เวียงจันทร์ แม่ชีจันทร์ ท่านบำเพ็ญท่านได้อภิญญา ก็คือว่าระลึกชาติว่าเป็นลูกเอง วัดอยู่ที่ริมแม่น้ำโขงเก่ามาก ตอนนี้เป็นวัดร้างแล้ว ก็ได้เห็นภาพทุกสิ่งทุกอย่าง บันไดก็มีแต่ทอง โอ สวยมาก สวยสดงดงามไปหมดเลย เมืองบาดาล ภาษามนุษย์เรียกว่าเมืองบาดาล หรือ**เมืองพระยานาค มันไม่ใช่อยู่ใต้แม่น้ำโขงนะ เราก็ดำลงไปอยู่ใต้แม่น้ำโขง มันไม่ใช่ มันไม่ใช่และพระยานาคก็ไม่ใช่ตัวอย่างนั้น แต่ที่เห็นเป็นตัวอย่างนั้น เพราะมันติดยึดมาตั้งแต่สมัยโบราณเขาว่า พระยานาคราชเป็นแบบนั้นจริง ๆ** ลูกหลานก็เลยติดคิดว่าอย่างนั้นจนกระทั่งทุกวันนี้ ก็ไม่เป็นไร **ถ้าใครนึกถึงท่านปู่**

พระยานาคราชและท่านย่า นั่นแหละพวกเขาได้ทำพรหมานุสติกรรมฐาน เพราะว่าท่านเป็นพระอนาคามีแล้วนะ ท่านว่าอย่างนี้ ก็ได้กรรมฐานไปนะคะ อยู่ที่เมืองบาดาลแต่ละองค์ ๆ ท่านจะใส่ชุดสีขาว ท่านจะนั่งบำเพ็ญเพียรภาวนา แต่ละองค์ ๆ เมืองบาดาลก็จะมีแต่พระอริยะทั้งนั้นเยอะแยะไปหมดเลย ต่างองค์ก็เป็นพระยานาคราช ก็แล้วแต่ใครจะเรียกอย่างไรนะ ท่านก็เป็นเทวดา ในกลุ่ม ๆหนึ่งนะคะมีท่านปู่พระยานาคราชและท่านย่าเป็นผู้นำ นำลูกหลานทั้งหลายเข้าสู่พระนิพพาน ท่านปู่ท่านย่าท่านก็จะไปนิพพานท่านบอกว่ารอลูกหลานอยู่ ท่านว่าอย่างนี้ ก็มีไม่กี่ล้านองค์ ไม่กี่ล้านองค์นี่ก็เยอะเหมือนกันนะ บำเพ็ญเพียรอยู่เต็มไปหมดเลย ลูกหลานที่อยู่ในเมืองมนุษย์บางทีก็ไหว้พระยานาคราชหรือไหว้งู อันนี้ก็เป็นกรรมฐานในบท ๆ หนึ่งนะคะ ท่านก็ได้ตรัสสั่งกับดิฉันว่าให้ตัดขันธ์ห้าเท่านั้นเอง อันนี้ที่ว่าได้ไปมา ท่านปู่กับท่านย่าท่านก็เป็นพระอริยะเจ้าเช่นกัน ท่านปู่พระอินทร์ท่านย่า **ท่านปู่จาตุรมหาพรหม 4 พระองค์คือ ท่านปู่สหัมบดีพรหม ท่านปู่ผกาพรหม ท่านปู่ชินปัญจรมหาพรหม ท่านปู่มหาพรหมวิสุทธิทศพลมหาภารตะ(ท่านท้าวมหาชมพูพรหม) ท้าวมหาราชทั้งสี่พระองค์และท่านปู่พระยายมราช ท่านก็เป็นพระอริยะเจ้าเหมือนกันทั้งหมด** ดิฉันเคยลงไปสวยจริง ๆ ต่อให้อยู่เมืองนรกท่านก็สวย สวยในที่นี้คือตรงที่สำนักท่านปู่พระยายมราชนะสวยสดงดงามมากเลยอันนี้พูดถึงยมโลกเลยเถิดไปแล้ว ก็ตอนนี้ก็จะลงไปบ่อย ไปกราบแต่ไม่ติดยึดนะสำหรับการเที่ยวของดิฉัน ก็จะไปหาไปดูไปเห็นอยากรู้อยากเห็นนะว่าจะได้มาเล่าสู่ลูกหลานฟังแต่**ถ้าใครสามารถฝึกมโนมยิทธิได้ดิฉันนำไปได้นะเมืองบาดาล เหาะไปเลยทั้งตัวยิ่งดีใหญ่เลย นะคะอันนี้เกี่ยวกับที่ดิฉันไป หลวงพ่อก็มาส่งที่บ้าน ถ้าอยากไปก็นึกถึงหลวงพ่อหลวงพ่อท่านก็มาแล้ว หลวงพ่อมีเมตตาจิตมาก ใบหน้าแจ่มใส หลวงปู่หลวงตาทุกพระองค์ด้วยมีความสดชื่นที่มองหน้าหลวงพ่อ หลวงพ่อฤาษีนะเจ้าคะ สาธุ หลวงพ่อ ฤาษีท่านก็ได้สั่งกับดิฉันว่า ให้พยายามมากๆ**

ให้ช่วยพาลูกหลานให้เข้าสู่พระนิพพานให้มากหน่อย หลวงพ่อบอกว่า ดิฉันปรารถนาพระพุทธภูมิ ดิฉันก็กราบลาพระพุทธภูมิแล้ว โดยที่ว่าคุณพ่อยกทรงที่วัดท่าซุง ได้บอกวิธีลาพุทธภูมิวิธีง่าย ๆ สั้น ๆ อธิษฐานจิต แล้วก็พูดนิด ๆ หน่อย ๆ ตามที่เราเคยบอกมา พอลาพระพุทธภูมิแล้วจิตใจแจ่มใสมาก อันนี้ดิฉันได้ทดลองกับน้องหรือว่าคนที่เขาเคยมาปฏิบัติกับดิฉัน ก็สอนแนวมโนมยิทธิ แล้วก็ไปเห็นเองว่าเคยตั้งจิตอธิษฐานว่าเป็นพระโพธิสัตว์แล้วเป็นพระองค์ท่านเป็นพระพุทธเจ้านะคะพอเขาลาเขาก็ทำจิตแจ่มใสมากเลยคนบางคนไม่รู้ตัวเองว่าปรารถนาพระพุทธภูมิแต่จิตใต้สำนึกว่า เราต้องช่วยคนนะ เราต้องช่วยคนนะนี่แหละกำลังใจอย่างนี้เป็นกำลังใจของพระโพธิสัตว์ บางทีก็ไม่รู้หรอกว่าเราเป็นพระโพธิสัตว์อยู่ชั้นดุสิตมาเกิด และก็เป็นอรูปพรหมและเป็นพรหมชั้นที่สิบลงมา ก็ได้เป็นอย่างนี้ เวียนว่ายตายเกิดอย่างนี้ ถึงจะเกิดเป็นพรหมก็ชั่วครู่ก็ลงมา เห็นไหม เราก็ต้องลงมาเกิดเป็นมนุษย์อีก เพราะความอยากของเรา เพราะฉะนั้นเราต้องตัดทุกสิ่งทุกอย่าง จับอารมณ์พระนิพพานเป็นนิตย์นะลูก หลวงพ่อฤาษีท่านก็บอกดิฉันว่าอย่างนี้

ดิฉันก็ได้กำหนดจิต ขึ้นไปพระจุฬามณีบ้าง ไปวิมานพระพุทธองค์บ้าง ส่วนมากจะไปหาสมเด็จปู่ใหญ่คือสมเด็จองค์พระปฐม **ดิฉันหมุนอยู่ในท้องพระพุทธองค์ในพระนิพพาน พระองค์ท่านตรัสว่าลูกเอย ลูกลองกำหนดจิตดูสิว่าในท้องพระพุทธองค์มีสามวง ลูกเอยวงแรกคือพระโสดาบัน วงที่สองก็คือพระอนาคามี วงที่สามเป็นพระอรหันต์ มีแค่สามวงเท่านั้น ท่านให้ตัดเข้าตรงนี้เลย ดิฉันก็ได้หมุนอยู่ในท้องพระพุทธองค์ท่านตัดตอนไปเลยขอหมุนในพระวรกายที่พระนิพพานในท้องพระองค์ท่านหมุนอยู่จุดศูนย์กลางกายองค์พระปฐมมีองค์สมเด็จปัจจุบันมาประทับนั่งอยู่คอยเอาใจช่วยดูแลลูกๆ หลานๆ พุทธบริษัท จุดศูนย์กลางคือพระอรหันต์ แต่กายยังทำหน้าที่อยู่ในมนุษย์โลก เพราะว่าเรื่องนี้ มีหลายคนถามว่าทำไมคุณแม่เกษรได้สอนลูกหลาน สอนคนแบบไปอยู่ในท้องพระพุทธ**

องค์ เขาก็ถามว่า ไม่เป็นการไปปรามาสพระพุทธเจ้าหรือดิฉันตอบได้เลยว่าไม่เป็นการปรามาสหรอกเพราะว่า มีครั้งหนึ่งหลวงพ่อท่านได้สอนลูกหลาน เอาเฉพาะกลุ่มที่ปรารถนาพระพุทธภูมิเท่านั้นหรือว่าลูกหลานที่เคยสะสมบุญบารมีมาร่วมกับพระองค์ท่านจะสามารถได้เห็น เห็นปางนิพพานจะถูกใจปั๊บ เห็นสมเด็จองค์จะถูกใจทันที ต้องเป็นลูกหลานของท่านเท่านั้นหรือ แต่จริง ๆ แล้ว ท่านก็เป็นลูกหลานของพระองค์ท่าน ทั้งหมดทุกท่านหมดเลย เพราะว่าท่านเวียนว่ายตายเกิด แต่ละภพแต่ละชาติ หลายหมุนหลายเวียนเสียเหลือเกิน ก็ได้กราบทูลถามท่านอย่างนี้ **การที่เราหมุนอยู่ในท้องพระพุทธองค์ท่าน เป็นการระลึกถึงพุทธานุสสติกรรมฐาน ธรรมานุสสติกรรมฐาน สังฆานุสสติกรรมฐานเป็นการขัดเกลากิเลสของเราไปในตัวได้ง่าย ทำให้การอธิษฐานสัมฤทธิ์ผล ได้อรหัตผลเร็วมาก ในที่นี้คือเป็นพระอรหันต์เร็วมากถ้าท่านไหน**ไม่ปรารถนาที่จะช่วยคนก็นิพพานได้เลย

อภิญญา

เรื่องอภิญญา การทำอภิญญา ลัดเลยก็คือว่าให้ภาวนา โสตัตตะภิญญา โสตัตตะภิญญา จนร่างกายเข้าสู่ขีดสูงสุดก็คือว่า ครั้งแรกอาจจะมีอาการสั่นเพราะฌานหยาบ เข้าได้สูงสุดก็คือว่า เงียบจนแบบว่ากายเราไม่มีกายแล้ว จนขนาดนี้นะ อันนี้ดีที่ดิฉันเรียนกับพระข้างบน ไม่ต้องใช้อะไรมากเลย โสตัตตะภิญญาหรือว่าท่านใช้ นะ มะ พะ ธะ ก็ได้ แต่ก่อนใช้ก่อนนั่งก็ตั้งจิตไว้ก่อนว่า อาราธนาขอบารมีพระพุทธองค์ท่าน ขอพระพุทธบารมีของพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ คุณบิดา มารดา ครูบาอาจารย์ท่านผู้มีพระคุณทั้งหมดพรหมเทพเทวดาทั้งหมด ช่วยมาเป็นกำลังใจให้ลูก ขอบุญทั้งหลายที่ลูกได้สร้างมา ตั้งแต่อดีตชาติ ตั้งแต่ต้นจนจบขอบุญกุศลทุกสิ่งทุกอย่างมารวมเป็นหนึ่งลูกขอเรียนอภิญญาแบบง่าย ๆ สบาย ๆ ขอเป็นภาระของพระองค์ท่าน

ให้ดลจิตของลูกแจ่มใส มโนมยิทธิแจ่มใสก็ได้หรือว่าจะเหาะ จะเหินเดินอากาศ มันก็ได้นะ ในที่นี้มันได้จริง ๆ ภาวนาโสตัตตะภิญญาไปชั่วขณะหนึ่ง บุญเก่ามันก็รวม แล้วมันก็สามารถอธิษฐานจิตขอให้น้ำแข็งมันก็แข็ง ขอให้เหล็กงอมันก็งอ ก็ให้เป็นอย่างนั้นอย่างนี้มันก็เป็นตามที่เราอธิฐาน พออธิษฐานแล้วเราก็ทิ้งอารมณ์อธิฐานเลย พอทิ้งอารมณ์นี้เราก็ภาวนา ภาวนาจนถึงขีดสูงสุด ถ้าบุญเก่ามันรวมตัวเราจะรู้ได้เลยว่า เราไม่มีกาย **ตอนแรกเราจะหายตัว แต่ไม่หายไปไหนหรอก เราก็นั่งอยู่นี่ แต่มันหายตัวได้จริง ๆ มันคือว่า หายไปเลย หายไป เพราะยังไม่ทราบไปไหน ต้องให้พระพาไปเท่านั้น อันนี้แรก ๆ นะคะ** บุญเก่าเริ่มมีเริ่มมาหนุนเรา อันนี้คำว่า **โสตัตตะภิญญา** ทำตามหลวงพ่อพระราชพรหมยาน ตอนแรกดิฉันได้อธิษฐานว่า บุญเก่าอันใดที่ลูกได้สร้างสมมาแล้วขอได้มาหนุนลูก ลูกขอเรียนอภิญญากับพระท่านกับหลวงพ่อฤๅษีกับหลวงปู่ปาน ขอเป็นกำลังใจให้กับลูกด้วยเถิด ดิฉันอธิษฐานแรก ๆ เท่านี้ แล้วก็ **โสตัตตะภิญญา โสตัตตะภิญญาโสตัตตะภิญญามันก็หายตัว หายตัว แต่เราก็นั่งอยู่นี่ พอสักพักก็ไปหมดตัวเลย ก็ อันนี้มันเล่นฤทธิ์ได้เลย โดยที่ว่าเราไม่รู้ว่าเราเหาะหรือไปไหนต่อไหนได้ แต่พระท่านพาไปนะ จะไปคนเดียวก็ยังไม่กล้า** เพราะว่าหนึ่ง ยังประมาทอยู่ใน เพราะเราไม่ชินคือขันธ์ห้า สอนเรื่องอภิญญาเราได้แต่ตรงนี้ แต่ท่านก็มาสอนอยู่ตลอด ก็สามารถทำให้อะไรต่อมิอะไร **คือเล่นฤทธิ์ได้เลย ในที่นี้ไม่จำเป็นต้องจับกสิณทั้ง 10 กอง คำภาวนาโสตัตตะภิญญา โสตัตตะภิญญาเข้าฌานออกฌานถอยเข้าแล้วอธิษฐานทับอีกที มันก็จะให้น้ำแข็งมันก็แข็งตอนนั้นมันจะเป็นวุ้น อธิษฐานครั้งที่หนึ่ง ภาวนาไปแล้ว แล้วก็ มาอธิษฐานอีกครั้งที่สอง** มันก็แข็งเป็นน้ำแข็งแล้ว ก็มีแค่นี้ ง่าย ๆ สบาย ๆ หรืออธิษฐานขอให้ลูกได้การงานตรงนั้นตรงนี้ สามารถช่วยในทางโลกเราได้มากเลยนะคะ ก็เรื่องอภิญญา ก็จบเพียงเท่านี้ พระที่ท่านเป็นพระอริยะเจ้าหรือว่าท่านได้

มโนมยิทธิ ท่านก็จะรู้เองว่าใครได้ไม่ได้ ที่นี้ดิฉันก็ไม่ได้อวดว่า ดิฉันได้นะคะ ในที่นี้ก็ลูกหลาน หลายคนก็โทรมาหาเยอะ ถ้าได้ตั้งอารมณ์อย่างนี้อธิษฐานแบบนี้ แต่ได้อาจารย์สอนอภิญญา ยิ่งดีใหญ่เลย มันสามารถเป็นไปได้จริง ๆ ก็ สามารถทำได้จริง ๆ ก็เห็นและได้เข้าใจในทางโลกทางธรรมมาแล้วในชีวิตดิฉันนะคะ เรื่องอภิญญาก็จบเพียงเท่านี้นะคะไม่มีอะไรมากทางพระธรรมดีกว่า เป็นบุญยฤทธิ์ด้วยช่วยคนไปพระนิพพานได้อภิญญาเป็นกีฬาของสมาธิการเข้าถึงธรรมเป็นผลของสมาธิ

พระที่ท่านยังมีชีวิตที่ท่านอยู่ในหุบเขา ท่านเดินธุดงค์อยู่ บางองค์ท่านก็ถอดกายทิพย์มาหาที่บ้าน บางท่านก็ บางทีก็มาเป็นองค์ ๆ เลยท่านจะมาตอนอยู่คนเดียว ท่านก็มาสอน บางทีก็มาในจิต พระที่ท่านเป็นพระอริยะนะคะ ที่ดิฉันเห็นบ่อยที่สุดคือ ขอกล้าพูดได้เลยว่าหลวงพ่อคูณท่านจะมา "ลูกเอยให้ตั้งกำลังใจดี ๆ เด้อ" อันนี้ขอพูดภาษาตามท่านนะ เจ้าคะ "ลูกเอยตั้งใจดี ๆ เด้อ ปฏิบัติดี ๆ ทำสมาธิให้แน่น ทำให้ดีย่อมได้ดี" ท่านว่าอย่างนี้นะคะ ท่านก็ให้พร แล้วก็เร็ว ๆนี้ เมื่อสองสามวันผ่านมานี้หลวงพ่อคูณท่านก็ได้มาหาดิฉัน ท่านบอกว่า "พ่ออยู่ไม่ถึงสามเดือน พ่อจะนิพพานแล้ว" ท่านว่าอย่างนี้ บางท่านไม่เชื่อก็ไม่ต้องฟังนะ แต่ดิฉันเชื่อเพราะเห็นท่านมาสั่งอย่างนี้จริง ๆแต่พอมาดูข่าวตอนเช้าบอกว่าหลวงพ่อคูณอาพาธเข้าพักรักษาตัวอยู่โรงพยาบาล ก็ตกใจ โอ พ่อเอยเกี่ยวกับด้านสังขารแต่ที่อยู่ได้ทุกวันนี้อยู่ได้เพราะเครื่องอุปกรณ์ในทางโลกช่วยดึงฉุดไว้จริง ๆ ท่านทรมานสังขารมากเลย อันนี้ดิฉันไม่เคยไปกราบไปไหว้พระองค์ท่านหลวงพ่อคูณเลย แม้แต่หลวงพ่อสนอง หลวงพ่อสังวาลย์ หลวงปู่หลวงพ่อที่ยังมีชีวิตอยู่อย่างหลวงพ่อจำเนียร หลวงพ่อจิ๋ววัดป่าธรรมชาติแต่ละองค์ท่านก็มาสอน อันนี้พระที่ยังมีชีวิตอยู่นะคะ ท่านจะมาสอนสอนสมาธิให้ดิฉัน **แบบสุกขวิปัสสโกท่านก็มาสอน พยายามเก็บอารมณ์ให้หมด หลวงพ่อท่านบอกว่าเล่นฤทธิ์ได้ แต่อย่าให้หนักไป ท่าน**

ว่าอย่างนี้นะคะ ฤทธิ์ในทางไหน ก็เรื่องอภิญญานะคะ แล้วก็หลวงพ่อในทางเชียงใหม่ ท่านบอกว่าอยู่ทางเชียงแสน อยู่ในถ้ำที่เขาพระธาตุ เป็นถ้ำใหญ่เลย ท่านอยู่ข้างใน ท่านบอกเป็นหลวงปู่ จะมาแทนตัวหลวงปู่ชา ท่านก็มาบอกในจิต บางทีก็เห็นเป็นองค์เป็นผ้าเหลืองเลย ท่านก็เหาะ ท่านหายตัวได้นะ หายตัวมาเลย พระแต่ละองค์ท่านสอนสรุปเลยว่า พระอริยะเจ้าที่เรานับถือท่านท่านก็สั่งบอกว่าลูกเอยก็ไม่ยากอะไรเลยตัดแค่ขันธ์ห้าเท่านั้นเอง ท่านว่าอย่างนี้

นอกจากนั้นแล้วก็ขอตอบปัญหาธรรม ขอช่วยคุณแม่เกษรขอช่วยงานคุณแม่เกษรอีกแรงหนึ่งนะเจ้าคะ ก็มาพูดถึง**เรื่องพระที่ข้างบนพระนิพพาน**ท่านก็ทรงตรัสบอกลูกว่า **พ่อยังอยู่นะลูก ตายแค่ขันธ์ห้าหลวงปู่หลวงพ่อทุกพระองค์ท่านบอกว่า ตายแค่ขันธ์ห้า พระพุทธองค์ท่านก็บอกว่าลูกเอย ขันธ์ห้านั่นไม่ใช่ของเรา ร่างกายไม่ใช่ของเรา มันต้องสลายไปในที่สุด** ท่านก็สอน สอนเหมือนกันหมดเลย มันง่าย ๆ เองนะง่ายๆง่ายมากเลย ถ้าเราได้มโนมยิทธิ เราก็สามารถระลึกชาติได้ การที่ระลึกได้ก็อาศัยพระบารมีของพระพุทธองค์ท่าน พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ ระลึกชาติที่ท่านว่าอตีตังสญาน อนาคตังสญาน ปัจจุปปันนังสญาน อดีต อนาคต รู้หมดเห็นหมด แล้วก็เห็นภาพด้วย พร้อมไปด้วย สัตว์ตัวนี้มาจากไหน ท่านก็สอนไว้เพียงเท่านี้ การที่เราระลึกชาติได้นะ ไม่ได้ติดยึดนะคะ คนบางคนบอกว่าการระลึกชาติได้ ทำให้ติดยึดว่าคนนั้นเป็นอะไร นั่นไม่ใช่เลย เราต้องตัด เอาอารมณ์นี้ทันทีว่า ดูซิเราเกิดมาไม่รู้กี่อสงไขย กัป เวียนว่ายตายเกิดอยู่อย่างนี้ ดูซิเพราะความอยากของเรา เพราะฉะนั้น ดูซิไอ้ลูกคนนี้ เราก็เคยเป็นพระราชินี พระราชามาแล้ว ไม่รู้กี่แสนกัป แสนชาติ **ถ้าระลึกชาติได้ สามารถตัดกิเลสได้ทันที พระท่านบอกว่าเข้าถึงแก่นพระพุทธศาสนา** แมวตัวนี้หมาตัวนี้มาจากไหน ทำอะไรก็ตามเราก็สามารถรู้เลย อย่างมีใครตายที่ตรงไหน เราแค่ได้ยิน **เรากำหนดจิตไว้เลย เรากำหนดจิตนี้ง่ายมาก เพราะจิตของเรา กายของเราอยู่ในท้องพระพุทธองค์**

ท่าน เราจะได้เปรียบกว่าคนที่ฝึกมโนมยิทธิธรรมดานะคะ ถ้าเราไปหมุนในท้องพระพุทธองค์ท่าน เราสามารถรู้ได้ เราจะพูดอะไรกะใคร ถ้าเขาจะถามอะไร เราไม่ต้องใช้กำลังใจของเราเองเลย สิ่งที่พูดออกมามีแต่ความจริง อันนี้ไม่ได้ยอคุณแม่เกษรนะ ก็ทำตามคุณแม่เกษรนะ เพราะว่า ดิฉันกล้าบอกได้เลยว่า **คุณแม่เกษรท่านเสร็จกิจแล้ว**จริง ๆ อย่าได้มาลองกันเลย ถ้าบางคนฟังเทปม้วนนี้แล้วอาจจะมีอคติ ถ้าไม่ใช่ลูกหลานคุณแม่เกษร ดิฉันไม่ได้ยกยอปอปั้น แต่ดิฉันจะพูดแต่ความจริงในที่นี้ ทำตามท่าน **คุณแม่ท่านทำมาแบบสุกขวิปัสสโก ท่านจะเก็บอารมณ์ได้หมด และก็พูด เพราะ เก็บอารมณ์ได้หมด (เก็บอารมณ์หมายถึงไม่อยากรู้ อยากเห็น ไม่สนใจใคร อารมณ์เฉยด้วยอุเบกขาญาณอย่างเดียว มีอารมณ์เป็นหนึ่งกับพระผู้มีพระภาคเจ้าเบื้องบนพระนิพพาน เป็นอารมณ์เงียบๆ นิ่งเฉยเป็นปกติ) อันนี้ในส่วนของคุณแม่เกษร พระท่านบอกนะคะจะเห็นภาพปั๊บ** ๆ เลย อันนี้คือการที่เราทำจิตอย่างไรนะคะ ทีนี้ก็**มาเข้าเรื่องวิธีทรงจิตให้แจ่มใส เราเป็นมนุษย์อยู่อย่างนี้ บางทีเราไม่รู้หรอกว่าเราเคยประมาท พลาดพลั้งอะไรไป บางทีการสอนธรรมะ หรือว่าแนะนำธรรมะก็เหมือนกันนะคะ เราก็กำหนดจิตขอขมาต่อพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ท่านผู้มีพระคุณทั้งหมด ครูบาอาจารย์ทั้งหมดนะคะ อยู่ตลอดเวลา ดิฉันปรารถนาให้คนได้ดี บางทีพูดอย่างเอ่ย พระนามพระพุทธองค์ท่าน ถ้าพูดบ่อย ๆ ก็เป็นการปรามาสพระองค์ท่าน แต่จิตเราขอขมาอยู่ตลอดเรา ไม่มีเจตนาร้ายจิตใจเราก็จะแจ่มใสตลอดเวลา** ถ้าขอขมาพระรัตนตรัยอยู่ตลอดเวลาสิ่งใดพลาดพลั้งเผลอไปก็ตามแต่ขอพระองค์ท่านทรงโปรดเมตตา เอาแบบภาษาชาวบ้านง่าย ๆ ที่เราฟังง่ายๆ นะคะ แม้แต่การสวดมนต์ มีคนถามว่าการสวดมนต์แบบไหนที่จะทำให้เข้าถึงสมาธิได้ดี ดิฉันไม่ได้ว่านะคะ ภาษาบาลีก็ดี ภาษาไทยก็ดี แต่ดิฉันทำจะสวดภาษาไทยมากกว่า เพราะว่าทำให้รู้ อย่างบางทีเราสวดไปตามปากว่า ยิ่งในหนังสือของวัดท่าซุง ยิ่งดีใหญ่อันนี้ไม่ได้โฆษณาขายหนังสือของวัดท่าซุงนะคะ หนังสือสวดมนต์

ของหลวงพ่อ ท่านจะแปลมาดีมากเลย เข้าถึงจริง ๆ โลกไม่เที่ยง ไม่ใช่ของเรา ไม่ช้าก็ต้องสลายไป ดิฉันสวดมนต์ก็มีแต่ภาษาไทยล้วน ๆ เพราะว่าทำให้เราเข้าถึงพระธรรมได้ง่าย อันนี้ก็ไม่ได้ยุยงให้ใครไม่ต้องสวดภาษาบาลีนะคะ บางครั้งก็เอาภาษาไทย ภาษาบาลีแปลทีเดียวไปเลยก็มี อันนี้ไม่ได้อวดว่าฉันต้องทำอย่างนั้นอย่างนี้ ไม่มีอวดเลย ร่างกายมันไม่ใช่ของเราไม่รู้จะอวดไปทำไม อีกหน่อยดิฉันก็ตายแล้ว มันไม่นานเลย

ตอนนี้ก็มาพูดถึงเรื่อง การตอบปัญหาธรรมนิด ๆ หน่อย ๆ ที่ลูกสุพรรษาได้เจอมา ที่เขาถาม คนปฏิบัติธรรมที่เขาถามลูก ลูกก็ถามพระท่านอีกครั้งหนึ่ง ท่านบอกว่าห้ามเด็ดขาด ห้ามใช้คำพูดของตัวเองเพราะมันจะเสื่อม มีคนถามบอกว่า พี่สุพรรษาถ้าคนที่เขาเป็นร่างทรงเขาแต่งตัวเหมือนพระแม่ หรือว่าเหมือนพระพ่อศิวะ หรือว่าพระแม่สิงห์มาเทวี หรือว่าองค์ไหนก็ตามแต่ แต่งตัวเหมือนท่านจะเป็นการลบหลู่ท่านหรือเปล่า อันนี้พระพ่อศิวะทรงได้ชี้แนะลูกว่า ไม่ลบหลู่หลอกลูก แต่ละคนเขาก็มีจิตใจดีทั้งนั้น แต่งได้ไม่ว่าแต่อย่าไปเบียดเบียนผู้ใด ถ้าเบียดเบียนผู้อื่นก็จะเป็นการไม่ดี แล้วก็อีกเรื่องหนึ่งที่มีคนถามว่า พี่สุพรรษาการสวดพระมหากรุณาสูตรตัดกรรมได้จริงหรือ ตัดได้นะคะเพราะดิฉันทำมาแล้ว วิบากกรรมในอดีตชาติเราสามารถตัดได้ สวดวันละสามจบก็พอง่าย ๆ มหาธรณีสูตรของพระแม่กวนอิมนะคะ มีอีกคำถามนะคะว่า พี่สุพรรษา แดนสุขาวดีคือแดนอะไร พระแม่พระองค์ทรงตอบไว้ว่า คือแดนพระนิพพานสุขาวดี เป็นแดนพระนิพพานสุขตลอดกาล โดยไม่ต้องลงมาเวียนว่ายตายเกิดอีก อันนี้คือพระแม่พระองค์ท่านทรงตอบผ่านดิฉันมา และก็มีอีกข้อหนึ่งว่า การบวงสรวงพรหมเทพเทวาฟ้าดิน ดีหรือเปล่า ท่านก็ตอบมาว่า ดี เป็นการเสริมสร้างบารมีของตน บูชาพรหมเทพเทวดาทั้งหมดอยู่สุดฟ้าดิน แต่ให้มีองค์พระธรรม พระสงฆ์ พระอริยะเจ้า พระอรหันต์ทั้งหมดทรงเป็นประธาน พรหมเทพเทวดาทั้งหมดทรงเป็นประธานด้วย ต้องอธิษฐานจิตอย่างนี้ แล้วก็ขอพรจากพระองค์ท่าน แล้วทุกสิ่งทุกอย่างที่ยากก็จะง่ายขึ้น เพราะ

พระองค์ท่านเปิดทิศเปิดทาง และช่วยเราและบางทีพวกอสุรกายหรือ พวกสัมภเวสีเขาก็ไม่ยุ่งเกี่ยวกับเราเพราะเราไหว้เทพเทวดาแล้ว สัมภเวสีเขาก็ได้รับต่อกัน พวกเขาก็คุ้มครองเราอีกต่างหาก นี้คือการบวงสรวงฟ้าดินก็ตอบอย่างนี้ ก็มาฟังกันต่อในเรื่อง ตอบปัญหาธรรมนะคะ ทำไมคนที่ปฏิบัติธรรมแล้ว ยังจะต้องทำงานก่อสร้างต่อไป ยังจะต้องทำงานในโลกต่อไป ธรรมะเกี่ยวกับมโนมยิทธิ อย่างที่ถามมาว่า ทำไมพี่สุพรรษาไม่รวย ดิฉันก็ขอตอบเลยว่า วิบากกรรมไม่เหมือนกัน การปฏิบัติธรรมหรือว่าอภิญญานี้เราเอาไว้ช่วยคน แต่ธรรมะช่วยให้รวยทางธรรม คือมีอริยทรัพย์ อริยทรัพย์คือรวยทางจิตใจ มีความสุขสบายใจยิ่งกว่ารวยทางโลกหลายล้านเท่า รวยทางธรรมรวยตลอดกาล แถมหมดทุกข์จิตเบิกบานเป็นนิพพานได้ รวยทางโลกไม่ช้าก็ไม่มีอะไรเหลือเวียนว่ายตายเกิดต่อไป เราเอาธรรมะไว้ช่วยคนให้เข้าถึงพระนิพพานนะคะ แต่ถ้าหากว่าท่านทำถึงจุดหนึ่ง ท่านก็สามารถได้เงินทองมากมายโดยที่ไม่รู้ว่ามันมาได้อย่างไร ดิฉันก็ไม่อยากเปรียบเทียบดิฉันเป็นบุคคลตัวอย่าง หรือว่าคุณแม่เกษร หรือว่าใคร ๆ เป็นตัวอย่าง เอาตามที่หลวงพ่อพระฤๅษีก็แล้วกันนะ หลวงพ่อพระฤๅษียิ้มเลย ก็มีอยู่ว่ากาลครั้งหนึ่งที่พระองค์ท่าน ท่านบอกเล่าสู่ลูกหลานฟังหน่อยนะ ในหนังสือก็มีที่ดิฉันได้อ่านเจอเขียนไม่ได้แต่อ่านออกหมดทุกภาษานะคะ ไม่ได้ว่าตัวเองเก่ง ไม่ได้อวดอะไรทั้งสิ้น หลวงพ่อบอกว่าลูกเอย ถ้าปฏิบัติถึงจุดหนึ่ง ทางโลกก็ง่ายทางธรรมก็ง่าย ท่านบอกว่าให้ลูกหลานมีความเพียรต่อไป ถึงจุด ๆ หนึ่งแล้ว สามารถตัดกรรมได้จริง ๆ ปฏิบัติธรรมและพระกรรมฐาน บางครั้งเราไม่ต้องสวดมนต์มากมายอะไรเหลือเกิน ขึ้นกรรมฐานใดก็ได้ สวดบูชาพระรัตนตรัย ตามหลวงพ่อท่านบอกตามรอยพ่อ สวดนิด ๆ หน่อย ๆ ตามท่าน หรือว่าจะเอาเทปนำ หรือว่าเราจะสักเคของเรามา สักเคกาเมจรูเป มาแล้วต้องเอาท่านกลับด้วยนะ ถ้าแปลเป็นภาษาไทยยิ่งดีเลย หนังสือของวัดท่าซุง สวดมนต์แปลนะคะ อันนี้ไม่ได้โฆษณาขายหนังสืออีกหละ มันจะง่ายขึ้น

เราจะมีความมั่นใจมาก ๆ เพราะคนพูดก็ได้ ตอนนี้ก็มีอะไรต่อมิอะไรเยอะแยะเลยในเรื่องทางโลกนะคะ ก็กำลังเจริญรุ่งเรืองหรือว่าจะประสบความสำเร็จในทางโลก ทางธรรมก็มีหลายอย่างนะคะ ก็ตอบเพียงแค่นี้

ก็มาฟังอีกข้อต่อไปนะคะ มีคนถามมาหลายคนเหมือนกันว่า จำเป็นไหนต้องสักเค ที่ว่าท่านให้เทพเทวดาลงมา พระข้างบนท่านก็ตอบว่า สักเคได้แต่เวลาจะกลับก็อันเชิญท่านกลับไปก็ได้แปลเป็นภาษาไทยง่าย ๆ ก็ได้ ถ้าไม่เชิญก็ไม่เป็นไร ท่านก็กลับของท่าน เทวดานะไม่ใช่คนนะจะต้องไปนั่งส่งกัน ก็ตอบสรุปง่าย ๆ ว่า ตามแต่ท่านจะถนัดนะคะ ทำตามหลวงพ่อ หรือเปิดเทปของหลวงพ่อพระฤาษี ไม่ต้องสักเค ว่าตามหลวงพ่อท่านก็จะดีใหญ่นะคะ ที่นี้มาถึงคำถามว่า ที่หนูฝึกกับคุณแม่เกษรแล้ว คุณแม่พาไปหมุนในท้องพระพุทธองค์ท่านแล้ว แต่จะให้ย่อส่วนว่าเวลาสวดมนต์ เวลาแผ่อุทิศบุญกุศล ทำอย่างไร เราจะแผ่เมตตาสั้น ๆ ง่าย ๆ ว่า เราจะทำอย่างไรถึงจะได้สั้นลงกว่านี้ ขอฝากบุญไปกับพระฉัพพรรณรังสีรัศมีหกประการขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์นะคะ อันนี้ดิฉันก็ได้ถามเบื้องบนมา ทุกวันนี้ดิฉันก็ใช้นะคะ อิทัง ปุญญะผลัง ผลบุญใดที่ข้าพเจ้าได้บำเพ็ญ ณ โอกาสนี้ ข้าพเจ้าขออุทิศส่วนกุศลนี้ แผ่เมตตาจิต แผ่อุทิศบุญกุศลนี้ ไปพร้อมกับพระฉัพพรรณรังสีรัศมีหกประการขององค์สมเด็จพระพิชิตมารบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ ข้าพเจ้าอุทิศส่วนกุศลนี้ให้แก่เจ้ากรรมนายเวรทั้งหลาย ที่เคยล่วงเกินมาแล้วแต่ชาติก่อนก็ดีชาตินี้ก็ดี ขอเจ้ากรรมนายเวรทั้งหลายจงโมทนบุญกุศลนี้ และขอจงอโหสิกรรมให้แก่ข้าพเจ้านับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป ตราบเท่าเข้าสู่พระนิพพาน และข้าพเจ้าขออุทิศส่วนกุศลนี้ให้แก่เทพเจ้าทั้งหลายที่ปกปักษ์รักษาข้าพเจ้า และเทพเจ้าทั้งหลายทั่วสากลพิภพ มีท่านปู่พระยายมราชและท่านปู่ท้าวมหาราชทั้งสี่พระองค์ ท่านปู่พระยานาคราชและท่านย่า ท่านปู่พระอินทร์และท่านย่า ท่านปู่จาตุรมหาพรหม ท่านปู่สหัมบดีพรหม ท่านปู่ผกาพรหม และเทพเจ้าทั้งหลายขอท่านปู่พระยายมราช

และเทพเจ้าทั้งหลาย ได้โปรดโมทนาบุญกุศลนี้ และทรงเป็นสักขีพยานในการบำเพ็ญกุศลของลูกในครั้งนี้ด้วยเถิด สาธุ และขออุทิศส่วนกุศลนี้ให้แก่ท่านทั้งหลายที่ล่วงลับไปแล้ว ที่เสวยความสุขอยู่ก็ดี เสวยความทุกข์อยู่ก็ดี จะเป็นญาติ ก็ดี ไม่ใช่ญาติก็ดี ขอท่านทั้งหลายโมทนาบุญกุศลนี้พึงได้รับประโยชน์ความสุขเช่นเดียวกับข้าพเจ้าจะพึงได้รับ ณ กาลบัดนี้เทอญ ผลบุญใดที่ข้าพเจ้าได้บำเพ็ญแล้ว ณ โอกาสนี้ ขอผลบุญนี้จงเป็นปัจจัยให้ข้าพเจ้าได้เข้าถึงซึ่งพระนิพพานในชาติปัจจุบันนี้เถิด หากขณะใดก็ตามที่ข้าพเจ้ายังทรงกายขันธ์ห้าอยู่ ขอให้ข้าพเจ้าและครอบครัว จงมีความคล่องตัวมีความสะดวกคำว่าไม่มี ไม่ได้ ไม่สำเร็จ ขออย่าได้มีและจงเป็นผู้มั่งมีตลอดกาลตราบเท่าเข้าสู่พระนิพพาน และขอจงปราศจากภยันตรายนานาประการ ได้เข้าใจธรรมะอย่างง่ายอย่างถูกต้อง และปฏิบัติตนให้เข้าถึงซึ่งพระนิพพานในชาติปัจจุบันนี้ เร็ว ๆ ไว ๆ โดยฉับพลันพร้อมด้วยนำพาพ่อแม่พี่น้องลูกหลานทั้งหลายญาติมิตรสนิทสหายบริวารทั้งหลาย ที่พึงจะช่วยได้ ได้นำพวกเขาเข้าสู่พระนิพพานได้เร็ว ๆ ไว ๆ โดยฉับพลันด้วยเถิด สาธุ ที่นี้ก็ อรหัง สัมมา สัมพุทโธ ภะคะวา กราบสามครั้งแล้วก็ จะมีวงเล็บว่า ตอนที่ท่านปู่พระยายมราชและ เทพเจ้าทั้งหลายหรือว่า เอ่ยนามของท่านปู่พระอินทร์ บางครั้งท่านก็ไม่ต้องเอ่ยก็ได้ ก็เปลี่ยนเป็นคำว่า ท่านปู่พระยายมราชเทพเจ้าทั้งหลายโปรดโมทนาบุญกุศลนี้ และพึงเป็นสักขีพยานในการบำเพ็ญกุศลของลูกในครั้งนี้ด้วยเถิด สาธุ แล้วก็ ต่อไปก็ตามปกติ แล้วก็มีช่วงหนึ่งถ้าใครไม่ปรารถนาที่จะช่วยคนก็เอาเขาสู่พระนิพพาน และยังทรงกายขันธ์ห้าอยู่นี้ ไม่ต้องว่าถึงลูกถึงหลานก็ได้ ก็เป็นย่อ ๆ ง่าย ๆ ทุกวันนี้ดิฉันก็ได้ทำแบบนี้อยู่ สั้น ๆ ง่าย ๆ ให้ได้ทั่วหล้าสารทิศเลยทั้งสามโลก เพราะจิตเราหมุนเคารพบูชาพระผู้มีพระภาคเจ้าเป็นปกติในพระวรกายของสมเด็จองค์พระปฐมนะคะก็มีแค่นี้และการขึ้นกรรมฐานเหมือนกัน เพราะว่าหลวงพ่อพระฤาษีท่านก็ได้มรณะภาพไปแล้วเราก็เอาชื่อหลวงพ่อพระฤาษีมาด้วยนะคะจะมีหน้าแรกบทขึ้น

กรรมฐานหรือจะติดตามคุณแม่เกษรเลย ยิ่งดีใหญ่เลย เพราะคุณแม่เกษรเก็บหมดเลยอารมณ์ ไม่เอาชั่วดีทั้งหลายมีแต่อารมณ์เดียวคือเบิกบานนิ่งเฉยเป็นสังขารุเปกขาญาณเป็นอารมณ์พระนิพพานอย่างเดียว ดิฉันที่พูดอยู่นี้ก็เป็นวันที่ 29 เดือนตุลาคม 2547 เวลาบ่ายสามโมงครึ่งนะคะ ก็ทำงานไปด้วยพระท่านก็สอนไปด้วย เพราะท่านนั่งอยู่บนศรีษะของเราอยู่แล้วครอบกายคุมจิตวาจาใจของเราอยู่แล้วนะคะ กราบสวัสดีและขอบพระคุณ คุณแม่เกษรค่ะ

ท่านผู้ใดสนใจปฏิบัติพระกรรมฐานอภิญญาสมาบัติ เพื่อสลัดตัดกิเลส ตัณหา อวิชชา อุปาทาน เพื่อพระนิพพานในที่นี้ ดิฉันมีความยินดีแนะนำสั่งสอนเพื่อให้ท่านติดตามรอยพระพุทธบาท องค์สมเด็จพระพุทธชินวรศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้าเข้าพระนิพพานในชาตินี้ ก็ติดต่อตามที่อยู่ดิฉันยินดีช่วยสงเคราะห์ ตอบปัญหาทั้งทางโลกทางธรรม หรือติดต่ออาจารย์ตามรายชื่อสถานที่ฝึกกรรมฐานมโนมยิทธิจากด้านหลังหนังสือ สวัสดีค่ะ

ชีวประวัติของอาจารย์ศิวโมกข์ พุทธบุตร

พยากรณ์คลายทุกข์

แก้ปัญหาชีวิตด้วยมโนมยิทธิและความร่มเย็นตามวิถีแห่งพุทธศาสตร์

ติดต่อ : บ้านศากยบุตรพุทธชิโนรส697 ซ. จรัญสนิทวงศ์ 75 ซอย 1

เขตบางพลัด กรุงเทพ ฯ 10700

โทร. 02-4356515, 09-3156515, 09-6731924

กราบเรียนคุณแม่เกษรที่เคารพ

ผม ศิวโมกข์ พุทธบุตร (หนึ่ง) ผมได้รับหนังสือของคุณแม่จาก พี่แหม่ม (สุชญา สินเพ็ง) เนื้อหาดีมากครับ ผมโมทนาสาธุกับคุณแม่ด้วย และผมดีใจมากที่ได้มีโอกาสพูดคุยโทรศัพท์กับคุณแม่ คุณแม่มีเมตตาสูงมาก

ปลายปี 2534 ครอบครัวของผมมีโอกาสได้รู้จักหลวงพ่อจากหนังสือ ธัมมวิโมกข์ซึ่งเพื่อนของคุณพ่อนำมาให้ยืมอ่านที่บ้าน อ่านแล้วรู้สึก ว่าคำสอนเข้าใจง่าย ภาษาชาวบ้านและปฏิบัติตามง่าย

ม.ค. 2535 ผมกับคุณแม่จึงไปทำบุญ และไปกราบหลวงพ่อที่บ้าน สายลม สองแม่ลูกลองฝึกมโนมยิทธิ ปรากฏว่า ทำสมาธิแน่นเกินไป ตั้งใจ และอยากรู้อยากเห็นมากเกินไป คิดว่าเห็นแบบดูทีวี แต่ไม่ใช่ บางครั้งนำ ภาพพระวิสุทธิเทพมาลองจับภาพดู มันเหมือนยาขมหม้อใหญ่ จับไม่ได้ สักที ผมทิ้งไปนานหลายปี

ปี 2540-2541 ผมมีโอกาสไปพบ อ.สุรชัย กาญจนฉวี เป็นลูกศิษย์ หลวงพ่อ ท่านนำมโนมยิทธิมาสงเคราะห์ท่านทั้งหลาย ท่านบอกว่าผมทำ หน้าที่อย่างท่านได้ เอาไหม ผมบอกว่า เอาครับท่านให้ผมไปฝึกมโนมยิทธิ ผมไปฝึกที่วัดท่าซุง วัดเขาวง (หลวงตาวัชรชัย อินทวังโส) บ้านอนุเสาวรีย์ (หลวงพี่เล็ก สุธัมมปัญโญ) ผมไปฝึกก็ไปกับเขาได้ แต่ไม่รู้จักทรงอารมณ์ไว้ 21 พ.ย. 2542 พี่สาวญาติธรรมชวนไปวัดท่าซุงกับคณะของท่าน วันนั้น ใจสบายโล่งโปร่ง อารมณ์ดีทั้งวัน ถึงเวลาก็เข้าไปฝึก ฝึกเสร็จเดินยิ้มออกมา

พี่สาวญาติธรรมถามว่า ได้ไหม ผมบอกว่า ไม่รู้ซิ แต่ตามไปได้ทุกจุด คำตอบออกจากจิตทุกอย่าง กลับมาถึงบ้าน คุณแม่ของผมถามว่าได้ไหม ผมตอบว่าไม่รู้ว่าได้หรือเปล่า ผมกับคุณแม่มาสอบอารมณ์กัน ผมไปได้ทุกจุด ผมจึงมั่นใจ และทรงอารมณ์มโนมยิทธิมาตั้งแต่นั้น

หลังจากนั้นไม่นาน พี่สาวญาติธรรมได้โทรไปเรียนให้คุณแม่มาเรียม จิตต์โอภาส ได้ทราบว่า ผมได้มโนมยิทธิแล้ว เมื่อท่านว่าง ท่านได้โทรมาสอบอารมณ์และนัดให้ไปที่บ้านท่านเพื่อสอนวิชาครู เพื่อจะได้นำไปสอนมโนมยิทธิ ผมจึงได้วิชาครูมาตั้งแต่นั้น อย่างไรก็ตาม มโนมยิทธิเป็นวิชาของสมเด็จพ่อพระตถาคตเจ้า ผมมีหน้าที่อาราธนาบารมีพระองค์ท่านเพียงอย่างเดียว ไม่ต้องตั้งท่ามาก ทำใจสบาย ๆ เป็นสื่อเป็นปากเป็นเสียงที่ดีก็แล้วกัน เดี๋ยวสมเด็จพ่อท่านจัดการของท่านเอง

ปี 2544 ผมเริ่มทำหน้าที่สงเคราะห์ด้วยการนำมโนมยิทธิมาพยากรณ์คลายทุกข์ให้กับท่านทั้งหลาย การสงเคราะห์ของผมนั้นเป็นพุทธศาสตร์ล้วน นำธรรมะคำสอนขององค์สมเด็จพ่อและหลวงพ่อมาแนะนำให้ท่านทั้งหลายได้ปฏิบัติกัน ปัจจัยค่าบูชาครูส่วนหนึ่ง ผมนำไปร่วมทำบุญกฐินสามัคคีกับพี่สาวญาติธรรม และส่วนหนึ่งไว้ใช้จ่ายส่วนตัว การสอนมโนมยิทธิ ถ้ามีใครต้องการฝึก ติดต่อนัดล่วงหน้า และต้องคุยกันก่อนว่าฝึกไปเพื่ออะไร ฝึกเพื่อแก้ความสงสัยว่า นรก สวรรค์ มีจริงไหม ผลบุญผลบาปมีจริงไหม และนำมโนมยิทธิเป็นพื้นฐานให้เข้าสู่ความเป็นพระอริยเจ้าเพื่อเข้าสู่นิพพานต่อไป

ปี 2546 ผมทำงานพระศาสนาเต็มตัว ผมทำหน้าที่สงเคราะห์ท่านทั้งหลาย ค่าบูชาครูส่วนหนึ่งช่วยกฐินสามัคคีพี่สาวญาติธรรม และนำมาเข้ากฐินสามัคคีที่ผมจัดขึ้น 2 วัด ที่ อ.ทองผาภูมิ จ.กาญจนบุรี ทั้ง 2 วัดนี้อยู่ในความดูแลของหลวงพี่เล็ก สุธัมมปัญโญ (หลวงพ่อบวชให้ท่านและเคยอยู่วัดท่าซุงมาก่อน เป็นลูกพ่อเดียวกัน) ผมตั้งใจจัดทอดกฐินสามัคคีทุกปีจนกว่าจะตาย

ปี 2547 ผมมีโอกาสได้รู้จักกับพี่แหม่มในงานสืบชะตา 4 ภาค ซึ่งจัดโดยนิตยสารโลกทิพย์ โลกลี้ลับ ในปีนี้ผมจัดทอดกฐินสามัคคี 3 วัดที่ อ.ทองผาภูมิ จ.กาญจนบุรี ปี2548 ผมจัด 6 วัด เชียงใหม่ 3 วัด กาญจนบุรี 3 วัด

การสงเคราะห์พยากรณ์คลายทุกข์ ผมใช้พุทธศาสตร์ล้วน ๆ นำธรรมะ นำทางพ้นทุกข์มาให้ท่านทั้งหลายได้ปฏิบัติกัน ผมทำหน้าที่ของผมให้ดีและเต็มที่ที่สุด เขารับได้หรือไม่ รับได้มากหรือน้อยเป็นเรื่องของเขา สงสัยถามได้ทุกเมื่อ ยินดีตอบทั้งหมด ไม่ถาม ไม่ตอบ ทำใจสบาย ๆ ไม่แบกภาระใคร เอาตัวเองให้รอดก่อน ไม่มีใครจะพาเราหลุดพ้นจากทุกข์นอกจากเราปฏิบัติ เราทำใจสบาย ๆ ด้วยตนเอง

ปัจจุบันผมทำหน้าที่ทุกอย่างให้ดีที่สุดแล้ว ๆ กัน ไม่ยึดติดอะไรใดๆ ทั้งสิ้น ทุกอย่างมุ่งนิพพานจุดเดียว อธิษฐานขอความคล่องตัวทางโลกก็อธิษฐานไปแล้ว ๆ กัน ผมวางทั้งหมดแล้ว ผมเหนื่อย ผมทุกข์ ผมเป็นขี้ข้าชาวบ้านมานับชาติไม่ถ้วน ผมพอแล้วครับ แม่ ผมไม่เกิดอีกแล้ว หนังสือธรรมประทานพรของแม่เล่ม 4 หน้า 32 ตรงใจผมเหลือเกิน **"จิตมีพลังงานเหนือโลกสมบัติเทวสมบัติ พรหมสมบัติ จิตมือภิญญาสมาบัติ จิตมีรูปลักษณ์หรือไม่มีรูปลักษณ์ทำได้ทั้งนั้น จิตสามารถทำอะไรก็ได้มีความสุขเลิศล้ำทั้ง ๆ ที่มีขันธ์ 5 นี้ ทำจิตให้สะอาด คือ จิตว่างจากขันธ์ 5 และโลกทั้ง 3 จิตจะสะอาดที่สุดเมื่อฝากจิตไว้ในพระนิพพานกับองค์สมเด็จพระสวัสดิ์โสภาคย์ศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า**

จงปล่อยวาง จงปล่อยวาง จงปล่อยวาง วาง วาง วาง จนว่างไม่มีอะไรเหลือแม้แต่อณุ แตกสลายกระจายเกลายเป็นความว่างเปล่า แล้วเจ้าจะพบกับความว่างจากกิเลส ตัณหา อวิชชา อุปาทาน คือพระนิพพานในชาตินี้ ทั้ง ๆที่ยังไม่ตายเป็นเอกันตบรมสุขมีความสุขอย่างยิ่งทีเดียว" ผมยกจิตอยู่แทบพระบาทสมเด็จพ่อองค์ปฐมและสมเด็จพ่อทุกพระองค์ ชาตินี้ชาติสุดท้ายครับแม่ พุทธภูมิผมลาแล้วขาดไม่ขาดผมไปนิพพานอย่าง คุณแม่มีสิ่งใดจะสงเคราะห์ลูกชายเชิญได้เลยครับ

ชีวประวัติของอาจารย์สกลรัตน์ วัชรานานันท์

บ้านทิพย์ปฏิบัติธรรม "วัชรานานันท์"
3131/31-38 สุขุมวิทย์ 101/2 บางนา
39/99-88 ซอยเวชิรธรรม หรือ ซอย 7 อุดมสุข
ถนนสุขุมวิทย์ บางนา
กรุงเทพ 10260 โทร 02-747-9220-6

เกล้ากระผมขอนอบน้อมอภิวาทแทบฝ่าพระบาทองค์สมเด็จพระโลกนาถศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้าทุกๆพระองค์องค์พระปัจเจกพุทธเจ้าทุกๆพระองค์ องค์พระศาสดาของศาสนาทุกๆพระองค์ ขอกราบนมัสการคุณพระธรรม คุณพระอริยสงฆ์เจ้า คุณเทพไท้เทวา พระพรหมมาคุณบิดามารดาคุณครูบาอาจารย์ทุกๆพระองค์ ผู้ทรงพระคุณมหาศาลอันมิอาจประมาณได้องค์พระจอมไตรศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านผู้เป็นใหญ่มีอยู่ในจิตใจ พระองค์ท่านเมตตาประคองชีวิต ผ่านเหตุการณ์ทุกชนิดที่วิกฤต มิให้ผิดหลักศีลธรรม

เกล้ากระผม สกลรัตน์ วัชรานานันท์ พร้อมด้วยบุตรธิดาหลานบริวารครอบครัวกราบขอขมาแด่องค์พระรัตนตรัย ได้โปรดประทานอภัยในสิ่งใดๆ ที่พวกลูกๆ หลานๆ บริวารครอบครัวได้ผิดพลาดพลั้งไปด้วยกาย วาจา ใจ ในชาติก่อนหรือในชาตินี้ก็ดี ทั้งที่ตั้งใจและไม่ได้ตั้งใจทั้งที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ ลูกกราบขอตั้งใจจะไม่ทำผิดอีกต่อไป ตั้งแต่บัดนี้ตราบจนพวกลูกๆหลานๆบริวารจะขอเข้าพระนิพพานติดตามองค์สมเด็จพระพิชิตมารบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้าโดยฉับพลันทันใดในชาติปัจจุบันนี้ด้วยเทอญ

แรกเริ่มเดิมทีก่อนเขียนเรื่องของกระผมนี้ ตั้งแต่จำความได้คุณพ่อคุณแม่มีจิตเมตตาสอนลูกๆตลอดมาให้มีความเคารพพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ ให้มีศีล 5 เป็นหลักใหญ่ประจำจิตใจ แล้วลูกจะได้ดี ผมเรียนจบ

วิศวะเครื่องกล แล้วเริ่มกิจธุระทำมาหากิน เริ่มเป็นลูกจ้างค้าขายเครื่องปรับอากาศได้ 4-5 ปี พอรู้ทีท่าผมก็ออกมาทำกิจการตนเอง เริ่มต้นตั้งหลักก็มีหนี้สิ้นติดลบตลอดมา ผมไม่น้อยหน้าก้ม หน้าก้มตา ขยันหมั่นเพียร ลืมบอกไปว่าผมมีภรรยายอดนารีคู่ชีวิตคือ คุณอรุณี วัชรานานันท์ คอยควบคุมดูแลผมและบุตร คือน.พ. อิทธิรัตน์ วัชรานานันท์ ธิดา คือ น.ส.รวิภา วัชรานานันท์ เราต่างช่วยกันทำมาหากินงานในบ้านนอกบ้านเป็นงานสถาบันของครอบครัว ไม่เคยแบ่งแยกจำแนกกันทำ ผมทำงานแม่บ้านจ่ายตลาดเลี้ยงลูกตลอดมาเพราะศรีภรรยาออกบ้านทำงานเช้ามืด เมื่อเกิดปัญหาตามธรรมดาของชีวิต ผมก็สงบจิตสวดมนต์ภาวนาขออาราธนาเทพไท้เทวาได้โปรดเมตตาอีกทั้งพระภูมิเจ้าที่ คุณพระแม่ธรณี คุณพระแม่กวนอิมเจ้าพ่อเสือ หลวงปู่ หลวงพ่อ ท่านพระสยามเทวาธิราชและสิ่งศักด์สิทธิ์โปรดช่วยบงการชีวิตของกระผมที กระผมจนตรอก นึกอะไรไม่ออกโปรดบอกผมด้วย พระช่วยผมทุกครั้งเคราะห์หามยามร้าย ศัตรูมาเยี่ยมกรายอุปสรรคชีวิต ผ่านมาผ่านไปผมรอดปลอดภัยมาได้หวุดหวิด เพราะพระรัตนตรัยท่านเมตตา ธุรกิจการค้าเจริญก้าวหน้า มีหน้า มีตา มีบริวารที่ดีผมมีคุณธรรม คือ พรหมวิหาร 4 เมตตา กรุณา มุทิตา ยินดี ไม่อิจฉาใครมีอุเบกขา วางเฉยไม่คิดฟุ้งซ่านไร้สาระให้มีไฟกลัดกลุ้มมาสุมหัวใจผมเขี่ยทิ้งไปให้หมด ลูกชาย ลูกหญิงผมดีทั้งคู่จบการศึกษามีหน้ามีตา มีศีลมีธรรม ทำให้ผมได้คิดว่าแต่ละชีวิตเกิดมาทำไม วิ่งวุ่นชุลมุนวุ่นวายกันไปเราท่านทั้งหลายเพื่อเงินตัวเดียว มิช้ามินานสังขารเราท่านผุพังสลาย คือตายนั่นเอง แล้วได้อะไรติดตามไปเล่า ที่แท้สูญเปล่าที่เฝ้าใฝ่หา แม้แต่กายาที่รักนักหนาก็ไม่ได้อยู่ในบังคับบัญชาของพวกเราเอง ผมตัดสินใจขอมอบกายถวายชีวิต ขอน้อมถวายบ้านวัชรานานันท์ ทรัพย์สินทุกชนิดที่เหน็ดเหนื่อยหามา ขอถวายเป็นพุทธบูชาแด่องค์พระจอมไตรโลกนาถ ศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า ขอได้โปรดประทานเมตตารับลูกและภรรยาพร้อมด้วยบุตรหลานบริเวณทุกคนที่เป็นพุทธศาสนิกชน

นำพวกข้าฝ่าพระบาทข้ามวัฏฏสงสารถึงฝั่งพระนิพพานด้วยกันทุกคน ในชาติปัจจุบันนี้เถิดพระพุทธเจ้าข้า

ลูกขอมอบกายถวายชีวิตทำงานอุทิศเพื่อองค์สมเด็จพระพิชิตมารศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า ท่านใดก็ตามมีปัญหาชีวิตคิดอะไรไม่ออก ผมบอกให้ก็ได้ให้เอาพระรัตนตรัย ไหว้พระสวดมนต์ ทำบุญ ทำทานคอยหมั่นอธิษฐานเป็นนิจเป็นสินจนเป็นอาจินต์ เป็นอนุสติระลึกถึงท่านประจำจิตใจ สิ่งหนึ่งที่ได้ คือ ความสุขใจภายในชาตินี้ แม้จะมีหนี้สินรุงรัง มีศัตรูหมู่มาร มีโรคภัยคุกคาม ไม่มีใครใหญ่ไปกว่าพลังพระรัตนตรัย ท่านช่วยได้ทั้งหมด ขอเพียงแต่มีจิตแน่วแน่มั่นคง ศรัทธา ไม่หวั่นไม่ไหว นั่นคือจิตใจสติตั้งมั่น แต่ต้องมีศีล 5 ครบ ในอดีตไม่ครบนั้นไม่สำคัญ ท่านนับเอาปัจจุบันให้ขยันตั้งใจ ทำดีหนีบาปทำไปได้แน่ อย่าได้เชือนแชอ้างโทษฟ้าดิน ท่านไม่รู้เรื่อง ท่านไม่ลงโทษใคร ท่านมีแต่เมตตาปรานี พระภูมิเทวา เจ้าที่ ท่านมีจริงแน่นอน ท่านคอยช่วยเหลือ ดูแลให้เราอยู่เย็นเป็นสุขไม่ทุกข์เกินไป

ท่านใดสนใจขอฝึกหัดดูได้ในวิชา มโนมยิทธิกรรมฐาน เป็นวิชาพิเศษที่องค์พระบรมเชษฐศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้าได้โปรดประทานเมตตาความรู้นี้ที่ได้มาจากพระคุณเจ้าหลวงพ่อพระราชพรหมยานแห่งวัดท่าซุง อุทัยธานี ได้โดยเมตตาสอนลูกๆ หลานให้แนะนำกันมา เพื่อหมดกังขาว่านิพพานมีจริง นิพพาน นิพพาน นิพพาน ท่องให้ขึ้นใจ มีอยู่แห่งใดไม่ใกล้ไม่ไกล อยู่ใจจิตใจพวกเราทุกท่าน ถ้ายังติดยึดในกายเขา กายเราในทรัพย์สมบัติรูป รส กลิ่น เสียง ก็ยังต้องวนเวียนเกิดๆ ตายๆ แถมยังอีกนาน ร้องไห้ครวญครางหานิพพานก็ยังไม่มีวันเจอ

ทำได้ง่ายๆ ปล่อยของนอกกายทรัพย์สินทั้งหมด ของเราของท่านเป็นของสมมุติ เรายืมใช้กัน แม้กายตนเองทั้งเน่า ทั้งเหม็น ทั้งที่ยังเป็นๆ ต้องชำระล้างกัน มีอะไรดีในกายเรานี้ หาดีไม่ได้ มีแต่เจ็บ ปวด หิว เหนื่อย ร้อน หนาว เอาใจลำบากกว่าจะตายก็แสนยาก ต้องสิ้นเปลืองเงินทอง ปล่อย

กายเสียเถิด เราท่านทั้งหลายจิตจะสบาย เพราะ มีนิพพาน ชีวิตนี้มีค่ายิ่ง มีพระนิพพานเป็นจุดมุ่งหมายปลายทางของชีวิต จะยากดีมีจนทำได้ทุกคน นึกถึงนิพพานไม่ต้องรอเนิ่นนานพระนิพพานอยู่ในใจ

ยังมีอีกที่พระนิพพานแดนทิพย์วิเศษ รอให้เราท่านหมดกิเลสเมื่อชีวิตวอดวาย จิตอมตะที่สะอาด บริสุทธิ์ ไม่มีดับสูญเหมือนชีวิตร่างกายทั้งหลาย จิตสะอาดอันนั้นที่พระผู้มีพระภาคเจ้าท่านต้องการให้พวกเรานำไปพระนิพพานติดตามพระพุทธองค์ ให้หมั่นสวดมนต์นึกถึงพระพุทธองค์ก่อนท่านจะดับจิต องค์พระผู้ทรงฤทธิ์ศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้าจะมาปรากฏ เป็นพุทธนิมิตให้ท่านเห็นก่อนกายแยกแตกสลาย ขอให้ทำไปอย่าให้ใจวุ่นวายไปกับเหตุการณ์ของโลกทั้งหลาย มีแต่ภัยอันตรายทุกด้าน ขอให้ทำจิตสดใสด้วยการมีพระรัตนตรัยอยู่ในจิตในใจตลอดเวลา ทำดีทุกอย่างทั้งกาย วาจา ใจ ไม่นิ่งดูดายช่วยงานการกุศล ทำดีทุกสิ่งเพื่อการหลุดพ้นไม่ต้องเวียนวนไม่จบไม่สิ้น ขอหมดภาระในงานทุกสิ่ง ขอหมดภาระบ่วงเวรบ่วงกรรม ขอเลิกอาลัยไม่ห่วงกังวลใครขอไปพระนิพพาน

ใครผู้ใดก็ตามที่มีบุญสัมพันธ์ที่ได้ติดตามร่วมวาสนากันมาอ่านถึงตรงนี้เอาดีให้ได้ ให้คิดพิจารณาทุกสิ่งที่เห็นล้วนเป็นอนัตตา ไม่แน่จริงแท้ มีแต่ผุพังสนใจแต่จิตเป็นของจริงแท้ ทุกอย่างต้องแก้ที่จิตตนเอง อย่างมัววิ่งวุ่นชุลมุนวุ่นไป ต้องแก้ให้ได้อยู่ที่จิตเราด้วยการมองดูทั้งเรา ทั้งเขา ต้องตายกันหมด ให้หมั่นอดยกโทษอภัยให้กัน รักกันดีกว่าฉันพี่ฉันน้อง ร่วมสุขร่วมทุกข์ร่วมโลกเดียวกัน วันคืนผ่านไปตายกันหมดสิ้น เป็นดิน น้ำ ลม ไฟ ยังมีสิ่งหนึ่งที่ยังไม่ตาย ไม่สูญสลาย คือจิตเราท่าน ตามองไม่เห็น แต่เป็นความรู้สึกนั้นคงมีอยู่ ไม่เชื่อลองตายดูแล้วท่านจะรู้เองเป็นปัจจัตตัง

รีบเร่งเถิดหนา ท่านที่ศรัทธาในพระศาสดาของท่าน ทุกๆ ศาสนาดีกันทั้งนั้น ท่านชี้ชวนกันไปสวรรค์นิพพานให้เอาดีกันทางละ ทางเลิก รีบปล่อยรีบวาง จิตไม่เกาะเกี่ยวไม่ยึดไม่เหนี่ยว ไม่ถือในของมายาในของสมมุติ

แต่เราต้องสู้ ต้องอยู่ไม่หนี ไม่ทิ้งหน้าที่ พ่อบ้าน แม่เรือน ทำต่อไปเถิด ประเสริฐดียิ่ง ทำมาหากินเพื่อประเทศชาติพัฒนา ขยันพากเพียรเพื่อประชาชาติรุ่งเรือง เพื่อเชิดชูพระศาสนา จิตแผ่เมตตา ขอเทพไท้เทวา ช่วยข้าให้ได้ทำบุญ อยู่เพื่อตอบแทนผู้มีพระคุณ คือ บิดา มารดา ประเทศ พระศาสนา องค์พระบรมศาสดา ลูกขอมอบกายเอาไว้ทำบุญ ช่วยผู้ตกยากผู้ที่ลำบากเกิดมาขัดสน ลูกขอทำบุญเพื่อตอบแทนผู้มีพระคุณ คือ องค์พระผู้มีมหาการุณย์องค์พระบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า เขียนมายืดยาวเพื่อโน้มเพื่อน้าวเอาใจผู้อ่านที่ท่านต้องการสุขเบิกบานแท้จริง ขอตั้งจิตอธิษฐานพวกเราทุกท่าน มีจุดหมายปลายทาง คือ พระนิพพานเป็นสุขตลอดกาลทุกท่านเทอญ

บูชารอยพระพุทธบาท รอยพระบาทพระศาสดา
รอยเลิศพระลักขณา เลิศโลกาเอกอุดม
พระบาทสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ย่อมสัมฤทธิ์ให้เกิดสม
เกิดที่เลิศอุดม และทรัพย์สมนองหลั่งไหล
รอยพระบาทพระชินศรี เป็นนาดีท่านกล่าวไข
นาดีหวังบุญใหญ่ นี่นั้นได้แต่บูชา
ธูปเทียนดอกไม้มา ขอบูชาพระพุทธบาทเอย

ขอพรพระภูมิเทวา เทพภูมิมาศักดาเดช เทพเจ้าที่รักษาศาสนาพระมุนี
เทพเจ้าที่รักษาเขต และสิ่งศรีที่มงคล ขอเทพอวยประโยชน์
รักษาซึ่งธรรมดี แต่ล้วนสิ่งมงคล เลิศอุดมอย่าวางวาย
สละโสตสุภะผล แม้จะมีมาเกลือกกราย ขอเทพช่วยโปรดผาย
ให้เสื่อมคลายมลายสูญ ขอเทพประสิทธิศรี ในสิ่งดีมาเกื้อกูล
ให้สุขอย่าเสื่อม มีมากพูนทุกเมื่อเทอญ

ชีวประวัติของอาจารย์ปานทิพย์ สันติเวส

เปิดรับรักษาโรคที่หมอยารักษาไม่ได้
รับดูดวงชะตาบอกวิธีแก้เคราะห์กรรม
รับตั้งศาลท่านพระพรหม เจ้าที่ พระภูมิเทวดา ดูฮวงจุ้ย
บ้านทิพย์ปฏิบัติธรรม นครสวรรค์ 55/72 ถ.วงค์สวรรค์ อ.เมือง
จ.นครสวรรค์ 60000 โทร.(056)226947 มือถือ 01-604-1536

ดิฉันชื่อ ปานทิพย์ สันติเวส (ตั้งธนพัฒน์) เป็นบุตรของพ่อสุกิจ ตั้งธนพัฒน์กับแม่คะนอง ตั้งธนพัฒน์ มีพี่น้อง 4 คนด้วยกัน ดิฉันเป็นบุตรคนที่ 3 ของพ่อแม่ เกิดที่ อ.สวรรคโลก จ.สุโขทัยแต่มามีครอบครัวอยู่ที่ จ.นครสวรรค์ ตั้งแต่ พ. ศ. 2527จนถึงทุกวันนี้ สามีชื่อนายเชิดศักดิ์ สันติเวส ทำงานอยู่ที่ธนาคารเพื่อการเกษตร หรือ ธ.ก.ส. สาขานครสวรรค์ เป็นคนดีมากเลย สนับสนุนในการปฏิบัติธรรมของดิฉัน จะไปวัดไหนจะไปพบครูบาอาจารย์ไกลๆ ก็พาไปตลอด ไม่เคยขัดดิฉันเลยเป็นเพราะเคยเป็นคู่บารมีกันมา และจากบารมีขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระธรรม พระอริยสงฆ์ และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายที่ดิฉันเคารพสูงสุดเหนือเกล้าเหนือชีวิตของดิฉัน

ชีวิตในวัยเยาว์ของดิฉัน ตั้งแต่อายุ 6 - 7 ขวบ ชอบไปวัด วันพระก็จะตามแม่บ้าน ที่มาทำงานบ้านไปวัดเสมอ ชอบฟังพระสวดมนต์ ชอบสวดท่องตามพระ ทำนองที่ท่านสวด ดิฉันเห็นว่าเพราะดี อธิษฐานเวลาทำบุญก็ขอให้ชาติหน้าอย่าเกิดอีกเลย โดยที่อายุเพียง 6 - 7 ขวบอธิฐานไปได้อย่างไรไม่เคยมีใครสอน อยากทำสมาธิแต่ทำไม่เป็น พอโตมาอีกสักหน่อยอายุประมาณ 17 - 18 ปี ก็มีความรู้สึกว่าในกายเรามีอะไรแปลกๆ พอนั่งนิ่งๆ อารมณ์ว่างๆ ร่างกายก็จะโยกเยก มือก็สั่นๆ ยกขึ้นยกลงช้าๆ ได้เองโดยที่ดิฉันไม่ได้คิดจะทำเลย ดิฉันก็มีความสงสัยว่าเป็นอะไรกันแน่ ก็ถาม

คนแก่ที่เห็นเขาชอบสวดมนต์ไหว้พระปฏิบัติธรรม เขาก็บอกอยากรู้ก็ต้องเชิญดู ดิฉันก็อยากลอง ก็เชิญดู ท่านก็มาจริงแต่พูดได้ไม่กี่คำ ตั้งแต่นั้นมาดิฉันก็ไม่ค่อยสนใจอะไรนัก จนกระทั่งต่อมา อาการก็มีชัดเจนมากขึ้นเรื่อยๆ จนมาอยู่นครสวรรค์ก็ทำงานขายอาหาร เป็นกุ๊กภัตตาคารใหญ่ ออกมาเปิดร้านอาหารรับทำโต๊ะจีนหลายสิบโต๊ะ เป็นร้อยโต๊ะก็ทำร้านเล็กร้านใหญ่เปิดทำมาหมด ไม่สนใจในพระองค์ท่านที่มาคอยประทับอยู่ในร่างกายเรา เพราะเคยไปหาตำหนักที่ประทับทรงต่างๆ ก็เคยทักทายเรามาว่า มีท่านท้าวมหาพรหมกับท่านแม่กวนอิมมาอยู่ด้วย ดิฉันก็เชื่อครึ่งไม่เชื่อครึ่ง แต่ก็ไม่ลบหลู่ เคารพ บูชามาตลอด เผอิญดิฉันเคยไปพบไปเห็นตามตำหนักร่างทรงที่ทำการไม่ถูกไม่ควร บางที่ก็อวดอ้างตัว บางทีก็ขอนั่นขอนี่กับผู้ที่มาหา ทำให้ดิฉันไม่ยอมที่จะเป็นร่างทรงของใคร แต่เคารพบูชาพระองค์ท่านไม่ลบหลู่ จนทำการขายอาหารมาตลอด ดีบ้าง ไม่ดีบ้าง จนครั้งสุดท้ายที่ดิฉันเปิดร้านอาหารก็ปรากฏว่า ลงทุน 2 แสนกว่า 3 เดือนไม่มีคนเข้าร้านเลย ทั้งที่คนก็รู้จักดิฉันดี ก็ต้องปิดร้านอย่างถาวร มีอารมณ์เบื่อหน่ายเหลือเกินมองเห็นว่าทำไมเกิดมาเป็นทุกข์อย่างนี้จิตใจมีแต่ความเมตตา กรุณา ช่วยเหลือ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อผู้ตกทุกข์ได้ยากเสมอ ทำบุญมาตลอด ทำตามกำลังที่เราพึงมี แต่ทำไมพระองค์ท่านที่มาอยู่กับเราไม่ช่วยให้เราดีบ้างเลย คิดน้อยใจมาตลอด บางครั้งก็ต่อว่าพระองค์ท่านอยู่เสมอๆ แต่ผลสุดท้ายก็ต้องยอมขอพรต่อพระองค์ท่านเพราะว่าหมดตัวแล้วแต่ก็ขอว่าลูกไม่ขอเป็นคนทรงแต่จะขอไปเรียนดูดวงแทน ขอให้พระองค์ท่านมาโปรดคนแบบนี้ก็แล้วกัน แล้วดิฉันก็ไปเรียนวิชาโหราศาสตร์ไทย ดวง ราศีจักร สาเหตุที่ดิฉันตัดสินใจเรียนก็เพราะดิฉันไปพิสูจน์มาหลายวิธีแล้ว เห็นว่าวิธีนี้มีความถูกต้องใกล้เคียงที่สุดและเรียนยากที่สุดเหมือนกัน แต่ก็ไม่ยอมท้อถอย มุมานะเรียนจนสำเร็จ และก็เปิดดูช่วยคนมาจนถึงทุกวันนี้ อยู่มาวันหนึ่งดิฉันก็ได้ติดตามเพื่อนๆ ไปวัดท่าซุง ไปกราบหลวงพ่อฤๅษีลิงดำ ได้ยินชื่อก็สะดุดใจ ว่าชื่อท่านขลังดีอย่างไรไม่รู้ ได้ไปฝึกกรรมฐาน เข้าห้อง

ห้องของผู้ฝึกใหม่ ทั้งที่ไม่เคยรู้จักหลวงพ่อว่าเป็นพระอย่างไร ดีอย่างไร เก่งอย่างไร ประวัติของท่านเป็นพระดีหรืออะไร ไม่เคยรู้เลย วิชามโนมยิทธิเป็นอะไรอย่างไรก็ไม่รู้จัก ปรากฏว่าฝึกไม่ได้เพราะไม่เข้าใจว่าเห็นแบบไหน จิตเห็นเป็นอย่างไรก็ไม่ทราบ ครูผู้ฝึกก็ไม่เคยอธิบายให้ฟังว่าจะทำจิตแบบไหน ตอนที่ไปวัดครั้งแรก หลวงพ่อมรณภาพนานแล้ว ไปไหว้แต่รูปกับพระศพของท่าน หลังจากมาวัดครั้งแรกแล้ว ดิฉันมีใจระลึกถึงท่านเสมอ แม้จะฝึกไม่ได้ก็ตาม มีความรู้สึกของจิตว่าท่านเป็นพ่อเรามาตั้งแต่หลายชาติ ก็ไม่ทราบว่ามีความรู้สึกเช่นนั้นได้อย่างไร ตั้งแต่เด็กอยู่ประถมปีที่ 3 เคยเรียนพุทธประวัติขององค์สมเด็จสัมมาสัมพุทธเจ้าจำเรื่องราวของท่านได้ดีไม่เคยลืมเลือนและซาบซึ้งในพระมหากรุณาธิคุณของท่านว่าท่านทรงเสียสละความสุขส่วนพระองค์ทั้งที่เป็นถึงพระมหากษัตริย์ ออกเสี่ยงเป็นเสี่ยงตายเพื่อค้นหาความจริง ต้นเหตุของการ เกิด แก่ เจ็บ ตาย แลทางสายพระนิพพานท่านได้ตรัสรู้พ้นทุกข์แล้วยังออกสั่งสอนเพื่อให้ผู้อื่นหลุดพ้นจากวัฏฏสงสารด้วย ดิฉันซาบซึ้งในพระมหากรุณาธิคุณนี้มาก สุดจะประมาณได้ ไม่เคยลืมเลือนในอารมณ์จิตเลย แต่พอมาพบหลวงพ่อมัวแต่บ้าขายอาหารทั้งๆที่อยู่ใกล้จ.นครสวรรค์ กับ จ. อุทัยธานี แต่วิบากกรรมทำให้ข้าพเจ้าไม่ทันไปกราบท่านตอนมีชีวิต แต่ความรู้สึกรักและซาบซึ้งในปฏิปทาของหลวงพ่อที่เฝ้าสอนบรรดาผู้คนทั้งหลายให้พ้นจากการเวียนว่ายตายเกิด ให้เข้าพระนิพพานได้ง่ายๆ ทั้งๆ ที่เพิ่งมากราบพระศพท่านเพียงครั้งแรกเท่านั้น ความรู้สึกของจิตบอกว่าท่านเหน็ดเหนื่อยมาก สอนคนจนวาระสุดท้ายของท่าน ไม่เห็นแก่เหน็ดเหนื่อย ไม่หวังแม้แต่ชีวิต รู้สึกได้อย่างไรก็ไม่รู้ ทั้งๆ ที่ไม่มีใครเล่าให้ฟังเลย มีความรู้สึกว่าหลวงพ่อเหมือนพระพุทธเจ้าเลย ทั้งๆ ที่ก่อนๆ นี้ชอบไปหาพระที่อื่นๆ ใครบอกที่ไหนดีก็ไปหมด ขึ้นเขาลงห้วยไปหมด หาซื้อหนังสือประวัติพระอรหันต์หลายพระองค์มาอ่านมาศึกษา มาดูว่าท่านปฏิบัติอย่างไรถึงเป็นพระอรหันต์ ก็ไม่เหมือนสิ่งที่เราค้นพบ พอมาพบหลวงพ่อจิตใจก็ทราบ นี่แหละใช่

เลยสิ่งที่เราค้นหามานาน ตั้งแต่นั้นมาจอดสนิทไม่ไปค้นหาที่ไหนอีกแล้ว หลังจากนั้นข้าพเจ้าก็ไปฝึกอีก 3 - 4 ครั้งเห็นจะได้ แต่ละครั้งห่างกัน 4 เดือนบ้าง หลายเดือนบ้าง แต่ก็ยังไม่ได้อีก แต่ไม่เคยท้อเลย ซื้อเทปหนังสือกลับมาฝึกต่อทุกครั้ง ครั้งละมากๆ ถามพระที่จำหน่ายเทปว่าม้วนไหนดี ท่านบอกว่าดีหมดเลยโยม ตายละหว่า เทปเป็นพันๆ ม้วน ดีหมดแล้วเราจะซื้อม้วนไหนดี เลยซื้อเยอะๆ เป็นถุงใหญ่ๆ เลย ทั้งเทปทั้งหนังสือใครเห็นก็มอง ไม่สนใจ จนเวลานี้เทปเต็มบ้านเลย หนังสือก็เต็มตู้ ต้องรู้ประวัติของหลวงพ่อให้ได้ว่าท่านฝึกมายังไง ต้องปฏิบัติให้ได้ ฟังเทปของหลวงพ่อสอนด้วยความตั้งใจ แล้วปฏิบัติตามตลอดเวลา ยามที่อยู่บ้านคนเดียว สามีไปทำงาน ลูกไปโรงเรียน ดิฉันก็เริ่มไหว้พระสวดมนต์ฝึกพระกรรมฐานเปิดเทปหลวงพ่อไป จิตก็ฟังไป ทำไมทำไม่ได้ก็ร้องไห้รำพึงรำพันกับรูปหลวงพ่อ คิดถึงหลวงพ่อเหลือเกิน ทำไมลูกคนนี้มันอาภัพนักมาหาหลวงพ่อก็ไม่ทันตอนท่านมีชีวิตร้องไห้กับหลวงพ่อบ่อยๆ หลวงพ่อก็มาหาในฝันบ้าง ในสมาธิบ้าง ทำให้ดิฉันไม่เคยท้อแท้ในการฝึกกรรมฐานเลย ไม่เข้าใจก็โทรศัพท์ไปถามพระที่วัดท่าซุงบ้าง เข้าใจบ้างไม่เข้าใจบ้าง หลวงพ่อท่านสอนในเทปว่าให้จำภาพพระพุทธเจ้า ดิฉันก็เชื่อหลวงพ่อขึ้นพระนิพพานไปกราบพระพุทธเจ้าหลวงพ่อ ท่านปู่ท่านย่า ตามแบบฉบับในเทป เห็นเป็นลาง ๆ บ้าง แจ่มใสขึ้นบ้างก็ไม่ทราบว่าได้แล้วหรือยัง เพราะความโง่มันมีอยู่มาก ชอบสงสัย ชอบพิสูจน์ถึงจะเชื่อ ยังค้นหาผู้รู้อยู่เสมอ จนวันหนึ่งทราบเบอร์โทรศัพท์ของคุณแม่สงกรานต์ ซึ่งเป็นลูกศิษย์หลวงพ่ออ่านพบในลูกศิษย์บันทึกดีใจมาก โทรไปถามท่านว่าถ้าหนูจะไปกราบท่านจะยินดีตอบรับหรือเปล่าคะ ท่านก็ตอบว่ายินดีต้อนรับด้วยความเต็มใจ ดิฉันดีใจมากรีบไปพบท่านทันที ทั้งๆ ที่อยู่ถึง อ.จุน จ.พะเยา เดินทางไปก็ถามเส้นทางกับท่านไปตลอดเวลา พอไปพบท่านก็ให้ความแนะนำสอนดิฉันมากมาย และพาดิฉันไปพบกับอาจารย์สุวัตร เลิศชยันตี อีก และก็พาดิฉันไปพบคุณแม่เกษรที่ จ.เชียงใหม่อีก คุณแม่เกษรได้สอนนำจิตของ

ดิฉันให้ขึ้นไป หมุนตัดกิเลสอยู่ในท้องพระพุทธองค์ ตั้งแต่บัดนั้นดิฉันก็หมุนอยู่อย่างนั้นตลอดเวลา พระพุทธองค์ท่านให้อาทิสมานกายของดิฉันหมุนอยู่ในท้องของท่านไม่ให้เคลื่อนไปไหนได้แล้ว ต้องขอขอบคุณคุณแม่สงกรานต์และคุณแม่เกษร ขอกราบแทบเท้าไว้ ณ ที่นี้ ทำให้อารมณ์จิตของดิฉันดีมากขึ้น มากขึ้นอยู่เสมอ จนกระทั่งเวลานี้ทุกลมหายใจเข้าออกของดิฉันมีแต่พระพุทธเจ้า ไม่ว่าจะหลับอยู่หรือตื่นอยู่ ขึ้นรถ ทำงานบ้านออกกำลังกาย แม้กระทั่งก่อนหลับก็มีพระพุทธเจ้าอยู่ในดวงจิตของดิฉันเสมอ **จนกระทั่งหลวงพ่อฤาษีมาบอกให้ฝึกอภิญญาให้จับภาพพระ ดิฉันก็มีความซาบซึ้งในบุญคุณหลวงพ่อที่ท่านมาโปรด กำชับให้จับภาพพระเพื่อให้ดิฉันมั่นใจว่าดิฉันทำถูกแล้ว จนบัดนี้ดิฉันสามารถรับกระแสรับสั่งของพระพุทธองค์ของหลวงพ่อ ของพระองค์ใดก็ได้ที่ดิฉันส่งจิตขึ้นไปกราบถามปัญหาข้องใจในการปฏิบัติหรือปัญหาความจำเป็นใดๆ ที่ท่านบอกได้ โดยไม่นอกเหนือกฎแห่งกรรม ท่านจะเมตตาเสมอ แม้การพยากรณ์ดวงชะตาของผู้ที่มาหา พอผูกดวงเสร็จ ดิฉันก็กำหนดจิตหาครูบาอาจารย์ อัญเชิญท่านมาพยากรณ์ ขอให้แม่นยำดังตาเห็น ท่านก็มาจิตให้ดิฉันพยากรณ์ออกไปตามความเป็นจริงตามนั้น ดิฉันยอมมอบกายถวายชีวิตต่อองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ร่างกายดิฉันอันนี้ ดิฉันยกให้พระองค์ท่านหมดแล้ว ไม่ว่าท่านจะบัญชาภารกิจใดๆ ดิฉันอุทิศให้ท่านทั้งหมด ท่านมีพระบัญชาให้ดิฉันแนะนำวิชามโนมยิทธิแก่ผู้อื่นต่อไป ดิฉันก็มีความเต็มใจรับบัญชางานจากพระองค์ท่านและก็มาช่วยงานคุณแม่เกษรที่บ้านทิพย์ปฏิบัติธรรมที่เชียงใหม่บ้างเป็นครั้งเป็นคราว เพราะถือว่าเป็นการตอบแทนบุญคุณผู้มีพระคุณ** เพราะท่านอายุมากแล้วสังขารท่านและอีกอย่างก็คิดว่าไม่ต้องการให้ผู้อื่นปฏิบัติกรรมฐานแบบได้ช้าเหลือเกินแบบดิฉัน สิ่งที่ช่วยได้ก็จะช่วยเต็มความสามารถที่จะพึงมี เพื่อเป็นพุทธบูชา ธรรมบูชา สังฆบูชา ปฏิบัติบูชา เพื่อความหลุดพ้นจากวัฏฏะสงสารเข้าพระนิพพานในชาติปัจจุบันทุกท่านเทอญ

มโนมยิทธิมีฤทธิ์ถึงพระนิพพาน

โดย สายใจ ศรีวงศ์มณีรัตน์ โทร.01-682-7644

ดิฉันชื่อ สายใจ ศรีวงศ์มณีรัตน์ ได้ปฏิบัติกรรมฐานมโนมยิทธิตามแบบที่หลวงพ่อพระราชพรหมยาน สอนที่วัดท่าซุง หลังจากกลับจากวัดก็มาปฏิบัติต่อที่บ้าน ทำให้ดิฉันได้รู้ว่า นรก สวรรค์ พระนิพพาน มีจริง และครูอาจารย์ที่สอนกรรมฐานมโนมยิทธิได้พาดวงจิตของดิฉันไปกราบองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าองค์ปฐมที่พระนิพพาน

ต่อมาดิฉันได้รับหนังสือธรรมประทานพร จากคุณจินตนา สุวิญญัติชัยพร นำหนังสือมาให้ และดิฉันได้อ่านหนังสือธรรมประทานพร เล่ม 1 เล่ม 4 ทำให้ดิฉันได้รู้จักคุณแม่เกษร สุทธจิต จันทร์ประภาพด้วย คุณแม่เกษรเป็นลูกศิษย์หลวงพ่อพระราชพรหมยาน ผู้ที่ครั้งหนึ่งก็เกือบตายมาแล้วด้วยโรคร้ายที่คุกคามร่างกาย แต่ด้วยพระบารมีขององค์สมเด็จพระบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า ที่ได้ทรงพระเมตตาประทานชีวิตให้คุณแม่ใหม่ หลังจากที่หายป่วย คุณแม่ก็ได้ใช้เวลาที่เหลืออยู่น้อยนิด ทำงานรับใช้องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ด้วยการนำความรู้มโนมยิทธิที่ได้รับจากพระผู้มีพระภาคเจ้า และองค์หลวงพ่อพระราชพรหมยาน มาเผยแพร่ และชี้แนะให้แก่ผู้ที่สนใจ ดิฉันก็เป็นหนึ่งในผู้โชคดีที่ได้รับความเมตตาจาก คุณแม่เกษร (ถ้าท่านผู้ใดสนใจประวัติคุณแม่เกษรก็หาอ่านได้ในหนังสือธรรมประทานพร เล่ม 1) **ซึ่งคุณแม่เกษรท่านได้ฝึกสอนกรรมฐานมโนมยิทธิแบบเต็มกำลังให้ดิฉันทางโทรศัพท์ คือ คุณแม่เกษร ท่านให้ดิฉันแยกกาย แยกจิตออกจากกัน ให้เอาดวงจิตไปกราบแทบพระบาทองค์สมเด็จพระทรงสวัสดิ์โสภาคย์องค์พระปฐม และขอประทานพระพุทธอนุญาต ขอฝากกายทิพย์อันน้อยนิดไว้ในพระวรกายขององค์สมเด็จพระพิชิตมารบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า ขอพระพุทธองค์โปรดประทานดอกบัวบานเป็นแก้วประกายพฤกษ์สว่าง**

สดใส ให้ข้าพระพุทธเจ้าได้นั่งไหว้พระสวดมนต์ เดินจงกรม และนั่งสมาธิอยู่ในนั้น เป็นการแยกจิตที่สะอาดออกจากร่างกายขันธ์ 5 ที่แสนสกปรก เป็นการเตรียมตัวพร้อมที่จะตาย ทำให้ดิฉันไม่ประมาท จิตของดิฉันก็สะอาดสว่างสดใส ส่วนใจที่ยังอยู่ในขันธ์ 5 ร่างกายในโลกมนุษย์ก็มีความสุขสบายเป็นปกติ เพราะจิตของดิฉันบนพระนิพพานมีความเป็นทิพย์ควบคุมจิตในขันธ์ 5 ที่แสนสกปรกนี้ ทำให้ดิฉันมีกาย วาจา ใจที่สงบไม่วุ่นวาย จิตของดิฉันมีความนิ่งเฉยสงบเป็นปกติ ปราศจากกิเลส มีความสุขมีพลังปัญญา พลังสมาธิ และพลังเมตตา มีความสุขสดชื่น เบิกบานทั่วร่างกาย และจิตใจ คิดทำสิ่งใดก็สำเร็จ สมความปรารถนาทุกประการ

คุณแม่เกษรแนะนำว่า **ให้เราทำแบบคนไม่มีเวลา แต่ทำจริง คือทำตลอดเวลาที่เรานึกได้ การปฏิบัติทางจิตไม่ยุ่งยาก และไม่เหนื่อยเหมือนการทำงานทางโลก ตอนนี้ดิฉันมีความสุข เพราะกายทิพย์ของดิฉันได้นั่งสมาธิอยู่บนดอกบัวแก้ว อยู่ในท้องพระพุทธองค์ที่กว้างใหญ่ไพศาล และมีความสะอาดสว่าง สงบ มีความสุขสบาย และดิฉันได้พบดวงจิตของพุทธบริษัททั้งหลาย หลายล้านกายทิพย์ ได้เข้าเฝ้าพระผู้มีพระภาคเจ้า**อยู่ในนั้น และคุณแม่เกษรได้สอนดิฉันว่า **ให้อธิษฐานขอพระผู้มีพระภาคเจ้าช่วยปิดกั้นจิตทิพย์ กายทิพย์ของข้าพเจ้า ไม่ให้รั่วไหลไปที่อื่น แล้วขอพระผู้มีพระภาคเจ้าหมุนดอกบัวเวียนขวา เวียนเทียนเป็นทักษิณาวัตร หมุนตลอดไปและให้หมุนเร็วที่สุด เพื่อกระแสจิตจะได้มีพลัง มีประโยชน์ แผ่ไพศาลไปทั่วอนันตจักรวาล ทั้ง 3 โลก มีนรกโลก มนุษย์โลก เทวโลก แล้วอธิษฐานแผ่เมตตา ขอฝากไปกับพระฉัพพรรณรังสีรัศมี 6 ประการขององค์สมเด็จพระพิชิตมารศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า และมีคุณประโยชน์มหาศาลของการหมุนกายทิพย์ให้อยู่ในท้อง ในพระวรกายขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตามที่คุณแม่เกษรได้สอนดิฉัน**

การฝึกกรรมฐานแบบมโนมยิทธิ ทำให้ชาวโลกได้รู้ว่ารัศมีของพระพุทธเจ้าเป็นสิ่งมหัศจรรย์ รับได้ตลอดเวลา เหมือนดินฟ้าอากาศ

ที่อยู่รอบตัวเรา ถ้าเราสามารถทำจิตให้สว่าง การทำจิตให้สว่างก็ไม่ใช่ของยาก เพียงแต่นึกถึงสปอตไลท์ ให้มาสว่างในอกเรา แต่จิตของเราจะต้องปราศจากนิวรณ์ 5 ในขณะนั้น และทุกเวลาที่เราต้องการทรงความดีของพระผู้มีพระภาคเจ้า (เพราะจิตของเราไม่ใช่พระอรหันต์) **ธรรมะเป็นของสำเร็จเรียบร้อยมีแต่เราจะต้องทำจิตให้อยู่ในมัชฌิมาปฏิปทา คือเดินสายกลาง คือไม่ทรมานตนเอง และไม่พัวพันไปด้วยกิเลส แต่เราสามารถใช้คุณธรรมของท่านได้ ดังหลวงพ่อพระราชพรหมยานสอนว่าเราจะเป็นพระอริยะเจ้า หรือไม่เป็น ไม่สำคัญ แต่เราใช้คุณธรรมของท่านได้เหมือนหนังสือธรรมะกล่าวว่า ทำพระโสดาบัน ให้แจ้ง ณ ที่ใดก็จงทำพระอรหันต์ให้แจ้ง ณ ที่นั้น** ก็หมายความว่า เราคิดถึงความตายซึ่งเป็นการตัดสังโยชน์ของพระโสดาบัน และสกิทาคามี ถือว่าร่างกายนี้เป็นของสกปรก น่าสะอิดสะเอียน เป็นคุณธรรมของพระอนาคามี (อาการ 32) ขันธ์ 5 ไม่มีในเรา เราไม่มีในขันธ์ 5 เดินไปเดินมา ไม่ใช่เรา เราไม่ได้อยู่ในร่างกายอันนี้ เป็นเพียงธาตุ 4 (ดิน น้ำ ลม ไฟ) มาประชุมกันชั่วคราวเท่านั้นเอง เมื่อถึงเวลาที่จะต้องไป (คือตาย) จิตก็จะออกไปตามแรงที่จิตเกาะอยู่ เช่น กุสลา ธัมมา อกุสลา ธัมมา ถ้าจิตเกาะฝ่ายอกุศลก็ไปอบายภูมิ ถ้าจิตเกาะกุศล ก็ไปสุคติภูมิ มีสวรรค์ พรหม แต่หลวงพ่อพระราชพรหมยานโปรดเมตตาสอนลูก ๆ ว่า ให้เอาจิตเกาะพระนิพพานซึ่งเป็นความสุขอันสูงสุดในพระพุทธศาสนาเพราะจบการเวียนว่ายตายเกิดเข้าถึงการดับทุกข์และพ้นทุกข์โดยแท้จริง

ท้ายสุดนี้ ดิฉันขอกราบขอบพระคุณ คุณแม่เกษรเป็นอย่างสูง ที่คุณแม่เกษรได้ช่วยฝึกสอนกรรมฐานมโนยิทธิแบบเต็มกำลังให้ดิฉัน ทำให้ดิฉันได้รู้วิธีที่ง่าย รวดเร็ว และได้ผลดีที่สุด เพราะทำให้จิตของดิฉันมีความสงบสุข สว่าง สะอาดและดวงจิตใสขึ้นกว่าแต่ก่อน มีพลังสมาธิและพลังปัญญา ในการที่จะดำเนินชีวิตอยู่ในโลกมนุษย์ที่แสนวุ่นวายในปัจจุบันนี้ เป็นปัจจัตตัง รู้ได้เฉพาะตน และดิฉันยังได้รับคำแนะนำจาก

คุณแม่สงกรานต์ สมบูรณ์ศฤงค์ ซึ่งเป็นลูกศิษย์หลวงพ่อ พระราชพรหมยาน อีกท่านหนึ่งที่ได้เมตตา ชี้แนะแนวทางในการเขียนของดิฉันในครั้งนี้ ให้จบลงได้ด้วยดี **ท่านผู้ใดสนใจวิชามโนมยิทธิกรรมฐาน ดิฉันก็พร้อมที่จะตอบปัญหาให้คำแนะนำ ช่วยฝึกสอนวิชากรรมฐานนี้ได้ที่ ห.จ.ก.รุ่งเจริญ เฟอร์นิเจอร์ 630/4 ถ.ลาดพร้าว40 แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900 โทร. 01-682-7644 , 04-002-5628**

น

แผนผังโต๊ะเล็ก

ต

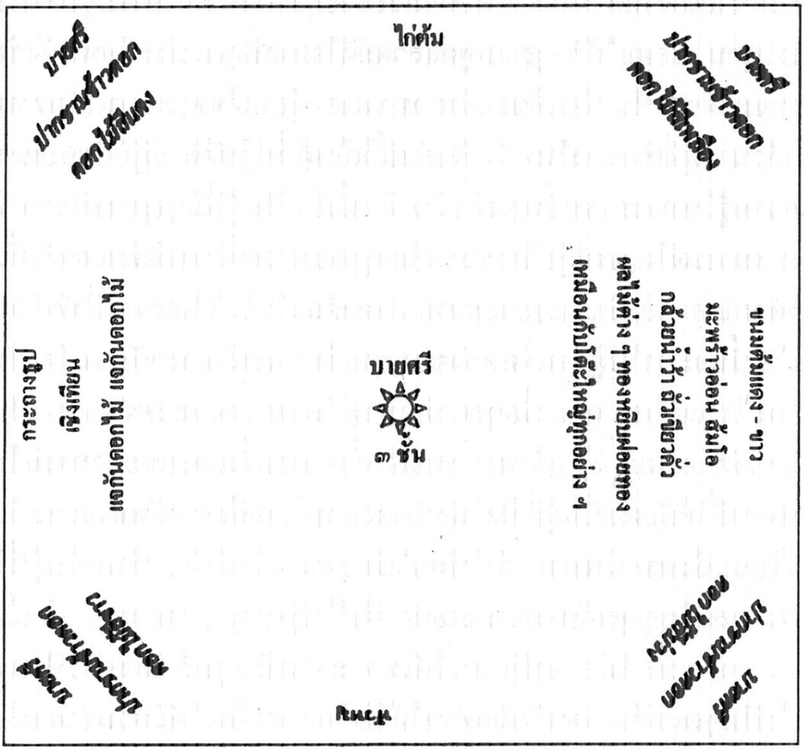

ถ้าจะขอให้ปลอดภัยจากอัคคีภัย ให้ปูผ้าแดงหรือกระดาษสีแดงรับหัวหมู-ไก่ ถ้าไม่มีก็ใช้สีแดงทาเอาหรือหาดอกไม้สีแดงมาวางบนหัวหมู-ไก่

บัวพ้นน้ำ

โดย ธวัชชัย ใจสัตย์ บ้านทิพย์ปฏิบัติธรรมหางดง
164/104 หมู่บ้านนวรัฐ หมู่3 ต.หนองแก๋ว อ.หางดง
จ.เชียงใหม่ โทร.04-1504099 บ้าน 053-427168

เปิดสอนกรรมฐานสงเคราะห์แก้กรรมทุกวัน 1900 น.-2100 น.

กราบเท้าคุณแม่เกษรที่เคารพและศรัทธายิ่งของผมและลูกๆหลานๆทุกๆคน

คุณแม่เกษรได้เมตตาบอกผมว่าคุณแม่จะพิมพ์หนังสือธรรมประทานพรเล่มที่ ๕ และให้ผมเขียนประวัติหรือประสบการณ์สั้นๆ สักหน้าสองหน้าเพื่อเป็นการแนะนำตัวที่ผมจะช่วยคุณแม่แนะนำการปฏิบัติพระกรรมฐาน เมื่อผมได้ฟังคุณแม่พูดแล้วผมดีใจมากที่คุณแม่จะพิมพ์หนังสือธรรมมะดีๆที่เป็นเนื้อแท้ของคำสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าล้วนๆ ผู้ที่เขียนลงในหนังสือเล่มนี้ก็เป็นผู้ที่ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบและมีความรู้ในทางธรรมขั้นสูงทั้งนั้น อีกทั้งยังเป็นผู้ที่มีบุญบารมีมาก มีประสบการณ์ในการปฏิบัติธรรม ระดับครูบาอาจารย์ที่มีบารมีเต็มแล้วทั้งนั้น ซึ่งตัวผมเองก็ยังมีความเลวอยู่มาก ยังหาดีอะไรไม่ได้เกรงว่าสิ่งที่เขียนลงไปนั้นจะทำให้ผู้อ่านผิดหวังซะมากกว่า และเสียเวลากับผมโดยไม่ได้อะไร แต่ก็เอาเถอะเมื่อคุณแม่เกษรผู้ที่ผมเคารพและศรัทธายิ่งเป็นผู้ที่พาจิตของผมขึ้นไปเฝ้าพระพุทธเจ้าตั้งหลายครั้งและแนะนำทางที่ไปนิพพานนี้ให้กับผมเป็นผู้ที่เปิดไฟสว่างตลอดทางจนถึงพระนิพพานและเดินนำไปจนถึงพระนิพพาน ทำให้ผมไม่หลงทางอีกต่อไป ท่านเป็นผู้ที่มีเมตตาและมีบุญคุณกับผมมากมายนัก ซึ่งก็ไม่รู้จะตอบแทนอย่างไรดี เมื่อท่านบอกผมก็ไม่อาจปฏิเสธได้เพราะผมเป็นลูกก็ต้องเชื่อฟังแม่ จะไม่ให้คุณแม่ต้องผิดหวังเมื่อท่านได้เปิดโอกาสให้ผมได้มีส่วนช่วยเหลือพระพุทธศาสนาผมก็เต็มใจอยากทำอย่างเต็มที่ ในส่วนประวัติของผมนั้นไม่ใช่เล่นตัวนะครับ ประวัติผมมันเลว เพราะเป็นคนเลว ศีลก็ไม่ครบก็เลย

ไม่อยากจะเอาความเลวของตนเองมาประจานให้ท่านผู้อ่านได้รับรู้ มันไม่สำคัญอะไร จะทำให้เสียเวลาเปล่าๆ จึงขออนุญาตไม่กล่าวถึง

ก่อนหน้าจะพบกับคุณแม่หลายปีผมก็เคยฝึกมโนมยิทธิมาแล้วจากที่อื่น แต่ก็ไม่สามารถไปได้ ทั้งๆที่ตั้งใจมาก มาได้เอาตอนที่ไปฝึกที่สำนักสงฆ์ถ้ำป่าไผ่ อ.ลี้ จ.ลำพูน แต่ความมั่นใจยังไม่เกิดเพราะภาพไม่ชัดเจน ไม่ใช่เพราะว่าครูสอนไม่ดีแต่เพราะจิตผมมันเลวเองไม่เอาไหน แต่ความรู้สึกนั้นสามารถสัมผัสได้ ก็อาศัยความรู้สึกนั้นแหละค่อยๆตามเขาไป ครูผู้ฝึกซึ่งเป็นแม่ชี อยู่ทางภาคใต้ ต้องขอโทษด้วยที่ผมจำไม่ได้ว่าท่านชื่ออะไร ช่วงหลังๆมานี้ความจำผมไม่ค่อยดีเลย เป็นอะไรก็ไม่รู้ลืมง่ายเอามากๆ เป็นคนที่ความจำสั้น ก็รู้แต่ว่าท่านมาช่วยหลวงพ่อสิงห์อาจารย์ใหญ่แห่งสำนักสงฆ์ถ้ำป่าไผ่ สอนมโนมยิทธิให้กับลูกศิษย์ ที่ท่านมาช่วยก็เพราะว่าหลวงพ่อปานสั่งให้มาช่วย แม่ชีท่านนี้ก็บอกกับผมหลังจากฝึกเสร็จว่า กายทิพย์ของผมสว่างไสวมาก แล้วท่านก็บอกว่าผมสามารถฝึกอภิญญาใหญ่ได้ และนี่กระมังที่ทำให้จิตของผมนั้นยึดติดกับอภิญญามาตลอด แต่ตัวเองรู้สึกว่าตัวเอง ไปแบบมืดๆมัวๆ ไม่ชัดเจนคลำตามเขาไป ดังนั้นความเชื่อมั่นของผมจึงยังไม่เกิดขึ้น หลังจากนั้นผมก็ได้มีโอกาสมาฝึกมโนมยิทธิกับคุณแม่เกษร การไปของผมเริ่มเห็นภาพแต่ไม่ชัดเจนสว่างบ้างมืดบ้างเมื่อรวมกับความรู้สึกที่สัมผัสได้แล้วก็มีความมั่นใจมากขึ้น คุณแม่เกษรท่านรับรองตลอดที่ฝึกกับท่านว่า ผมไปได้ ผมจึงมีความมั่นใจและมีความเชื่อมั่นในตัวเองมากขึ้น ว่าผมได้มโนมยิทธิแล้ว คือการเห็นนั้นผมตั้งความหวังเอาไว้ว่าจะต้องเห็นได้ชัดเจนอย่างที่ตาเนื้อเห็น เมื่อไม่เห็นอย่างที่ตาเนื้อเห็นผมจึงไม่มั่นใจ คิดว่าหลายๆคนที่ฝึกมโนมยิทธิก็คงจะตั้งความหวังไว้เหมือนกับผม จึงคิดว่าตัวเองไปไม่ได้และไม่เกิดความมั่นใจ ตอนที่ผมแนะนำการฝึกนั้นผมจะเน้นย้ำเรื่องนี้กับทุกๆคนที่ผมแนะนำเพราะผมก็ติดที่ตรงนี้มาหลายปี แต่ก็ไม่มีใครแนะนำให้ผมหายสงสัยได้ ก็มีคุณแม่เกษรนี่แหละที่ดึงให้ผมหลุดจากความ

สงสัยดังกล่าวนี้ ผมจึงมีความเชื่อมั่นและกล้าที่จะแนะนำคนอื่นๆต่อไป สำหรับผู้ที่ฝึกกับผมอย่าคิดว่าผมเป็นคนพาท่านไปนะครับ ผมไม่สามารถขนาดนั้นหรอกครับ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าต่างหากที่คลุมจิตของท่านไป เพราะผมจะอธิษฐานอัญเชิญท่านมาช่วยฝึกมาช่วยคลุมจิตคลุมใจของท่านไปสัมผัสกับความจริงที่ไม่ต้องรอพิสูจน์ตอนที่ตายแล้ว เมื่อผมมั่นใจในมโนมยิทธิแล้ว เจ้าจิตที่เลวของผมกลับไม่พอใจอย่างนั้น มันกับมีความอยากมากขึ้นไปอีก ดูเถอะครับ ไอ้จิตเลวของผมมันเป็นอย่างนี้แหละครับ ผมปราบมันไม่ได้สักที จิตของผมปรารถนาอภิญญา จิตมันเกาะและยึดติดกับอภิญญาจนถอนจิตถอนความหลงถอนความอยากไม่ได้ ผมจึงตั้งใจฝึกอภิญญาตามรูปแบบต่างๆด้วยการเพ่งกสิณไฟบ้าง กสิณน้ำบ้าง เพ่งลูกแก้วบ้างเหมือนกับคนบ้าไม่มีผิด ผมปฏิบัติกรรมฐานทุกครั้งผมก็จะปรารถนาอภิญญาอยู่ตลอดเวลา เป็นเพราะจิตที่ไม่เอาไหนแบบนี้กระมัง คือมันยึดติดจนเป็นกิเลสความอยากความหลง จึงฝึกไม่ได้สักที อีกอย่างศีลของผมก็ครบบ้างไม่ครบบ้าง ซึ่งก็ตรงกับทีหลวงพ่อฤาษีท่านได้เมตตาสอนเอาไว้ว่า ศีลไม่ครบจะมีสมาธิได้อย่างไร คุณแม่เกษรท่านก็เคยเตือนผมเรื่องศีลด้วยเช่นกัน เป็นความจริงครับผมยืนยันได้ ศีลไม่ครบนี่อย่าว่าแต่สมาธิเลยครับ แม้แต่ความสงบเพียงเล็กน้อยก็ยากเต็มที เพื่อนนักปฏิบัติครับอย่าได้เอาอย่างผมเลยครับ เสียเวลาเปล่าไม่ก้าวหน้าเลย เมื่อคุณแม่เตือนผมก็ละอายแก่ใจ จึงตัดสินใจว่าจะเอาดีทางปฏิบัติ แต่ก็ติดที่เรื่องศีล ซึ่งผมก็ได้รับความเตตาจากองค์บารมีข้างบนที่ท่านได้มาสงเคราะห์ผมให้ผมเป็นคนที่มีศีลขึ้นมากับเขาได้จนถึงทุกวันนี้ ช่วงเวลานั้นถึงแม้ผมจะตั้งใจรักษาศีลและตั้งใจในการปฏิบัติพระกรรมฐาน แต่ในจิตของผมนั้นก็รู้สึกสับสนกับการปฏิบัติมาก ถึงแม้ผมจะมีความมั่นใจใน มโนมยิทธิก็ตามแต่ก็รู้สึกสับสนอยู่ดี เพราะว่ามโนมิทธิไม่สว่างถึงที่สุดอย่างที่ต้องการ ผมสับสนมากจะฝึกทางด้านอภิญญาก็ไม่สำเร็จ จะกำหนดลมหายใจ

ก็ไม่สงบ ถึงจะสามารถปฏิบัติได้นานแต่ก็หาความสงบไม่ได้เลย หลังจากนั้นผมก็ได้รับคำแนะนำจากญาณขององค์สมเด็จพระนเรศวรมหาราช ซึ่งผ่านร่างของอาจารย์อำพัน ท่านได้เมตตาแนะนำให้ผมปฏิบัติแบบอานาปานุสติกรรมฐานโดยกำหนดลมหายใจเข้าออกทำจิตให้นิ่งเป็นสมาธิให้เลิกยึดเลิกฝึกเลิกปรารถนาอภิญญา ถึงแม้จะมีความมั่นใจในมโนมยิทธิก็ตาม ก็ให้วางไว้ก่อน ท่านเปรียบว่าเหมือนกับการขับรถ คือว่าเราขับรถคันที่ ๑ (มโนมยิทธิ) เป็นแล้วคล่องแล้วก็ขอให้จอดไว้ก่อนและรถคันที่๒ (อภิญญา) ก็ไม่ให้หัดขับเพราะไม่ใช่รถของเรา ท่านไม่ให้กุญแจรถแก่ผม ท่านให้ผมหัดขับรถคันที่ ๓ (อานาปานุสสติ) ซึ่งเป็นรถของผม แต่ผมไม่ยอมไปขับมันเลย มัวแต่ไปหลงรถคันอื่น(อภิญญา) ซึ่งรถคันนี้(อานาปานุสสติ) เป็นของผมแต่ก็จอดไว้นานแล้วไม่ยอมไปแตะต้องมันเลย ให้ขับคันนี้ให้เป็นให้คล่องซึ่งท่านบอกว่ารถคันไหนก็สามารถขับไปนิพพานได้เหมือนกัน แต่ให้เลือกรถให้เหมาะสมกับเราจะได้ขับได้อย่างคล่องแคล่ว เมื่อเราขับรถของเรา (อานาปานุสสติ) ได้เป็นแล้วคล่องแล้ว เราจะใช้รถคันที่๑ (มโนมยิทธิ) หรือรถคันที่๓ (อานาปานุสสติ) ก็แล้วแต่เราจะพิจารณาใช้ให้เหมาะสมกับจังหวะและโอกาสเพราะรถคันไหนก็ถึงที่หมาย(นิพพาน) เหมือนกัน ส่วนรถคันที่๒ (อภิญญา) ท่านไม่ให้กุญแจรถกับผม ฉะนั้นผมจึงไม่มีสิทธิ์ที่จะขับ เมื่อถึงเวลาที่จะต้องใช้รถคันนี้(อภิญญา) ท่านจะให้กุญแจรถเอง ไม่จำเป็นต้องเรียนรู้วิธีขับเพราะมันเป็นรถเกียร์ออโต้ขับได้เลย ที่ญาณขององค์สมเด็จพระนเรศวรมหาราชท่านมาแนะนำ ก็เนื่องจากว่าจิตของผมในขณะนั้นสับสนในการปฏิบัติ เพราะผมปรารถนาอภิญญาทางกายไม่ใช่อภิญญาทางจิต จิตจึงยึดติดไม่ปล่อยวาง ญาณบารมีขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า , องค์หลวงปู่มั่น , หลวงปู่ทวด , หลวงปู่โต ที่ท่านเมตาผมและสงเคราะห์ช่วยเหลือผมมาตลอดนั้นไม่สามารถที่จะสื่อกับผมได้ เพราะจิตของผมในขณะนั้นไม่ได้นอบน้อมถึงท่าน ท่าน

จึงผ่านญาณมาทางญาณบารมีขององค์สมเด็จพระนเรศวรมหาราช ซึ่งมีอาจารย์อำพันเป็นร่างผ่านพระญาณสื่อให้(เรื่องของอาจารย์อำพันนั้น หากท่านอยากทราบผมขอแนะนำท่านเป็นการส่วนตัว) การที่จะให้ผมเลิกยึดติดกับการปรารถนาอภิญญาทางกายในทันทีนั้นทำได้ยากมาก เพราะจิตยึดติดมานาน จากนั้นผมก็ปฏิบัติพระกรรมฐานตามที่ท่านแนะนำ(อานาปานุสสติ) ต่อมาอีกหลายเดือน จิตก็ไม่สงบเพราะยังตัดความปรารถนาอภิญญาไม่หมด ผมจึงมาพิจารณาว่าหากเป็นอย่างนี้ต่อไปจิตยังดื้อไม่ยอมปล่อยวางอภิญญา การปฏิบัติของผมคงไม่มีประโยชน์ ไม่เกิดผลแน่ๆ เพราะจะตายวันไหนเวลาไหนก็ยังไม่รู้ จึงตัดใจจากอภิญญาแล้วมาเริ่มปฏิบัติพระกรรมฐานตามแบบอานาปานานุสติกรรมฐานอย่างเต็มที่ ปรากฏว่าผลการปฏิบัติมีความสงบมากขึ้น สว่างสดใส พิจารณาขันธ์ ๕ ก็โล่งไม่ติดขัด ผมรู้สึกโล่งสบาย สงบอย่างบอกไม่ถูก มีความสุขมาก เหมือนคำกล่าวที่ว่า ความสุขยิ่งกว่าความสงบไม่มี การพิจารณาขันธ์ ๕ ในขณะนั้นเองผมก็เกิดความสว่างในจิตและเข้าใจแล้วว่าที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ากล่าวว่า ผู้ใดเห็นธรรมผู้นั้นย่อมเห็นตถาคตนั้น มีความรู้สึกอย่างไร เห็นอย่างไร ผมมีความศรัทธาในองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามากขึ้น และมั่นใจอย่างเต็มที่ว่าคำสอนของพระพุทธองค์เป็นของจริง มีอยู่จริง องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านได้ทรงเมตตาส่งพระญาณของพระองค์มารับรองผลการปฏิบัติของผมด้วย ผมจึงรู้สึกปีติยินดีและมีความสุขโล่งสบายมาก ความอยากในสรรพสิ่งในโลกมนุษย์นี้เบาบางลงไปมาก ผมจึงอธิษฐานมอบจิตถวายร่างกายของผมแด่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า สุดแท้แต่พระองค์จะพิจารณา ผมจะช่วยงานของพระศาสนาตามกำลังที่จะทำได้อย่างเต็มที่ หลังจากที่ผมอธิษฐานถวายร่างกายให้กับองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแล้วผมรู้สึกโล่งสบายในขันธ์ ๕ อย่างบอกไม่ถูก ความกังวล ความยึดมั่นในขันธ์ เบาบางลงไปมาก **เพราะต่อนี้ไปขันธ์ ๕ นี้ ไม่ใช่ของ**

ผมแล้วแต่เป็นขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ก็สุดแล้วแต่ท่านจะใช้ร่างกายนี้อย่างไร จะพังเมื่อไรก็ไม่ต้องสนใจ เพราะผมไม่มีร่างกายแล้ว ร่างกายนี้จะสุขจะทุกข์ ไม่เกี่ยวกับผม ผมไม่รับรู้ไม่วุ่นวายใจด้วย เพราะไม่ใช่เรื่องของผม ผมมีหน้าที่รักษาและบำรุงร่างกายนี้ตามแต่จะทำได้เพื่อให้ท่านได้ใช้ในงานของพระพุทธศาสนาตามแต่ท่านจะพิจารณาเปรียบเหมือนผมเป็นคนขับรถที่มีหน้าที่คอยดูแลรักษารถของเจ้านาย เพื่อให้เจ้านายได้นำไปใช้ตามภาระกิจของท่าน มันจะเสียจะพังก็ไม่ใช่รถของผมเป็นรถของเจ้านายผมไม่มีหน้าที่ที่จะต้องไปทุกข์ร้อนด้วย ทุกอย่างแล้วแต่ท่านจะจัดการ ผมไม่ปรารถนาอภิญญาอีกแล้ว เรื่องของอภิญญาก็เป็นเรื่องขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจะพิจารณา ผมปรารถนาพระนิพพานในชาตินี้ ผมได้ตั้งจิตอธิษฐานว่า "ผลบุญใดที่ได้จากการปฏิบัติพระกรรมฐาน ขอให้ผลบุญนั้นเป็นปัจจัยให้ลูกได้บรรลุธรรมอันสูงสุดขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เข้าพระนิพพานในชาตินี้ด้วยเถิด และขอให้บิดามารดา ภรรยา บุตรทั้ง ๓ น้องสาว ของลูกได้บรรลุธรรมอันสูงสุดขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เข้าพระนิพพานในชาติปัจจุบันนี้ด้วยเถิด"

สิ่งที่ผมได้เขียนไปนั้นไม่ได้มุ่งหมายให้ท่านมาศรัทธาในตัวผม เพราะผมยังไม่มีดีอะไรให้ท่านศรัทธา ซึ่งผมก็ยังมีขันธ์ ๕ ที่ประกอบไปด้วยธาตุทั้ง ๔ มีความสกปรก เต็มไปด้วยความทุกข์ และ เกิด แก่ เจ็บ ตาย เหมือนกับท่าน จิตของผมก็ยังเลวอยู่อีกมาก ยังต้องรบกับกิเลส ความรัก ความโลภ ความโกรธ ความหลง ในตัณหา ราคะทั้งหลาย **องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านได้เมตตาสอนว่า ให้เราผ่านกิเลส ตัณหา อุปาทาน เหมือนเดินผ่านกองลม ที่มาปะทะตัวเราแล้วสลายตัวไป ไม่มีตัวตน ไม่มีรูปร่าง ให้ยึดติด เมื่อปฏิบัติได้ดังนี้แล้วจิตก็จะสบาย ปลอดโปร่ง ไม่สุข ไม่ทุกข์ ไม่กังวลใด ๆ** ขอให้ท่านศรัทธาในองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เอาพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ เป็นที่พึ่ง จะได้

มีพระนิพพานเป็นที่ไป ส่วนตัวผมขอทำหน้าที่เป็นสื่อกลางที่นำเอาคำสั่งสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามาถ่ายทอดให้ท่านได้ศึกษาและนำไปปฏิบัติและผมขอน้อมรับคำแนะนำ คำสั่งสอน ของทุกๆท่านด้วยความเต็มใจ

ท้ายที่สุดนี้ลูกขอขอบพระคุณความเมตตาขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า องค์หลวงปู่มั่น องค์หลวงปู่ทวด องค์หลวงปู่โต องค์เสด็จพ่อปิยะมหาราช องค์สมเด็จพระนเรศวรมหาราช องค์พระแม่เจ้ากวนอิม และองค์บารมีทุก ๆ พระองค์ที่ยังไม่ได้เอ่ยนาม ทั้งที่รู้ก็ดี ไม่รู้ก็ดี ที่ท่านได้เมตตาสั่งสอนลูก แม้ว่าลูกจะมีจิตที่เลวทำผิดแล้วผิดอีก ท่านก็โปรดให้อภัยไม่ถือโทษ ไม่รังเกียจลูก และให้โอกาสลูกได้กลับใจเป็นคนดี ลูกจะทำความดีตอบแทนทุก ๆ พระองค์ ตลอดไปจนเข้าสู่พระนิพพาน... ลูกขอขอบคุณบิดามารดา ที่อบรมสั่งสอนลูกให้เป็นคนดี ลูกได้ทำให้ท่านต้องสะเทือนใจ ผิดหวัง และเจ็บปวดทั้งกายและใจ มาไม่น้อย ผลจากการปฏิบัติพระกรรมฐานนี้ขอให้ท่านบรรลุธรรมอันสูงสุดขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เข้าพระนิพพานในชาติปัจจุบันนี้เถิด ลูกขอขอบคุณ คุณแม่เกษร ผู้ที่เปิดไฟสว่างตลอดทางจนถึงพระนิพพานให้ลูก ๆ หลาน ๆ ได้เดินตามทางนี้ ด้วยความสว่างไสวตลอดทาง **ที่สำคัญเป็นทางที่ลัดใกล้ที่สุดและเป็นทางที่ง่ายที่สุด ใช้เวลาน้อยที่สุดด้วย หากลูกไม่ได้พบคุณแม่เกษรแล้ว การปฏิบัติของลูกคงจะไม่ไปไหน ความลังเลสงสัยในมโนมยิทธิก็คงยังไม่ถูกขจัดออกไปจากจิต** ลูกขอช่วยงานด้านพระศาสนาเพื่อตอบแทนพระคุณของคุณแม่เกษรตลอดไปขอขอบคุณอาจารย์อำพันที่เป็นสื่อกลางให้ผมได้รับคำสั่งสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า จนทำให้ผมมีความสุขจิต สุขใจในวันนี้

ชีวประวัติของไกรวัลย์

โดยไกรวัลย์ ไกลกังวล

ผมได้ฤกษ์เกิดมา หมอดูบอกว่าผมเกิดมาในฤกษ์มหาโจร คุณพ่อคุณแม่มีเหตุมีผล เฝ้าสั่งสอนผมด้วยรักเมตตา จนผมได้ดิบได้ดี

ผมเกิดที่จังหวัดนครศรีธรรมราช พ่อแม่อาชีพการเกษตร ต่อมาคุณพ่อค้าขายพืชผลเกษตร มีลูก 7 คน ผมคือไกรวัลย์ เป็นคนที่ 2 เริ่มแรกเด็กๆ เป็นคนขี้โรค ด้วยเหตุที่ผมเกิดภายใต้ฤกษ์มหาโจร จำได้ว่าอายุ 5 ขวบถึง 12 ขวบ ผมโดนคุณแม่บังคับให้ตื่นเช้าวิ่งไปใส่บาตรพระ 5 - 6 กิโลเมตรก่อนไปโรงเรียนทุกวัน คุณแม่สอนให้มีศีล 5 แล้วให้ปล่อยปลาทะเล แมงดานก มาทุกๆ เดือน หมอดูว่าผมมีบาปกรรมมามาก อายุไม่เกิน 12 ปี อาจจะถึงฆาตต้องตาย ผมจึงถูกห้ามไม่ให้ฆ่าสัตว์ตัดชีวิต ปล่อยชีวิตสัตว์ที่จะถูกฆ่าชีวิตผมจึงยืนยาวมาถึง 45 ปี เรียนจบมัธยมปลาย ผมก็หนีออกจากบ้านเที่ยวอายุ 15 ปี เพื่อนมากเที่ยวเก่ง ผมเป็นคนหยิ่งเมื่อขอเงินคุณพ่อคุณแม่ไม่ได้ผมก็หนีออกมาหาเงินเอง ตอนนั้นผมไม่เข้าใจคิดว่าคุณพ่อคุณแม่ฐานะดีมีเงิน แท้ที่จริงครอบครัวของผมถังแตกตกยาก แต่คุณพ่อคุณแม่ปิดบังลูกกลัวลูกจะเป็นทุกข์ คุณแม่เมตตาไม่เคยดุว่าแต่สั่งสอนเรื่องคนผิดศีล 5 ตกระกำลำบากทุกข์ทรมานในนรกแล้วเป็นสัตว์เดรัจฉานอีกนานนักจึงจะได้เกิดเป็นคน ผมทำงานดูแลควบคุมคนงานสวนยางตั้งแต่อายุ 13 ปี ถึง 17 ปี คนงานสวนยางอายุ 30 ปี ถึง 50 ปี พออายุ 17 - 18 ปี ผมหนีเข้ากรุงเทพฯมาเป็นคนรับใช้ของญาติเพื่อนที่กรุงเทพฯ เดือนละ 500 บาท วันเสาร์ อาทิตย์ผมก็ไปเรียนวิชาบริหารธุรกิจ 8 ปี จึงจบปริญญาตรีที่มหาวิทยาลัยรามคำแหงกว่าจะจบปริญญาได้ผมทำงานสารพัดไม่เลือกเพื่อเก็บเงินเรียนหนังสือ ไปทำงานขายของ กรรมกรแบกหาม ผมไม่ยอมขอเงินคุณพ่อ คุณแม่ใช้ ตลอดชีวิตหลังจากที่ผมหนีออกจากบ้าน

หลังจากจบปริญญาบริหารธุรกิจผมก็เร่ร่อนขายประกันชีวิตแถวๆ ลุมพินีกรุงเทพ 1 เดือน ได้เงินกลับมาเยี่ยมคุณพ่อ คุณแม่ ที่ปักษ์ใต้คุณพ่อ

บอกว่า ถ้าเอ็งเก่งจริงทำธุรกิจขายของเองดีกว่า พ.ศ. 2530 ผมเริ่มสนใจค้าขายตามแบบเดินสายหาวัตถุดิบยาเส้นตามแนวคุณพ่อได้วางไว้ คุณพ่อทิ้งเงินทุน 25,000 บาท พ.ศ.2532 คุณพ่อผมป่วยหนักที่กรุงเทพฯ ผมรีบยกกิจการค้าขายให้พี่ชายเก็บเงินที่บ้าน ผมรีบมาดูแลรักษาคุณพ่อที่กรุงเทพฯ ผมก็พยายามหายาสมุนไพรมารักษาคุณพ่อที่ป่วยด้วยโรคเบาหวาน โรคหัวใจ โรคมะเร็งอย่างแรง จนถึง พ.ศ.2535 คุณพ่ออาการดีขึ้น ต่อมาผมขอทุน 5 แสนบาทจากพี่ชายเพื่อเจริญรอยค้าขายยาเส้นตามคุณพ่อ พ.ศ. 2540 เกิดภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจ ผมมีทุน 7 แสนบาท แต่ต้องทำงานให้ได้เงินหมุนเวียน 10 ล้านบาท ผมทำงานหามรุ่งหามค่ำ จึงเริ่มมีฐานะการเงินดีขึ้น ไม่มีหนี้สิน ผมเริ่มทำบุญ บำรุงวัดวาอาราม

ย้อนกลับมา พ.ศ. 2535 พี่ชายผมพาผม และน้องสาวซึ่งเป็นโรคทางประสาทไปกราบหลวงพ่อฤาษี หรือหลวงพ่อพระราชพรหมยานที่วัดท่าซุง ผมเป็นคนไม่เชื่ออะไรได้ง่ายๆ โดยเฉพาะสิ่งที่ตามองไม่เห็น ท่านนั่งรับแขกอยู่ที่ศาลานวราชที่วัดท่าซุง อุทัยธานี หลวงพ่อรู้นิสัยผมชอบท้าทาย ท่านพูดว่าใครอยากจะรู้ว่าพุทธศาสนามีจริงหรือไม่ ให้ภาวนาว่า นะมะพะธะ ใครไม่ทำท่านท้าว่าเป็นคนไม่จริง ผมไม่ยอมอยู่นิ่งก็ฝึกมโนมยิทธิที่วัดท่าซุง พี่ชายกับผมฝึกมโนมยิทธิไม่ได้ไม่สัมผัสอะไรทั้งสิ้น คนที่ฝึกอารมณ์หงุดหงิดว่าผมกับพี่ชาย พี่ชายผมไม่ไปวัดอีกเลย พี่ชายผมชอบนั่งสมาธิ ส่วนผมต้องทำงานไม่มีเวลา ผมเลยภาวนา 24 ชั่วโมง เอาเวลาทำงานภาวนาทั้งกลางวันกลางคืน น้ายกทรงที่วัดชอบล้อเลียนผม ผมกลัวจะไปไม่ทันผู้อื่นที่ปฏิบัติธรรมไปไกลแล้ว ผมจึงภาวนาอยู่ทุกลมหายใจเข้าออก เอาลูกแก้วเล็กๆ เป็นอาโลกสิณ ลูกละ 7 บาท จับจิตจับใจภาวนาว่า นะมะพะธะ ผมทำมาค้าขาย มีกำไรมากขึ้นท่องภาวนาสวดมนต์พระคาถาเงินล้านช่วยได้มาก การเงินคล่องตัว ผมยิ่งทำบุญสร้างวัดวาอาราม ผมไม่ได้เลือกดูพระสงฆ์ที่เป็นเนื้อนาบุญเพียงแต่คิดสร้างวัดเป็นพุทธบูชาแด่องค์พระบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้าเท่านั้น

เนื่องจากผมมีโรคประจำตัว ปวดหัวมาก ผมเลยได้อุบายเอาจิตถอดจิตเข้าไปไว้ในลูกแก้ว จิตผมในลูกแก้วก็ไปนั่งเล่น นอนเล่น ตีลังกาในลูกแก้ว ผมเที่ยวเดินทางค้าขายขับรถไปมาทั่วประเทศไทย ทำไปทำมาผมเห็นก็ได้เห็นผีทั้งตาเนื้อ ตานอกได้เห็นเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นล่วงหน้า บางทีเห็นลูกน้องจะตกรถ รถคว่ำตายทั้งๆ ที่นั่งอยู่กับลูกน้องผมจะป้องกันไม่ให้ลูกน้องเดินทางโดยรถแต่กฎของกรรมใครเล่าจะหลีกหนีพ้นได้ ลูกน้องก็ต้องตกรถตายตามภาพที่ผมเห็นจนได้

ผมถอดจิตเข้าไปไว้ในลูกแก้ว ทำให้ผมหายปวดหัวอย่างประหลาดมหัศจรรย์ ผมก็เริ่มไหว้พระสวดมนต์ทุกคืน ผมจะถอดจิตออกไปไหว้พระวัดโน้นวัดนี้ ผมไม่มีเวลาปฏิบัติร่างกายผมต้องทำงาน ผมเลยไม่ใช้ร่างกายปฏิบัติ ผมจึงใช้จิตปฏิบัติ ไม่มีใครรู้ว่าผมปฏิบัติ เพราะผมเล่นถอดจิตเป็นปกติ ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนกับใคร ผมไปพักตามโรงแรมตามบ้านเพื่อน ผมจะเห็นผีทุกที แต่ตาผมเห็นเป็นคนธรรมดา แต่เขาจะมาบอกว่าเขาเป็นผีที่ตายแล้ว ผมก็นึกว่าเขาเป็นคน เพราะมาในรูปร่างคนเห็นกลางวัน มาถามเพื่อนๆ บอกว่าคนแบบนั้นรูปร่างนั้นได้ตายไปแล้ว บางครั้งเขาเดินเข้ามา 1 คน แต่ตาผมเห็นเป็น 3 คน ผมจึงเริ่มระวังปากไม่ยอมพูดออกมากลัวเขาจะว่าผมเพี้ยนเป็นบ้าไปแล้ว ผมไปบอกพระสงฆ์ตามที่ผมได้เห็นผี พระสงฆ์บอกว่าผมพึ่งหัดเรียนได้แค่ ก ไก่ เป็นอย่างนั้น ผมเริ่มศึกษากรรมฐาน 40 ของหลวงพ่อพระราชพรหมยานคือหลวงพ่อฤาษีที่เป็นพระบรมอาจารย์ได้ทำให้ผมเป็นคนจริงปฏิบัติให้ได้ ต่อมาผมไปนอนเชียงราย ก็ไปทะเลาะกับผีเจ้าฟ้าผู้หญิงซึ่งเป็นเจ้าที่ ทะเลาะตอนหลับ ส่วนมากผมจะแพ้เขา ทะเลาะเพราะผมไม่ยอมไหว้ผีผู้หญิง ตอนหลังผมเริ่มกินเหล้าถ้วยเล็กเป็นยาระงับปวดหัวมาก กินเหล้าด้วยภาวนาทำสมาธิด้วย เพราะผมไม่ยอมเสียเวลา ผมตั้งใจจะไล่ให้ทัน น้ายกทรงที่ชอบล้อเลียนผมว่าเป็นคนไม่เอาจริง ผีฟ้าผู้หญิงแต่งตัวธรรมดาผิวดำผอม ผมก็ยังคงทะเลาะกับผีฟ้าอยู่ แต่ก็แพ้เขา

ทุกที ต่อมาพี่ชายย้ายจากเพชรบูรณ์ไปอยู่ปักษ์ใต้ ผมทำอะไรไม่ค่อยขึ้น ผมก็เข้าห้องพระบูชาพระคาถาเงินล้าน ภาวนาทั้งคืนจนหลับ เงินผมก็มีมาไม่ขาดสาย ผมก็ทำบุญทำทานโดยไม่ได้เลือกเนื้อนาบุญเช่นเดิม ปี พ.ศ. 2539 ผมเริ่มป่วยทางจิตโดยโดนคุณไสย คุณคน แต่ผมก็ไม่รู้ตัวโดนอะไรจากใคร ที่ไหน รู้แต่ว่าจิตอ่อนเปลี้ยเพลียแรงร่างกายก็ทำงานเดินทางค้าขายตามปกติ ผมป่วยประมาณ 3 - 4 ปี สมาธิไม่ได้ทำเลย เพราะจิตจมอยู่ไม่ฟูขึ้น ไม่สดชื่นแจ่มใสเหมือนเดิม จิตเหมือนคนตายด้าน กิจกรรมค้ายังไม่ล่มจม พระท่านเมตตาดลจิตดลใจให้แม่ชีอั้งมาช่วย ผมพบแม่ชีอั้งที่ปักษ์ใต้ แม่ชีอั้งพาผมไปกราบหลวงพ่อหลวงปู่หลายๆ วัด ทางภาคอิสาน ภาคใต้ หลวงปู่ทีพิจิตรอายุ 83 แก่มากเรียกผมเข้าไปหาเข้าไปใกล้ๆ เป่าหัวผม 20 ครั้งจนท่านหมดแรง เพราะความแก่เฒ่าชรา หลังจากถูกเป่าหัว เดินออกจากวัดอาการผมดีขึ้นมากจิตแจ่มใส เบาสบาย ไปหาพระหลวงปู่ หลวงพ่อหลายวัด ผมไม่รู้ตัวท่านก็เรียกให้ไปจับหัว เป่าหัวแทบจะทุกวัด ผมเริ่มสงสัยว่าตัวเองป่วยแน่ๆ พระท่านถึงเรียกไปเป่าหัว หลังเป่าหัว จิตดีขึ้นทุกที พระแม่เจ้ากวนอิมก็โปรดมาประทับแม่ชีอั้งให้ผมได้เห็นด้วยตาเนื้อ มีรัศมีออกมาจากพระวรกายเป็นแสงสว่างสดใสจากแม่ชีอั้ง ท่านทำให้ผมเห็น เพื่อจิตที่จมจะได้ฟูมีพละกำลังขึ้งเหมือนเดิม ท่านจะไม่ยอมให้ผมหลับ ผมเห็นท่านจิตผมก็ฟูด้วยความดีใจได้เห็นพระแม่เจ้ากวนอิมมาช่วย อยู่ๆ ก็มีหมอนวดร่างปู่ชีวกโกมารภัตร์มาบอกผมไกรวัลย์ว่าเห็นผีแม่ลูกอ่อนอยู่ในร่างของไกรวัลย์ ซึ่งตรงกับแม่ชีอั้งได้เห็นภาพในสมาธิที่เห็นผีแม่ลูกอ่อน คือตายท้องกลมมาเข้าร่างไกรวัลย์ผมขึ้นเขาไปหาหลวงพ่อผู้มีพระคุณวัดถ้ำชีไม่ได้ เพราะไม่มีเรี่ยวแรงทั้งๆ ที่อยากจะขึ้นไปกราบท่าน ท่านก็ส่งแม่ชีลงมาให้ดื่มน้ำพระพุทธมนต์ ยาของพระพุทธเจ้า ของคุณไสยก็ถูกไล่ดึงออกมาเหมือนไส้ของหญ้าหลุดออกจากปล้อง ผมก็สบายกายสบายใจมากขึ้น เมื่อก่อนตอนป่วยผมหงุดหงิดมาก อารมณ์โมโห

รุนแรงดุลูกน้องบ่อยๆ ผมได้มาพบ คุณเกษร จันทร์ประภาพ เมื่อได้อ่านหนังสือธรรมประทานพร แม่ชีอั้งได้เห็นแม่เกษรแต่งตัวเป็นแม่ชีแบกกลดเห็นใบหน้ายิ้มแต่ไม่เคยเห็นแม่เกษรผมได้เอาหนังสือธรรมประทานพรมีรูปแม่เกษรอยู่ด้วยแม่ชีอั้งก็ติดตามผมมาพบคุณแม่เกษรที่เชียงใหม่ พอพบคุณแม่ แม่ชีอั้งก็บอกใช่แล้วคุณแม่เกษรนี้แหละที่เห็นในนิมิต 2547 ต้นปีแรกที่ผมไปหาคุณแม่เกษรที่เชียงใหม่ ท่านทักว่าผมมีคุณไสยอยู่ในตัวผม ท่านก็ช่วยรักษาด้วยการอาราธนาบารมีองค์สมเด็จพระโลกนาถศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้าหลวงปู่ปาน หลวงพ่อพระราชพรหมยานมาช่วยปัดเป่ารักษา รวมทั้งพระญาณผ่านร่างอาจารย์ปานทิพย์ สันติเวส คือองค์ท่านปู่เวสสุวรรณ มาไล่คุณไสยออก อาการผมเบาสบายหายไปครึ่งหนึ่งแล้ว แม่ชีอั้งก็พาผมไปกราบหลวงปู่ หลวงพ่อสายวัดป่าท่านเมตตาเป่าหัวจับหัวรักษาผม จนกระทั่งผมไปกราบพระอาจารย์ที่บุรีรัมย์ ได้ไปพบชาวอเมริกัน อินเดียแดง เขาเห็นว่าพอผมเดินเข้าวัดไม่ว่ากลางวันหรือกลางคืนหมาจะเห่าหอนเกรียวกราวผิดปกติ ชาวอินเดียแดงแต่มีผมขดเกลียวเหมือนเศียรพญานาคได้ดูผมด้วยไพ่ยิบซีแล้วบอกว่าผมมีผีอยู่ในตัวมีหลายคนทำคุณไสยใส่ผม และมีผู้ที่ยื้อแย่งเอาผมไปเป็นบริวาร คือ ฝ่ายมารกับฝ่ายเทพ อินเดียแดงบอกผมว่าไม่เป็นไร ผมมีพระผู้ใหญ่เบื้องบนคอยดูแลอีก 7 เดือน ผมจะหาย นี่ก็เข้ามาเดือนที่เจ็ดแล้ว ผมหายดีขึ้นแต่ผมยังคงนึกว่าผมไม่ควรประมาท ควรจะฝึกพระกรรมฐานทำจิตให้สดใสยกจิตฝากจิตฝากใจไว้กับองค์สมเด็จพระจอมไตรศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้าตลอดเวลาแผ่เมตตาไปทั่วทั้ง 3 โลก ผมไม่จองเวรจองกรรมกับใครผมให้อภัยแก่ผู้ที่ทำผิด ผมตั้งใจจะช่วยชาติพระศาสนาจนกว่าจะตาย ปลายปี 2547 แม่ชีอั้งพาผมไปหาคุณแม่เกษรที่เชียงใหม่อีกคุณแม่เกษรได้ฝึกวิชามโนมยิทธิกรรมฐานให้ผม และแม่ชีอั้ง ผมได้วิชาถอดจิตไว้กับลูกแก้วไว้แล้ว คุณแม่เกษรก็สอนให้ผมเอาจิตไว้กับลูกแก้วแล้วขอลูกแก้วเข้าไปอยู่ในท้องของพระพุทธรูปก่อนแล้วขอบารมีพระผู้มี

พระภาคเจ้านำดวงจิตดวงแก้วเข้าเฝ้าพระผู้มีพระภาคเจ้าเบื้องบนจิตผมก็สัมผัสพระนิพพานกว้างใหญ่ไพศาล องค์สมเด็จพระพิชิตมารบรมศาสดาสัมมาสันพุทธเจ้ามีพระวรกายใหญ่โตมโหฬารสวยงามยิ่งกว่าประกายเพชร พระพุทธองค์ทรงมีพระมหาเมตตาเป็นพระมหากรุณาสูงส่งผมไม่สงสัยในพระนิพพานอีกต่อไป แต่ผมตั้งใจจะปฏิบัติกรรมฐาน 40 และมหาสติปัฏฐานสูตรให้แน่นแฟ้นเพื่อความเข้าใจดีขึ้น **มโนมยิทธิที่คุณแม่เกษรสอนผมก็ครอบคลุมทั้งกรรมฐาน 40 และมหาสติปัฏฐานสูตรอยู่แล้ว ผมตั้งใจมั่นคงไม่สงสัยในคุณพระรัตนตรัยอีกต่อไป ศีล 5 ผมครบ ผมเลิกดื่มเหล้า แต่ยังคงสูบบุหรี่ จิตผมเอาจริงเพื่อผมจะได้เป็นคนจริงดังเช่นหลวงพ่อฤๅษีท่านท้าให้ผมพิสูจน์ได้ด้วยตนเอง** ทำให้ผมได้เห็นผีตอนกลางวันยังคิดว่าเป็นคน ผมก็พูดกับผีแบบปกติเหมือนพูดกับคน แต่คนอื่นไม่เห็นผี เขาคิดว่าผมบ้าแล้ว ผมตั้งใจไปพระนิพพานในชาตินี้ เพราะเห็นการเป็นคนไม่มีสารประโยชน์อันใดเหนื่อยกับความยุ่งยากหาเลี้ยงชีพ **แถมต้องเจ็บป่วยกับได้กำไรที่มีคนแกล้งใส่คุณไสยให้ผม** เพราะผมเป็นคนชอบพูดตรงๆ ไม่ค่อยจะเกรงกลัวใคร จึงได้ดิบได้ดีได้พบแม่ชีอั้งเป็นญาติธรรมชักนำผมเข้าสู่แดนทิพย์นิพพานติดตามองค์สมเด็จพระศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้าชีวิตไกรวัลย์ก็ยังมีตื่นเต้นอีกต่อไป ท่านผู้ใดสนใจ ก็ติดตามอ่านเรื่องของไกรวัลย์ตอนจบอดใจเอาไว้ก่อนนะครับ เพราะตอนนี้ผมยังสู้รบกับกิเลส ความโลภผม ไม่เหลือหลอเพราะทรัพย์สินเงินทองร่างกายผมพลีชีพถวายพระผู้มีพระภาคเจ้าทั้งหมด ส่วนความโกรธนั้นผมก็ไม่รู้จะโกรธใครไปทำไม เพราะสุดท้ายก็ตายกันหมดทั้งสิ้นความหลงนี่ยากหน่อย เพราะผมต้องพิสูจน์ด้วยตนเองก่อนว่าจิตผมใสสะอาดสว่างเบิกบานสมกับเป็นลูกศิษย์ของพระคุณเจ้าหลวงพ่อฤๅษีแล้วหรือยัง เมื่อผมชนะกับกิเลสทุกอย่างแล้ว ผมก็จะทำงานเป็นหลักใหญ่เพื่อพระพุทธศาสนาเต็มตัวเต็มกำลังใจของผม สุขสวัสดีมีแด่ทุกท่านครับ

จากผมไกรวัลย์ ไกลกังวล

ต้นร้ายปลายดี

โดยบุหลัน พุทธบุตรี

ข้าพเจ้าเชื่อในเรื่องของกรรมจัดสรร ข้าพเจ้าเจอความทุกข์มามากตั้งแต่เด็กจึงทำให้ข้าพเจ้าวิ่งหาพุทธศาสนา หาวิธีการดับทุกข์ ทุกคนมีความทุกข์แต่หาทางออกที่แตกต่างกัน บางคนหาผิด ๆ ก็ยิ่งเพิ่มทุกข์ให้กับตนเองก็ถือว่าเป็นการหลงผิดที่น่าสงสารจริงๆ แต่ก็ไม่มีพระเจ้าองค์ใดจะไปบันดาลให้ทุกคนพ้นทุกข์หรือหาทางออกที่ถูกต้องให้กับทุกคนได้เพราะกรรมอดีตชาติทำมาไม่เหมือนกันกรรมปัจจุบันก็ทำมาไม่เหมือนกัน คำว่าต่างกรรมต่างวาระอันนี้พิสูจน์ได้จริงๆ ตอนนี้ข้าพเจ้าอายุได้ 32 ปีแล้ว สังเกตชีวิตตัวเองและชีวิตผู้อื่น จึงเชื่อว่าผลแบบนี้ต้องนำเหตุแบบนี้มาธรรมะช่วยให้เราพิจารณาสรรพสิ่งทุกอย่างให้รู้แจ้งเห็นจริงการปฏิบัติของเราทำให้เราเกิดปัญญาขึ้นเรื่อยๆ เช่นเดียว กันกับการประกอบอาชีพเราเจอปัญหามากขึ้น เราก็ต้องมีประสบการณ์เพื่อที่เราจะแกร่งขึ้นแต่การเจอปัญหาแต่ละครั้งผู้ที่จิตยังไม่มีการฝึกจิตดีย่อมหวั่นไหวบางคนก็ล้มไม่เป็นท่า อย่างเช่นข้าพเจ้าเป็นต้น ล้มลุกคลุกคลานเฉียดเป็นเฉียดตายมาหลายครั้ง เพราะไม่เคยปรึกษาผู้รู้เป็นคนปิดตัวเองไม่ยอมพูดคุยกับใคร ทุกข์มากๆ เคยคิดอยากตายอยู่หลายครั้งแต่ก็ไม่ตาย ที่จริงข้าพเจ้าน่าจะตายตั้งแต่ อยู่ในท้องคุณแม่แล้ว เพราะมีเหตุการณ์ตอนคุณแม่ท้องข้าพเจ้าได้ 3 - 4 เดือนคุณพ่อตีศีรษะคุณแม่ด้วยด้ามปืนคุณแม่สลบไปหนึ่งคืนข้าพเจ้าก็ไม่ยอมตายต้องเกิดมาให้ได้เพราะอยากให้เป็นชาติสุดท้ายจริงๆ กรรมถึงลูกในท้องข้าพเจ้าออกมามีปานที่ศีรษะใหญ่มาก ข้าพเจ้าเคยยิงตัวตาย เคยกินยาตาย ก็ยังไม่ตาย ทุกข์จริงๆ ชีวิตนี้จะตายก็ตายไม่ได้ แล้วจะทำอย่างไรดีกับชีวิตจึงวิ่งเข้าศึกษาธรรมะจึงได้รู้กฎแห่งกรรม บาปบุญคุณโทษ นรก สวรรค์ การปฏิบัติผิดต่อคุณแม่กรรมแรงมาก ทำให้ข้าพเจ้าเห็นทันตาในชาตินี้เถียงคุณแม่คุแม่ทำให้แม่เป็นห่วง ทำให้คุณแม่เสียใจ แม่พูดไม่เชื่อไม่ฟัง ได้รับหมดเลย

พอโตเป็นสาวขึ้นมาก็ต้องมีแฟน ทุกข์สารพัดที่จะทุกข์ที่ทำไว้กับคุณแม่จะตั้งใจหรือไม่ตั้งใจก็ตาม หรือว่าเป็นเหตุการณ์ที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ก็ตาม กรรมตามสนองคือสามีทำกับข้าพเจ้าเหมือนข้าพเจ้าทำกับคุณแม่ ได้รับจากสามีหมดเลย ก็ได้แต่ถามตัวเองว่าทำกรรมอะไรมาหนอ พอได้ฟังธรรมะจึงเข้าใจ คุณพ่อคุณแม่นี้ก้าวก่ายไม่ได้เลย ไม่ว่าท่านจะถูกหรือผิดแต่ตอนเด็กๆ เราไม่รู้จักคำว่าผู้หลักผู้ใหญ่ รู้แต่ว่าเรากล้าจะว่าซะอย่างถ้าทำไม่ถูก ทำอะไรก็ไม่ประสบความสำเร็จและขัดข้องไปหมด มีแต่ความผิดพลาด ตอนเป็นเด็กก้าวร้าวมากจึงทำให้เราได้หันมาสำรวจศีล 5 ของเราว่าเราผิดศีลอะไรบ้างมันมีเว้าๆแหว่งๆ วันๆ ก็รู้ว่าตัวเองผิดศีลอะไรบ้างเพราะผิดศีลจึงทุกข์จนทนอยู่ได้ยากจึงตั้งใจที่จะทำศีลแต่ละข้อให้บริสุทธิ์เรื่องบางเรื่องมันยากที่จะแก้ไขแต่มันจะมีเหตุการณ์มาบีบบังคับให้เราแก้ไขในสิ่งที่ผิดไปได้ เพราะเราเดินผิดทาง ทำให้พบความทุกข์จนข้าพเจ้าทนไม่ได้

พอชีวิตเริ่มทุกข์มาก ๆ จะตายก็ไม่ได้ ก็วิ่งเข้าหาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ช่วย จนกระทั่งได้ตั้งใจบวชชีพราหมณ์ 3 วัน เดินจงกรมนั่งสมาธิถือศีลกินเจพบเหตุการณ์ประหลาดอย่างหนึ่งถ้าภาษาวิทยาศาสตร์ทางโลกก็บอกว่าจิตเตลิด หลงสำคัญตัวผิดไป เห็นนั่นเห็นนี่รู้ในสิ่งที่ที่คนไม่รู้ได้ยินในสิ่งที่คนอื่นเขาไม่ได้ยิน มีญาณวิเศษจากคนธรรมดามาก แต่จิตรู้ รู้มากรู้ชัดถามเรื่องอะไรเกี่ยวกับใครว่าได้เป็นฉากๆ แต่กรรมฐานนี้สำคัญของสูงแรงมากก็ต้องมีครูบาอาจารย์คอยสอบอารมณ์ อาการผิดปกติของข้าพเจ้าเป็นหนักขึ้นๆ ทุกวัน จิตพิจารณาทั้งวันทั้งคืนไม่ยอมหลับญาติพี่น้องไม่รู้เลยว่าข้าพเจ้าเป็นอะไร สงสัยว่าผีจะเข้า พาไปหาพระรดน้ำมนต์ แต่ไม่ใช่พระกรรมฐานแท้ แก้ไม่ได้ พระท่านบอกว่าบ้าแล้วเอาไม่อยู่พาไปโรงพยาบาลโรคจิตเถอะ ญาติก็เอาไปไว้โรงพยาบาลเป็นเดือน ข้าพเจ้าก็ไปพิจารณาเห็นโน่นเห็นนี่อีกพูดอะไรให้ใครฟังก็ไม่มีใครเชื่อ หมอก็จับช็อตไฟฟ้าอย่างเดียวให้ลืมทุกอย่างที่รู้มาเห็นมา แต่มันก็แปลก

นะเป็นเหตุการณ์ไม่น่าเชื่อ ยังรู้สึกเสียดายเหมือนกันกับเหตุการณ์ที่ได้สัมผัสแต่มันก็อันตรายสำหรับผู้ไม่มีครูบาอาจารย์ควบคุม ไม่ได้สอบอารมณ์ และมาพิจารณาว่าชีวิตข้าพเจ้าในวัยเด็ก เรียนอยู่ประถมเห็นจะได้ตอนนั้นป่วย พี่ชายก็หายาให้กินอยู่นะแต่ก็หลับไปทั้งวันทั้งคืนจนจำไม่ได้ว่าเป็นอยู่กี่วัน จนไม่ได้ไปสอบ จนเพื่อนที่โรงเรียนมาตามให้ไปสอบก็ตื่นมาแต่งตัวไปสอบ แต่เหมือนกายกับจิตมันไม่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันจิตไม่สามารถบังคับกายได้ เหมือนครึ่งหลับครึ่งตื่นเหมือนอยู่ในฝัน โลกแห่งจินตนาการต้องให้การกำหนดจิตเองว่าเราตื่นนะเรามานั่งนะเราเดินนะตอนเด็กไม่รู้กรรมฐานเลยแต่เป็นการหาวิธีช่วยเหลือตัวเองมากกว่า ชอบฝันว่าตัวเองเหาะได้บ่อยมากอาการนั้นมันก็ทรมานมากมันไม่ปกติเหมือนคนธรรมดาก็บอกตัวเองว่าเราจะต้องเป็นเหมือนเดิมให้ได้ก็อดทนให้ดีหายเป็นปกติ บังคับจิตกับกายให้ทำงานด้วยกันให้เป็นปกติมาได้ พอโตอายุได้ 19 ปี มีอาการอีกครั้ง กายกับจิตไม่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันอีก ครั้งนี้เจอความทุกข์ก่อนที่จะเกิดสภาวะแบบนี้ก็คิดพิจารณาถึงความทุกข์ทั้งวันทั้งคืน จนจิตหลุดออกจากร่างแต่ก็ไม่ได้ไปไหนนะเพียงแต่กายกับจิตไม่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ตอนเป็นเด็กชอบเล่นกระโดดไกลเหมือนตัวลอยได้ก็ติดใจนะแต่ก็ไม่ได้บอกใคร

หลังจากเข้าโรงพยาบาลรักษาหายแล้วญาติหาว่าข้าพเจ้าเพี้ยนเป็นคนบ้า เข้าอยู่โรงพยาบาลบ้าแถมบ้าพระบ้าเจ้า เก็บซ่อนหมดเลยพักอยู่หลายเดือนก็ทำงานได้นะแต่ก็เจอทุกข์อีกนั่นแหละ ซ้ำซากแบบเดิม ข้าพเจ้าก็วิ่งเข้าปฏิบัติธรรมอีกแต่พอมีบทเรียนแล้วทำให้ข้าพเจ้าระวังตัวมากขึ้น ไม่สบายใจที่ไหนก็เข้าวัดที่นั่น ที่เขามีการปฏิบัติธรรมเพื่อนฝูงญาติพี่น้องชอบว่าข้าพเจ้าเพี้ยน ข้าพเจ้าไม่โกรธนะเพียงแต่รับฟังแล้วพยายามแก้ไขอาการที่คนเขากล่าวหาว่าข้าพเจ้าเพี้ยน ก็ข้าพเจ้าชอบทำอะไรแปลกๆ ไม่เหมือนชาวบ้าน ข้าพเจ้าก็ได้สัมผัสอะไรแปลกๆ ที่ไม่เหมือนชาวบ้าน ข้าพเจ้าเป็นคนชอบพิสูจน์ ชอบค้นคว้าหาความจริง

ต้องรู้ได้ด้วยตัวเอง จะยังไม่เชื่อใครง่ายๆ ก็เราเป็นลูกพระพุทธเจ้า ตอนนี้ก็กลายเป็นคนไม่มีครอบครัวเพราะข้าพเจ้าเลือกที่จะเป็นอย่างนั้น เพราะรู้แล้วเห็นแล้วว่า ขันธ์ 5 ของเรานี้เป็นตัวทุกข์ ยังดูแลขันธ์ 5 ของตัวเอง ให้สุขไม่ทั่วเลยถ้าเรามสามี เราก็ต้องไปดูแลขันธ์ทั้ง 5 ของสามี ถ้ามีลูกก็ไปดูแลขันธ์ 5 ของลูกอีกการมีรักก็ต้องมีห่วง จากไปก็เป็นทุกข์ การมีทุกข์แล้วเราไม่มีที่ปรึกษาที่อันตรายมากและการจะปรึกษาใคร ต้องดูว่าผู้นั้นเป็นอย่างไรจะแนะนำเราดีหรือไปในทางที่ผิด การศึกษาหาความรู้ รู้แจ้งรู้จริงดีมีประโยชน์มากการเจริญสมาธิสติปัญญาช่วยให้เราสามารถมีจิตสัมผัสมองรู้สิ่งต่างๆ ได้ลึกได้ชัด ไม่ตกเป็นเหยื่อหรือถูกหลอกได้ง่าย จิตใจและประสาทสัมผัสทั้งหกประการ จะชัดแจ้งรู้เห็นตามความเป็นจริงใครจริงใจใครหลอกลวงของจริงของแท้ แต่วิชาความรู้ยังต้องศึกษาไปตลอดชีวิตไม่มีวันจบจนกว่าจะบรรลุธรรมไม่ต้องเวียนว่ายตายเกิดอีกก่อนข้าพเจ้าจะนอนสวดมนต์ไหว้พระที่ไหนอดไม่ได้เลยที่จะต้องอธิษฐานจิต ขอให้ข้าพเจ้าเป็นคนดี ได้พบกับคนที่ดีอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดีๆ ให้มีแต่คนรักใคร่สนับสนุนศัตรูหมู่มารอย่าได้มี ขอให้ข้าพเจ้าประกอบไปด้วยทาน,ศีล,ปัญญา,ญาณ ให้มีปฏิภาณไหวพริบ ฉลาดเฉลียวคล่องแคล่วว่องไว เป็นที่พึ่งของตัวเองได้และเป็นที่พึ่งของผู้อื่นได้ ขอให้ดวงตามองเห็นธรรมได้มีโอกาส วิปัสสนากรรมฐานจนถึงขั้นบรรลุมรรคผลนิพานในปัจจุบันชาตินี้ด้วยเทอญ

แล้ววันหนึ่งข้าพเจ้าก็ได้อ่านหนังสือธรรมประทานพร เล่ม 1 ของ คุณแม่ เกษร สุทธจิตจันทร์ประภาพ **ข้าพเจ้าตั้งอกตั้งใจอ่านจนจบเล่มทุกตัวอักษร มีความปีติดีใจที่ได้พบธรรมะถูกต้องง่ายๆ สมกับที่ได้ใฝ่หาค้นคว้า สมกับที่ได้ตั้งจิตอธิษฐานมานาน จิตเข้าใจยอมรับความจริงในพระธรรมคำสอนว่าถูกต้องเป็นจริงไม่สงสัย ข้าพเจ้าจึงรีบนั่งเครื่องบินไปเชียงใหม่ จิตใจอยากพบคุณแม่เกษรเป็นที่สุด โชคดีที่ท่านกลับมาจากอเมริกาพอดีได้เรียนฝึกวิชามโนมยิทธิกรรมฐานง่ายๆในเวลาที่รับประทาน**

อาหารเช้าด้วยกันกับคุณแม่เกษร คุณแม่ฝึกจิตกายในเข้าเฝ้าผู้มีพระภาคเจ้าง่ายๆ จิตสัมผัสพระนิพาน สว่างไสว ข้าพเจ้าไม่สงสัยในนรกหรือสวรรค์พระนิพพานอีกต่อไป คุณแม่เกษร สอนให้ข้าพเจ้ามีปัญญาเข้าถึงเข้าถึงพระธรรมโดยฉับพลันทันใดในชาตินี้ ไม่ปรารถนาจะหลงเวียนว่ายตายเกิดอีกต่อไป ข้าพเจ้าตั้งใจที่จะปฏิบัติธรรม ด้วยศีล สมาธิ ปัญญา ให้สมกับที่ องค์พระบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า มีพระมหากรุณา ช่วยให้ข้าพเจ้า ได้สัมผัสพระพุทธองค์ ได้ง่ายๆ ด้วยวิชามโนมยิทธิเพื่อพ้นทุกข์ได้อย่างง่ายๆและข้าพเจ้าได้คิดว่าชาตินี้ มีบุญบารมีที่ได้เกิดมา พบท่านผู้รู้จริง แนะแนวทาง **วิชามโนมยิทธิ ให้ข้าพเจ้าได้มี สติปัญญา แก้ปัญหาของตัวเอง และผู้อื่นได้อย่างดี มีปัญญาทั้งทางโลกและทางธรรม มีจิตใจตั้งมั่น ในพระนิพพานเป็นอารมณ์ ข้าพเจ้า ก็สดชื่น แจ่มใส เหมือนได้ชีวิตใหม่ ที่ดีงาม ข้าพเจ้ามีพระผู้มีพระภาคเจ้า พระธรรม พระอริยสงฆ์อยู่ในจิตใจ มีจุดหมายปลายทางของชีวิต คือ พระนิพพาน ในชาตินี้ ข้าพเจ้า ไม่ลืมพระคุณของแม่ เกษร สุทธจิต จันทร์ประภาพ ที่ได้ชี้ทาง พระนิพพาน อย่างง่ายๆ และถูกต้องให้ข้าพเจ้า มั่นใจใน** พระนิพพานในชาตินี้ จะได้พ้นวิบากกรรม จบสิ้นกันเสียที ขอความสวัสดีมีแด่ทุกท่าน

ผู้มีกิเลสน้อย คือ ผู้มีจิตศรัทธาเคารพรักบูชาพระรัตนตรัย มีความเพียรตั้งใจเลิกละความลุ่มหลงในลาภ ยศ สรรเสริญเจริญสุข มีสมาธิตั้งมั่นในความตาย มีปัญญาดีมีพระนิพพานอยู่ในใจ มองเห็นโลกเป็นภัยเวียนว่ายตายเกิดอันใหญ่หลวง

ผู้มีกิเลสมาก คือ ผู้มองเห็นว่าโลกนี้ยังสวยสดงดงามน่าอยู่เป็นสุขดี จิตวอกแวกฟุ้งซ่านไร้สาระวิตกกังวลกับเรื่องต่างๆ รอบด้าน เกียจคร้านในการทำความดี ศีล 5 ก็ไม่ครบไม่มีความเชื่อศรัมธา ในองค์พระศาสดาใดๆ ในโลกคิดว่าเงินทอง ตำแหน่งลาภยศดีกว่าพระพุทธเจ้าดีกว่าพระธรรม ไม่สนใจพระสงฆ์ ไม่ชอบทำบุญทำทาน ไม่ชอบไหว้พระสวดมนต์ ชอบเที่ยวเตร่ดูหนังดูละครดูทีวี หลงในลาภ ยศ สรรเสริญ

สถานที่ฝึกมโนมยิทธิกรรมฐาน

กรุงเทพฯ

1. บ้านสายลม เลขที่ 9 ซอยสายลม 1 ถนนพหลโยธิน แขวงสามเสนในเขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400 โทร (02) 271 - 3868, (02) 272 - 6759
2. วัดกระทุ่มเสือปลา มีพระอาจารย์องอาจ อาภาโร เจ้าอาวาส ซอยอ่อนนุช 67 เขตประเวศ กรุงเทพฯ, โทร (02)328 - 7776 ฝึกทุกวันพฤหัสบดี เวลา 19.00 - 21.30 น.
3. อาจารย์เสาวรีย์ ปัจฉิมกุล 141 ซอยจันทชาติ ถนนประชาชื่น 11 บางซื่อ กรุงเทพฯ 10800 โทร (02) 911- 2411 - 2 มือถือ 01- 8309525
4. บ้านทิพย์ปฏิบัติธรรมวัชรานานันท์ อาจารย์สกลรัตน์ วัชรานานันท์ 3131/31-38 สุขุมวิทย์ 101/2 บางนา 39/99-88 ซอยเวชิรธรรมหรือ ซอย 7 อุดมสุขถนนสุขุมวิทย์ บางนา กรุงเทพฯ 10260 โทร. (02) 747-9220-6
(โทร นัดก่อนฝึก)
5. บ้านศากยบุตรพุทธชิโนรส อ.ศิวโมกข์ พุทธบุตร รับดูดวงและแก้กรรมแบบมโนมยิทธิ 697 ซอยจรัลสนิทวงศ์ 75 ซอย1 เขตบางพลัด กรุงเทพฯ 10700 โทร. (02) 435-6515 มือถือ 09-9731924 (โทร นัดก่อนฝึก)
6. อ.เธียรพนธ์ อ.วัฒนวัลย์ สารีรัตน์ บ้านทิพย์ปฏิบัติธรรม สาขาลาดพร้าว 84/4-5 ซอย ลาดพร้าว 138 ถ.ลาดพร้าว แขวงคลองจั่น เขตบางกะปิ กรุงเทพฯ 10240 โทร.(02) 734-0235-6 มือถือ 01-821-1122
7. อาจารย์สายใจศรีวงศ์มณีรัตน์ หจก. รุ่งเจริญเฟอร์นิเจอร์ 630/4

ถ.ลาดพร้าว 40 แขวงลาดยาวเขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900 โทร. 01-682-7644 , 04-002-5628

อาจารย์ คันธ์ชิต บุญลาภวงศ์สกุล บ้านทิพย์ปฏิบัติธรรม 9/165 หมู่บ้าน ลลิล กรีนวิลล์ ถ.สุขาภิบาล 5 แขวงออเงิน เขตสายไหม ก.ท.ม. 10220 โทร. 01-847-8088

อุทัยธานี

1. วัดท่าซุง (จันทาราม) ต.น้ำซึม อ.เมือง จ.อุทัยธานี 61000 โทร. (056) 511-366, 511-391 , 511-839 , 511-944 ฝึกทุกวัน 1230 น.- 14.00น.

เชียงใหม่

1. บ้านทิพย์ปฏิบัติธรรม เลขที่ 6 ถนนสันติรักษ์ ข้างวัดสันติธรรม ต.ช้างเผือก อ.เมือง จ.เชียงใหม่ 50300 โทร. (053) 291-831 โดยคุณแม่เกษร สุทธจิต จันทร์ประภาพ จะมาอยู่ทุกๆ ปีปีละ 3-6 เดือน (อาจเปลี่ยนเดือนมา) ฝึกทุก เสาร์ - อาทิตย์ เวลา 13.00-15.00 น.
2. บ้านทิพย์ปฏิบัติธรรม หางดง เชียงใหม่ อ.ธวัชชัย ใจสัตย์ 164/104 หมู่บ้านนวรัฐ หมู่3 ต.หนองแก๋ว อ.หางดง จ.เชียงใหม่ 50230 เปิดสอนและช่วยสงเคราะห์เรื่องแก้กรรมทุกวัน19.00น. - 21.00 น. โทร. (053) 427- 168 มือถือ 04-150-4099
3. บ้านแสงทิพย์แสงธรรม คุณจารุณี แสนเดชา 3 ซอยเอื้องคำ ถ.เมืองสาตร ต.หนองหอย อ.เมือง จ.เชียงใหม่ โทร. (053) 274-484 มือถือ 09-261-5411
4. บ้านพุทธประทานพร ร.ต.อ.พยุงค์ ไชยพุฒ 449/89 หมู่บ้าน การุน2 ต.สันทรายน้อย อ.สันทราย จ.เชียงใหม่ 50210 โทร. 01-882-7649 ยินดีฝึกทุกวันที่มีผู้สนใจติดต่อ ในช่วง เวลา 19.00-21.00น. *** วันเสาร์-อาทิตย์ ฝึกที่บ้านทิพย์ปฏิบัติธรรม (บ้านคุณแม่เกษร) เวลา 1300 น. - 1500น.

ลำพูน

1. พระมหาสิงห์วิสุทโธ สำนักสงฆ์ถ้ำป่าไผ่ ถนนลี้ อ.ลี้ จ.ลำพูน 51110 โทร.(053) 536-137
2. พระอาจารย์อนันต์ อานันโท วัดพระธาตุ 5 ดวง ถนนลี้ อ.ลี้ จ.ลำพูน โทร.(053) 570-244
3. อาจารย์ภุชงค์ บุญยัง ป่าซาง จ.ลำพูน โทร. (053) 521-032 มือถือ 01-322-5371 บ้านคุณภุชงค์ บุญยัง ลำพูน โทร. (053) 520-336

ลำปาง

1. พระอาจารย์พงษ์พัฒน์ ขันติโสพโล วัดดอยแล ต.วอแก้ว อ.ห้างฉัตร จ.ลำปาง โทร. 06-670-4369 (โทร นัดก่อนฝึก)

พะเยา

1. อาจารย์สุวัตร์ เลิศชยันตี บ้านแสงธรรมชาติ หมู่บ้านต๋อม อ.เมือง จ.พะเยา 50000 โทร. 01-796-7141
2. คุณแม่สงกรานต์ สมบรูณ์ศฤงค์ 61 หมู่1 ต.ห้วยข้าวก่ำ อ.จุน จ.พะเยา 56160 โทร.06-183-9563

เพชรบูรณ์

1. อาจารย์สถาพร มงคลวัจน์ 78/5 ถนนพิทักษ์บำรุง อ.หล่มสัก จ.เพชรบูรณ์ 67120 โทร.(056)709-114
2. คุณสิทธิชัย นุชัยเหล็ก หมู่บ้านบุญประคอง เขาค้อ เพชรบูรณ์ โทร. 01-823-6473

สกลนคร

1. พ.ต. นายแพทย์ ฉัตรมงคล คนขยัน รพ. ค่ายจิตรศิวลา สกลนคร โทร.(042)730-318, 01-863-5604
2. คุณสถาน เทพนานนท์ โทร.(042)730-322

3. คุณทรงพล กุลวงศ์ 250 หมู่3 ถ.ส้มโฮง ต.พระธาตุเชิงชุม อ.เมือง จ.สกลนคร 47000

ร้อยเอ็ด

1. พระมหาสิงห์ สุทธจิตโต วัดป่าโนนเขาหลวง จ.ร้อยเอ็ด 45170 โทร 01-954-9839

นครราชสีมา

1. สำนักส่งเสริมปฏิบัติธรรม ศิษย์พระราชพรหมยาน (คุณแม่ชีประทุม โชติอนันต์) อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา ฝึกทุกๆสัปดาห์ที่2 ของเดือน วันเสาร์ - อาทิตย์ เวลา 12.00-14.00 นในพระมหาวิหารโคตรเศรษฐี มีครูฝึกประจำ 2 ท่าน คือ แม่ชีสมพร และอาจารย์ทิพมาศ สอบถามรายละเอียด จาก คุณ อี๊ด โทร. 01- 9069140

สระแก้ว

1. บ้านคุณทิพยา วิลาวัลย์ 470 หมู่ 1 อ.ตาพระยา จ.สระแก้ว โทร.(037)269-055
2. บ้านคุณชัย-คุณหัทยา พัฒนนิติศักดิ์ โทร.(037)296-044

สระบุรี

1. วัดเขาวง(ถ้ำนารายณ์) พระวินัยธรวัชรชัย อินทวังโส เจ้าอาวาส อ.พระพุทธบาท จ.สระบุรี โทร.(037)269-044

กาญจนบุรี

1. บ้าน ผอ.นายแพทย์ นพพร และ แพทย์หญิงเตือนใจ กลั่นสุภา บ้านหลังที่ 3 ซอย 3 ค่ายสุรสีห์ ถ.กาญจนบุรี-บ่อพลอย อ.เมือง จ.กาญจนบุรี โทร(034)589-233-5 ต่อ 1295 ฝึกทุกๆต้นเดือน

เพชรบุรี

1. นพ.วิทวัส สิทธิวัชรพงษ์ อ.เมือง จ.เพชรบุรี โทร 06-311-8140

ชลบุรี

1. บ้านทิพย์ปฏิบัติธรรมชลบุรี คุณสุพรรษา แก้วฝ่ายนอก รับดูดวงแก้กรรม สงเคราะห์ทางโลกทางธรรม หมู่บ้านปิยวัฒน์ ต.สะเหม็ด อ.เมือง จ.ชลบุรี 20000 มือถือ 01-350-8638

นครสวรรค์

1. บ้านทิพย์ปฏิบัติธรรมนครสวรรค์ คุณปานทิพย์ สันติเวส 55/72 ถ.วงค์สวรรค์ อ.เมือง จ.นครสวรรค์ 60000 โทร.(056)226947 มือถือ 01-604-1536 (โทรนัดก่อนฝึก)

ฉะเชิงเทรา

1. อาจารย์สมพงษ์ หลุนประยูร (บ้านเก๋ง) ผู้บริหาร รร.ประสาทวิทยา 57 หมู่1 ต.เทพราช ปณช. คลองสวน จ.ฉะเชิงเทรา โทร.(038)595-201,01-841-3932 ฝึกทุกวันพุธ

สมุทรปราการ

1. บ้านเทพประทาน อ.สุชญา สินเพ็ง 14/94-95หมู่บ้านยุพาทอง นิเวศน์ ถ.ปู่เจ้าสมิงพราย ต.สำโรงใต้ อ.พระประแดง จ.สมุทรปราการ
2. บ้านทิพย์ปฏิบัติธรรม อาจารย์กฤษฎี ชูแก้ว (ดำ) 56/126 ม.2 (ม.ปรีชา) ต.บางแก้ว อ.บางพีล จ.สมุทรปราการ 10540

สมุทรสาคร

1. บ้านทิพย์ปฏิบัติธรรม อาจารย์อดุลย์ ชีวพิทักษ์กุล 2/1 ถนนธรรมคุณากร ต.โกรกกราก อ.เมือง จ.สมุทรสาคร 74000 โทร. 0-622-6052

จันทบุรี

1. บ้านทิพย์ปฏิบัติธรรม นายแพทย์ อานุภาพ สหภิญโญชนม์ 35/112 หมู่ 7 ต.จันทร์นิมิต อ.เมือง จ.จันทบุรี 22000 โทร 039-341-771 (ข้างโรงแรม KTGRAND) โทร 09-663-6616

พังงา

1. พ.ต.ต.สันติรักษ์ สันติบูลย์ สภอ.เมืองพังงา โทร.01-476-3880

สงขลา

1. พระครูโสภณ จริยานุกุล วัดโพธิ์ปฐมวาส ถนนไทร้บุรี ต.บ่อยาง อ. เมือง จ.สงขลา 90000 โทร. (074) 326-011
2. พระมหาอำนวย ฐานวโร เจ้าอาวาส วัดชนะสงคราม ต. ควนลัง อ. หาดใหญ่ จ. สงขลา โทร. (074) 424-862ฝึกทุกวันตั้งแต่เวลา 1 ทุ่ม
3. คุณปกรณ์ ชาติพันธ์ 33 ถนนรามัญ อ. เมือง จ. สงขลา โทร.(074) 04-732
4. บ้าน รอ.วิวัฒน์ เรืองมณี บ้านเลขที่ 12 ซอย 15 ถ. รายฎร์อุทิศ อ.หาดใหญ่ จ.สงขลาโทร.(074) 424-862 ฝึกทุกวันที่มีคนมาติดต่อ
5. บ้าน คุณสมชาย ขวัญพิเชษฐ์สกุล (โกส้ม) บ้านเลขที่ 133/ 31 ถ. วิเชียรชม อ. เมือง จ. สงขลา โทร. (074) 312-859 ฝึกทุกวันศุกร์
6. คุณสุภิตา คานธี ร้านกฤษณา 126 ถ. เพชรคีรี ตลาดใหม่ จ. สงขลา 90000 โทร. (074) 317-250

สหรัฐอเมริกา

1. เกษร สุทธจิต จันทร์ประภาพ 10 South 308 Birnam Trail Willow brook, Illinois 605211 U.S.A โทร. (630) 920-8428

เยอรมันและสวิสเซอร์แลนด์

2. Wat Thai Buddhistisches Zentrum NRNBERGRLAND e.v. Sie mensstr. 15 90459 Nurnberg Germang Tei. 0911/4328787 Handy 01-77-975-7718

ผู้ร่วมทำบุญพิมพ์หนังสือธรรมประทานพรเล่ม 5

1. น.พ. บุญมี จันทร์ประภาพ พร้อมครอบครัว U.S.A.= 500,000.00 บาท
2. คุณนิภา ทวีศักดิ์ สินธุพันธ์ U.S.A. = 7,227.50 บาท
3. คุณศิจี บาเจดา และลูกๆ U.S.A. = 8,260.00 บาท
4. คุณปานจิต ตันตระกุล U.S.A. = 2,065.00 บาท
5. คุณน้อง รัชดาวัลย์ รัตนะ U.S.A. = 1,652.00 บาท
6. คุณอาภรณ์ อาภรณรัตน์ และลูกๆ U.S.A .= 10,325.00 บาท
7. คุณรัชดาวัลย์ รัตนะ และครอบครัว U.S.A. = 1,652.00 บาท
8. คุณสปัน ลัพรี และลูกๆ U.S.A. = 4,130.00 บาท
9. คุณเชิดศักดิ์ คุณปานทิพย์ สันติเวส และครอบครัว บ้านทิพย์ปฏิบัติธรรมนครสวรรค์ = 3,000.00 บาท
10. พระอาจารย์โสภณ ขันติพโล = 1,000.00 บาท
11. คุณสกลรัตน์ อรุณี น.พ.อิทธิรัตน์ พ.ญ.สิริอร น.ส.รวิภา วัชรานานันท์ บ้านทิพย์ปฏิบัติธรรม วัชรานานันท์ = 105,000.00 บาท
12. คุณคนึงนิจ นุชนาถ U.S.A. = 4,130.00 บาท
13. คุณทรงฤทธิ์ คำยอด (Sunny) U.S.A. = 1,239.00 บาท
14. คุณสุภาวดี ปิ่นน้อย U.S.A. = 1,239.00 บาท
15. คุณอังสนา ถนอมวงค์ทัย U.S.A. = 4,130.00 บาท
16. คุณน้อย คุณนิภาวรรณ คุณศุภชัย คุณชาญ ว่องวิชัย U.S.A. = 2,050.00 บาท
17. คุณเอมอร ทิตาราม U.S.A. = 2,050.00 บาท
18. น.พ.อานุภาพ สหภิญโญชนม์ และคณะเพื่อนๆ = 4,000.00 บาท
19. คุณเมธี กาญจนาธานี = 60,000.00 บาท
20. รายชื่อตกหล่น และผู้ไม่ประสงค์จะออกนาม = 10,000.00 บาท
21. น.พ.กบิล จันทร์ประภาพ U.S.A. = 20,650.00 บาท

22. นายเบญจ จันทร์ประภาพ U.S.A. = 20,650.00 บาท
23. คุณธนวัฒน์ ,เสาวรี ,ด.ช.กวิน ,ด.ญ.นภัส ปัจฉิมกุล = 3,000.00 บาท
24. คุณเชียวพนธ์ คุณวัฒนวัลย์ สารีรัตน์ = 2,000.00 บาท
25. คุณแม่อมร ศรีประดิษฐ์ คุณชัยภัทธ์ คุณชัยบูรณ์ คุณมัลลิกา
= 2,000.00 บาท
26. คุณเอมอร ทิตาราม U.S.A. = 2,032.00 บาท
27. คุณนิภาวรรณ คุณศุภชัย คุณชาญ ว่องวิชัย U.S.A. = 2,320.00 บาท
28. น.พ.อานุภาพ สหภิญโญธนม์ = 2,000.00 บาท
29. คุณสุรพล อ.เสริมสุข เจียมตน = 1,000.00 บาท
30. นายธีระพันธุ์ ด.ช.ประภาวัตร เจียมตน = 500.00 บาท
31. อ.วันดี ประสิทธิโชค = 100.00 บาท
32. ด.ช.ธนวัฒน์ ผากำเนิด = 100.00 บาท
33. คุณชลอ ไวทยกุล = 100.00 บาท
34. คุณรัตนกัญญา นวลกา = 100.00 บาท
35. คุณสุธรรม โพธิ์ทอง = 100.00 บาท
36. น.พ วิทวัส (เอ๊ด) สิทธิวัชรพงศ์เธษฐ = 5,100.00 บาท
37. คุณเธียรพนธ์ คุณวัฒนวัลย ด.ญ พิตตพนันท์ สารีรัตน์
= 2,000.00 บาท
38. คุณธนิต อัจฉรา ณัฐนนท์ นิรชา เหลืองอุทัยศิลป์ = 2,000.00 บาท
39. คุณพารุณี ทิพากรกานต์ = 2,000.00 บาท
40. นางบัวจันทร์ แซ่โค้ว และน.ส.ญาณิศา คงวิริยะกิตติกุล
= 109.00 บาท
41. จ.ส.อ.วรยุทธ สถาปนาศุภกุล พร้อมครอบครัว = 199.00 บาท
42. นายแมนสรวง ยศกาศ = 100.00 บาท
43. คุณสุทัศน์ เจริญยิ่ง = 100.00 บาท
44. น.ส.ปราณี ยงค์ศรีปัญญาฤทธิ์ = 100.00 บาท

45. ครอบครัว จรูญโสภณศักดิ์	=	100.00	บาท
46. คุณกุศล สุทธจิต ทำบุญเพื่อ คุณพ่อ กมล สุทธจิต คุณแม่บัวผัน ชัยชนะ	=	2,800.00	บาท
47. แม่คำปัน สุวรรณศักดิ์	=	50.00	บาท
48. สุชาติ ดวงมาลาศรีชัย	=	6,500.00	บาท
49. คุณเตือนใจ ดวงมาลา พร้อมลูก	=	500.00	บาท
50. คุณแม่สงกรานต์ อ.ศรีอุบล อ.นิสาชล สมบูรณ์ศฤงค์	=	2,500.00	บาท
51. คุณสุพรรณษา แก้วฝ่ายนอก	=	1,000.00	บาท
52. คุณพิมพาภรณ์ ปันสุวรรณ	=	100.00	บาท
53. คุณวัชรา ปันสุวรรณ	=	20.00	บาท
54. คุณมณฑา ดร.ปริมณฑ์ กาญจนัษฐิติ พร้อมครอบครัว	=	4,600.00	บาท
55. คุณสุรชัย คุณสายใจ ศรีวงศ์มณีรัตน์	=	10,000.00	บาท
56. ด.ช.ชัชพงศ์ ด.ญ.อริสา ศรีวงศ์มณีรัตน์	=	200.00	บาท
57. คุณสุมลรัตน์ ศรีวงศ์มณีรัตน์	=	400.00	บาท
58. คุณอารีย์ ศรีวงศ์มณีรัตน์	=	1,000.00	บาท
59. คุณจินตนา สุวิญญูติชัยพร	=	1,000.00	บาท
60. คุณนิต ลิ้มสถิตถาภรณ์	=	200.00	บาท
61. คุณเมี้ยน สมหวังสกุล	=	100.00	บาท
62. คุณพรธรรม วรรณรัตน์	=	300.00	บาท
63. คุณฉวีวรรณ สมหวังสกุล	=	100.00	บาท
64. คุณโกศล สมหวังสกุล	=	100.00	บาท
65. คุณธนิตา สร้างนานอก	=	100.00	บาท
66. คุณอรนุช จิระพงศ์ไพบูลย์	=	500.00	บาท
67. พ.ต.หญิงประกายรัตน์ กมลปิยะพัฒน์	=	500.00	บาท

68. คุณพัชรินทร์ คุณวิรัตน์ พัฒนปัญญากุล	=	400.00	บาท
69. คุณทัศนีย์ กิตติพัฒนีวงศ์	=	100.00	บาท
70. คุณจันทร์ ก้านจักร	=	100.00	บาท
71. คุณกรุง ก้านจักร	=	100.00	บาท
72. คุณพรชัย คุณสุวิมล อินยะ	=	100.00	บาท
73. คุณปราณี แซ่ซ่า	=	100.00	บาท
74. คุณประทุมทิพย์ อยู่สำราญ	=	100.00	บาท
75. ร.ต.อ.พยุงค์ ไชยพุฒ	=	300.00	บาท
76. คุณเสรีย์ คุณจารุณี แสนเดชา	=	300.00	บาท
77. บริษัท บี เอส ดี การพิมพ์ จำกัด และพนักงานบริษัททุกท่าน	=	50,000	บาท

ขอกราบขอบพระคุณมายังท่านผู้ใจบุญทุกท่านที่ได้ร่วมสร้างหนังสือธรรมประทานพรเล่ม 5 ขอโมทนากับกุศลผลบุญที่ท่านมีจลศรัทธา ช่วยกันเชิดชูพระพุทธศาสนาให้เจริญรุ่งเรืองสืบไป ดิฉันขออภัยกับท่านที่ทำบุญมาแล้วแต่ไม่มีรายชื่อ ตกหล่นหายไป เงินทุกบาททุกสตางค์ที่ทุกท่านได้ร่วมกันถวายเป็นพุทธบูชา ธรรมบูชา สังฆบูชา รวมทั้งบูชาท่านผู้มีพระคุณคือคุณพ่อคุณแม่คุณครูบาจารย์ทุกๆชาติ เทพไท้เทวาอารักษ์ที่ปกปักรักษาทุกท่านไว้ให้ปลอดภัยอันตราย ได้กลับกลายเป็นหนังสือธรรมประทานพรเล่ม ๕ เพื่อจรรโลงไว้ซึ่งพระศาสนาเจริญรุ่งเรืองก้าวหน้า เพราะมีผู้ที่ได้อ่านเข้าใจพระพุทธศาสนาได้ถูกต้องเข้าถึงอริยมรรคอริยผล เป็นอริยบุคคล เป็นพระพุทธประสงค์ขององ์พระบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้าที่พระองค์ท่านเมตตารอคอยบุตรหลานคือพวกเราตลอดเวลา ขอขอบพระคุณอีกครั้งค่ะจากใจจริง ของ เกษร สุทธจิต จันทร์ประภาพ

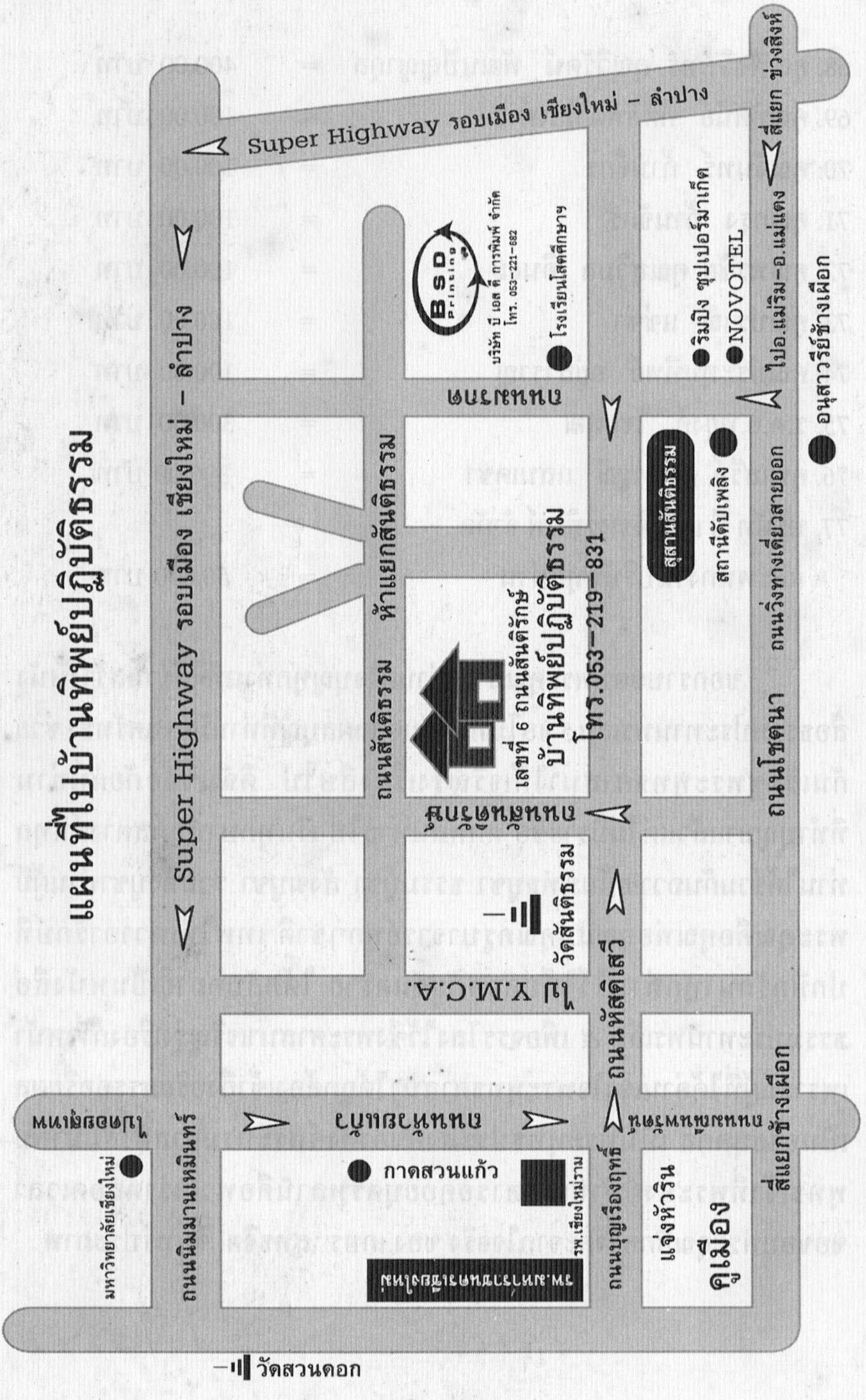
แผนที่ไปบ้านทิพย์ปฏิบัติธรรม
Super Highway รอบเมือง เชียงใหม่ – ลำปาง
บ้านทิพย์ปฏิบัติธรรม
เลขที่ 6 ถนนสันติรักษ์
โทร.053-219-831
ห้าแยกสันติธรรม
ถนนสันติธรรม
ถนนสันติรักษ์
วัดสันติธรรม
ไป Y.M.C.A.
ถนนหัสดิเสวี
ถนนโชตนา
ถนนบุญเรืองฤทธิ์
ถนนนิมมานเหมินทร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ไปดอยสุเทพ
ถนนห้วยแก้ว
กาดสวนแก้ว
รพ.เชียงใหม่ราม
รพ.มหาราชนครเชียงใหม่
แจ่งหัวริน
คูเมือง
สี่แยกช้างเผือก
ถนนมณีนพรัตน์
วัดสวนดอก
BSD Printing
บริษัท บี เอส ดี การพิมพ์ จำกัด
โทร. 053-221-682
โรงเรียนโสตศึกษาฯ
รินปิง ซุปเปอร์มาเก็ต
NOVOTEL
สุสานสันติธรรม
สถานีดับเพลิง
ถนนวิ่งทางเดียวสายออก
อนุสาวรีย์ช้างเผือก
ไปอ.แม่ริม–อ.แม่แตง
สี่แยก ข่วงสิงห์

พระวิสุทธิเทพ วัดท่าซุง จ.อุทัยธานี

พระพุทธชินราช วัดท่าซุง จ.อุทัยธานี
ประดิษฐานภายในพระมหาวิหาร ๑๐๐ เมตร

ธรรมประธานพร เล่ม ๕